ARABISCHE LESESTÜCKE

ZUNÄCHST FÜR VORLESUNGSZWECKE

ZUSAMMENGESTELLT
VON

DR. MAX GRÜNERT

PROFESSOR DER ORIENTALISCHEN PHILOLOGIE
AN DER DEUTSCHEN UNIVERSITÄT
IN PRAG.

4. HEFT.

AUSWAHL AUS DEM QUR'ÂN.
TEXT.

PRAG.
VERLAG VON GUSTAV NEUGEBAUER
K. U. K. HOF- BUCHHÄNDLER
1913.

VORWORT.

Das vorliegende 4. Heft der „Arabischen Lesestücke" ist eine Qur'ân-Chrestomathie.

Ausgewählt sind die 50 ältesten Sûren des Qur'ân in der Reihenfolge, wie sie M. Klamroth's Buch „Die fünfzig ältesten Sûren des Korans" (Hamburg 1890) bietet, so daß die vorliegenden Lesestücke gleichsam den Text zu Klamroth's Buch bilden.

Als erste Einführung in das Qur'ânstudium kann ich angehenden Arabisten neben O. Pautz's „Muhammeds Lehre von der Offenbarung" (Leipzig 1898) nur Klamroth's Buch empfehlen; beide Bücher bilden die Grundlage für spätere Qur'ânstudien.

Das Glossar ist, wie im 3. Hefte, wieder besonders ausführlich gearbeitet und zur Erklärung wichtiger Stellen ist vielfach Baidhâwî's Kommentar, wie auch Zamachscharî's Mufaṣṣal herangezogen worden.

Aus eigener Erfahrung beim Unterrichte, sowie nach dem Urteile vieler Fachgenossen haben die betreffenden „Glossare" der „Arabischen Lesestücke" bisher nur reichlichen Nutzen gebracht.

In einem Anhange des Textes stehen noch die Sûren 12 (Jûsuf), 110, 113 und 114.

Sollte es erwünscht sein, würde ich in einem Zusatzhefte eine Auswahl der „medînensischen Sûren" geben.

Möchte dieses 4. Heft recht nutzbringend sein für das überaus notwendige Qur'ânstudium der angehenden Arabisten.

PRAG, im März 1913.

Max Grünert.

TEXT.

I. (96.) سُورَةُ ٱلْعَلَقِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ اِقْرَأْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلَّذِى خَلَقَ ٢ خَلَقَ ٱلْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ٣ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ ٱلْأَكْرَمُ ٤ ٱلَّذِى عَلَّمَ بِٱلْقَلَمِ ٥ عَلَّمَ ٱلْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ٦ كَلَّا إِنَّ ٱلْإِنْسَانَ لَيَطْغَى ٧ أَنْ رَآهُ ٱسْتَغْنَى ٨ إِنَّ إِلَى رَبِّكَ ٱلرُّجْعَى ٩ أَرَأَيْتَ ٱلَّذِى يَنْهَى ١٠ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ١١ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى ٱلْهُدَى ١٢ أَوْ أَمَرَ بِٱلتَّقْوَى ١٣ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ١٤ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ ٱللّٰهَ يَرَى ١٥ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِٱلنَّاصِيَةِ ١٦ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ١٧ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ١٨ سَنَدْعُ ٱلزَّبَانِيَةَ ١٩ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَٱسْجُدْ وَٱقْتَرِبْ •

II. (97.) سُورَةُ ٱلْقَدْرِ

مُخْتَلَفٌ فِيهَا وَآيُهَا خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِى لَيْلَةِ ٱلْقَدْرِ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ ٣ لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ٤ تَنَزَّلُ ٱلْمَلَآئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ٥ سَلَامٌ هِىَ حَتَّى مَطْلَعِ ٱلْفَجْرِ •

III. (74.) سُورَةُ ٱلْمُدَّثِّرِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا خَمْسٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ يَا أَيُّهَا ٱلْمُدَّثِّرُ ٢ قُمْ فَأَنْذِرْ ٣ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ٤ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ٥ وَٱلرِّجْزَ
فَٱهْجُرْ ٦ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ٧ وَلِرَبِّكَ فَٱصْبِرْ ٨ فَإِذَا نُقِرَ فِي ٱلنَّاقُورِ ٩ فَذَٰلِكَ
يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ١٠ عَلَى ٱلْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ١١ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا
١٢ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ١٣ وَبَنِينَ شُهُودًا ١٤ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ١٥ ثُمَّ
يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ١٦ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ١٧ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ١٨ إِنَّهُ فَكَّرَ
وَقَدَّرَ ١٩ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ٢٠ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ٢١ ثُمَّ نَظَرَ ٢٢ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ٢٣ ثُمَّ
أَدْبَرَ وَٱسْتَكْبَرَ ٢٤ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ٢٥ إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ ٱلْبَشَرِ ٢٦
سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ٢٧ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ٢٨ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ٢٩ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ٣٠
عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ٣١ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ ٱلنَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا
فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا ٱلْكِتَابَ وَيَزْدَادَ ٱلَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا
٣٢ وَلَا يَرْتَابَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا ٱلْكِتَابَ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ٣٣ وَلِيَقُولَ ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ وَٱلْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ ٱللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا ٣٤ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ ٱللَّهُ مَنْ يَشَاءُ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ ٣٥ كَلَّا
وَٱلْقَمَرِ ٣٦ وَٱللَّيْلِ إِذَا دَبَرَ ٣٧ وَٱلصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ٣٨ إِنَّهَا لَإِحْدَى ٱلْكُبَرِ
٣٩ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ٤٠ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ٤١ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا
كَسَبَتْ رَهِينَةٌ إِلَّا أَصْحَابَ ٱلْيَمِينِ ٤٢ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ ٱلْمُجْرِمِينَ
٤٣ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ٤٤ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ ٱلْمُصَلِّينَ ٤٥ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ
ٱلْمِسْكِينَ ٤٦ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ ٱلْخَائِضِينَ ٤٧ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ٤٨
حَتَّى أَتَانَا ٱلْيَقِينُ ٤٩ فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ ٱلشَّافِعِينَ ٥٠ فَمَا لَهُمْ عَنِ ٱلتَّذْكِرَةِ
مُعْرِضِينَ ٥١ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ٥٢ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ
ٱمْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنَشَّرَةً ٥٣ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ ٱلْآخِرَةَ ٥٤ كَلَّا

إِنَّهُۥ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُۥ ٥٥ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ هُوَ أَهْلُ ٱلتَّقْوَى
وَأَهْلُ ٱلْمَغْفِرَةِ •

IV. (73.) سُورَةُ ٱلْمُزَّمِّلِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا عِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ يَا أَيُّهَا ٱلْمُزَّمِّلُ ٢ قُمِ ٱللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ٣ نِصْفَهُ أَوِ ٱنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ٤ أَوْ
زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ ٱلْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ٥ إِنَّا سَنُلْقِى عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ٦ إِنَّ نَاشِئَةَ
ٱللَّيْلِ هِىَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ٧ إِنَّ لَكَ فِى ٱلنَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ٨ وَٱذْكُرِ
ٱسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ٩ رَبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
فَٱتَّخِذْهُ وَكِيلًا ١٠ وَٱصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَٱهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ١١ وَذَرْنِى
وَٱلْمُكَذِّبِينَ أُولِى ٱلنَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ١٢ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ١٣ وَطَعَامًا
ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ١٤ يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ وَكَانَتِ ٱلْجِبَالُ كَثِيبًا
مَهِيلًا ١٥ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ
رَسُولًا ١٦ فَعَصَى فِرْعَوْنُ ٱلرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ١٧ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ
كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ ٱلْوِلْدَانَ شِيبًا ١٨ ٱلسَّمَآءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا
١٩ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا ٢٠ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ
تَقُومُ أَدْنَى مِن ثُلُثَىِ ٱللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَآئِفَةٌ مِنَ ٱلَّذِينَ مَعَكَ
وَٱللَّهُ يُقَدِّرُ ٱللَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَن تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَٱقْرَءُوا مَا
تَيَسَّرَ مِنَ ٱلْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَى وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِى ٱلْأَرْضِ
يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ ٱللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَٱقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ

سِنْهُ وَأَقِيمُوا ٱلصَّلَوٰةَ وَآتُوا ٱلزَّكَوٰةَ وَأَقْرِضُوا ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ ٱللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَٱسْتَغْفِرُوا ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ •

V. (111.) سُورَةُ تَبَّتْ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ٢ مَا أَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ٣ سَيَصْلَى
نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ٤ وَٱمْرَأَتُهُ حَمَّالَةُ ٱلْحَطَبِ ٥ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ •

VI. (68.) سُورَةُ نٓ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا ثِنْتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ نٓ وَٱلْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ٢ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ٣ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا
غَيْرَ مَمْنُونٍ ٤ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ٥ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ٦ بِأَيِّكُمُ
ٱلْمَفْتُونُ ٧ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِٱلْمُهْتَدِينَ
٨ فَلَا تُطِعِ ٱلْمُكَذِّبِينَ ٩ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ١٠ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ
مَهِينٍ ١١ هَمَّازٍ مَشَّآءٍ بِنَمِيمٍ ١٢ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ١٣ عُتُلٍّ بَعْدَ ذٰلِكَ
زَنِيمٍ ١٤ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ١٥ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ ٱلْأَوَّلِينَ
١٦ سَنَسِمُهُ عَلَى ٱلْخُرْطُومِ ١٧ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ ٱلْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ١٨ وَلَا يَسْتَثْنُونَ ١٩ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ

وَهُمْ نَائِمُونَ ٢٠ فَأَصْبَحَتْ كَٱلصَّرِيمِ ٢١ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ٢٢ أَنِ ٱغْدُوا عَلَى
حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ ٢٣ فَٱنْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ٢٤ أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا
ٱلْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ ٢٥ وَغَدَوْا عَلَى حَرْدٍ قَادِرِينَ ٢٦ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا
لَضَالُّونَ ٢٧ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ٢٨ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ
٢٩ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ٣٠ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَاوَمُونَ
٣١ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ٣٢ عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا
رَاغِبُونَ ٣٣ كَذٰلِكَ ٱلْعَذَابُ وَلَعَذَابُ ٱلْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ٣٤ إِنَّ
لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ ٱلنَّعِيمِ ٣٥ أَفَنَجْعَلُ ٱلْمُسْلِمِينَ كَٱلْمُجْرِمِينَ
٣٦ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ٣٧ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ٣٨ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ
لَمَا تَخَيَّرُونَ ٣٩ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَى يَوْمِ ٱلْقِيٰمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا
تَحْكُمُونَ ٤٠ سَلْهُمْ أَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيمٌ ٤١ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ
كَانُوا صَادِقِينَ ٤٢ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
٤٣ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى ٱلسُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ
٤٤ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهٰذَا ٱلْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ
٤٥ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ٤٦ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ
مُثْقَلُونَ ٤٧ أَمْ عِنْدَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ٤٨ فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ
كَصَاحِبِ ٱلْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ٤٩ لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ
بِٱلْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ٥٠ فَٱجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ ٱلصَّالِحِينَ ٥١ وَإِنْ يَكَادُ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا ٱلذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ٥٢ وَمَا
هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ •

[ويتلوها سورة الاعلى

VII. (87.) سُورَةُ ٱلْأَعْلَى

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ سَبِّحِ ٱسْمَ رَبِّكَ ٱلْأَعْلَى ٢ ٱلَّذِى خَلَقَ فَسَوَّى ٣ وَٱلَّذِى قَدَّرَ فَهَدَى ٤ وَٱلَّذِى
أَخْرَجَ ٱلْمَرْعَى ٥ فَجَعَلَهُ غُثَآءً أَحْوَى ٦ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسَى ٧ إِلَّا مَا شَآءَ ٱللّٰهُ إِنَّهُ
يَعْلَمُ ٱلْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ٨ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ٩ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ ٱلذِّكْرَى ١٠ سَيَذَّكَّرُ
مَنْ يَخْشَى ١١ وَيَتَجَنَّبُهَا ٱلْأَشْقَى ١٢ ٱلَّذِى يَصْلَى ٱلنَّارَ ٱلْكُبْرَى ١٣ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا
وَلَا يَحْيَى ١٤ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ١٥ وَذَكَرَ ٱسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ١٦ بَلْ تُؤْثِرُونَ ٱلْحَيٰوةَ
ٱلدُّنْيَا ١٧ وَٱلْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ١٨ إِنَّ هٰذَا لَفِى ٱلصُّحُفِ ٱلْأُولَى ١٩ صُحُفِ إِبْرٰهِيمَ
وَمُوسَى •

VIII. (94.) سُورَةُ أَلَمْ نَشْرَحْ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا ثَمَانِ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ٢ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ٣ ٱلَّذِى أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ٤
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ٥ فَإِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ٦ إِنَّ مَعَ ٱلْعُسْرِ يُسْرًا ٧ فَإِذَا فَرَغْتَ
فَٱنْصَبْ ٨ وَإِلَى رَبِّكَ فَٱرْغَبْ •

IX. (93.) سُورَةُ ٱلضُّحَى

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلضُّحَى ٢ وَٱللَّيْلِ إِذَا سَجَى ٣ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ٤ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ
لَكَ مِنَ ٱلْأُولَى ٥ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى ٦ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى
٧ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ٨ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ٩ فَأَمَّا ٱلْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
١٠ وَأَمَّا ٱلسَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ١١ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ •

X. (108.) سُورَةُ ٱلْكَوْثَرِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا ثَلٰثُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ ٱلْكَوْثَرَ ٢ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَٱنْحَرْ ٣ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ ٱلْأَبْتَرُ •

XI. (105.) سُورَةُ ٱلْفِيلِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ ٱلْفِيلِ ٢ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ
٣ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ٤ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ٥ فَجَعَلَهُمْ
كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ •

XII. (106.) سُورَةُ قُرَيْشٍ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا أَرْبَعُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ٢ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ ٱلشِّتَاءِ وَٱلصَّيْفِ ٣ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ

هٰذَا ٱلْبَيْتِ ٱلَّذِى أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ ٤ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ •

XIII. (103.) سُورَةُ ٱلْعَصْرِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا ثَلٰثُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلْعَصْرِ ٢ إِنَّ ٱلْإِنْسَانَ لَفِى خُسْرٍ ٣ إِلَّا ٱلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا ٱلصَّالِحَاتِ
وَتَوَاصَوْا بِٱلْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِٱلصَّبْرِ •

XIV. (100.) سُورَةُ ٱلْعَادِيَاتِ

مُخْتَلَفٌ فِيهَا وَآيُهَا إِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ٢ فَٱلْمُورِيَاتِ قَدْحًا ٣ فَٱلْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ٤ فَأَثَرْنَ بِهِ
نَقْعًا ٥ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ٦ إِنَّ ٱلْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ٧ وَإِنَّهُ عَلَى ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ
٨ وَإِنَّهُ لِحُبِّ ٱلْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ٩ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِى ٱلْقُبُورِ ١٠ وَحُصِّلَ
مَا فِى ٱلصُّدُورِ ١١ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ •

XV. (102.) سُورَةُ ٱلتَّكَاثُرِ

مُخْتَلَفٌ فِيهَا وَآيُهَا ثَمَانِ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ أَلْهَاكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ ٢ حَتَّى زُرْتُمُ ٱلْمَقَابِرَ ٣ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ٤ ثُمَّ كَلَّا
سَوْفَ تَعْلَمُونَ ٥ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ ٱلْيَقِينِ ٦ لَتَرَوُنَّ ٱلْجَحِيمَ ٧ ثُمَّ

لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ ٱلْيَقِينِ ٨ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ ٱلنَّعِيمِ •

XVI. (107.) سُورَةُ ٱلْمَاعُونِ

مُخْتَلَفٌ فِيهَا وَآيُهَا سَبْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ أَرَأَيْتَ ٱلَّذِى يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ٢ فَذٰلِكَ ٱلَّذِى يَدُعُّ ٱلْيَتِيمَ ٣ وَلَا يَحُضُّ عَلَى
طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ٤ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ٥ ٱلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلٰوتِهِمْ سَاهُونَ ٦ ٱلَّذِينَ
هُمْ يُرَآءُونَ ٧ وَيَمْنَعُونَ ٱلْمَاعُونَ •

XVII. (104.) سُورَةُ ٱلْهُمَزَةِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا تِسْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَيْلٌ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُمَزَةٍ ٢ ٱلَّذِى جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ٣ يَحْسِبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ
٤ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِى ٱلْحُطَمَةِ ٥ وَمَا أَدْرَاكَ مَا ٱلْحُطَمَةُ ٦ نَارُ ٱللَّهِ ٱلْمُوقَدَةُ ٧ ٱلَّتِى
تَطَّلِعُ عَلَى ٱلْأَفْئِدَةِ ٨ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُوصَدَةٌ فِى عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ •

XVIII. (90.) سُورَةُ ٱلْبَلَدِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا عِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ لَا أُقْسِمُ بِهٰذَا ٱلْبَلَدِ ٢ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا ٱلْبَلَدِ ٣ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ٤ لَقَدْ
خَلَقْنَا ٱلْإِنْسَانَ فِى كَبَدٍ ٥ أَيَحْسِبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ٦ يَقُولُ

أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ٧ أَيَحْسِبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ ٨ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ٩ وَلِسَانًا
وَشَفَتَيْنِ ١٠ وَهَدَيْنَاهُ ٱلنَّجْدَيْنِ ١١ فَلَا ٱقْتَحَمَ ٱلْعَقَبَةَ ١٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا ٱلْعَقَبَةُ
١٣ فَكُّ رَقَبَةٍ ١٤ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ١٥ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ١٦ أَوْ مِسْكِينًا
ذَا مَتْرَبَةٍ ١٧ ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِٱلصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِٱلْمَرْحَمَةِ ١٨
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ ٱلْمَيْمَنَةِ ١٩ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ ٱلْمَشْأَمَةِ ٢٠ عَلَيْهِمْ
نَارٌ مُوصَدَةٌ •

XIX. (95.) سُورَةُ ٱلتِّينِ

مُخْتَلَفٌ فِيهَا وَآيُهَا ثَمَانِ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلتِّينِ وَٱلزَّيْتُونِ ٢ وَطُورِ سِينِينَ ٣ وَهَٰذَا ٱلْبَلَدِ ٱلْأَمِينِ ٤ لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنْسَانَ
فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ٥ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ٦ إِلَّا ٱلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
ٱلصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٧ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِٱلدِّينِ ٨ أَلَيْسَ ٱللَّهُ
بِأَحْكَمِ ٱلْحَاكِمِينَ •

XX. (92.) سُورَةُ ٱللَّيْلِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا إِحْدَى وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ٢ وَٱلنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ٣ وَمَا خَلَقَ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنْثَى ٤ إِنَّ
سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ٥ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَٱتَّقَى ٦ وَصَدَّقَ بِٱلْحُسْنَى ٧ فَسَنُيَسِّرُهُ
لِلْيُسْرَى ٨ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَٱسْتَغْنَى ٩ وَكَذَّبَ بِٱلْحُسْنَى ١٠ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى

١١ وَمَا يُغْنِى عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ١٢ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى ١٣ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَٱلْأُولَى
١٤ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ١٥ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا ٱلْأَشْقَى ١٦ ٱلَّذِى كَذَّبَ وَتَوَلَّى ١٧ وَسَيُجَنَّبُهَا
ٱلْأَتْقَى ١٨ ٱلَّذِى يُؤْتِى مَالَهُ يَتَزَكَّى ١٩ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ٢٠ إِلَّا ٱبْتِغَآءَ
وَجْهِ رَبِّهِ ٱلْأَعْلَى ٢١ وَلَسَوْفَ يَرْضَى •

XXI. (80.) سُورَةُ عَبَسَ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا ثِنْتَانِ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ عَبَسَ وَتَوَلَّى ٢ أَنْ جَآءَهُ ٱلْأَعْمَى ٣ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى ٤ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ
ٱلذِّكْرَى ٥ أَمَّا مَنِ ٱسْتَغْنَى ٦ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ٧ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى ٨ وَأَمَّا مَنْ
جَآءَكَ يَسْعَى ٩ وَهُوَ يَخْشَى ١٠ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى ١١ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ١٢ فَمَنْ شَآءَ
ذَكَرَهُ ١٣ فِى صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ١٤ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ١٥ بِأَيْدِى سَفَرَةٍ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ١٦
قُتِلَ ٱلْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ١٧ مِنْ أَىِّ شَىْءٍ خَلَقَهُ ١٨ مِنْ نُطْفَةٍ ١٩ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ٢٠
ثُمَّ ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُ ٢١ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ٢٢ ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنْشَرَهُ ٢٣ كَلَّا لَمَّا
يقض ما امره ٢٤ فلينظر الانسان الى طعامه ٢٥ إِنَّا صَبَبْنَا ٱلْمَآءَ صَبًّا ٢٦
ثُمَّ شَقَقْنَا ٱلْأَرْضَ شَقًّا ٢٧ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ٢٨ وَعِنَبًا وَقَضْبًا ٢٩ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا
٣٠ وَحَدَآئِقَ غُلْبًا ٣١ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ٣٢ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ٣٣ فَإِذَا جَآءَتِ
ٱلصَّآخَّةُ ٣٤ يَوْمَ يَفِرُّ ٱلْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ٣٥ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ٣٦ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ٣٧
لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ٣٨ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ٣٩ ضَاحِكَةٌ
مُسْتَبْشِرَةٌ ٤٠ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ٤١ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ٤٢ أُولَٰئِكَ هُمُ
ٱلْكَفَرَةُ ٱلْفَجَرَةُ •

XXII. (86.) سُورَةُ ٱلطَّارِقِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا سَبْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلسَّمَآءِ وَٱلطَّارِقِ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا ٱلطَّارِقُ ٣ ٱلنَّجْمُ ٱلثَّاقِبُ ٤ إِنْ كُلُّ نَفْسٍ
لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ٥ فَلْيَنْظُرِ ٱلْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ٦ خُلِقَ مِنْ مَآءٍ دَافِقٍ ٧ يَخْرُجُ مِنْ
بَيْنِ ٱلصُّلْبِ وَٱلتَّرَآئِبِ ٨ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ٩ يَوْمَ تُبْلَى ٱلسَّرَآئِرُ ١٠ فَمَا لَهُ
مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ١١ وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلرَّجْعِ ١٢ وَٱلْأَرْضِ ذَاتِ ٱلصَّدْعِ ١٣ إِنَّهُ لَقَوْلٌ
فَصْلٌ ١٤ وَمَا هُوَ بِٱلْهَزْلِ ١٥ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ١٦ وَأَكِيدُ كَيْدًا ١٧ فَمَهِّلِ ٱلْكَافِرِينَ
أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا •

XXIII. (101.) سُورَةُ ٱلْقَارِعَةِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا ثَمَانِ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ اَلْقَارِعَةُ مَا ٱلْقَارِعَةُ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا ٱلْقَارِعَةُ ٣ يَوْمَ يَكُونُ ٱلنَّاسُ كَٱلْفَرَاشِ
ٱلْمَبْثُوثِ ٤ وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ٱلْمَنْفُوشِ ٥ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ
فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٦ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ٧ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا هِيَهْ ٨ نَارٌ حَامِيَةٌ •

XXIV. (99.) سُورَةُ ٱلزَّلْزَلَةِ

مُخْتَلَفٌ فِيهَا وَآيُهَا ثَمَانِ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ إِذَا زُلْزِلَتِ ٱلْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ٢ وَأَخْرَجَتِ ٱلْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ٣ وَقَالَ ٱلْإِنْسَانُ مَا لَهَا
٤ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ٥ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ٦ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ ٱلنَّاسُ أَشْتَاتًا
لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ٧ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ٨ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
شَرًّا يَرَهُ •

XXV. (82.) سُورَةُ ٱلْإِنْفِطَارِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ إِذَا ٱلسَّمَاءُ ٱنْفَطَرَتْ ٢ وَإِذَا ٱلْكَوَاكِبُ ٱنْتَثَرَتْ ٣ وَإِذَا ٱلْبِحَارُ فُجِّرَتْ ٤ وَإِذَا
ٱلْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ٥ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ٦ يَا أَيُّهَا ٱلْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ
بِرَبِّكَ ٱلْكَرِيمِ ٧ ٱلَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَّلَكَ ٨ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ
٩ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِٱلدِّينِ ١٠ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ١١ كِرَامًا كَاتِبِينَ ١٢ يَعْلَمُونَ
مَا تَفْعَلُونَ ١٣ إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ١٤ وَإِنَّ ٱلْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ١٥ يَصْلَوْنَهَا
يَوْمَ ٱلدِّينِ ١٦ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ١٧ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ ١٨ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ
مَا يَوْمُ ٱلدِّينِ ١٩ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَٱلْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ •

XXVI. (84.) سُورَةُ ٱلْإِنْشِقَاقِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا خَمْسٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ إِذَا ٱلسَّمَاءُ ٱنْشَقَّتْ ٢ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ٣ وَإِذَا ٱلْأَرْضُ مُدَّتْ ٤ وَأَلْقَتْ
مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ٥ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ٦ يَا أَيُّهَا ٱلْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى ١٩

رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ٧ فَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ٨ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا
يَسِيرًا ٩ وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ١٠ وَأَمَّا مَنْ أُوتِىَ كِتَابَهُ وَرَآءَ ظَهْرِهِ ١١ فَسَوْفَ
يَدْعُو ثُبُورًا ١٢ وَيَصْلَى سَعِيرًا ١٣ إِنَّهُ كَانَ فِى أَهْلِهِ مَسْرُورًا ١٤ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ
يَحُورَ ١٥ بَلَى إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ١٦ فَلَا أُقْسِمُ بِٱلشَّفَقِ ١٧ وَٱللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ١٨
وَٱلْقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ١٩ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ٢٠ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٢١ وَإِذَا قُرِئَ
عَلَيْهِمُ ٱلْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ٢٢ بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ٢٣ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُوعُونَ ٢٤ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢٥ إِلَّا ٱلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا ٱلصَّالِحَاتِ لَهُمْ
أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ •

XXVII. (81.) سُورَةُ ٱلتَّكْوِيرِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا تسع وعشرون آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ إِذَا ٱلشَّمْسُ كُوِّرَتْ ٢ وَإِذَا ٱلنُّجُومُ ٱنْكَدَرَتْ ٣ وَإِذَا ٱلْجِبَالُ سُيِّرَتْ ٤ وَإِذَا
ٱلْعِشَارُ عُطِّلَتْ ٥ وَإِذَا ٱلْوُحُوشُ حُشِرَتْ ٦ وَإِذَا ٱلْبِحَارُ سُجِّرَتْ ٧ وَإِذَا ٱلنُّفُوسُ
زُوِّجَتْ ٨ وَإِذَا ٱلْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ٩ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ١٠ وَإِذَا ٱلصُّحُفُ نُشِرَتْ
١١ وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ كُشِطَتْ ١٢ وَإِذَا ٱلْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ١٣ وَإِذَا ٱلْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ
١٤ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا أَحْضَرَتْ ١٥ فَلَا أُقْسِمُ بِٱلْخُنَّسِ ١٦ ٱلْجَوَارِ ٱلْكُنَّسِ ١٧ وَٱللَّيْلِ
إِذَا عَسْعَسَ ١٨ وَٱلصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ١٩ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ٢٠ ذِى قُوَّةٍ
عِنْدَ ذِى ٱلْعَرْشِ مَكِينٍ ٢١ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ٢٢ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ٢٣ وَلَقَدْ
رَآهُ بِٱلْأُفُقِ ٱلْمُبِينِ ٢٤ وَمَا هُوَ عَلَى ٱلْغَيْبِ بِظَنِينٍ ٢٥ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ
رَجِيمٍ ٢٦ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ٢٧ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ٢٨ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ أَنْ

يَسْتَقِيمَ ٢٩ وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَالَمِينَ •

XXVIII. (89.) سُورَةُ ٱلْفَجْرِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا ثَلٰثُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلْفَجْرِ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ٢ وَٱلشَّفْعِ وَٱلْوَتْرِ ٣ وَٱللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ٤ هَلْ فِى ذٰلِكَ
قَسَمٌ لِذِى حِجْرٍ ٥ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ٦ إِرَمَ ذَاتِ ٱلْعِمَادِ ٧ ٱلَّتِى لَمْ
يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِى ٱلْبِلَادِ ٨ وَثَمُودَ ٱلَّذِينَ جَابُوا ٱلصَّخْرَ بِٱلْوَادِ ٩ وَفِرْعَوْنَ ذِى ٱلْأَوْتَادِ
١٠ ٱلَّذِينَ طَغَوْا فِى ٱلْبِلَادِ ١١ فَأَكْثَرُوا فِيهَا ٱلْفَسَادَ ١٢ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
عَذَابٍ ١٣ إِنَّ رَبَّكَ لَبِٱلْمِرْصَادِ ١٤ فَأَمَّا ٱلْإِنْسَانُ إِذَا مَا ٱبْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ
١٥ فَيَقُولُ رَبِّى أَكْرَمَنِى ١٦ وَأَمَّا إِذَا مَا ٱبْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ١٧ فَيَقُولُ رَبِّى
أَهَانَنِى ١٨ كَلَّا بَل لَا يُكْرِمُونَ ٱلْيَتِيمَ ١٩ وَلَا يَحُضُّونَ عَلَى طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ٢٠
وَيَأْكُلُونَ ٱلتُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ٢١ وَيُحِبُّونَ ٱلْمَالَ حُبًّا جَمًّا ٢٢ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ ٱلْأَرْضُ
دَكًّا دَكًّا ٢٣ وَجَآءَ رَبُّكَ وَٱلْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ٢٤ وَجِيٓءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ
يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ ٱلذِّكْرَى ٢٥ يَقُولُ يَا لَيْتَنِى قَدَّمْتُ لِحَيٰوتِى فَيَوْمَئِذٍ
لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ٢٦ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ٢٧ يَا أَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ
٢٨ ٱرْجِعِى إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً ٢٩ فَٱدْخُلِى فِى عِبَادِى ٣٠ وَٱدْخُلِى جَنَّتِى •

XXIX. (91.) سُورَةُ ٱلشَّمْسِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا خَمْسَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلشَّمْسِ وَضُحَاهَا ٢ وَٱلْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا ٣ وَٱلنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا ٤ وَٱللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا
٥ وَٱلسَّمَآءِ وَمَا بَنَاهَا ٦ وَٱلْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ٧ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ٨ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
وَتَقْوَاهَا ٩ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ١٠ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ١١ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا
١٢ إِذِ ٱنْبَعَثَ أَشْقَاهَا ١٣ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ ٱللّٰهِ نَاقَةَ ٱللّٰهِ وَسُقْيَاهَا ١٤ فَكَذَّبُوهُ
فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوَّاهَا ١٥ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا •

XXX. (85.) سُورَةُ ٱلْبُرُوجِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا ٱثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلْبُرُوجِ ٢ وَٱلْيَوْمِ ٱلْمَوْعُودِ ٣ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ٤ قُتِلَ أَصْحَابُ
ٱلْأُخْدُودِ ٥ ٱلنَّارِ ذَاتِ ٱلْوَقُودِ ٦ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ٧ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ
بِٱلْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ٨ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِٱللّٰهِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَمِيدِ ٩ ٱلَّذِى لَهُ
مُلْكُ ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ ١٠ إِنَّ ٱلَّذِينَ فَتَنُوا
ٱلْمُؤْمِنِينَ وَٱلْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ ٱلْحَرِيقِ
١١ إِنَّ ٱلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا ٱلصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَارُ ذٰلِكَ
ٱلْفَوْزُ ٱلْكَبِيرُ ١٢ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ١٣ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ١٤ وَهُوَ ٱلْغَفُورُ
ٱلْوَدُودُ ١٥ ذُو ٱلْعَرْشِ ٱلْمَجِيدُ ١٦ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ١٧ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ٱلْجُنُودِ ١٨
فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ١٩ بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا فِى تَكْذِيبٍ ٢٠ وَٱللّٰهُ مِنْ وَرَآئِهِمْ مُحِيطٌ ٢١ بَلْ هُوَ
قُرْآنٌ مَجِيدٌ ٢٢ فِى لَوْحٍ مَحْفُوظٍ •

19 XXXI. (69.) سُورَةُ ٱلْحَاقَّةِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا ثِنْتَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ ٱلْحَاقَّةُ ٢ مَا ٱلْحَاقَّةُ ٣ وَمَا أَدْرَاكَ مَا ٱلْحَاقَّةُ ٤ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِٱلْقَارِعَةِ ٥ فَأَمَّا
ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِٱلطَّاغِيَةِ ٦ وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٧ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى ٱلْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ٨
فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ٩ وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَٱلْمُؤْتَفِكَاتُ بِٱلْخَاطِئَةِ ١٠ فَعَصَوْا
رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ١١ إِنَّا لَمَّا طَغَى ٱلْمَآءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي ٱلْجَارِيَةِ ١٢
لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ ١٣ فَإِذَا نُفِخَ فِي ٱلصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ
١٤ وَحُمِلَتِ ٱلْأَرْضُ وَٱلْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ١٥ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ١٦ وَٱنْشَقَّتِ
ٱلسَّمَآءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ١٧ وَٱلْمَلَكُ عَلَى أَرْجَآئِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ ١٨ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ١٩ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ
بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ ٱقْرَءُوا كِتَابِيَهْ ٢٠ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهْ ٢١
فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٢٢ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ٢٣ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ٢٤ كُلُوا وَٱشْرَبُوا
هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي ٱلْأَيَّامِ ٱلْخَالِيَةِ ٢٥ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ
يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ٢٦ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ ٢٧ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ ٱلْقَاضِيَةَ
٢٨ مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيَهْ ٢٩ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ٣٠ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ٣١ ثُمَّ ٱلْجَحِيمَ
صَلُّوهُ ٣٢ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَٱسْلُكُوهُ ٣٣ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ
بِٱللَّهِ ٱلْعَظِيمِ ٣٤ وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ ٱلْمِسْكِينِ ٣٥ فَلَيْسَ لَهُ ٱلْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ
٣٦ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ٣٧ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا ٱلْخَاطِئُونَ ٣٨ فَلَا أُقْسِمُ بِمَا
تُبْصِرُونَ ٣٩ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ٤٠ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ٤١ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ
قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ٤٢ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ٤٣ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ

ٱلْعَالَمِينَ ٤٤ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ ٱلْأَقَاوِيلِ ٤٥ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ ٤٦ ثُمَّ
لَقَطَعْنَا مِنْهُ ٱلْوَتِينَ ٤٧ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ٤٨ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ
لِلْمُتَّقِينَ ٤٩ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ٥٠ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى ٱلْكَافِرِينَ ٥١ وَإِنَّهُ
لَحَقُّ ٱلْيَقِينِ ٥٢ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ •

XXXII. (88.) سُورَةُ ٱلْغَاشِيَةِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا سِتٌّ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ٱلْغَاشِيَةِ ٢ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ٣ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ٤ تَصْلَى نَارًا
حَامِيَةً ٥ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ٦ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ٧ لَا يُسْمِنُ وَلَا
يُغْنِى مِنْ جُوعٍ ٨ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ٩ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ١٠ فِى جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ١١ لَا
تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ١٢ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ١٣ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ١٤ وَأَكْوَابٌ
مَوْضُوعَةٌ ١٥ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ١٦ وَزَرَابِىُّ مَبْثُوثَةٌ ١٧ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى ٱلْإِبِلِ
كَيْفَ خُلِقَتْ ١٨ وَإِلَى ٱلسَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ١٩ وَإِلَى ٱلْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ٢٠ وَإِلَى
ٱلْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ٢١ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ٢٢ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ
٢٣ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ٢٤ فَيُعَذِّبُهُ ٱللّٰهُ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَكْبَرَ ٢٥ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ
٢٦ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ •

XXXIII. (78.) سُورَةُ ٱلنَّبَإِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا إِحْدَى وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ ٢ عَنِ ٱلنَّبَإِ ٱلْعَظِيمِ ٣ ٱلَّذِى هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ٤ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ
٥ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٦ أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ مِهَادًا ٧ وَٱلْجِبَالَ أَوْتَادًا ٨ وَخَلَقْنَاكُمْ
أَزْوَاجًا ٩ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ١٠ وَجَعَلْنَا ٱللَّيْلَ لِبَاسًا ١١ وَجَعَلْنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشًا
١٢ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ١٣ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ١٤ وَأَنْزَلْنَا مِنَ ٱلْمُعْصِرَاتِ
مَآءً ثَجَّاجًا ١٥ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ١٦ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ١٧ إِنَّ يَوْمَ ٱلْفَصْلِ كَانَ
مِيقَاتًا ١٨ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى ٱلصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ١٩ وَفُتِحَتِ ٱلسَّمَآءُ فَكَانَتْ
أَبْوَابًا ٢٠ وَسُيِّرَتِ ٱلْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ٢١ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ٢٢ لِلطَّاغِينَ
مَآبًا ٢٣ لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ٢٤ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ٢٥ إِلَّا حَمِيمًا
وَغَسَّاقًا ٢٦ جَزَآءً وِفَاقًا ٢٧ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ٢٨ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
كِذَّابًا ٢٩ وَكُلَّ شَىْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ٣٠ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا
٣١ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ٣٢ حَدَآئِقَ وَأَعْنَابًا ٣٣ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ٣٤ وَكَأْسًا دِهَاقًا
٣٥ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ٣٦ جَزَآءً مِنْ رَبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ٣٧ رَبِّ
ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ٱلرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ٣٨ يَوْمَ يَقُومُ
ٱلرُّوحُ وَٱلْمَلَآئِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ٣٩
ذٰلِكَ ٱلْيَوْمُ ٱلْحَقُّ فَمَنْ شَآءَ ٱتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ مَآبًا ٤٠ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا
قَرِيبًا ٤١ يَوْمَ يَنْظُرُ ٱلْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ ٱلْكَافِرُ يَا لَيْتَنِى كُنْتُ
تُرَابًا •

XXXIV. (83.) سُورَةُ ٱلْمُطَفِّفِينَ

مُخْتَلَفٌ فِيهَا وَآيُهَا سِتٌّ وَثَلٰثُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ ٢ ٱلَّذِينَ إِذَا ٱكْتَالُوا عَلَى ٱلنَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ٣ وَإِذَا كَالُوهُمْ

أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ٤ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ٥ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ٦ يَوْمَ
يَقُومُ ٱلنَّاسُ لِرَبِّ ٱلْعَالَمِينَ ٧ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ ٱلْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ٨ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا سِجِّينٌ ٩ كِتَابٌ مَرْقُومٌ ١٠ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١١ ٱلَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ
١٢ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ١٣ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
ٱلْأَوَّلِينَ ١٤ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٥ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ
يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ١٦ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُو ٱلْجَحِيمِ ١٧ ثُمَّ يُقَالُ هَٰذَا ٱلَّذِي كُنْتُمْ بِهِ
تُكَذِّبُونَ ١٨ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ ٱلْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ١٩ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ٢٠ كِتَابٌ
مَرْقُومٌ ٢١ يَشْهَدُهُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ٢٢ إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ٢٣ عَلَى ٱلْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ
٢٤ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ ٱلنَّعِيمِ ٢٥ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ٢٦ خِتَامُهُ
مِسْكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ ٱلْمُتَنَافِسُونَ ٢٧ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ٢٨ عَيْنًا
يَشْرَبُ بِهَا ٱلْمُقَرَّبُونَ ٢٩ إِنَّ ٱلَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ ٱلَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ
٣٠ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ٣١ وَإِذَا ٱنْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمُ ٱنْقَلَبُوا فَاكِهِينَ ٣٢
وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ٣٣ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ٣٤ فَٱلْيَوْمَ
ٱلَّذِينَ آمَنُوا مِنَ ٱلْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ٣٥ عَلَى ٱلْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ٣٦ هَلْ ثُوِّبَ
ٱلْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ •

XXXV. (75.) سُورَةُ ٱلْقِيٰمَةِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا أَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ ٱلْقِيٰمَةِ ٢ وَلَا أُقْسِمُ بِٱلنَّفْسِ ٱللَّوَّامَةِ ٣ أَيَحْسَبُ ٱلْإِنْسَانُ
أَنْ لَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ٤ بَلَى قَادِرِينَ عَلَى أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ٥ بَلْ يُرِيدُ ٱلْإِنْسَانُ

لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ٦ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلْقِيَٰمَةِ ٧ فَإِذَا بَرِقَ ٱلْبَصَرُ ٨ وَخَسَفَ ٱلْقَمَرُ ٩ وَجُمِعَ
ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ ١٠ يَقُولُ ٱلْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ ٱلْمَفَرُّ ١١ كَلَّا لَا وَزَرَ ١٢ إِلَىٰ رَبِّكَ
يَوْمَئِذٍ ٱلْمُسْتَقَرُّ ١٣ يُنَبَّأُ ٱلْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ١٤ بَلِ ٱلْإِنْسَانُ عَلَىٰ
نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ١٥ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ١٦ لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ١٧
إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ١٨ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَٱتَّبِعْ قُرْآنَهُ ١٩ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ
٢٠ كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ ٢١ وَتَذَرُونَ ٱلْآخِرَةَ ٢٢ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ٢٣ إِلَىٰ
رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ٢٤ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ٢٥ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ٢٦ كَلَّا إِذَا
بَلَغَتِ ٱلتَّرَاقِيَ ٢٧ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ٢٨ وَظَنَّ أَنَّهُ ٱلْفِرَاقُ ٢٩ وَٱلْتَفَّتِ ٱلسَّاقُ
بِٱلسَّاقِ ٠ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ٱلْمَسَاقُ ٣١ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلَّىٰ ٣٢ وَلَٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ
٣٣ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ٣٤ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ ٣٥ ثُمَّ أَوْلَىٰ لَكَ فَأَوْلَىٰ
٣٦ أَيَحْسَبُ ٱلْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى ٣٧ أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَىٰ
٣٨ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ٣٩ فَجَعَلَ مِنْهُ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنْثَىٰ ٤٠
أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ ٱلْمَوْتَىٰ ٥

XXXVI. (56.) سُورَةُ ٱلْوَاقِعَةِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا سِتٌّ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ إِذَا وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ٢ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ٣ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ٤ إِذَا رُجَّتِ
ٱلْأَرْضُ رَجًّا ٥ وَبُسَّتِ ٱلْجِبَالُ بَسًّا ٦ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ٧ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا
ثَلَٰثَةً ٨ فَأَصْحَابُ ٱلْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ ٱلْمَيْمَنَةِ ٩ وَأَصْحَابُ ٱلْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ
ٱلْمَشْأَمَةِ ١٠ وَٱلسَّابِقُونَ ٱلسَّابِقُونَ ١١ أُولَٰئِكَ ٱلْمُقَرَّبُونَ ١٢ فِي جَنَّاتِ ٱلنَّعِيمِ

١٣ ثُلَّةٌ مِنَ ٱلْأَوَّلِينَ ١٤ وَقَلِيلٌ مِنَ ٱلْآخِرِينَ ١٥ عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ١٦ مُتَّكِئِينَ
عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ١٧ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ١٨ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ
مَعِينٍ ١٩ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ ٢٠ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ٢١ وَلَحْمِ طَيْرٍ
مِمَّا يَشْتَهُونَ ٢٢ وَحُورٌ عِينٌ كَأَمْثَالِ ٱللُّؤْلُؤِ ٱلْمَكْنُونِ ٢٣ جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
٢٤ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ٢٥ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا.٢٦ وَأَصْحَابُ
ٱلْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ ٱلْيَمِينِ ٢٧ فِى سِدْرٍ مَخْضُودٍ ٢٨ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ٢٩ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ
٣٠ وَمَآءٍ مَسْكُوبٍ ٣١ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ٣٢ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ٣٣ وَفُرُشٍ
مَرْفُوعَةٍ ٣٤ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَآءً ٣٥ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ٣٦ عُرُبًا أَتْرَابًا ٣٧ لِأَصْحَابِ
ٱلْيَمِينِ ٣٨ ثُلَّةٌ مِنَ ٱلْأَوَّلِينَ ٣٩ وَثُلَّةٌ مِنَ ٱلْآخِرِينَ ٤٠ وَأَصْحَابُ ٱلشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ
ٱلشِّمَالِ ٤١ فِى سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ٤٢ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ٤٣ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ٤٤ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ٤٥ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى ٱلْحِنْثِ ٱلْعَظِيمِ ٤٦ وَكَانُوا يَقُولُونَ
٤٧ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ٤٨ أَوَآبَآؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ ٤٩ قُلْ إِنَّ
ٱلْأَوَّلِينَ وَٱلْآخِرِينَ ٥٠ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ٥١ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا ٱلضَّالُّونَ
ٱلْمُكَذِّبُونَ ٥٢ لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ٥٣ فَمَالِئُونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ٥٤ فَشَارِبُونَ
عَلَيْهِ مِنَ ٱلْحَمِيمِ ٥٥ فَشَارِبُونَ شُرْبَ ٱلْهِيمِ ٥٦ هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ ٱلدِّينِ ٥٧ نَحْنُ
خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ٥٨ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ٥٩ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
ٱلْخَالِقُونَ ٦٠ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ ٱلْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ٦١ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ
أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِيمَا لَا تَعْلَمُونَ ٦٢ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ
٦٣ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ٦٤ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ ٱلزَّارِعُونَ ٦٥ لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَاهُ
حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ٦٦ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ٦٧ أَفَرَأَيْتُمُ ٱلْمَآءَ
ٱلَّذِى تَشْرَبُونَ ٦٨ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ ٱلْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنْزِلُونَ ٦٩ لَوْ نَشَآءُ

جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ٧٠ أَفَرَأَيْتُمُ ٱلنَّارَ ٱلَّتِى تُورُونَ ٧١ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ
شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ ٱلْمُنْشِئُونَ ٧٢ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ٧٣ فَسَبِّحْ
بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ٧٤ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ ٱلنُّجُومِ ٧٥ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ
عَظِيمٌ ٧٦ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ٧٧ فِى كِتَابٍ مَكْنُونٍ ٧٨ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ ٧٩
تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ ٨٠ أَفَبِهٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ٨١ وَتَجْعَلُونَ
رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ٨٢ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ ٨٣ وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ
٨٤ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ٨٥ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ
٨٦ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٨٧ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ ٨٨ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ
وَجَنَّةُ نَعِيمٍ ٨٩ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ ٱلْيَمِينِ ٩٠ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ
ٱلْيَمِينِ ٩١ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ ٱلْمُكَذِّبِينَ ٩٢ ٱلضَّالِّينَ ٩٣ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ٩٤ وَتَصْلِيَةُ
جَحِيمٍ ٩٥ إِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلْيَقِينِ ٩٦ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ٥

XXXVII. (52.) سُورَةُ ٱلطُّورِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا تِسْعٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلطُّورِ ٢ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ٣ فِى رَقٍّ مَنْشُورٍ ٤ وَٱلْبَيْتِ ٱلْمَعْمُورِ ٥ وَٱلسَّقْفِ
ٱلْمَرْفُوعِ ٦ وَٱلْبَحْرِ ٱلْمَسْجُورِ ٧ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ٨ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ٩ يَوْمَ تَمُورُ
ٱلسَّمَآءُ مَوْرًا ١٠ وَتَسِيرُ ٱلْجِبَالُ سَيْرًا ١١ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١٢ ٱلَّذِينَ هُمْ
فِى خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ١٣ يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ١٤ هٰذِهِ ٱلنَّارُ ٱلَّتِى كُنْتُمْ
بِهَا تُكَذِّبُونَ ١٥ أَفَسِحْرٌ هٰذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ١٦ اِصْلَوْهَا فَٱصْبِرُوا أَوْ
لَا تَصْبِرُوا سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ١٧ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى

جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ١٨ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ ٱلْجَحِيمِ ١٩ كُلُوا
وَٱشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٢٠ مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ
بِحُورٍ عِينٍ ٢١ وَٱلَّذِينَ آمَنُوا وَٱتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا
أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ ٱمْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ٢٢ وَأَمْدَدْنَاهُمْ
بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ٢٣ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ
٢٤ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ٢٥ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ٢٦ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ٢٧ فَمَنَّ ٱللّٰهُ عَلَيْنَا
وَوَقَانَا عَذَابَ ٱلسَّمُومِ ٢٨ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ ٱلْبَرُّ ٱلرَّحِيمُ ٢٩ فَذَكِّرْ
فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ٣٠ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
ٱلْمَنُونِ ٣١ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ ٱلْمُتَرَبِّصِينَ ٣٢ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ
بِهٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ٣٣ أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ٣٤ فَلْيَأْتُوا
بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ٣٥ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ ٱلْخَالِقُونَ
٣٦ أَمْ خَلَقُوا ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ٣٧ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
ٱلْمُسَيْطِرُونَ ٣٨ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ
٣٩ أَمْ لَهُ ٱلْبَنَاتُ وَلَكُمُ ٱلْبَنُونَ ٤٠ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ
٤١ أَمْ عِنْدَهُمُ ٱلْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ٤٢ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَٱلَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ
ٱلْمَكِيدُونَ ٤٣ أَمْ لَهُمْ إِلٰهٌ غَيْرُ ٱللّٰهِ سُبْحَانَ ٱللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٤٤ وَإِنْ يَرَوْا
كِسْفًا مِنَ ٱلسَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ٤٥ فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
ٱلَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ٤٦ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ٤٧
وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٤٨ وَٱصْبِرْ
لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ٤٩ وَمِنَ ٱللَّيْلِ

فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ ٱلنُّجُومِ •

XXXVIII. (70.) سُورَةُ ٱلْمَعَارِجِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا أَرْبَعٌ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ سَأَلَ سَآئِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ٢ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ٣ مِنَ ٱللَّهِ ذِى ٱلْمَعَارِجِ
٤ تَعْرُجُ ٱلْمَلَآئِكَةُ وَٱلرُّوحُ إِلَيْهِ فِى يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ٥ فَٱصْبِرْ
صَبْرًا جَمِيلًا ٦ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ٧ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ٨ يَوْمَ تَكُونُ ٱلسَّمَآءُ كَٱلْمُهْلِ
٩ وَتَكُونُ ٱلْجِبَالُ كَٱلْعِهْنِ ١٠ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ١١ يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ ٱلْمُجْرِمُ
لَوْ يَفْتَدِى مِنْ عَذَابِ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ ١٢ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ١٣ وَفَصِيلَتِهِ ٱلَّتِى
تُؤْوِيهِ ١٤ وَمَنْ فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ١٥ كَلَّا إِنَّهَا لَظَى ١٦ نَزَّاعَةً
لِلشَّوَى ١٧ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى ١٨ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ١٩ إِنَّ ٱلْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا
٢٠ إِذَا مَسَّهُ ٱلشَّرُّ جَزُوعًا ٢١ وَإِذَا مَسَّهُ ٱلْخَيْرُ مَنُوعًا ٢٢ إِلَّا ٱلْمُصَلِّينَ ٢٣ ٱلَّذِينَ
هُمْ عَلَى صَلَوٰتِهِمْ دَآئِمُونَ ٢٤ وَٱلَّذِينَ فِى أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ٢٥ لِلسَّآئِلِ وَٱلْمَحْرُومِ
٢٦ وَٱلَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ ٱلدِّينِ ٢٧ وَٱلَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ
٢٨ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ٢٩ وَٱلَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ٣٠ إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ٣١ فَمَنِ ٱبْتَغَى وَرَآءَ
ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ ٱلْعَادُونَ ٣٢ وَٱلَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ٣٣
وَٱلَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَآئِمُونَ ٣٤ وَٱلَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٣٥ أُولَٰئِكَ
فِى جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ٣٦ فَمَالِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ٣٧ عَنِ ٱلْيَمِينِ
وَعَنِ ٱلشِّمَالِ عِزِينَ ٨ أَيَطْمَعُ كُلُّ ٱمْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

٣٩ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ٤٠ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ ٱلْمَشَارِقِ وَٱلْمَغَارِبِ إِنَّا
لَقَادِرُونَ ٤١ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ٤٢ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا
وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ ٱلَّذِى يُوعَدُونَ ٤٣ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ سِرَاعًا
كَأَنَّهُمْ إِلَى نَصْبٍ يُوفِضُونَ ٤٤ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذٰلِكَ ٱلْيَوْمُ
ٱلَّذِى كَانُوا يُوعَدُونَ •

XXXIX. (77.) سُورَةُ ٱلْمُرْسَلَاتِ

مكية وايها خمسون آيةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ٢ فَٱلْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ٣ وَٱلنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ٤ فَٱلْفَارِقَاتِ فَرْقًا
٥ فَٱلْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ٦ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ٧ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ٨ فَإِذَا ٱلنُّجُومُ
طُمِسَتْ ٩ وَإِذَا ٱلسَّمَآءُ فُرِجَتْ ١٠ وَإِذَا ٱلْجِبَالُ نُسِفَتْ ١١ وَإِذَا ٱلرُّسُلُ
أُقِّتَتْ ١٢ لِأَىِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ١٣ لِيَوْمِ ٱلْفَصْلِ ١٤ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ
١٥ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١٦ أَلَمْ نُهْلِكِ ٱلْأَوَّلِينَ ١٧ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ ٱلْآخِرِينَ
١٨ كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِٱلْمُجْرِمِينَ ١٩ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٠ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ
مَآءٍ مَهِينٍ ٢١ فَجَعَلْنَاهُ فِى قَرَارٍ مَكِينٍ ٢٢ إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ ٢٣ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
ٱلْقَادِرُونَ ٢٤ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٥ أَلَمْ نَجْعَلِ ٱلْأَرْضَ كِفَاتًا ٢٦ أَحْيَآءً
وَأَمْوَاتًا ٢٧ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِىَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَآءً فُرَاتًا ٢٨ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٩ اِنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ٣٠ اِنْطَلِقُوا إِلَى
ظِلٍّ ذِى ثَلٰثِ شُعَبٍ ٣١ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِى مِنَ ٱللَّهَبِ ٣٢ إِنَّهَا تَرْمِى
بِشَرَرٍ كَٱلْقَصْرِ ٣٣ كَأَنَّهُ جِمَالَاتٌ صُفْرٌ ٣٤ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٥ هٰذَا

يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ٣٦ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ٣٧ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٣٨
هٰذَا يَوْمُ ٱلْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَٱلْأَوَّلِينَ ٣٩ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ٤٠ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤١ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ٤٢ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ
٤٣ كُلُوا وَٱشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٤٤ إِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي ٱلْمُحْسِنِينَ
٤٥ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٦ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ٤٧ وَيْلٌ
يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٤٨ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ٱرْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ٤٩ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
٥٠ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ •

سُورَةُ ٱلنَّازِعَاتِ XL. (79.)

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا سِتٌّ وَأَرْبَعُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلنَّازِعَاتِ غَرْقًا ٢ وَٱلنَّاشِطَاتِ نَشْطًا ٣ وَٱلسَّابِحَاتِ سَبْحًا ٤ فَٱلسَّابِقَاتِ
سَبْقًا ٥ فَٱلْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ٦ يَوْمَ تَرْجُفُ ٱلرَّاجِفَةُ ٧ تَتْبَعُهَا ٱلرَّادِفَةُ ٨ قُلُوبٌ
يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ٩ أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ١٠ يَقُولُونَ أَئِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي ٱلْحَافِرَةِ ١١
أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا نَاخِرَةً ١٢ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ١٣ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
وَاحِدَةٌ ١٤ فَإِذَا هُمْ بِٱلسَّاهِرَةِ ١٥ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ١٦ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ
بِٱلْوَادِي ٱلْمُقَدَّسِ طُوًى ١٧ اِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ١٨ فَقُلْ هَلْ لَكَ
إِلَى أَنْ تَزَكَّى ١٩ وَأَهْدِيَكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ٢٠ فَأَرَاهُ ٱلْآيَةَ ٱلْكُبْرَى ٢١
فَكَذَّبَ وَعَصَى ٢٢ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى ٢٣ فَحَشَرَ فَنَادَى ٢٤ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ ٱلْأَعْلَى
٢٥ فَأَخَذَهُ ٱللّٰهُ نَكَالَ ٱلْآخِرَةِ وَٱلْأُولَى ٢٦ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى ٢٧
أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ ٱلسَّمَاءُ بَنَاهَا ٢٨ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا ٢٩ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا

وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ٣٠ وَٱلْأَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحَاهَا ٣١ أَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَاهَا ٣٢
وَٱلْجِبَالَ أَرْسَاهَا ٣٣ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ٣٤ فَإِذَا جَآءَتِ ٱلطَّآمَّةُ ٱلْكُبْرَى
٣٥ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ ٱلْإِنْسَانُ مَا سَعَى ٣٦ وَبُرِّزَتِ ٱلْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ٣٧ فَأَمَّا
مَنْ طَغَى ٣٨ وَآثَرَ ٱلْحَيٰوةَ ٱلدُّنْيَا ٣٩ فَإِنَّ ٱلْجَحِيمَ هِىَ ٱلْمَأْوَى ٤٠ وَأَمَّا مَنْ
خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَى ٤١ فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَى ٤٢ يَسْأَلُونَكَ
عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ٤٣ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا ٤٤ إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا
٤٥ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا ٤٦ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً
أَوْ ضُحَاهَا •

XLI. (51.) سُورَةُ ٱلذَّارِيَاتِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا سِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلذَّارِيَاتِ ذَرْوًا ٢ فَٱلْحَامِلَاتِ وِقْرًا ٣ فَٱلْجَارِيَاتِ يُسْرًا ٤ فَٱلْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا
٥ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ٦ وَإِنَّ ٱلدِّينَ لَوَاقِعٌ ٧ وَٱلسَّمَآءِ ذَاتِ ٱلْحُبُكِ ٨ إِنَّكُمْ
لَفِى قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ٩ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ١٠ قُتِلَ ٱلْخَرَّاصُونَ ١١ ٱلَّذِينَ هُمْ
فِى غَمْرَةٍ سَاهُونَ ١٢ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ ٱلدِّينِ ١٣ يَوْمَ هُمْ عَلَى ٱلنَّارِ يُفْتَنُونَ
١٤ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا ٱلَّذِى كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ١٥ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ١٦ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِينَ ١٧ كَانُوا
قَلِيلًا مِنَ ٱللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ١٨ وَبِٱلْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ١٩ وَفِى أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ
لِلسَّآئِلِ وَٱلْمَحْرُومِ ٢٠ وَفِى ٱلْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ٢١ وَفِى أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ
٢٢ وَفِى ٱلسَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ٢٣ فَوَرَبِّ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ

مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ٢٤ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرٰهِيمَ ٱلْمُكْرَمِينَ ٢٥ إِذْ دَخَلُوا
عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ٢٦ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ
فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ٢٨ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ
بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ٢٩ فَأَقْبَلَتِ ٱمْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ
٣٠ قَالُوا كَذٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ ٱلْحَكِيمُ ٱلْعَلِيمُ ٣١ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا
ٱلْمُرْسَلُونَ ٣٢ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ٣٣ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ
طِينٍ ٣٤ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ٣٥ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ
٣٦ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ٣٧ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ٣٨ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ٣٩ فَتَوَلَّىٰ
بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ٤٠ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي ٱلْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ
٤١ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ ٱلرِّيحَ ٱلْعَقِيمَ ٤٢ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا
جَعَلَتْهُ كَٱلرَّمِيمِ ٤٣ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ٤٤ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ
رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّاعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ٤٥ فَمَا ٱسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا
مُنْتَصِرِينَ ٤٦ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ٤٧ وَٱلسَّمَآءَ بَنَيْنَاهَا
بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ٤٨ وَٱلْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ ٱلْمَاهِدُونَ ٤٩ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ
خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ٥٠ فَفِرُّوا إِلَى ٱللّٰهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ
٥١ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ ٱللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ٥٢ كَذٰلِكَ مَا أَتَى
ٱلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ٥٣ أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ
قَوْمٌ طَاغُونَ ٥٤ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ٥٥ وَذَكِّرْ فَإِنَّ ٱلذِّكْرَىٰ تَنْفَعُ
ٱلْمُؤْمِنِينَ ٥٦ وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٧ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ
رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ٥٨ إِنَّ ٱللّٰهَ هُوَ ٱلرَّزَّاقُ ذُو ٱلْقُوَّةِ ٱلْمَتِينُ ٥٩ فَإِنَّ

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ٦٠ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ ٱلَّذِى يُوعَدُونَ •

XLII. (53.) سُورَةُ ٱلنَّجْمِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا ثِنْتَانِ وَسِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلنَّجْمِ إِذَا هَوَى ٢ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى ٣ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ ٱلْهَوَى ٤ إِنْ
هُوَ إِلَّا وَحْىٌ يُوحَى ٥ عَلَّمَهُ شَدِيدُ ٱلْقُوَى ٦ ذُو مِرَّةٍ فَٱسْتَوَى ٧ وَهُوَ بِٱلْأُفُقِ ٱلْأَعْلَى
٨ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ٩ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ١٠ فَأَوْحَى إِلَى عَبْدِهِ مَا أَوْحَى
١١ مَا كَذَبَ ٱلْفُؤَادُ مَا رَأَى ١٢ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَى مَا يَرَى ١٣ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَى
١٤ عِنْدَ سِدْرَةِ ٱلْمُنْتَهَى ١٥ عِنْدَهَا جَنَّةُ ٱلْمَأْوَى ١٦ إِذْ يَغْشَى ٱلسِّدْرَةَ مَا يَغْشَى
١٧ مَا زَاغَ ٱلْبَصَرُ وَمَا طَغَى ١٨ لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ ٱلْكُبْرَى ١٩ أَفَرَأَيْتُمُ ٱللَّاتَ
وَٱلْعُزَّى ٢٠ وَمَنَاةَ ٱلثَّالِثَةَ ٱلْأُخْرَى ٢١ أَلَكُمُ ٱلذَّكَرُ وَلَهُ ٱلْأُنْثَى ٢٢ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ
ضِيزَى ٢٣ إِنْ هِىَ إِلَّا أَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ ٱللَّهُ بِهَا مِنْ
سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ وَمَا تَهْوَى ٱلْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ
ٱلْهُدَى ٢٤ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ٢٥ فَلِلَّهِ ٱلْآخِرَةُ وَٱلْأُولَى ٢٦ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ
فِى ٱلسَّمٰوَاتِ لَا تُغْنِى شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا ٢٧ إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ ٱللَّهُ لِمَنْ يَشَآءُ
وَيَرْضَى ٢٨ إِنَّ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ ٱلْمَلَآئِكَةَ تَسْمِيَةَ ٱلْأُنْثَى
٢٩ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا ٱلظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ ٱلْحَقِّ شَيْئًا ٣٠ فَأَعْرِضْ
عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا ٱلْحَيٰوةَ ٱلدُّنْيَا ٣١ ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ ٱلْعِلْمِ
إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ ٱهْتَدَى ٣٢ وَلِلَّهِ مَا

فِي ٱلسَّمٰوَاتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ لِيَجْزِيَ ٱلَّذِينَ أَسَآءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ ٱلَّذِينَ أَحْسَنُوا بِٱلْحُسْنَى ٣٣ ٱلَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَآئِرَ ٱلْإِثْمِ وَٱلْفَوَاحِشَ إِلَّا ٱللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ ٱلْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ ٱلْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ ٱتَّقَى ٣٤ أَفَرَأَيْتَ ٱلَّذِي تَوَلَّى ٣٥ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ٣٦ أَعِنْدَهُ عِلْمُ ٱلْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ٣٧ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ٣٨ وَإِبْرٰهِيمَ ٱلَّذِي وَفَّى ٣٩ أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ٤٠ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ٤١ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ٤٢ ثُمَّ يُجْزَاهُ ٱلْجَزَآءَ ٱلْأَوْفَى ٤٣ وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ ٱلْمُنْتَهَى ٤٤ وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ٤٥ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ٤٦ وَأَنَّهُ خَلَقَ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنْثَى ٤٧ مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى ٤٨ وَأَنَّ عَلَيْهِ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُخْرَى ٤٩ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَأَقْنَى ٥٠ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ ٱلشِّعْرَى ٥١ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا ٱلْأُولَى ٥٢ وَثَمُودًا فَمَا أَبْقَى ٥٣ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَى ٥٤ وَٱلْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى ٥٥ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّى ٥٦ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى ٥٧ هٰذَا نَذِيرٌ مِنَ ٱلنُّذُرِ ٱلْأُولَى ٥٨ أَزِفَتِ ٱلْآزِفَةُ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ ٱللّٰهِ كَاشِفَةٌ ٥٩ أَفَمِنْ هٰذَا ٱلْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ٦٠ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ٦١ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ٦٢ فَٱسْجُدُوا لِلّٰهِ وَٱعْبُدُوا ٠

XLIII. (37.) سُورَةُ ٱلصَّافَّاتِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا مِائَةٌ وَٱثْنَتَانِ وَثَمَانُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ وَٱلصَّافَّاتِ صَفًّا ٢ فَٱلزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ٣ فَٱلتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ٤ إِنَّ إِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ
٥ رَبُّ ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ ٱلْمَشَارِقِ ٦ إِنَّا زَيَّنَّا ٱلسَّمَآءَ ٱلدُّنْيَا

بِزِينَةٍ ٱلْكَوَاكِبِ ٧ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ٨ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى ٱلْمَلَإِ ٱلْأَعْلَى
وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ٩ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ١٠ إِلَّا مَنْ خَطِفَ ٱلْخَطْفَةَ
فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ١١ فَٱسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ
مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ١٢ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ١٣ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ١٤ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً
يَسْتَسْخِرُونَ ١٥ وَقَالُوا إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ١٦ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ١٧ أَوَآبَاؤُنَا ٱلْأَوَّلُونَ ١٨ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ١٩ فَإِنَّمَا هِيَ
زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ٢٠ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ ٱلدِّينِ ٢١ هٰذَا يَوْمُ
ٱلْفَصْلِ ٱلَّذِى كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ٢٢ اُحْشُرُوا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا
يَعْبُدُونَ ٢٣ مِنْ دُونِ ٱللّٰهِ فَٱهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ ٱلْجَحِيمِ ٢٤ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ
٢٥ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ٢٦ بَلْ هُمُ ٱلْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ٢٧ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ٢٨ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ ٱلْيَمِينِ ٢٩ قَالُوا بَلْ لَمْ
تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ ٣٠ فَحَقَّ
عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ٣١ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ٣٢ فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ
فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ٣٣ إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِٱلْمُجْرِمِينَ ٣٤ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا
قِيلَ لَهُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا ٱللّٰهُ يَسْتَكْبِرُونَ ٣٥ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ
مَجْنُونٍ ٣٦ بَلْ جَاءَ بِٱلْحَقِّ وَصَدَّقَ ٱلْمُرْسَلِينَ ٣٧ إِنَّكُمْ لَذَائِقُو ٱلْعَذَابِ ٱلْأَلِيمِ
٣٨ وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٣٩ إِلَّا عِبَادَ ٱللّٰهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ٤٠ أُولٰئِكَ
لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ٤١ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ٤٢ فِى جَنَّاتِ ٱلنَّعِيمِ ٤٣ عَلَى سُرُرٍ
مُتَقَابِلِينَ ٤٤ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ٤٥ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ٤٦ لَا
فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ٤٧ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ ٱلطَّرْفِ عِينٌ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ
مَكْنُونٌ ٤٨ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ٤٩ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّى كَانَ

لِي قَرِينٌ ٥٠ يَقُولُ أَئِنَّكَ لَمِنَ ٱلْمُصَدِّقِينَ ٥١ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَئِنَّا لَمَدِينُونَ ٥٢ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ٥٣ فَٱطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ ٥٤
قَالَ تَٱللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ٥٥ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ٥٦ أَفَمَا
نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ٥٧ إِلَّا مَوْتَتَنَا ٱلْأُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ٥٨ إِنَّ هٰذَا لَهُوَ ٱلْفَوْزُ
ٱلْعَظِيمُ ٥٩ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ ٱلْعَامِلُونَ ٦٠ أَذٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ ٱلزَّقُّومِ
٦١ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ٦٢ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ ٱلْجَحِيمِ ٦٣ طَلْعُهَا
كَأَنَّهُ رُءُوسُ ٱلشَّيَاطِينِ ٦٤ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا ٱلْبُطُونَ ٦٥ ثُمَّ
إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ٦٦ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى ٱلْجَحِيمِ ٦٧ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا
آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ٦٨ فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ •

---

١٤٩ فَٱسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ ٱلْبَنَاتُ وَلَهُمُ ٱلْبَنُونَ ١٥٠ أَمْ خَلَقْنَا ٱلْمَلَآئِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ
شَاهِدُونَ ١٥١ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ١٥٢ وَلَدَ ٱللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ١٥٣
أَصْطَفَى ٱلْبَنَاتِ عَلَى ٱلْبَنِينَ ١٥٤ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ١٥٥ أَفَلَا تَذَّكَّرُونَ ١٥٦
أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ١٥٧ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٥٨ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ
ٱلْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ ٱلْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ١٥٩ سُبْحَانَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ١٦٠
إِلَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ١٦١ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ١٦٢ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ١٦٣ إِلَّا
مَنْ هُوَ صَالِ ٱلْجَحِيمِ ١٦٤ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ١٦٥ وَإِنَّا لَنَحْنُ ٱلصَّافُّونَ ١٦٦ وَإِنَّا
لَنَحْنُ ٱلْمُسَبِّحُونَ ١٦٧ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ١٦٨ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ ٱلْأَوَّلِينَ ١٦٩
لَكُنَّا عِبَادَ ٱللَّهِ ٱلْمُخْلَصِينَ ١٧٠ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ١٧١ وَلَقَدْ سَبَقَتْ
كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا ٱلْمُرْسَلِينَ ١٧٢ إِنَّهُمْ لَهُمُ ٱلْمَنْصُورُونَ ١٧٣ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ ٱلْغَالِبُونَ
١٧٤ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ١٧٥ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ١٧٦ أَفَبِعَذَابِنَا

يَسْتَعْجِلُونَ ١٧٧ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ ٱلْمُنْذَرِينَ ١٧٨ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى
حِينٍ ١٧٩ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ١٨٠ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ١٨١
وَسَلَامٌ عَلَى ٱلْمُرْسَلِينَ ١٨٢ وَٱلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ •

سُورَةُ ٱلْإِخْلَاصِ XLIV. (112.)

مُخْتَلَفٌ فِيهَا وَآيُهَا أَرْبَعُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ قُلْ هُوَ ٱللّٰهُ أَحَدٌ ٢ ٱللّٰهُ ٱلصَّمَدُ ٣ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ٤ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ •

سُورَةُ ٱلْكَافِرُونَ XLV. (109.)

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا سِتُّ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ قُلْ يَا أَيُّهَا ٱلْكَافِرُونَ ٢ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ٣ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ
٤ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ٥ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ٦ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ •

سُورَةُ فَاتِحَةِ ٱلْكِتَابِ XLVI. (1.)

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا سَبْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ ٱلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ ٢ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ ٣ مَالِكِ يَوْمِ ٱلدِّينِ ٤ إِيَّاكَ نَعْبُدُ
وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٥ اِهْدِنَا ٱلصِّرَاطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ٦ صِرَاطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

٧ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّالِّينَ . آمِينَ

سُورَةُ ٱلْقَمَرِ XLVII. (54.)

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا خَمْسٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ اِقْتَرَبَتِ ٱلسَّاعَةُ وَٱنْشَقَّ ٱلْقَمَرُ ٢ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ
٣ وَكَذَّبُوا وَٱتَّبَعُوا أَهْوَآءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ ٤ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِنَ ٱلْأَنْبَآءِ مَا فِيهِ
مُزْدَجَرٌ ٥ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ ٱلنُّذُرُ ٦ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ ٱلدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُكُرٍ
٧ خَاشِعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ ٱلْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ٨ مُهْطِعِينَ إِلَى
ٱلدَّاعِ يَقُولُ ٱلْكَافِرُونَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ٩ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا
وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَٱزْدُجِرَ ١٠ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَٱنْتَصِرْ ١١ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ ٱلسَّمَآءِ
بِمَآءٍ مُنْهَمِرٍ ١٢ وَفَجَّرْنَا ٱلْأَرْضَ عُيُونًا فَٱلْتَقَى ٱلْمَآءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ١٣ وَحَمَلْنَاهُ
عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ١٤ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَآءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ١٥ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا
آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ١٦ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ١٧ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ
فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ١٨ كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ١٩ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ٢٠ تَنْزِعُ ٱلنَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ
٢١ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ٢٢ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ٢٣ كَذَّبَتْ
ثَمُودُ بِٱلنُّذُرِ ٢٤ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ٢٥ أَأُلْقِيَ
ٱلذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ٢٦ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ ٱلْكَذَّابُ ٱلْأَشِرُ
٢٧ إِنَّا مُرْسِلُو ٱلنَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَٱرْتَقِبْهُمْ وَٱصْطَبِرْ ٢٨ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ ٱلْمَآءَ قِسْمَةٌ
بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ٢٩ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ٣٠ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي

وَنُذُرِ ٣١ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ ٱلْمُحْتَظِرِ ٣٢ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ٣٣ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِٱلنُّذُرِ ٣٤ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ٣٥ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذٰلِكَ نَجْزِى مَنْ شَكَرَ ٣٦ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِٱلنُّذُرِ ٣٧ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِى وَنُذُرِ ٣٨ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ٣٩ فَذُوقُوا عَذَابِى وَنُذُرِ ٤٠ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا ٱلْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ٤١ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ ٱلنُّذُرُ ٤٢ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ٤٣ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولٰئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِى ٱلزُّبُرِ ٤٤ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ٤٥ سَيُهْزَمُ ٱلْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ ٱلدُّبُرَ ٤٦ بَلِ ٱلسَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَٱلسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ ٤٧ إِنَّ ٱلْمُجْرِمِينَ فِى ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ٤٨ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِى ٱلنَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ٤٩ إِنَّا كُلَّ شَىْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ٥٠ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِٱلْبَصَرِ ٥١ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ٥٢ وَكُلُّ شَىْءٍ فَعَلُوهُ فِى ٱلزُّبُرِ ٥٣ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ٥٤ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ٥٥ فِى مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ •

XLVIII. (76.) سُورَةُ ٱلْإِنْسَانِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا إِحْدَى وَثَلٰثُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ هَلْ أَتَى عَلَى ٱلْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ ٱلدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا ٢ إِنَّا خَلَقْنَا ٱلْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ٣ إِنَّا هَدَيْنَاهُ ٱلسَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ٤ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ٥ إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ٦ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ

ٱللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ٧ يُوفُونَ بِٱلنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ٨
وَيُطْعِمُونَ ٱلطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ٩ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ ٱللَّهِ
لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَآءً وَلَا شُكُورًا ١٠ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ١١ فَوَقَاهُمُ
ٱللَّهُ شَرَّ ذٰلِكَ ٱلْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ١٢ وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ١٣
مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى ٱلْأَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ١٤ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ
ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ١٥ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرَ ١٦ قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ١٧ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا
زَنْجَبِيلًا ١٨ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ١٩ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا
رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ٢٠ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا
٢١ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ
شَرَابًا طَهُورًا ٢٢ إِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ٢٣ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا
عَلَيْكَ ٱلْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ٢٤ فَٱصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ٢٥ وَٱذْكُرِ
ٱسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ٢٦ وَمِنَ ٱللَّيْلِ فَٱسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ٢٧ إِنَّ
هٰؤُلَآءِ يُحِبُّونَ ٱلْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَآءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ٢٨ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا
أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ٢٩ إِنَّ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَآءَ ٱتَّخَذَ
إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا ٣٠ وَمَا تَشَآءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَآءَ ٱللَّهُ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
٣١ يُدْخِلُ مَنْ يَشَآءُ فِي رَحْمَتِهِ وَٱلظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا •

XLIX. (55.) سُورَةُ ٱلرَّحْمٰنِ

مَكِّيَّةٌ أَوْ مَدَنِيَّةٌ أَوْ مُتَبَعِّضَةٌ وَآيُهَا ثَمَانٍ وَسَبْعُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ اَلرَّحْمٰنُ عَلَّمَ ٱلْقُرْآنَ ٢ خَلَقَ ٱلْإِنْسَانَ ٣ عَلَّمَهُ ٱلْبَيَانَ ٤ اَلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ
٥ وَٱلنَّجْمُ وَٱلشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ٦ وَٱلسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ ٱلْمِيزَانَ ٧ أَلَّا تَطْغَوْا فِي ٱلْمِيزَانِ
٨ وَأَقِيمُوا ٱلْوَزْنَ بِٱلْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا ٱلْمِيزَانَ ٩ وَٱلْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ١٠ فِيهَا
فَاكِهَةٌ وَٱلنَّخْلُ ذَاتُ ٱلْأَكْمَامِ ١١ وَٱلْحَبُّ ذُو ٱلْعَصْفِ وَٱلرَّيْحَانُ ١٢ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ١٣ خَلَقَ ٱلْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَٱلْفَخَّارِ ١٤ وَخَلَقَ ٱلْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ
١٥ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٦ رَبُّ ٱلْمَشْرِقَيْنِ ١٧ وَرَبُّ ٱلْمَغْرِبَيْنِ ١٨ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ١٩ مَرَجَ ٱلْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ٢٠ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ٢١ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٢٢ يَخْرُجُ مِنْهُمَا ٱللُّؤْلُؤُ وَٱلْمَرْجَانُ ٢٣ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٤ وَلَهُ ٱلْجَوَارِ
ٱلْمُنْشَآتُ فِي ٱلْبَحْرِ كَٱلْأَعْلَامِ ٢٥ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٦ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ
٢٧ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو ٱلْجَلَالِ وَٱلْإِكْرَامِ ٢٨ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٢٩ يَسْأَلُهُ مَنْ
فِي ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ٣٠ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣١ سَنَفْرُغُ
لَكُمْ أَيُّهَ ٱلثَّقَلَانِ ٣٢ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٣ يَا مَعْشَرَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنْسِ إِنِ
ٱسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ فَٱنْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
إِلَّا بِسُلْطَانٍ ٣٤ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٥ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ
وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ٣٦ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٧ فَإِذَا ٱنْشَقَّتِ ٱلسَّمَآءُ
فَكَانَتْ وَرْدَةً كَٱلدِّهَانِ ٣٨ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٣٩ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ
ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ٤٠ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤١ يُعْرَفُ ٱلْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ
فَيُؤْخَذُ بِٱلنَّوَاصِي وَٱلْأَقْدَامِ ٤٢ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٣ هٰذِهِ جَهَنَّمُ ٱلَّتِي
يُكَذِّبُ بِهَا ٱلْمُجْرِمُونَ ٤٤ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ٤٥ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٤٦ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ٤٧ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٤٨ ذَوَاتَا
أَفْنَانٍ ٤٩ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٠ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ٥١ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا

تُكَذِّبَانِ ٥٢ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ٥٣ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٥٤ مُتَّكِئِينَ
عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى ٱلْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ٥٥ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
٥٦ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ ٱلطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ٥٧ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ٥٨ كَأَنَّهُنَّ ٱلْيَاقُوتُ وَٱلْمَرْجَانُ ٥٩ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٠ هَلْ جَزَآءُ
ٱلْإِحْسَانِ إِلَّا ٱلْإِحْسَانُ ٦١ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٢ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ٦٣ فَبِأَيِّ
آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٤ مُدْهَامَّتَانِ ٦٥ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٦ فِيهِمَا عَيْنَانِ
نَضَّاخَتَانِ ٦٧ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٦٨ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ٦٩ فَبِأَيِّ
آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٠ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ٧١ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٢ حُورٌ
مَقْصُورَاتٌ فِي ٱلْخِيَامِ ٧٣ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٤ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌّ ٧٥ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٦ مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ
٧٧ فَبِأَيِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ٧٨ تَبَارَكَ ٱسْمُ رَبِّكَ ذِي ٱلْجَلَالِ وَٱلْإِكْرَامِ •

L. (15.) سُورَةُ ٱلْحِجْرِ

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا تِسْعٌ وَتِسْعُونَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ الٓر تِلْكَ آيَاتُ ٱلْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ٢ رُبَّمَا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا
مُسْلِمِينَ ٣ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ ٱلْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٤ وَمَا أَهْلَكْنَا
مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ ٥ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ٦ وَقَالُوا
يَا أَيُّهَا ٱلَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ ٱلذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ٧ لَوْمَا تَأْتِينَا بِٱلْمَلَآئِكَةِ إِنْ كُنْتَ
مِنَ ٱلصَّادِقِينَ ٨ مَا نُنَزِّلُ ٱلْمَلَآئِكَةَ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ ٩ إِنَّا نَحْنُ
نَزَّلْنَا ٱلذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ١٠ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ ٱلْأَوَّلِينَ ١١ وَمَا

يَأْتِيهِم مِّنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ١٢ كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ
١٣ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ ٱلْأَوَّلِينَ ١٤ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ
فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ١٥ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ١٦ وَلَقَدْ
جَعَلْنَا فِي ٱلسَّمَآءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ١٧ وَحَفِظْنَاهَا مِن كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ
إِلَّا مَنِ ٱسْتَرَقَ ٱلسَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ ١٩ وَٱلْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ٢٠ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَن لَّسْتُمْ لَهُ
بِرَازِقِينَ ٢١ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ٢٢ وَأَرْسَلْنَا
ٱلرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ٢٣ وَإِنَّا
لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ ٱلْوَارِثُونَ ٢٤ وَلَقَدْ عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ
عَلِمْنَا ٱلْمُسْتَأْخِرِينَ ٢٥ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٢٦ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
ٱلْإِنسَانَ مِن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ٢٧ وَٱلْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ ٱلسَّمُومِ
٢٨ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَآئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ٢٩ فَإِذَا
سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ٣٠ فَسَجَدَ ٱلْمَلَآئِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ٣١ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَن يَكُونَ مَعَ ٱلسَّاجِدِينَ ٣٢ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ
أَلَّا تَكُونَ مَعَ ٱلسَّاجِدِينَ ٣٣ قَالَ لَمْ أَكُن لِّأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِن صَلْصَالٍ مِّنْ
حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ٣٤ قَالَ فَٱخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ٣٥ وَإِنَّ عَلَيْكَ ٱللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ
ٱلدِّينِ ٣٦ قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ٣٧ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ ٣٨
إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْوَقْتِ ٱلْمَعْلُومِ ٣٩ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي ٱلْأَرْضِ
وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ٤٠ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ ٱلْمُخْلَصِينَ ٤١ قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
مُسْتَقِيمٌ ٤٢ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلْغَاوِينَ
٤٣ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ٤٤ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ

مَقْسُومٌ ٤٥ إِنَّ ٱلْمُتَّقِينَ فِى جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ٤٦ ٱدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ٤٧
وَنَزَعْنَا مَا فِى صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ٤٨ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا
نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ٤٩ نَبِّئْ عِبَادِى أَنِّى أَنَا ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ٥٠ وَأَنَّ
عَذَابِى هُوَ ٱلْعَذَابُ ٱلْأَلِيمُ •

---

٧٨ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ ٱلْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ٧٩ فَٱنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ
٨٠ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ ٱلْحِجْرِ ٱلْمُرْسَلِينَ ٨١ وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ
٨٢ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ ٱلْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ٨٣ فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ
٨٤ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٨٥ وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَإِنَّ ٱلسَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَٱصْفَحِ ٱلصَّفْحَ ٱلْجَمِيلَ ٨٦ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ ٱلْخَلَّاقُ
ٱلْعَلِيمُ ٨٧ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ ٱلْمَثَانِى وَٱلْقُرْآنَ ٱلْعَظِيمَ ٨٨ لَا تَمُدَّنَّ
عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ
٨٩ وَقُلْ إِنِّى أَنَا ٱلنَّذِيرُ ٱلْمُبِينُ ٩٠ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى ٱلْمُقْتَسِمِينَ ٩١ ٱلَّذِينَ جَعَلُوا
ٱلْقُرْآنَ عِضِينَ ٩٢ فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ٩٣ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٩٤
فَٱصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ ٱلْمُشْرِكِينَ ٩٥ إِنَّا كَفَيْنَاكَ ٱلْمُسْتَهْزِئِينَ ٩٦
ٱلَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ ٱللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ٩٧ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ
يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ٩٨ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ ٱلسَّاجِدِينَ
٩٩ وَٱعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ ٱلْيَقِينُ •

Anhang.

I. (12.) سُورَةُ يُوسُفَ عم

مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا مِائَةٌ وَإِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ الٓر تِلْكَ آيَاتُ ٱلْكِتَابِ ٱلْمُبِينِ ٢ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
٣ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ ٱلْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هٰذَا ٱلْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ
مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ ٱلْغَافِلِينَ ٤ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ
كَوْكَبًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ٥ قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ
عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ ٱلشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ٦ وَكَذٰلِكَ
يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ ٱلْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ
يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرٰهِيمَ وَإِسْحٰقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
٧ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ ٨ إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ
إِلَى أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٩ اُقْتُلُوا يُوسُفَ أَوِ
ٱطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ١٠ قَالَ
قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ ٱلْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ ٱلسَّيَّارَةِ
إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ١١ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ
لَنَاصِحُونَ ١٢ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا نَرْتَعْ وَنَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ١٣ قَالَ إِنِّي
لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ ٱلذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ١٤ قَالُوا
لَئِنْ أَكَلَهُ ٱلذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ ١٥ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا
أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ ٱلْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا

يَشْعُرُونَ ١٦ وَجَآءُوا أَبَاهُمْ عِشَآءً يَبْكُونَ ١٧ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ ٱلذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ١٨ وَجَآءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَٱللَّهُ ٱلْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ١٩ وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هٰذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَٱللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ٢٠ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ ٱلزَّاهِدِينَ ٢١ وَقَالَ ٱلَّذِى ٱشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِٱمْرَأَتِهِ أَكْرِمِى مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ ٱلْأَحَادِيثِ وَٱللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٢٢ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ٢٣ وَرَاوَدَتْهُ ٱلَّتِى هُوَ فِى بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ ٱلْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ ٱللَّهِ إِنَّهُ رَبِّى أَحْسَنَ مَثْوَاىَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّالِمُونَ ٢٤ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ ٱلسُّوٓءَ وَٱلْفَحْشَآءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُخْلَصِينَ ٢٥ وَٱسْتَبَقَا ٱلْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا ٱلْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوٓءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٦ قَالَ هِىَ رَاوَدَتْنِى عَنْ نَفْسِى وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ ٱلْكَاذِبِينَ ٢٧ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ ٱلصَّادِقِينَ ٢٨ فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ٢٩ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَا وَٱسْتَغْفِرِى لِذَنْبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ ٱلْخَاطِئِينَ ٣٠ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِى ٱلْمَدِينَةِ ٱمْرَأَتُ ٱلْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ٣١ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ

مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ ٱخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا إِنْ هٰذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ٣٢ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ ٱلَّذِى لُمْتُنَّنِى فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَٱسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ ٱلصَّاغِرِينَ ٣٣ قَالَ رَبِّ ٱلسِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِى إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّى كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ ٱلْجَاهِلِينَ ٣٤ فَٱسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ٣٥ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا ٱلْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّى حِينٍ ٣٦ وَدَخَلَ مَعَهُ ٱلسِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّى أَرَانِى أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ ٱلْآخَرُ إِنِّى أَرَانِى أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِى خُبْزًا تَأْكُلُ ٱلطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ٣٧ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِى رَبِّى إِنِّى تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱللّٰهِ وَهُمْ بِٱلْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ٣٨ وَٱتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِى إِبْرٰهِيمَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِٱللّٰهِ مِنْ شَىْءٍ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ ٱللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى ٱلنَّاسِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ٣٩ يَا صَاحِبَىِ ٱلسِّجْنِ أَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ ٱللّٰهُ ٱلْوَاحِدُ ٱلْقَهَّارُ ٤٠ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ ٱللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا لِلّٰهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذٰلِكَ ٱلدِّينُ ٱلْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٤١ يَا صَاحِبَىِ ٱلسِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِى رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا ٱلْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ ٱلطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِىَ ٱلْأَمْرُ ٱلَّذِى فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ٤٢ وَقَالَ لِلَّذِى ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا ٱذْكُرْنِى عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ ٱلشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِى ٱلسِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ٤٣ وَقَالَ ٱلْمَلِكُ إِنِّى أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ

خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا ٱلْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ
٤٤ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ ٱلْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ٤٥ وَقَالَ ٱلَّذِي
نَجَا مِنْهُمَا وَٱدَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ٤٦ يُوسُفُ أَيُّهَا
ٱلصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ
خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى ٱلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ٤٧ قَالَ تَزْرَعُونَ
سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ٤٨ ثُمَّ
يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ
٤٩ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ ٱلنَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ٥٠ وَقَالَ ٱلْمَلِكُ
ٱئْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ ٱلرَّسُولُ قَالَ ٱرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ ٱلنِّسْوَةِ ٱللَّاتِي
قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ٥١ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ
عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ ٱمْرَأَتُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْآنَ
حَصْحَصَ ٱلْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ ٱلصَّادِقِينَ ٥٢ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي
لَمْ أَخُنْهُ بِٱلْغَيْبِ وَأَنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ ٱلْخَائِنِينَ ٥٣ وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي إِنَّ
ٱلنَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِٱلسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥٤ وَقَالَ ٱلْمَلِكُ
ٱئْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ ٱلْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ
أَمِينٌ ٥٥ قَالَ ٱجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ ٱلْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ٥٦ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا
لِيُوسُفَ فِي ٱلْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا
نُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ ٥٧ وَلَأَجْرُ ٱلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٥٨
وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ٥٩ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ
بِجَهَازِهِمْ قَالَ ٱئْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي ٱلْكَيْلَ وَأَنَا
خَيْرُ ٱلْمُنْزِلِينَ ٦٠ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ٦١

قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ٦٢ وَقَالَ لِفِتْيَتِهِ ٱجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا ٱنْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٦٣ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا ٱلْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ٦٤ قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَٱللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ ٱلرَّاحِمِينَ ٦٥ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ٦٦ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ ٱللّٰهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ ٱللّٰهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ٦٧ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَٱدْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ ٱللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ ٱلْحُكْمُ إِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ٦٨ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ ٱللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٦٩ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٧٠ فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ ٱلسِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا ٱلْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ٧١ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَا ذَا تَفْقِدُونَ ٧٢ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ ٱلْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ٧٣ قَالُوا تَٱللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي ٱلْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ٧٤ قَالُوا فَمَا جَزَآؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ٧٥ قَالُوا جَزَآؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَآؤُهُ كَذٰلِكَ نَجْزِي ٱلظَّالِمِينَ ٧٦ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ ٱسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ ٱلْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ ٱللّٰهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي

عِلْمٍ عَلِيمٌ ٧٧ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا وَٱللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ٧٨ قَالُوا يَا أَيُّهَا ٱلْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ٧٩ قَالَ مَعَاذَ ٱللّٰهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ٨٠ فَلَمَّا ٱسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ ٱللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ ٱلْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ ٱللّٰهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَاكِمِينَ ٨١ ٱرْجِعُوا إِلَى أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ٱبْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ٨٢ وَٱسْأَلِ ٱلْقَرْيَةَ ٱلَّتِي كُنَّا فِيهَا وَٱلْعِيرَ ٱلَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ٨٣ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى ٱللّٰهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ٨٤ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفِي عَلَى يُوسُفَ وَٱبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ ٱلْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ٨٥ قَالُوا تَٱللّٰهِ تَفْتَؤُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ ٱلْهَالِكِينَ ٨٦ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى ٱللّٰهِ وَأَعْلَمُ مِنَ ٱللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٨٧ يَا بَنِيَّ ٱذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ ٱللّٰهِ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِنْ رَوْحِ ٱللّٰهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْكَافِرُونَ ٨٨ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا ٱلْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا ٱلضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا ٱلْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ ٱللّٰهَ يَجْزِي ٱلْمُتَصَدِّقِينَ ٨٩ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ٩٠ قَالُوا أَئِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهٰذَا أَخِي قَدْ مَنَّ ٱللّٰهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ ٱللّٰهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ ٩١ قَالُوا تَٱللّٰهِ لَقَدْ آثَرَكَ ٱللّٰهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ٩٢ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ يَغْفِرُ

ٱللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ ٱلرَّاحِمِينَ ٩٣ إِذْهَبُوا بِقَمِيصِى هٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِى
يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِى بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ٩٤ وَلَمَّا فَصَلَتِ ٱلْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّى
لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ٩٥ قَالُوا تَٱللَّهِ إِنَّكَ لَفِى ضَلَالِكَ ٱلْقَدِيمِ
٩٦ فَلَمَّا أَنْ جَآءَ ٱلْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَٱرْتَدَّ بَصِيرًا ٩٧ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ
إِنِّى أَعْلَمُ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٩٨ قَالُوا يَا أَبَانَا ٱسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا
كُنَّا خَاطِئِينَ ٩٩ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّى إِنَّهُ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ ١٠٠
فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ٱدْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَآءَ ٱللَّهُ
آمِنِينَ ١٠١ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى ٱلْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هٰذَا تَأْوِيلُ
رُؤْيَاىَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّى حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِى إِذْ أَخْرَجَنِى مِنَ ٱلسِّجْنِ
وَجَآءَ بِكُمْ مِنَ ٱلْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ ٱلشَّيْطَانُ بَيْنِى وَبَيْنَ إِخْوَتِى إِنَّ
رَبِّى لَطِيفٌ لِمَا يَشَآءُ إِنَّهُ هُوَ ٱلْعَلِيمُ ٱلْحَكِيمُ ١٠٢ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِى مِنَ ٱلْمُلْكِ
وَعَلَّمْتَنِى مِنْ تَأْوِيلِ ٱلْأَحَادِيثِ فَاطِرَ ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّى فِى
ٱلدُّنْيَا وَٱلْآخِرَةِ تَوَفَّنِى مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِى بِٱلصَّالِحِينَ ١٠٣ ذٰلِكَ مِنْ أَنْبَآءِ ٱلْغَيْبِ
نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ وَمَا أَكْثَرُ
ٱلنَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ١٠٤ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا
ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ١٠٥ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِى ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ١٠٦ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِٱللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ١٠٧ أَفَأَمِنُوا
أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ ٱللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
١٠٨ قُلْ هٰذِهِ سَبِيلِى أَدْعُو إِلَى ٱللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ ٱتَّبَعَنِى وَسُبْحَانَ
ٱللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ١٠٩ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِى
إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرَى أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِى ٱلْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ ٱلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوْا أَفَلَا يَعْقِلُونَ ١١٠ حَتَّى
إِذَا ٱسْتَيْأَسَ ٱلرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَآءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّىَ مَن
نَشَآءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ ١١١ لَقَدْ كَانَ فِى قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ
لِأُولِى ٱلْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَٰكِن تَصْدِيقَ ٱلَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ •

II. (110.) سُورَةُ ٱلنَّصْرِ

مَدَنِيَّةٌ وَآيُهَا ثَلٰثُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللَّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ إِذَا جَآءَ نَصْرُ ٱللَّٰهِ وَٱلْفَتْحُ ٢ وَرَأَيْتَ ٱلنَّاسَ يَدْخُلُونَ فِى دِينِ ٱللَّٰهِ
أَفْوَاجًا ٣ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَٱسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا •

III. (113.) سُورَةُ ٱلْفَلَقِ

مُخْتَلَفٌ فِيهَا وَآيُهَا خَمْسُ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللَّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلْفَلَقِ ٢ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ٣ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ
إِذَا وَقَبَ ٤ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّاثَاتِ فِى ٱلْعُقَدِ ٥ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ
إِذَا حَسَدَ •

IV. (114.) سُورَةُ ٱلنَّاسِ

مُخْتَلَفٌ فِيهَا وَآيُهَا سِتُّ آيَاتٍ

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

١ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ٢ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ٣ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ٤ مِن شَرِّ ٱلْوَسْوَاسِ
ٱلْخَنَّاسِ ٥ ٱلَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ ٱلنَّاسِ ٦ مِنَ ٱلْجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ •

GLOSSAR.

أَ Adv. d. Frage (mit Schriftanschluss) „etwa?" (od. blos durch d. Frageton wiederzugeben); α) alleinstehend 9,18; 10,1; 20,19; 21,11; 25,20; 35,17 (bis); ... أَرَأَيْتَ 1,6.7 (bis); 9,5; 29,18 (m. بَلْ); ... أَلَا 20,1; 29,3 (= أَلَّا „warum nicht?" أَ = لِلْعَرْض od. = لِلْإِنْكَار „wie? ihr wollt nicht essen?"); أَلَا تَرَوْنَ „seht ihr denn nicht?" ... 45,20; ... أَلَيْسَ 10,12; 21,13 (بِ); ... أَلَمْ 1,8; 5,4; 6,11.14 (إِنْكَار نَفْي ...); 7,2 (m. فَ). 12 (bis); 10,1; 15,6 (أَلَمْ تَرَ...); 1?,2; 21,11; 26,13.14.16; 30,12 („euch? und ihm...?" وَ); 47,5; 48,4; -30, 9 u. 33,20 (أَفَ ...); ... أَفَأَمِنُوا 48, 1f; ... أَفَبِهٰذَا 23,5; ... أَفَمَا بِ 33,3 (d. Ungläubigen sprechen:); ... أَفَرَأَيْتُم 30,11; ... أَفَرَيْتَ 31,13; أَفَرَأَيْتُمْ; 31,4 أَفَرَأَيْتَ ٱلَّذِي ... ... أَ — أَمْ ... ثُمَّ 22,16.19.20; 23, 1.2; ... أَفَلَا 8,12; 18,12; 28,19; 33, 12 (dazu 13 أَمْ); أَفَلَمْ ...; 49,1; ... أَئِنَّكَ لَ ... 33,1; 47,19; ?,21; أَئِذَا ... أَئِنَّا لَ ... 27,13; 32,15; („etwa, wenn wir..." [spöttisch]) 27,14; ... أَئِذَا — أَئِنَّا لَ ... 33, 1f; ... أَئِذَا — أَئِنَّا — أَوْ ... 22, 12 (ter); 32,5.6 (bis); — b) in d. disjunctiven Frage „etwa ... oder, ob ... oder" أَ — أَمْ 22,16. 19.21; 23,1f.; 27,20; 32,3; 33,5. 10.13 (أَفَلَا — أَمْ); 44,14; أَفَ ... أَصْطَفَى — أَمْ; 23,19; — أَمْ 33,12; ... أَ — أَمْ لَمْ ...; 31,5; — أَ أَفَ ... — أَمْ — أَمْ 36,7f.; أَمْ — أَمْ — أَمْ 5,8ff.

أَبٌ s. أبو.

أَبٌّ „Gras, Weide" 11,16.

إِبْرٰهِيمُ N. pr. m. „Abraham" 29,1.42, 10 (أَبَوَيْكَ ... بَيَان); 44,12 صُحُف; (يَعْقُوبُ, إِسْحٰقُ ~) ... وَ مُوسَى 31,6; vgl. 6,9.

إِبْرِيقٌ Plur. أَبَارِيقُ „(Henkel-)Krüge, Kannen" 22,2.

أَبَابِيلُ Plur. zu إِبَّالَةٌ „(Getreide-)Haufen" 7,13 (طَيْرًا ... حَال „in Schaaren").

إِبِلٌ „Kameele" 18,12 (Wolkengebilde).

إِبْلِيسُ „d. Teufel" (eig. d. ganz Verworfene" v. √بلس [nicht = διάβολος] 40, 14 (bis).

إِبْنٌ s. بَنَى

أبو أَبٌ „Vater" st. c. أَبُو أَبِى أَبَا

1) eig. 11,17; 46,1; 47,3.5.7; 48,1.2; أَبُوهُمْ 46,11; لِأَبِيهِ 42,6 (=Jakob); أَبِيهِمْ 46,3; أَبِيكُمْ 42,13; 45,20; أَبِينَا 42,12; أَبَاهُمْ 43,1; أَبَانَا 42,12; يَا أَبَانَا 42,15; 43,1; 46,6; 47, 8; يَا أَبَتِ = يَا أَبِى „o mein Vater!" 42,6; 48,8; — Dual أَبَوَانِ a) „die beiden Väter (Vorfahren)" 42,10 (m. بَيَانٌ = Abraham und Isaak); b) „die Eltern" (Vater u. Mutter [تَغْلِيب] 48,7.8; — Plur. آبَاءٌ „Väter (Vorfahren)" 33,9; 44, 12 (m. بَيَانٌ); 30,13 u. 44,15 (~); آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ 22,12; vgl. 32,6; — 2) im Nom. pr. أَبُو لَهَبٍ „Flammenvater, Vater der Lohe" d. i. Muhammads Oheim u. Gegner (seine Frau hiess أُمُّ جُمَيْلٍ) 4,7.

أَبَى Impf. يَأْبِى u. يَأْبَى „sich weigern, zu (dass...)" m. أَنْ 40,14.

أَتَى i. (يَأْتِى) „kommen" 1) absol. „herankommen" 2,19 (Tod); 19, 6 (m. Tamjîz „in Schaaren" kommen); 45,7.8 (Jahre); — 2) m. acc. „kommen zu..., gelangen zu..." 16,16; 18,8; 27, 15; 29,1.17 (مَا — مِنْ — إِلَّا ...); 32,11; 40,1; 41,17; 44,10 (bis); 48,18 (bis; „über Jem. kommen"); 48,2 (= „etwas werden" = يَرْجِعْ بَصِيرًا; Apokop. nach Imp.); — 3) m. بِ = „bringen" 5,11; 24,11.14; 33,13 (فَأْتُوا); 39, 18 („kommen lassen"); — 4) m. acc. u. بِ „Jem. zu Jem. bringen" 45,9.15 (Imp. = Vs.; Ns. Apokop. „auf dass..."); 46, 8 (Energ. I. = „gewiss...!"); 47, 11 („wiederbringen"); 48,2 (وَأْتُونِى „zu Jem. mit Jem. kommen"); — 5) m. عَلَى „über

etw. kommen" 29,11 („dahinziehen", Wind); 36,17 („hinweggehen über…", Zeit).

P.a. fem. آتِيَةٌ „herankommend" (Stunde) 41,9.

IV. a) m. acc. „entrichten" 4,1 (die Armenspende; Imp. Plur.), „geben, ausgeben, hingeben" (Vermögen) 11,3 (m. 2. Vb. = حال „um zu…"); – b) m. dopp. acc. „Jemandem etw. bringen, geben" 24,1 (zum Geschenke); 28,17; 41,6.10; 43,9.21; 46,7.8 (d.h. bis dass ihr ein festes, mit Anrufung Allâhs gegebenes Versprechen beibringet); – c) m. مِن 48,11 (Jem. von etw. (e. Teil) bringen (geben)); — Pass. a) m. acc. „gebracht werden" 2,21 (zur Beglaubigung der Sendung M's, يُؤْتَى); – b) „gebracht, gegeben werden" m. بِ „wohin?" 14,1.2 (Buch in die Rechte); الَّذِينَ أُوتُوا الكِتَابَ 2,10.11; مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ „der, dem sein Buch gebracht (gegeben) wird" 17,11.14; [يَا لَيْتَنِي] لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ „o, wenn mir doch nicht wäre gebracht worden m. B.!"

أَثَرَ u. i. 1) m. acc. „aufregen" 8,10 („aufwirbeln", Staub); – Pass. „erwähnt, gelehrt, vorgemacht werden" 2,7 (v. d. Zauberei).

IV. m. acc. „vorziehen, bevorzugen" 6,9; 28,4; – m. acc. u. عَلَى „Jemanden vor…. erwählen" 47,21.

إِثْرٌ „Spur" Plur. آثَارٌ 33,9 (عَلَى آثَارِهِمْ „hinterher…" = عَلَى إِثْرِهِمْ).

إِثْمٌ „Sünde" 31,2 (كَبَائِرُ الإِثْمِ „die Hauptsünden"; لِلْجِنْسِ).

آثِمٌ „Sünder" 37,12.

أَثِيمٌ „ein viel Sündigender, Sünder 4,16; 20,4 (كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ).

II. Inf. تَأْثِيمٌ „Versündigung, Reiz zur Sünde" 24,5; 22,5 (Sündenanklage).

أجاج „bitter" (Wasser) 23,1.

أجر أَجْرٌ „Lohn" 4,2 (Tamjîz „hinsichtlich d. L."). 12; 5,15; 10,12; 14,8; 24,15; 45,18 (bis); 47,20; 48,15.

أجل II. Pass. „Aufschub gewährt w." 26,12 („für welchen Tag wird man den Boten Aufschub gewähren?" zu subintell. يُقَالُ).

أَجَلٌ „Termin" 39,17.

أحد أَحَدٌ 1) „Einer, irgend Einer, Jemand" 11,3; 34,8; 34,7 (بُدِّلَ zu ٱللّٰهُ; s. Zam., Muf. 155,5); — أَحَدُنَا „einer von uns" 47,3; أَحَدُهُمَا — ٱلْآخَرُ; 44,8; — أَحَدُكُمَا — وَٱلْآخَرُ 44,17; — nach Negation „Keiner, Niemand" 10,1; 9,18; 15,15 (bis); 18,2 (فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ „nicht ... irgendwelche"); — 2) als Zahlwort „eins (1)" أَحَدَ عَشَرَ „11" 42,6; — fem. إِحْدَى 1) „eine" — ٱلْكُبَرِ 2,14; — 2) im Zahlwort — عَشْرَةَ „11" 6,18; 8,8; — وَعِشْرُونَ „21" 10,15; — وَثَلَٰثُونَ „31" 36,15; — وَأَرْبَعُونَ „41" 18,18; — وَمِائَةٌ عَشْرَةَ „111" 42,2.

أخذ أَخَذَ u. „ergreifen" 1) m. acc. „ergreifen, erfassen, packen, festnehmen" 17,16 (Imp. Plur.); 29,10 (ـُ betont). 13; 46,20; 47,3. 4 (einen Anderen als: إِلَّا ... مَنْ); 41,7 („überkommen"); 2) m. بِ S. „erfassen, ergreifen" 18,1; — 3) m. acc. u. عَلَى P. 47,6 („als auf euch lastend e. Gelöbniss abnehmen"); Pass. m. بِ „erfasst werden an..." 38,18; — m. acc. u. absol. Obj. (أَخْذَةً — أَخْذًا) „erfassen mit einem Erfassen" (= gewaltig) 3,14; 36,7; 17,7 („packen"); vgl. 27,19. VIII. 1) m. acc. „(für sich) nehmen" 19,15; — 2) m. dopp. acc. „Jemanden als... annehmen" 3,10 (Imp.); 43,7; — 3) m. acc. u. إِلَى „(den Weg) nehmen zu ..." 3,16; 37,15.

أَخْذٌ „Nehmen, Erfassen, Packen" 3,14 u. 36,7 (absol. Obj. zu أَخَذَ).

أَخْذَةٌ „(einmaliges) Packen" 17,7 (absol. Obj. zu أَخَذَ).

آخِذٌ Plur. آخِذُونَ m. acc. „empfangend, was..." 28,17 (حال „indem sie...").

أخر II. m. acc. „hintansetzen, vernachlässigen, versäumen" 13,9 (im × zu قدم II.); 21,3 („aufschieben" ~ قدم II.).

V. „zurückbleiben" (vom Guten) 2,15 (× قدم V.).

X. absol. „hinausschieben, verschieben" (den Termin) 39,17.

P. a. Plur. المُسْتَأْخِرُونَ „die Zurückbleibenden" (die Willens sind, zurückzubleiben) 40,10 (× قدم X.).

آخَرُ „ein Anderer (Zweiter)" إِلٰهًا آخَرَ 29,17; 41,15; الآخَرُ „der Andere (Zweite)" 44,8.18 (nach أَحَدُهُمَا); — Plur. أُخَرُ „Andere" 45,1.5 (= سَبْعًا أُخَرَ); Plur. آخَرُونَ „Andere" 3,19.20 (— وَ — „Andere... und wiederum Andere); الآخَرُونَ „die Späteren" 22,1 (= die Nachfolger des Proph. M.; × الأَوَّلُونَ; aber 22,9 von den Frommen überhaupt, s. ثُلَّةٌ); 26,13 (= d. Ungläubigen v. Mekka; × الأَوَّلُونَ); 22,13 (وَ „die früheren u. die Späteren (der Vorfahren)"; — femin. أُخْرَى „eine Andere" —— نَزْلَةً „ein andermal" 30,9; —— وِزْرَ „die Last einer Anderen (Seele)" 31,6; — الأُخْرَى „die andere, letzte" —— الثَّالِثَةُ „die dritte u. letzte" od. „die dritte, andere" (sc. Göttin) 30,[illegible]; —— النَّشْأَةُ „die andere (zweite) Schöpfung" 31,9.

آخِرٌ fem. آخِرَةٌ „letzter, letzte" الآخِرَةُ (= الحَيٰوةُ ——) „das Jenseits, das Jenseitige, das Letzte, Zukünftige" 2,21; 6,9; 30,17; 44,11; 45,18; الآخِرَةُ وَالأُولَى 11,[illegible]

27,19; 30,15; × الأُولَى „das Diesseits" 7,1; × العَاجِلَةَ 21,6; دَارُ الآخِرَةِ 49,1; عَذَابُ الآخِرَةِ 5,7; فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ 48,13.

أخو أَخٌ „Bruder" st.c. أَخُو أَخَا 47,15.18.19; 11,17; أَخُوكَ 46,14; أَخُوهُ 42,11 (Benjamin); أَخَاهُ 25,9; 46,4.15.20 (bis). أَخِيهِ 46,13.21; أَخَانَا 46,3.7; أَخٌ لَهُ 47,1; بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ 45,20. — Plur. إِخْوَةٌ „Brüder" 42,8.11; 45,19; 48,10; — Plur. إِخْوَانٌ 41,2 (حال „als Brüder" zu جَنَّاتٍ Vs. 45).

إِذْ Conj. (ursprüngl. demonstrat. „zur Zeit des …, zur Zeit, da …, vor Nominal- u. Verbalsätzen). Zur Einführung von Zeitsätzen: „da, als, damals … als" 1) nach e. Hauptverb. 4,18; 16,4.10; 30,10 (إِذْ آوَى Vs. 13); 31,3 (إِذْ — وَإِذْ); 2) von den Kommentatoren immer durch ellipt. … اذْكُرْ وَقْتَ („gedenke der Zeit, …") erklärt 40,12; 42,6.11; vgl. noch 29,9.11.12; — 3) nach e. Fragesatz: 27,15 (!); 29,1 (ظَرْف); 45,10; 47,18; — 4) nach e. negat. Satze 5,17 („sei nicht wie … da er rief …"); 48,14; — 5) fast = „dadurch, dass …, indem 48,9; — 6) in يَوْمَئِذٍ und حِينَئِذٍ s. d. WW.

إِذَا I) Conj. (wie إِذْ ursprüngl. demonstrat.), nach der Regel nur vor Verbalsätzen: „wenn, wann (zur Zeit .. wo, so oft als" a) m. Perf. im Vorder- u. Nachsatz 20,12.13; 37,8 (abhängig als Relativsatz). 9.15. — b) Perf. im Vorder-, Impf. im Nachs. 19,21 (bis); 27,6 (negat); 32,4 (bis); 46,2; إِذَا — وَ — وَ … 15,12; — umgekehrt 4,17; — c) Nachsatz mit فَ 2,2; 6,15; 15,9.10 (إِذَا مَا); 17,8 (vgl. 15,12); 21,5; 33,4; 38,15 (= 17,8); 40,12; 49,9; —

d) Nachsatz m. يَوْمَئِذٍ 11,16 (so ... يَوْمَ u. 3 mal يَوْمَئِذٍ); 13,1; 21,1. 7; — e) im nachgestellten Vs. 1,7; 11,1; 35,12 (bis; ظَرْفٌ zu جَزُوعٌ u. مَنُوعٌ: إِذَا — وَإِذَا); 31,9; 49, 15.15; — f) parenthetisch 8,12.11, 13.14, s. 20,4.12 (init.) 23,6; 32, 14. — g) [illegible] إِذَا ... 22,12 (ظَرْفٌ zu لَمَبْعُوثُونَ); 27,14 („etwa, wenn wir ...", spöttisch); 32,5; 33,1; — h) in rhetor. Redeschwünge vor d. Nomen als log. Subj. und vorang. Verb. (s. Fleischer, kl. Schr. I,2,450 f.) 13,8 (4); 14, 12 (4). 13 (3). 14 (2). 15 (3); — mit Vocativsatz als Ns. 13,18 (bis); 21, 17 (fin.; entw. Ns. zu خَافِضَةٌ od. zu بَلْ إِذَا وَقَعَتْ); 26,10.11 (ter; Ns. entw. Vs. 12 mit zu subintell. يُقَالُ od. يَوْمَئِذٍ in Vs. 15, dann Vss. 12–14 Parenthese); — i) im Schwursatze (nach determ. Nomen) 2,14 (bis); 7,1; 10,17 (bis; s. Jam. Muf. 68,4 sq.); 14,5.17 (bis); 15,5; 16,1 (ter); 30,6; — j) ohne Ns. 21,17 (zu subintell. كَانَ od. اُذْكُرْ كَيْتَ وَكَيْتَ); 28,2 (Vs. 35 weist يَوْمَ darauf hin, oder جَوَاب ist = فَأَمَّا مَنْ ...); — k) حَتَّى s. ... إِذَا 49,2.

II) Adverb. mit folg. Pronom. „siehe da!, siehe da!, plötzlich" 27, 15; 32,7 (das إِذَا الْمُفَاجَأَة).

إِذًا Adverb. „dann, in diesem Falle also" 27,14; 30,12; 35, 17; 39,19 (هُمْ u. جَوَاب in كَانُوا! u. Ns. zu e. zu subintell. Bedingungssatze); 42,18 (!); 47,4 (wenn wir so täten).

أَذِنَ a. m. لِ P. „Jemandem Erlaubniss geben (gewähren)" 19,14; 30,16; 47,7; — „das Ohr leihen, gehorchen" 13,18.19; — Pass. „erlaubt sein" 27,1.

II. absol. „ausrufen, nachrufen" (dir. Rede) 46,15; m. P. a. مُؤَذِّنٌ „Herold, Rufer" ibid.

إِذْنٌ „Erlaubniss (= Befehl)" 1,15.

أُذْنٌ (für أُذُنٌ) *fem.* „Ohr" 17,8.

أَرْضٌ *fem.* „Erde" 1) = *Welt* 12,7 (Schwur); 13,1 (bis).18; 15,12; 16,2; 17,9; 18,14; 19,2; 21,18; 25,10 (auf d. E. sich befinden); 26,16; 28,19; 31,3; 35,11; 40,18 (الدُّنْيَا); 48,21; — *vorausgesetzter acc.* 28,1; 29,15; 38,3; 40,5; — *in der ständigen Verbindung:* السَّمٰوَاتُ وَالأَرْضُ (وَمَا بَيْنَهُمَا) 16,12; 19,13; 24,13; 28,20; 31,1.20; 38,11.13; 41,8; 48,12.16; ~ الجِبَالُ 3,12; — 2) = *Erdboden* 11,15; — 3) = *Land* فِي الأَرْضِ „im Lande, in den Landen, auf der Erde 3,19; الأَرْضُ „das Land (Aegypten)" 45,16; 47,6 („dieses L."), فِي الأَرْضِ „in diesem Lande (Aegypten)" 43,8; 45,17; 46,17; أَرْضًا „in ein weites (unbekanntes) Land" 42,13 (ظَرْفٌ).

أرك أَرِيكَةٌ *Plur.* الأَرَائِكُ „die Hochzeitstrone, Hochzeitskissen (– Polster), Brautkissen" 20,8.14; 37,5.

إِرَمُ „Iram" Volks- u. Stadtname 15,6.

أزف أَزِفَ a. „rasch herankommen, eilen"; — *P.a. femin.* [31,13. الآزِفَةُ „die Eilende (Stunde)"

إِسْتَبْرَقٌ „(Gold-) Brokat" 37,10; 39,2.

إِسْحٰقُ *N. pr. m.* „Isaak" (d. Patriarch) 42,10 (أَبَوَيْكَ ~ بَيَان); 44,12 (~).

أسر أَسْرٌ „gelenk" (Körper- od. Gliedergefüge) 37,15.

أَسِيرٌ „Gefangener" (v. d. Ungläubig.) 37,2.

أَسَفٌ „Kummer"... يَا أَسَفَى عَلَى... „o! mein K. um..." 47,12.

اِسْمٌ s. سمو [35,18 (bis).

أَشِرٌ „ausgelassen, übermütig"

أصل أَصْلٌ „grund (Tiefe)" 33,6 (= قَعْرٌ, v. d. Hölle).

أَصِيلٌ „Abend" أَصِيلًا „des Abends" 37,13 (~ بُكْرَةً).

أَفَكَ i. „abwendig machen" *Pass.* mit عَنْ 28,14 (bis; „der wird von ihm (von d. Glauben od. von Muh.) abgewendet sein, der abgewendet sein wird (näml. durch göttl.

Ratschluss)").

VIII. الْمُؤْتَفِكَاتُ „die Umgestürzten" (Städte, d.i. Sodom u. Gomorrha) 17,6; 31,11.

إِفْكٌ „falsche Erfindung, Lüge" 33, 11 (Suff. = eigene).

أُفُقٌ „Horizont, Luftbereich" 14,19; 30,7 (الْأُفُقُ الْأَعْلَى).

أقت II. Pass. „festgesetzt, bestimmt werden" 26,12 („und wenn den Boten ein Zeitpunkt festgesetzt werden wird").

أَكَلَ u. (Imp. كُلْ) „essen" 1) absol. 39,16; ~ شَرِبَ 17,13; 24,1; 27,4; ~ متع V. 27,5 (لِّلْمُكَذِّبِينَ تع حال); 2) m.acc. 17,19; 45,6.7 („aufzehren", v.d. Jahren); 15,12 („auffressen, verschlingen", das Erbe; m. absol. Obj. أَكْلًا „mit einem Verschlingen" u. لَمًّا „alles zusammenraffend"); — 3) m. مِنْ (partitiv) „essen von..." 22,14 u. 33,7 (P.a. Plur.); ohne مِنْهُ; 29,3; — 4) „fressen" (v. Tieren) 42,17.18; 43,2; 44,21; 45,4; mit مِنْ „von ... weg" 44,9.18. أَكْلٌ 15,12; s. أكل 2). [14. مَأْكُولٌ „abgefressen" (Saat, 7,

أَلْ Artikel (Determinant) „der, die, das" (mit Schriftanschluss). [لْ : لِلْبَشَرِ 2,8.13.15; لِلْأَنَامِ 38,3; لِلْإِنْسَانِ; 47,9 لِلْغَيْبِ; 31,6; لِلْمُكَذِّبِينَ; 11,1 لِلْهُدَى; 20,3; 23,17; لِلْمُؤْمِنِينَ 41,11; u.s.w.; — لِلشَّوَى 25,11; لِلشَّارِبِينَ; 25,13; لِلسَّائِلِ 32,19] 1) determinierend: الْإِنْسَانُ 1,4.5; الْآيَاتُ 44,7 (bis); الرَّحْمٰنُ u. الرَّحِيمُ l.s.; النَّارُ 35,10; الْأَكْرَمُ 1,5; بِالتَّقْوَى 1,7; الْقُرْآنُ 3,19; فِي الْأَرْضِ 3, الْكِتَابُ 2,10.11; اللهُ 19; الْآخِرَةُ 2,21; — in اللهُ (für الْإِلٰهُ) s.d.; — 2) = Suffix: الْمَأْوَى (هِيَ) = مَأْوَاهُ 28,4.5; — 3) im stat. c. رَسُولُ 34,17; رَبِّ الْعَالَمِينَ 16,4; فَضْلُ اللهِ 44,13;

فِي سَبِيلِ ; 21,1 ; 20,19 يَوْمَ ٱلْقِيٰمَةِ 43,19. إِمْرَأَتُ ٱلْعَزِيزِ ; 3,20 ٱللّٰهِ يَا صَاحِبَيِ ; 3,17 مِنْ ثُلُثَيِ ٱلَّيْلِ 43, أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ ; — 44,14.17 ٱلسِّجْنِ لَضَالُّو ; 42,14 بَعْضُ ٱلسَّيَّارَةِ ; 9 صَاحِبُ — ; 20,6 ; vgl. 33,1 ٱلْجَحِيمِ ذَاتُ ; 14,18 ذُو ٱلْعَرْشِ ; 5,17 ٱلْحُوتِ أُولِي ٱلنِّعْمَةِ ; 12,7 (ٱلصَّدْعِ) ٱلرَّجْعِ 3,11; — 4) demonstrativ „dieser, -e, -es" ٱلرَّسُولُ 3,14; ٱلْجَمْعُ „diese Schaar" 36,8; ٱلسَّاعَةُ 36,9; ٱلْأَرْضُ „dieses Land" 43,8; 45,17; 46,17; 47,6; ٱلْيَوْمَ „heute" 5,3; 17,18; 45,15; 47,21; „an diesem Tage" 20,13; 32,10; ٱلْآنَ 45,11; ٱللَّيْلَ „die (ganze) Nacht (hindurch" 3,6; — 5) لِلْجِنْسِ : ٱلْحَمْدُ s.d. ٱلْإِنْسَانُ 16,10; ٱلْوَقُودُ 34,17;

آلَآءُ 38,4; Plur. zu أَلْوٌ s. فَـ 38,4 (Sûra 55).

أَلَا (ursprüngl. Interrogativpartikel) verstärkt durch إِنَّ „wahrlich, ja (...)!" 33,11 (أَلَا إِنَّهُمْ — لَـ... — وَإِنَّهُمْ لَـ...).

أَلَّا = أَنْ لَا 1) m. Subj. „(auf) dass nicht" 38,2; 40,15 (nach مَا لَكَ); وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا ... 11,9; 44,16 (nach أَمَرَ, dann إِلَّا m. acc.); 2) m. Indicat. „dass nämlich" 31,6 (= أَنَّ; Vs. 39 virtuell im Genetiv als بَدَل zu مَا فِي صُحُفِ مُوسَى ...); Periode: [أَلَّا — وَأَنْ — وَأَنَّ — وَأَنَّ — وَأَنَّهُ (3) — وَأَنَّ — وَأَنَّهُ — وَأَنَّهُ (2) ...]

إِلَّا (aus إِنْ لَا) Partikel der Exception (eig. „wenn nicht") „ausser"; nach e. negat. Vordersatze mit لَا — مَا — إِنْ od. لَمْ = „nur" 1) m. Nominativ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ 3,9; 8,5 (إِلَّا ٱلَّذِينَ ...); ferner 14,20; 17,19; 32,5.15; 33,15; 39,4; 44,2; 47,15; 48,15; — 2) weitere Beispiele für „nur" 2,7 (bis). 9 (bis). 13 (bis); 5,20; 6,5 („doch wirst (sollst) du nur das vergessen, was Allâh ...");

11,2; 19,14; 20,4; 23,4; 30,7.13; 36,11; 38,14; — 3) m. acc. 2,16; 3,6 (إِلَّا قَلِيلًا „ausser einem geringen Teile (der Nacht)"); 10,11 (اِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ); 11,3 („ausser, rein nur, allein..."; مُنْقَطِعٌ "ا od. مُتَّصِلٌ "ا nach يُؤْتَى [لَا]); 14,7; 19,8.10; 22,5; 25,12 („ausgenommen die..."); 28,7; 30,14.18.19; 31,2 (مُنْقَطِعٌ "ا); 32,17 (إِلَّا مَا = إِلَّا مِثْلَ مَا); ... إِلَّا عِبَادَ „nur nicht die..."; مُنْقَطِعٌ "ا); 33,4 („werden wir etwa nur nicht (noch) Sterbende sein, ausser unserm ersten Sterben..."); 33,15 ("ا مُنْقَطِعٌ auf مُحْضَرُونَ od. يَصِفُونَ bezügl.); 36,3; 40,14 (entw. مُنْقَطِعٌ "ا = ... وَلَكِنَّ od. مُتَّصِلٌ "ا = Neusatz); 40,19; 44,15.16; 45,6.7 (إِلَّا قَلِيلًا); 46,12 (مُنْقَطِعٌ "ا = „ausser dass e. Verlangen bestand..."); 48,20 (nur Männer [nicht Engel]); — 4) m. folg. Verb. 29,11.18; 40,1; 44,10; — 5) m. näherer Bestimmung: ... إِلَّا أَنْ „ausser dass..." 3,1; 15,1; 16,11 (s. Mehren, Rhetorik d. A. 121); 37,16; 43,14 (مَا fragend od. negat.); 46,8 („es müsste denn sein, dass..."; مُفَرَّغٌ "ا). 21; — ... إِلَّا بِـ 39,19; 40,7; 41,9; ... إِلَّا بِمَا 47,8; — ... إِلَّا عِنْدَنَا „ausser dass seine Kammern bei uns wären" 40,7; — ... إِلَّا كَمَا 46,4 (nach ... هَلْ); — ... إِلَّا لِـ 29,20; 33,16; 44,16; 46,10; — ... إِلَّا مَا 45,14 (nach Affirmat. = إِلَّا وَقْتَ رَحْمَةِ رَبِّي „es sei denn, dass..."); ... إِلَّا عَلَى 25,15; vgl. 18,15 u. 40,20 (... إِلَّا [عَلَى] مَنْ); — ... إِلَّا مَنْ 32,1 (إِلَّا zu يَشْفَعُونَ); 40,5 (كُلِّ شَيْطَانٍ zu بَدَلٌ); 47,4 (einen Andern, ausser (als)..."); ... إِلَّا مِنْ 17,19; 19,9; — إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ ... 30,16; — إِلَّا وَ.... 39,17; — إِلَّا وَهُمْ „ohne dass sie auch..." 48,17; — إِلَّا = إِنْ لَمْ 44,5 (Nachs. Apokop.).

أَلَتْنَاهُمْ s. لَيْتَ 24,4.

الَّتِي Pronom. relat. fem. „diejenige, welche" (nach determin. Nomen) 1) Nominat. 9,12; 25,9; — 2) acc. ohne عَائِد 23,1; — 3) m. عَائِد 15,6 (مِثْلَهَا); 23,

18,38,18;43,10 (اَلَّتِى هُوَ فِي بَيْتِهَا); 47,9 (bis; فِيهَا).

اَللَّاتِى Plur. fem. zu اَلَّتِى „welche" 45,9.

اَلَّذِى Pronom. relat. masc. „derjenige, welcher" (substantiv. u. adjectiv.) 1) Nominat. 1,4.5; 6,4 (der). 7.14; 8, 1; 9,5 (فَذَٰلِكَ ٱلَّذِى...); 11,2.3; 13, 10; 31,6 (nach Nom. pr.); 43,6; 45, 2; 50,3; — 2) genetiv 9,11 (nach indeterm. Nomen; لِكُلِّ zu بَدَل); 30,2; 49,4 („Bestätigung dessen, was..."); — 3) acc. 1,6; 9,5 (الجِنْس od. العَهْد); 22,21 (ohne عَائِد); 26, 3.5; 31,4; 44,19 (bei ظَنَّ); — 4) m. عَائِد 16,11; 19,1 („worüber"); 20,6; 24,19; 28,16 (هٰذَا zu خَبَر); 32,8; 39,18; 44,2.19; — Plur. m. اَلَّذِينَ „diejenigen, welche" 1) Nominat. 2,10 (bis). 11; 2,11 (m. عَائِد); 5,18; 8, 5 (nach إِلَّا); 15,7 (nach N. pr.). 8; — 2) genetiv لِلَّذِينَ 2,10; 24, 20; 29,8; 30,1; 45,18; 49,1; ferner 3,17; 9,6 (bis; هُمْ ——); 10,4; 19,21; 20,3; 34,18 (m. عَائِد); 42, 12 (Sifa zu اَلْمُقْتَسِمُونَ); 49,1. — 3) acc. 10,11 u. 14,7 (nach إِلَّا); 16,12.14; 20,11; 25,12–18; 29,18; 30,17; 31,1 (bis). 2 (zu Vs. 32); 32, 8; 41,15; — 4) اَلَّذِينَ آمَنُوا 20,11.14; 24,3 (أَلْحَقْنَا بِهِمْ: خَبَر); اَلَّذِينَ كَفَرُوا „die Ungläubigen" 14,6; 16,17; 24,16 (!); 25, 19; 30,1; 39,15; — اَلَّذِينَ هُمْ ... 10,5; 27,17; 28,14.

الر Monogramm der 12. u. 15 Sûra „Alif-Lâm-Râ" 39,15.42 4

ألف IV. Inf. إِيلَافُ „Bund, Bündniss, Vereinigung" 7,18 (bis; رِحْلَةَ ... ist مَفْعُولٌ بِهِ dazu od. „in Bezug ...").

أَلْفُ Num. card. „1000" —— شَهْر 1,15; 25,6 (50.000 Jahre).

ألم أَلِيمٌ „schmerzlich, qualvoll" —— عَذَابٌ 3,12; 14,7; 29,9; 32,16; 37,17; 41,4; 43,15.

أله إِلٰهٌ (إِلَاهٌ) „(ein) Gott" لَا —— إِلَّا هُوَ 31,19; 24,17; لَا —— إِلَّا اللّٰهُ 3,9; 32,15;

إِلٰهٌ غَيْرُ ٱللّٰهِ 24,17; إِلٰهٌ آخَرُ 29,17; 41,15;
إِلٰهُ ٱلنَّاسِ 50,2; — Plur. آلِهَةٌ „Götter" 32,15.
Mit اَلْ : اَللّٰهُ (aus اَلْ u. إِلٰهٌ eig.
اَلْإِلٰهُ) „(der) Gott, Allâh" 1,8; 2,12 (bis);
3,1; 4,1; 6,5; 10,12; 16,11; 27,19; 31,13; 37,16;
46,4 u.s.w.; — 3,18 („Gott allein ist es, der...");
— رَبُّ الْعَالَمِينَ 44,14; — الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ
15,1. — لِلّٰهِ 13,14; 34,17; 44,16; فَلِلّٰهِ 30,15.
إِلَّا لِلّٰهِ 44,16; 46,10; وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ 34,3; —
حَاشَ لِلّٰهِ 33,3; 46,17; 47,12.20; 48,3; تَاللّٰهِ
سُبْحَانَ ٱللّٰهِ 44,2; 45,11; مَعَاذَ ٱللّٰهِ 43,11;
بِسْمِ ; 16,4 نَاقَةُ ٱللّٰهِ ; 34,17; 33,14 (m. عَنْ)
ٱللّٰهِ (Formel) 1,3.13.19; 3,5 u.s.w.; رُوحُ
ٱللّٰهِ 47,15 (bis); رَسُولُ ٱللّٰهِ 16,4 (= صَالِحٌ);
نَارُ 37,2; لِوَجْهِ ٱللّٰهِ 3,20; فِي سَبِيلِ ٱللّٰهِ
ٱللّٰهِ 9,12; عِبَادُ ٱللّٰهِ 33,15.18; دِينُ ٱللّٰهِ 44,
9; فَضْلُ ٱللّٰهِ 3,20; 44,13; مِنَ ٱللّٰهِ 46,10.12
(nach غنى IV. m. عَنْ); مِنَ ٱللّٰهِ مَوْثِقًا 46,
8; 47,6; عِنْدَ ٱللّٰهِ 4,2; مِنْ دُونِ ٱللّٰهِ 32,9.

أُلُو (أُولُو) s. ذُو
أَلْوٌ „Wohltat" Plur. آلَاءٌ 31,12; vgl.
38,4 u. فِي (Sûra 55).

إِلَى Präposition zum Ausdrucke der
Bewegung gegen einen Ort hin od.
zu demselben — also die „Richtung" bezeichnend. (Vor Suff. in
d. ursprüngl. Form إِلَيْ : إِلَيْهِ —
إِلَيْكَ — إِلَيْهِمْ u.s.w.; m. Suff.
1. Ps. إِلَيَّ). Sie bezeichnet
1) e. Bewegung gegen einen od.
zu einem Orte hin: „nach,
nach... hin, in der Richtung
nach..., zu, zu... hin, auf...
hin, an, in... hinein, hin...
auf, bei;" a) abhängig von den
Verbis: أَخَذَ I. u. VIII. — أَوَى IV.
— بتل V. — دُعَّ Pass. — دَعَا
u. Pass. — ذَهَبَ — رَاغَ —
رسل IV. u. Pass. — رَجَعَ —
رَدَّ Pass. — رَغِبَ — سَبَغَ (=V.)
— طلق VII. — صَبَا — شَكَا —
— قلب VII. — فَرَّ — عَرَجَ —
قرب II. — مَدَّ — نَظَرَ (فَلْيَنْظُرْ
11,14) — هطع IV. — هَدَى —
وحى IV. — وفض IV.; s. d. VV.
b) von den Nomm.: مَآبٌ —
— مَرْجِعٌ — الرُّجْعَى — إِيَابٌ
الْمُنْتَهَى — الْمُسْتَقَرُّ — مَسَاقٌ

مَجْنُونٌ كَادِحٌ نَاظِرَةٌ, s. d. NN.

2) von d. Zeit: إِلَى يَوْمِ ٱلدِّينِ 40,16. إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ 26,15; nach نظر IV. m. acc. 40,17.18; vgl. 5,10 („sich hingehend bis..." [Schwüre; abhängig von لَكُمْ Vs. 39 od. v. بَالِغَةٌ].

3) beim Elativ أَفْعَلُ (pass.): أَقْرَبُ — أَحَبُّ ; s. d. NN.

4) in d. Phrase هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ ... „hast du ein Verlangen (مَيْلٌ) darnach, dass du ... ?"

أَمْ Adv. d. Frage „[illegible] (an?)?"

a) im disjunctiven Fragesatz أَمْ أَ s. أَ b) 5,15.16 (gehört noch zu 5,8 (أَ). 9–11 (أَمْ);

b) ohne 1. Fragepartikel (d. i. مُنْقَطِعَةٌ) „oder etwa ...?, soll denn ..." 30,15 (= أَ, إِنْكَارٌ);– vgl. noch 24,9.10.11 (bis). 12 (bis). 13 (ter). 14.15 (bis). 16 (bis). 17. [11 [illegible]].

أمم أُمٌّ „Mutter" 11,17; 12,15 (= Wohnort); – Plur. أُمَّهَاتٌ „Mütter" 31,3.

أُمَّةٌ 1) „Volk" 39,17; – 2) „(längere) Zeit" — بَعْدَ 45,3. [41,5.

إِمَامٌ „Vorbild, Wegweiser"

أَمَامَ Präpos. „vor" 21,1 (= acc. temp. zu فُجُورٌ „(die Zeit) vor ihm (die vor ihm liegt).

أَمَّا Conj. disjunct. „was .... betrifft, anbelangt", m. folg. Nominativ; im Nachsatze immer فَ „so".

أَمَّا — فَ ... 7,3.4 (vorausgestellt. acc.); أَمَّا بِ — فَ ... أَمَّا — فَ ... وَأَمَّا — فَ ... 7,4; أَمَّا 15,9.10; 17,3.4; 44,17 f.; أَمَّا إِنْ — فَ ... 23,8.9.10; أَمَّا مَنْ — فَ ... 11,9 (bis); أَمَّا مَنْ — فَ ... وَأَمَّا مَنْ — فَ ... 10,18.19; 12,14.15; 14,1.2; 17,11. 14; أَمَّا مَنْ — فَإِنَّ ... — وَأَمَّا مَنْ — فَإِنَّ ... — 28,3.4 (فَإِذَا جَاءَتْ zu جَوَابٌ Vs. 34).

إِمَّا Conj. (aus إِنْ „wenn" und dem verallgemeinernden مَا) „wenn irgend, wenn etwa"

إِمَّا — وَإِمَّا „entweder — oder" 36,19.

أمر أَمَرَ u. (Imp. مُرْ) „befehlen" 1) m. dopp. acc. „Jemandem etwas befehlen" 11,14; — 2) m. بِ „zu etwas auffordern, ermahnen" 1,7; — 3) acc. P. u. بِ S. „Jemandem etwas befehlen, ihn etwas heissen" 24,10; — Pass. بِمَا تُؤْمَرُ „was dir anbefohlen worden" 41,14; m. zu ergänz. بِهِ 44,3; — 4) m. أَنْ (أَلَّا Subj., dann إِلَّا acc.) 44,16; — 5) acc. u. مِنْ خَيْثُ „auftragen, befehlen" 46,11.

أَمْرٌ 1) „Befehl (ʾAllāhs)" 13,14. 27,12; 29,12; 36,11; 35,11 (Ratschluss); 43,8 (Vorhaben); — 2) „Handlungsweise, Tat" 42,19; — 3) „eine (wichtige) Sache" 43,3; 47,10; 44,18; 48,14 (Angelegenheit); 28,12 (jedwedes Ding); كُلُّ أَمْرٍ „Alles" 35,6; مِنْ كُلِّ أَمْرٍ 1,16.

[illegible] m. بِ „geneigt zu..." [illegible] 75,14.

[illegible]

أمل أَمَلٌ „Hoffnung" 39,15.

أمن أَمِنَ a. 1) „sicher sein" m. أَنْ „dass nicht" 48,17; — 2) m. acc. P. u. عَلَى P. „Jemandem (acc.) Jemanden (عَلَى) anvertrauen" 42,15 (für تَأْمَنَّا) 46,4 (bis).

IV. (آمَنَ) 1) acc. P. u. مِنْ „beschützen vor..." 8,1 (das hl. Gebiet ist unverletzlich!); — 2) „glauben" a) absol. 8,5. 10,4. 11; 14,5 (... فَمَا لَهُمْ لَا „... dass sie nicht glauben" sc. an d. Tag d. Auferstehung); 24,11; 45,18; 49,5; — ständ. Verbindung: اَلَّذِينَ آمَنُوا „die Gläubigen" 2,10; 14,7; 16,14; 20,11.14. 24,3; — b) m. acc. 17,21 (m. vorhergeh. absol. Obj. قَلِيلًا = تَصْدِيقًا قَلِيلًا); — c) بِ „glauben an..." 16,11; 17,17; 27,7; 30,17; 40,2 (حال ... „dass sie nicht an ihn (Proph.) od. sie (d. Offenb.) glauben"); 44,11; 48,17.

آمِنٌ P.a. Plur. آمِنُونَ „sicher, in (voller) Sicherheit" حال: 41,1 (vor Leid, Unglück). 7 („um sicher zu sein"); 48,8.

مَأْمُونٌ P.p. — غَيْرُ „— 25,15; sc. عَذَابٌ „eine, vor der man nicht sicher ist, von der man nicht verschont ist."

مُؤْمِنٌ P.a. IV. 43,2 (لِ = acc.); - Plur. مُؤْمِنُونَ (ٱلْمُؤْمِنُونَ) „(wahre) Gläubige, die (wahren) Gläubigen" 2,11; 16,11; 29,7.20; 32,12; 41,11; 48,15; ٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَاتُ 16,3 („... und die gläubigen Frauen").

أَمِينٌ „ein Treuer, Zuverlässiger" (in Bezug auf d. Offenb. = Gabriel) 14,18; ~ مَكِينٌ „in vollem Vertrauen" 45,16; ٱلْبَلَدُ ٱلْأَمِينُ; „das sichere Gebiet" (= Mekka; zu أَمْنٌ) 10,10. [3.

إِيمَانٌ Inf. IV. „glauben" 2,10.24,

أَمَانَةٌ Plur. أَمَانَاتٌ „anvertrautes Gut" 25,17.

آمِينَ „Amen!" 35,1.

أَنْ Conj. „dass"

I.) m. d. Subj. des Verbums

1) im Obj.-satze nach أَبَى — جمع IV. — شَآءَ — IV. راد — خَافَ — حَسِبَ — طَمِعَ — طاع X. — ظَنَّ —; — 2) im Subj.-satze 42,17 (init.); — مَا كَانَ لَنَا 44,12; 3) „dass nicht" nach أَمِنَ 48,18; — 4) zur Einleitung d. directen Rede (= :) 5,1 (m. Imp. od. = بِأَنْ nach فَتَنَادَوْا), 5,2 (nach خفت VI. [مفسّرة]); — 5) besondere Verbindungen: إِلَّا أَنْ ... „ausser dass" 3,1; 15,1; 16,1; 37,16; 43,14 (مَا frag. od. negat.); 46,8,21; — عَلَى أَنْ ... — ; إِلَى أَنْ ... 27,17; 20,20; 21,13; 22,17; 26,2; — أَنْ لَمْ ... 10,1; — أَنْ لَنْ ... 3,18; 9,18; 40,3; 20,20; — عَسَى ... أَنْ سَـ ... 3,19; 5,6; 43,7; عَسَى ٱللّٰهُ أَنْ ... 47,11; لَوْلَا أَنْ ...; مَعَاذَ ٱللّٰهِ أَنْ ... m. Subj. 48,3; - m. Pf. 5,17; 43,12; — مِنْ بَعْدِ أَنْ ... „ausser nachdem" 30,16; m. Pf. 48,10; ... قَبْلَ أَنْ 44,10.

II.) m. d. Perf. = „weil" 1,6; 11,8; vgl. 4,17 (= لِأَنَّهُ; Vs. 14 vor Vs.

15: „vielleicht weil er reich ist..., sagt er, wenn ... vorgelesen werden d.h., das sind ..." od. abhängig von لَا تُطِعْ: „weil" dann Vs. 15 selbständig); ... فَلَمَّا أَنْ m. Pf. 48,4; — أَنْ in أَلَّا = أَنْ لَا s.d.

I. إِنْ <u>Conj. condit.</u> „wenn, sofern"
[Vordersatz = Vs., Nachs. = Ns.]
1) Pf. im Vs., Ns. فَ + Imp. 27,2; 38,12; — 2) Pf. im Vs., فَ im Ns. 23,8.9.10 (فَ zu إِنْ u. أَمَّا); 43,16 (bis); 47,1 (فَقَدْ); 45,21 (فَإِنْ لَمْ — فَلَا); — 3) Vs. Apokop., Ns. Apokop. 24,17; — 4) Impf. im Vs. u. Ns. 35,5; — 5) Pf. im Vs., Impf. im Ns. 23,7; — 6) ... لَ — إِنْ 42,5 (s. Zam., Muf. 138,5); — لَئِنْ لَمْ — لَ ... 1,8; 44,3; vgl. 42,18 (لَئِنْ — إِنَّا إِذًا لَ ...); — 7) im nachgestellten Vs. 1,7.8 (— أَرَأَيْتَ —); 5,2.11; 6,6; 24,12; 33,13 u. 45,1 (vorher Imp.); 23,8 (Nachschlag nach e. ersten إِنْ); 39,18 (vorher لَوْلَا); 42,15; 46,18 (nach e. Fragesatz); 48,7 (إِنْ شَآءَ ٱللَّهُ); — 8) im Zwischensatz („eingeschoben") 3,14; — 9) ... وَإِنْ „obwol" 42,5 (Begründung d. Offenbarung! aus وَإِنَّ, daher ... لَ); — 10) إِنْ = إِنَّ (sc. ٱلْمُخَفَّفَة; إِنْ — لَ ....) „fürwahr, wahrlich, siehe!" 33,2.17; 41,5; 47,21.

II. إِنْ <u>Negativpartikel</u> (im Kur'ân u. in d. alten Poesie), das negative مَا verstärkend „nicht wol, niemals wol" (إِنْ — إِلَّا ...; = „nur"; s. Zam., Muf. 143,13f.) 2,7 (bis); 14,20; 30, 6.13.14.18; 32,5; 40,7 (مَن!); 44,2.16; 48,15; — <u>vgl.</u> 13,4 (إِنْ — لَ ...) entweder 1) = إِنَّ „siehe, fürwahr!" dann مَا in لَمَا = زَائِدَةٌ od. 2) = negat., dann zu lesen لَمَّا = إِلَّا [Vs. 4 Ns. zum Schwur Vs. 1–3!].

أَنَّ Conj. „dass" m. d. acc. d. Nomens (od. des ضَمِير الشَّأْن : أَنَّهُ).
1) im Obj.-satze nach جَعَلَ — رَأَى (m. dopp. acc. „etwas dazu machen, dass…") — عَلِمَ — حَسِبَ — (u. عَلِمَ بِ) — ظَنَّ — نبأ II. u. Pass.; — 2) … لَوْ أَنَّ … لَ … 33,17; — 3) مَزِيدَةٌ in مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ 29,1 (s. Zam., Muf. 146,12); — 4) = : nach كَمَا 35,10; — 5) بِأَنَّ … = „dieweil, dass = weil" 13,2; — in كَأَنَّهُ 26,20; 33,7; كَأَنَّهُمْ 2,20; 17,5; 24,6; 26,4; 28,7 (vorausgestellt); 35,8; كَأَنَّهُنَّ 32,20; 39,4

إِنَّ Adv. „fürwahr, gewiss" — „denn"; eig. „sieh!" daher m. acc. d. Nomens (od. des ضَمِير الشَّأْن), das unmittelbar (od. nur durch einen ظَرْف getrennt) nachfolgt; ist oft nicht zu übersetzen, weil nur zur Hervorhebung des Subjects: [illegible].
1) „siehe, fürwahr, gewiss, ja!" 3,7.16 (bis); 4,14; 6,15 (bis; das 2. zur Verstärkung); 7,8 (هُوَ); 14,4 (… بَلَى „allerdings, aber fürwahr…"); 18,15.16 (s. Zam., Muf. 15,7); 19,5.7; 20,11; 23,20; 24,8 („denn er, er ist…, هُوَ); 25,11; 27,3; 28,4.5 (هِيَ).16; 29,4 (هُوَ).21; 30,20 (Gegensatz u. Begründung v. Vs. 31 init.; = Parenthese, wie 25,15); 36,9 (!).13.20; 37,11 (ergänze „sprechend: …").13.15.16 (od. „denn"); 40,10 (هُوَ).20 (vorausgesetzter acc.); 41,1.9; 43,18; 47,8.20 (مَنْ … فَإِنَّ ٱللّٰهَ … m. Apokop.); 48,10; — إِنَّهُ „fürwahr er…, ja er…" 16,15 (هُوَ); 43,11 (= إِنَّ الشَّأْنَ … „fürwahr es hat mein Herr…"); 43,18 (nach قَالَ als directe Rede; لَا — auf Vs. 25 [Rede d. Frau] „fürwahr das [= deine Worte]…"); — إِنَّهَا 9,13 (Suff. = نَارٌ); 11,10 (إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ, sc. d. Ḳur'ân od. d. Vorwurf عِتَابٌ, nach كَلَّا); 26,19 (Suff. = شُعَبُ); 33,6 („ja, es ist ein Baum"; إِنَّهَا wie إِنَّهُ); — إِنَّكَ 13,14; 40,17 (fin.; „nun … ja"); 45,15 („fürwahr du [bist]); — إِنِّي = إِنَّنِي „fürwahr ich (bin)" 17,12; 32,

21 („fürwahr ich hatte ...“); 40,12 („fürwahr ich [will] ...“); 41,12 u. 46,14 (... إِنِّى أَنَا); 42,6; 44,8 (bis). 21 u. 48,5 (nach قَالَ); — إِنَّهُمْ 12,8 („ja! sie ..., d. Leute v. Mekka); 32,13 (beide Teile); 33,8; — إِنَّكُمْ 27,5; 32,11 („fürwahr ihr [Verführer] ...“); — إِنَّا = إِنَّنَا „fürwahr, ja wir! ...“ 1,14; 3,7 (entw. 1) „siehe, wir ...“ [dann Vs. 5–7 = Parenthese] od. 2) „denn wir ...“ [dann Vs. 5 vorausgehende Begründung]). 13; 4,18; 5,5. 6 (bis); 7,8; 11,14 (im Neusatz); 17,7; 19,15; 22,8; 24,7; 29,6; 31,20; 32,3 („wir ... ja ...!“). 13 („zwar ... aber wir [auch]). 14; 33,6; 35,14.19; 36,1.2.10.17.18.19; 37,3,11; 39,19 (إِنَّا نَحْنُ); 41,14; 42,4; 43,1; 47,3.

2) „denn“ (begründend; besonders فَإِنَّ) 3,8.11; 4,2; 5,15; 22,10; 29,19; 31,2; 42,8.10; 45,10.14; 47,17; — إِنَّهُ „denn er“ 2,5 (bis; nach كَلَّا); 3,1 (d. Kurân, nach كَلَّا); 6,5 Allâh, = Parenthese); 14,3 (bis); 17,17; 27,16; 40,10; 43,11 („denn es ...“). 13 („denn er gehörte zu ...“); 44,6; 47,11.15 u. 20 („denn es ...“); 48,6.11 („denn es ist er der ..., هُوَ); 49,10; — إِنَّهَا 25,10 (لَظَى u. النَّار = —هَا = خَبَر); — إِنَّكَ (فَإِنَّكَ) „denn du...“ 24,21; 40,16; 43,19; — إِنِّى (فَإِنِّى) „denn ich...“ 24,10; 29,16.17; 44,11; 45,16; — إِنَّهُمْ (فَإِنَّهُمْ) 19,9; 25,7.16; 28,17; 29,14; 31,11; 32,9.14; — فَإِنَّكُمْ 33,15 (Suff. betont; Vs. 161–166 Gabriels Worte); إِنَّا „denn wir...“ 24,8; 26,1; 27,4; 44,9; 48,5.

3) ... لَ —— إِنَّ 1,5 (nach كَلَّا; Vs. 6–8 = Sentenz; Vs. 9f. persönl. Anwendung); 2,14 (nach Schwur); 4,13; 5,3. 9.10 (entw. = أَنَّ „dass“ od. (fragend) Neusatz: „habt ihr darin das, was ihr wünschet? (9.) habt ihr davon das, was eures Erachtens ist (10.)?“). 18.19; 6,9; 8,5.11 (جَوَاب القَسَم). 11 (إِنَّهُ). 12 (إِنَّهُ). 13 (dazu Zam., Muf. 137,2 [Leseart أَنَّ u. خَبِيرٌ ohne ... لَ, dann أَنَّ abhängig v. يَعْلَمُ!]); 10,17 (nach Schwur); 12,6.7; 13,12 (bis); 14,17 (Nachsatz zum Schwur); 15,9; 16,14.15; 17,20; 18,2.3 (ter); 20,2.7 (nach كَلَّا); 20,5.6 (... dafür aber fürwahr ...). 8.13; 22,12 (bis; ... أَيُّنَا

„wir wirklich? …"). 20; 23,3 (Parenthese: „und fürwahr das, ja das ist e. Schwur …"). 4. 11. 16 (nach Schwur); 26,1. 10 (Ns. d. Schwursatzes „fürwahr, das, was … ja …"; 27,13 (أَئِنَّا); 28,13 (bis) u. 20 (nach Schwur); 29,15; 30,17; 31,19 (nach Schwur); 32,6 (أَئِنَّا). 13. 15 (أَئِنَّا). 16; 33,1 (أَئِنَّكَ). 2 (أَئِذَا ___ أَئِنَّا لَ …). 4. 7. 8 (bis). 11 (bis, als Verstärkung v. أَلَا). 14 (هُمْ = d. Ungläub.). 16 (bis; إِنَّا لَنَحْنُ). 19 (bis); 39,18. 20; 40,8 (إِنَّا لَنَحْنُ). 21; 41,5 (هُمَا = Sodom u. al-Aika). 9; 42,12. 16; 43,20; 45,12. 13; 46,1. 12 („er war ja auch = denn er war …"). 15; 47,10. 19 (أَئِنَّكَ); 48,2. 3.

4) durch einen ظَرْف getrennt: 1,6; 4,12; 5,7; 11,1 (bis); 13,11; 19,11; 21,5 (bis); 22,13 (!); 24,20; 27,19 (إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً); 29,21; 35,17; 40,16; 42,15. 16. 18; 46,3; 47,3. 4.

5) [illegible]

إِنَّمَا Adv. „nur" 18,14; 23,20 (= Begründung für … سَوَآءٌ عَلَى); 27,14 (= … فَمَا هِيَ إِلَّا); 28,7; 32,6 (auf وَاحِدَةٌ bezügl.); 37,2; 40,3; 47,13; — in 28,13 ist إِنَّمَا = إِنَّ مَا … „fürwahr das, was …" (جَوَاب d. Schwursatzes V. 1–4; m. لَ …).

أَنَا Pronom. pers. sep. 1. Ps. Sg. comm. „ich" 1) nachdrucksvoll gesetzt أَنَا يُوسُفُ „ich bin J." 47,19; 27,18; 45,3. 12 (femin.); وَمَا أَنَا 48,19; أَنَا وَمَنْ … ; 48,20 مِنْ … 45,20 (für أَنِّي أَنَا ; (أَنِّي 41,3 (تَأْكِيد); إِنِّي أَنَا 41,12; 46,14; — 2) m. Partic. 34,13; 46,17.

أَنْتَ Pronom. pers. sep. 2. Ps. Sg. m. „du" (immer nachdrucksvoll) 9,17; 11,9. 10; 18,14 (= Muh.); 28,6. 7; 47,19 („du bist J."); 48,12 (= Allâh); … مَا أَنْتَ بِـ 4,12; 24,9; 29,19; 43,2.

أَنْتُمْ Pronom. pers. sep. 2. Ps. Plur. m. „ihr" 1) nachdrucksvoll 23,

6.19; 33,15 (d. Ungläubig. u. ihre Götzen); 47,2 („ihr [seid]"); ~ آبَاءٌ 30,13; 44,15 (وَ); — 2) im gegensatz (نَحْنُ) 22,16.19.21; 23,1f.; 27,20; 40,8 („nicht ihr seid es, die…"); 31,3 (ihr waret); — 3) m. Partic. 23,5; 31,14; 32,6 (= futur.); 33,2; 34,12.13; 42,17; 47,18.

أنث — اَلْأُنْثَى „das Weibliche" ~ اَلذَّكَرُ 10,17; 30,12 (= d. weibl. Kinder); 31,9 (das Weibchen); —— وَ اَلذَّكَرُ 21,12; —— تَسْوِيَةٌ 30,17; — Plur. إِنَاثٌ „Weibliche" 33,10 („weiblich"; حال).

أنس — إِنْسٌ „(Menschen-)Geschlecht" 38,17; ~ اَلْجِنُّ 38,12; ~ جَانٌّ 39,3.9.

اَلْ: اَلْإِنْسَانُ) „Mensch" إِنْسَانٌ (اَلنَّاسُ =، لِلْجِنْسِ) steht) 8,5.11; 9,18; 10,10; 11,12.14; 12,5; 13,1.9.19; 15,9.14; 20,19.20; 21,2.3 (bis).11; 25,11; 28,3; 30,15; 31,6; 36,14.17.18; 38,1.5; 40,11; 42,8; — اَلْإِنْسَانُ „der Mensch" (× gott) 1,4.5 (bis); ~ اَلْجِنُّ „die Menschen, das Menschengeschlecht" 29,20; — سُورَةُ اَلْإِنْسَانِ Name der 76. Sûra des Kur'ân 36,14. [Lauren" 38,3.

أنام — اَلْأَنَامُ „die Geschöpfe, kreaturen" 38,3.

أنى — إِنَاءٌ Plur. آنِيَةٌ „gefässe" 37,6. آنٍ „(siedend u.) überwallend" 38,19 (حَمِيمٌ); — fem. آنِيَةٌ 18,9 (عَيْنٌ, Quelle).

أَنَّى „wo?; wie?" 15,14.

أهل — أَهْلٌ 1) coll. „familie, Angehörige" 14,2.3; 20,12; 21,10; 24,7; 29,2 (Hausgesinde); 43,14 (= Weib).15; 46,2.6; 47,16; 48,2 (Geschlecht); — 2) „Bewohner" أَهْلُ ٱلْقُرَى 48,21; — 3) „würdig, wert, verdienend" m. genetiv أَهْلُ ٱلتَّقْوَى „dem die gottesfurcht gebührt" 3,1.2.

أَوْ — Conj. „oder" 1) worttrennend 25,16; 26,10; 28,8; 29,10.18; 30,8; 37,12.19 (bis); — 10,3 (bis; ind. Definition); — 2) [illegible] 1,7; 2,15; 3,6 (bis); 11,8 (nach

لَعَلَّهُ „oder (dass)…"; 20,1; 42,12 (Imp.); 43,7.15 (إِلَّا أَنْ ... أَوْ ...); — ... لَا أَوْ „ob — oder ob" 23,19 (Imperative); — m. d. Subj. nach أَنْ „oder dass…" 48,18; ferner nach حَتَّى „oder bis…" 47,7.13.

أوب مَآبٌ „Rückkehr" 19,15 (m. إِلَى); 19,8 (Verliess, Behältniss, Wohnort). IV. Inf. إِيَابٌ „Rückkehr, Heimkehr" m. إِلَى P. 18,15.

أوت Apokop. Pass. 1. Ps. Sg. s. أَتَى

أوف s. وفى IV.

أول آلُ „familie" لُوطٍ — 36,3; — يَعْقُوبَ; 36,6 — فِرْعَوْنَ 42,9 (geschlecht, Kinder). II. Inf. تَأْوِيلٌ „Deutung (des Traumes) 42,9; 43,8; 44,9.10; 45,2.3; 48,8; الْأَحَادِيثِ — 48,12.

أَوَّلُ „prior, primus" Elat. für (أَأْوَلُ); — Plur. الْأَوَّلُونَ „die früheren" 22,1 (= Vorläufer des Muh., × الْآخِرُونَ); 22,9 (von d. frommen überhaupt, s. ثُلَّةٌ); 33,17; 26,3 (× الْآخِرُونَ, Volk d. Noah, ʿÂd, Tamûd); 27,2 („die Vorfahren", allgem.); الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ 22,13 „die früheren u. d. Späteren (der Vorfahren)"; الْآبَاءُ — „die Vorväter, die Vorfahren" 32,6; آبَاؤُنَا — 22,12; أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ „die Geschichten der Alten" 4,17; 20,4f.; شِيَعُ الْأَوَّلِينَ 39,20; سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ 40,2.

femin. أُولَى (ʾûlâ); الْأُولَى ∾ u. × الْآخِرَةُ „das Diesseits" 11,1; 27,19; 30,15; عَادٌ — „das alte, frühere ʿÂd" 31,10; الصُّحُفُ الْأُولَى „die alten Rollen" 6,9; النُّذُرُ — „die früheren (vorangegangenen) Warner" 31,12; 33,4 (مَوْتَتُنَا الْأُولَى „unser erstes Sterben"); النَّشْأَةُ — 22,18

أُولِى s. ولى

أُولِى s. ذُو

أُولَآئِكَ (ŭ) Pronom. demonstr. Plur. comm. zu ذَاكَ „jene (diese)

dort" 10,5; 11,19 u. 25,17 (... هُمْ ——); 20,1; 21,20; 25,18 (Nachsatz zu Vs. 22); 32,17 (absol. Nominat.). [len).

أُولَٰئِكُمْ أُولَاءِ + كُمْ 36,8 (sc. die aufgezähl-

أون آنَ „gegenwärtige Zeit" اَلْآنَ „jetzt, nunmehr" 45,11.

أَوَى IV. آوَى „(gastlich, liebevoll) aufnehmen, Unterkunft gewähren" 7,2 (ohne Obj., × يَتِيمًا); – m. acc. 25,10; – m. acc. u. إِلَى „bei (zu) sich gastlich aufnehmen" 46,13; 48,7.

مَأْوَى (اَلْمَأْوَى) „Wohnung, Unterkunft, Aufenthalt" 28,4.5 (اَلْ = Suff. = مَأْوَاهُ); جَنَّةُ ٱلْمَأْوَى 30,10.

آيَةٌ 1) „(sichtbares) Zeichen" 29,8 (= عَلَامَةٌ, Spuren der Zerstörung); 35,13 (Arche Noahs); – 2) Plur. آيَاتٌ „Zeichen (der Huld) = Offenbarungen" 2,5; 10,5; 19,9; 20,4; – „Zeichen (von Gottes Macht, Vollkommenheit, Weisheit u. s. w.)" 28,19 (m. لِ); 42,11; 48,16; – 3) „Zeichen" = Beweise 44,7; – 4) „Zeichen = Wunder" 27,17 (اَلْآيَةُ ٱلْكُبْرَى); 30,11; 32,4; 35,5; 36,7 (die neun Z.); 41,6; – 5) übertr. die „Verse" d. Kur'ân als „Wunderzeichen" Allâhs; Sing. 1,2.18; 3,4.4,10 u. s. w.; – Plur. آيَاتٌ 1,12; 4,5; 6,12 u. s. [illegible] Plur. آيٌ (in Vers-[illegible]) 1,2.[illegible]8; 3,4; 4,5.10 u. s. w.; vgl. noch 4,17; 39,15.

إِئْتُونِي أَتَى s. (Imp.) 45,9.

أَيّ أَيٌّ Pronom. interrog. u. relat. „welcher?, welcher..." أَيُّهُمْ „wer von ihnen" 5,11 (nach سَلْهُمْ); 4,13 („bei wem von euch d. W. [illegible] nach [illegible] IV.); بِأَيِّ ذَنْبٍ „ob welcher Schuld" 14,14 (nach سُئِلَ); مِنْ أَيِّ شَيْءٍ „woraus?" 11,12 (bei خَلَقَهُ); لِأَيِّ يَوْمٍ 26,12 (zu subintell. يُقَالُ); فَبِأَيِّ ٱلْآءِ; فَبِأَيِّ حَدِيثٍ 27,7; „welche von den Wohltaten..." 31,12 u. 38,4 (فَ; Sûra 55); – فِي أَيِّ صُورَةٍ [illegible]

gendwelcher Gestalt, die ihm beliebte" 13,10.

كَأَيِّنْ (كَ + أَيِّنْ = أَيٍّ) „wie viel?" — مِنْ آيَةٍ „wie viel an Zeichen = wie viele Z. gibt es…" 48,16.

أَيُّهَا u. يَا أَيُّهَا Interj. „o!" vor Nomm. m. اَلْ 2,1; 3,6; 13,9.19; 22,13 (Anrede an d. Mekkaner); 29,5; 34,12; 38,12 (geschrieb. أَيُّهَ); 39,18; 45,1.3; 47,3.16; — fem. أَيَّةُ 46,15 (أَيَّتُهَا) ٱلْعِيرُ; 15,15 (يَا أَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ).

أَيْدٍ 11,11. s. يَدٌ

أَيْدِيهِنَّ 44,1. s. يَدٌ

أَئِذَا = أَ + إِذَا s. d. [21,2.

أَيْنَ Adv. d. frage „wo? wohin?" 14,20; 21,2.

أَئِنَّا = أَ + إِنَّ (إِنَّا) s. d.

إِيَّا… Nom. m. genetiv-Suff. = pronominales Obj.: إِلَّا إِيَّاهُ „ausser ihm allein" 44,16; إِيَّاكَ „nur dich!" 34,17.18.

أَيَّانَ = أَيَّ آنٍ frageartikel „zu welcher Zeit, wann?" 21,1; 28,6.15.

أَيْكَة أَصْحَابُ ٱلْأَيْكَةِ s. صحب 41,5.

بِ untrennbare Präposition (…بِـ); sie bezeichnet 1) das Haften „an" (bei, zu); 2) die Verbindung „mit".

I. das „Haften" 1) örtlich a) auf d. frage „wo?" = „bei, an, in" 4,13 („bei wem von euch d. Verrücktheit ist" oder بِ als مَزِيدَة nach بصر IV.; s. Zam., Muf. 133,12); 9,17 (nach حَلَّ); 14,19; 15,9; بِٱلْوَادِ 15,7; 27,16; بِٱلْأُفُقِ ٱلْأَعْلَى 30,7; 34,1 (nach نَزَلَ); — nach مَرَّ („an, bei"); — b) auf d. frage „wohin?" 5,18 („an — hin"); 14,1 („in die Hand"; vgl. 17,12.14). 4 („auf — hin"); 21,9 („Bein an Bein"); 45,14 („geneigt zu…"); — 2) von d. Zeit: بِسَحَرٍ „im Morgengrauen" 36,3; بِٱلْأَسْحَارِ „in d. Morgenfrühe" 28,18; vgl. 8,10.11 (بِذَٰلِكَ ٱلْوَقْتِ = بِهِ); — 3) mit d. Grundbedeutung d. Haftens: a) eig. nach أَخَذَ u. Pass. — بَدَأَ s. d. W. b) nach عَلِمَ (عَلِيمٌ — عِلْمٌ — أَعْلَمُ) „um etw. wissen"; nach خَبِيرٌ („über") 8,13; سَأَلَ („um, nach"); —

c) nach عاذ „Zuflucht nehmen zu…“; nach وصى VI. „einander ermahnen zu…“; — d) nach أمن IV. „glauben an…“; صدق II. — صلح — غرّ u. Gegensatz: كفر — كذب II. — u. مرى VI.; — e) beim Schwur: قسم IV. „schwören bei…“ (لا أُقْسِمُ بِـ…); 40,18 (dies auch = للشَّبِيَّة, „dieweil du mich…“).

II. die „Verbindung“ 1) d. Begleitung 29,10 („samt“); nach زوج II. acc. „Jem. mit Jem. vermälen“ 24,3; nach لحق IV. u. شرك IV. „beigesellen“; — dazu gehört auch بِـ bei إذا المُفَاجَأة „siehe! da trat Verbindung ein mit…“ 27,15 (إذا هُمْ بِـ…); — 2) zum Ausdruck des Verhältnisses zwischen Subj. u. Prädikat α) in positiven Sätzen: إنّ — لَبِـ… 41,5; b) besonders in negativen Sätzen α) nach negat. ما (ما أنتَ بِـ… etc.) 4,12; 12,8; 13,13; 14,18.19 (bis); 17,20.21; 22,17 (Parenthese); 24,9 (ما … بِـ … ولا …); 26,2; 29,19; 33,4 (bis).15; 40,8; 41,3; 43,2; 45,2; 48,15; — β) nach لَيْسَ 10,13; 18,14; 21,13; 40,7; — 3) zum Ausdrucke d. Verhältnisses zwischen der Handlung u. d. Obj. a) nach intransitiven Verben („Bewegung“): أتى („kommen mit = bringen“) 5,11; 24,11.14; 33,13; 39,18; — أتى m. acc. u. بِـ 45,9.15.20.21; 46,8; 47,11; 48,2; nach جاء = bringen 17,6; 29,2; 32,16; 43,3; 46,16; 47,17; 48,10; — Pass. جِيءَ 15,13 („wann (nahe) gebracht werden wird (d. Hölle)); nach ذهب „fortnehmen“ 42,17.18; 48,1; nach رمى 26,20; nach عجّل 21,4; vgl. X. 33,20; — b) nach transitiv. Verben (bes. in uneigentl. Bedeutung [مجاز] u. Seelenstimmung ausdrückend): أمرّ — حدث II. — نبأ II. u. Pass. (wol besser بِ = Mittel) — سمّع — همّ — دهن IV. — شرب — سبح II. —; — 4) zum Ausdrucke d. Verhältnisses zwischen d. Handlung u. d. Instrument (od. dem Mittel od. der Ursache) α) auf d. Frage „womit?“ α) Instrument „mit“ nach رمى 7,13; vgl. 45,17 (صوب IV.); „mittels, vermittels“… بأيدى 11,11; بسلطان 38,14; — β) „mit wem?, womit?“ nach راد IV. — فعل „verfahren mit Jem.“ — حاط IV. — حسن IV. „schön-, wohltun an…“; — „womit?“ (Sache) nach فتح 35,11; —

— .II متع — .IV مدّ — .1,9 شَفَعَ — .II جهز
زين .II — رسل .IV — ferner 4,16; 37,6; 22,2;
32,19; بِٱلْبَصَرِ (بِأَبْصَارِهِمْ) 5,19; 36,11; — nach
وفى IV. eig. „mit etw. d. Versprechen halten";
سَمَّى بِٱسْمِ; 29,15 بِأَيْدٍ; 1,15 بِإِذْنِ رَبِّهِمْ —
بِٱسْمِ „im Namen" in d. formel بِسْمِ ٱللَّهِ
ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ (Überschrift sämtl. Sûren des
Kur'ân, mit Ausnahme der 9.), wo ب eben-
falls das „Mittel" bezeichnet „im Namen, mit
dem Namen" vgl. בְּשֵׁם [J. Boehmer, das Bib-
lische „im Namen"] 1,3.13.19; 3,5 u.s.w.;
nach Baidâwî elliptisch: 1) أَقْرَأُ (nicht
أَبْدَأُ) ——— od. 2) لِلْمُصَاحَبَةِ: مُتَبَرِّكًا بِٱسْمِ
ٱللّٰهِ أَقْرَأُ (Basmalah)); vgl. noch 1,4; 18,
4; 23,3.11; — b) auf d. frage „wodurch (worü-
ber)?" nach بشر II. („erfreuen"); — علم II.
(durch die Rohrfeder); — خرج IV. („hervorbrin-
gen"); — فَاكِهِينَ „sich ergötzend an..." 24,
1 (= تَعَجَّبَ); — بَئِسَ VIII. 46,14; — ضَاقَ 41,
16; vgl. noch 17,4 (bis); 3,15 („durch seine [des
Tages] Härte; nicht بِهِ „an diesem Tage");
بِنِعْمَةِ رَبِّكَ „durch die Huld deines Herrn"
4,12 (مُنْعِمًا عَلَيْكَ بِـ ... = مَا أَنْتَ zu حال);
vgl. 24,9; بِمَا أَوْحَيْنَا ... „dadurch das ..."

42,5; — c) bei عرف Pass. „erkannt
w. an..." 38,17; — d) auf d. frage
„weswegen?" = ... بِسَبَبِ ... 13,
2 (... بِأَنَّ „dieweil, dass (= weil)";
بِأَيِّ ذَنْبٍ („um-willen, wegen)
14,14; ferner 16,3.5; 24,2 (... بِمَا
„von wegen..."); — „wozu?" Er-
laubnis, Vollmacht? 30,13;
44,16; — e) modal, auf d. fra-
ge „wie?" بِٱلْحَقِّ; 38,1 بِحُسْبَانٍ
39,19; 41,9; بِحَمْدِ رَبِّكَ 49,10
(حَامِدًا لَهُ = حال); بِسَلَامٍ 41,1;
بِٱلْغَيْبِ 24,21; 35,12; بِأَعْيُنِنَا
45,13; بِقَدَرٍ 36,11; vgl. 40,7;
بِٱلْقِسْطِ 38,3; vgl. noch 21,4
(wenn er von Gabriel mit-
geteilt wird; بِهِ = بِٱلْقُرْآنِ =
بِقِرَاءَةِ ٱلْوَحْيِ); 24,3 (hin-
sichtlich...). 9 (soweit es sich
handelt um...); 25,18 (stand-
haft in...); — f) das ب der
Preises: „für, um, gegen (als
Entgelt)" nach جَزَا u. جَزَآءٌ
22,4; 31,1.4; 37,4; زَعِيمٌ u.

femin. 2,15; 24,4; زَعِيمٌ 5,11; 46,17; بِمَا أَسْلَفْتُمْ 17,14; شَرَى 43,6; فدى VIII. 25,9; vgl. 27,4 (als Entgelt).

بَئِسَ VIII. m. بِ „bekümmert, betrübt sein um (über)..." 46,14.

بَأْسٌ „Strafe (Rache, v. Allâh) 49,3.

بتر الأَبْتَرُ (eig. „der am Schwanze gestützte", v. Tier, dann) „der Verstümmelte, Kinderlose" 7,8.

بتل V. m. absol. Obj. u. إِلَى „sich ganz widmen, weihen"; absol. Obj. Inf. II. تَبْتِيلًا „mit e. gewissen Weihe" (des Reimes wegen f. تَبَتُّلًا) 3,9.

بثث بَثٌّ „Not, Kummer" 47,14 (~ حُزْنٌ). مَبْثُوثٌ „zerstreut" 12,14 (الفَرَاشُ); fem. مَبْثُوثَةٌ „ausgebreitet" 18,12 (—— زَرَابِيُّ).

VII. Partic. a. مُنْبَثٌّ „zerstreut" 21,18 (Staubatom).

بَحْرٌ. „Meer" 38,9; البَحْرُ المَسْجُورُ „das anschwellende Meer" 23,16; — Du. البَحْرَانِ „die beiden Wasser (Meere)" d. i. das süsse u. salzige, od. das pers. u. mittelländ. Meer 38,7; — Plur. البِحَارُ „die Meere" 13,8; 14,13.

بَخِلَ a. „geizig sein" 10,19.

بخس. بَخْسٌ. „gering" 43,6 (Preis).

بدل II. m. acc. „ein-, austauschen" (an die Stelle setzen) 22,17; 26,2; — m. acc. P. u. S. „Jemandem etw. zum Tausch geben" 5,6; — m. acc. u. absol. Object „etw. an andere Stelle setzen" 37,15.

II. Inf. als absol. Obj. تَبْدِيلًا „mit e. bestimmten, tatsächl. Vertauschen" 37,15.

بَدَا u. m. لِ P. „Jemandem erscheinen, gut zu sein scheinen" od. „gutdünken" 44,6 (Subj. m. ...أَنْ).

IV. acc. u. لِ „Jemandem etw. offenbaren, kundtun" 47,2 (Suff. = سِرٌّ IV.).

بَدْوٌ „Wüste" 48,10.

بَدَأَ a. „anfangen, beginnen (mit, bei) m. بِ 46,19.

IV. ohne Obj. „hervorbringen" × عَادَ IV. 16,15.

برر اَلْبَرُّ „der Wohltäter" 24,8 (v. Allâh).
Plur. اَلْأَبْرَارُ „die Gerechten" 36,20; × اَلْفُجَّارُ 13,12; 20,7.8. [11,11.
بَارٌّ Plur. بَرَرَةٌ „fromm" (Schreiber)

برأ II. „von Schuld freisprechen" acc. 45,13 (نَفْسِي „mich selbst").
بَرَآءَةٌ „Befreiung" (v. d. Strafe) 36,8.

بُرْجٌ Plur. بُرُوجٌ „Türme, Burgen" (sc. die 12 Sternbilder d. Zodiakus) 16, 6.9; 40,4; ذَاتُ ٱلْبُرُوجِ (v. Himmel), 16,9; سُورَةُ ٱلْبُرُوجِ Name d. 85. Sûra d. Ḳur'ân 16,6.

بَرِحَ a. m. acc. „verlassen" 47,6.

برد بَرْدٌ „Kühlung" 19,8. [22,10.
بَارِدٌ „kühlend, kalt" (v. Schatten)

برز II. Pass. eig. „hinausgebracht w." d. i. „erkennbar sein" 28,3 (v. Höllenpfuhl).

بَرْزَخٌ „Schranke (Landenge)" 38,7.

بُورِكَ X. optativ. „gesegnet sei…" 39,11.

بَرِقَ a. „starren (geblendet s.)" 21,1 (Blick).

بُرْهَانٌ „(deutliches) Zeichen" 43,12.

بسس Pass. بُسَّ (v. d. Bergen) „zermalmt werden" m. absol. Obj.

بَسًّا „mit einer gewissen Zermalmung (d. i. gänzlich)" 21,18.

بَسَرَ u. „ein strenges Gesicht machen" 2,6 (~ عَبَسَ). [ckend" 21,7.
بَاسِرَةٌ (sc. وُجُوهٌ) „streng bli-

بشر II. acc. P. u. بِ S. „Jemanden durch etw. erfreuen" 14,7 (iron.); 29,3.
بَشَرٌ 1) „(äussere) Haut (des Menschen)" 2,8; – 2) „Mensch" 35, 17; 40,12.15; 44,2 (in Leibesgestalt); – 3) „Menschen" 2,13. 15; قَوْلُ ٱلْبَشَرِ „Menschenwort (Menschenlaut)" 2,7.
اَلْبَشِيرُ „Der Freudenbote" 48,4.
بُشْرَى „frohe Nachricht" يَا — „o welch ein Glück!" 45,5 (od. بُشْرَى Name des Begleiters des وَارِد).
X. P. a. fem. مُسْتَبْشِرَةٌ (sc. وُجُوهٌ) „freudig, fröhlich" 11,19.

بصر II. m. dopp. acc. „Jemanden etwas sehen, erkennen machen"; Pass. m. 1 acc. „vor Augen gestellt w." 25,8 (إِسْتِينَافٌ od.

حال „obwol sie sich Aug' in Aug' gegenüberstehen").

IV. 1) absol. „schauen" 4,13 („du wirst schauen u. sie werden schauen; m. بِ als بِزِيَادَةٌ od. = bei); 28,19 (bedenken); 23,19 („oder habt ihr keine Augen?"); 23,7 (zu erkennen suchen); — 2) m. acc. „schauen" 17,20 (bis); vgl. 33,20 (bis); 34,2 (bis; „zuschauen, beobachten").

بَصَرٌ „Blick" 21,1; 30,11; 36,11; — Plur. أَبْصَارٌ „Blicke" 5,13.19; 26,4; 27,13 (هَا — auf قُلُوب, also = أَبْصَارُ أَصْحَابِهَا; ist خَبَر zu Vs. 8; Fügung = Sûra 2,210); 35,8; 40,3 (= Augen).

بَصِيرٌ „sehend" 30,18 (v. سَمِيعٌ); 48,2.4; — m. بِ „(scharf) schauend auf..." 14,4.

بَصِيرَةٌ „(augenscheinlicher, deutlicher) Beweis, (ein solches „Zeugniss)" 48,19; m. عَلَى „wider, gegen" 21,4.

بِضْعٌ eig. „Teil", dann „einige" بِضْعَ سِنِينَ „einige Jahre" 44,10.

بِضَاعَةٌ „Handelswaare" 43,5 (حال); „Geld, Preis" 46,1.5.6; 47,17.

بَطْشٌ (eig. „Angriff") „Rache" 16,15.

بَطْشَةٌ „Gewaltangriff" (m. Strafe) 33,6; —

بَطْنٌ Plur. بُطُونٌ „Bauch" 22,14; 33,7; 31,3 (Leiber der Mütter).

بِطَانَةٌ Plur. بَطَائِنُ „innere Seiten, Innenseiten, Futter (d. Betten) 39,4.

بَعَثَ a. Pass. „auferweckt w." 40,17 („bis zu d. Tage, wo sie [die Menschen] werden auferweckt werden").

VII. „ausgesandt w., od. sich erheben" 16,4. [s. 20,1; 22,12; 32,5.

P. p. Plur. مُنْبَعِثُونَ „Auferweck-

بَعْثَرَ Pass. „um- (auf-) gewühlt w." 8,12; 13,9 (v. d. Gräbern).

بعد بَعْدَ Präpos. „nach" (in der Zeit) أُمَّةٍ — 45,3; بَعْدَهُ 27,7 („nach ihm" [d. Kur'ân]); — ذَٰلِكَ — „nachher" 28,1; 4,

16 („dazu noch…"); ..... مِنْ بَعْدِ : ذَٰلِكَ — — „nach diesem (Zeitraum) 45,7.8; مِنْ بَعْدِهِ „nach ihm" (dem Josef, wenn er fern ist) 42, 13; ... مِنْ بَعْدِ مَا „trotzdem" 44, 6; ... مِنْ بَعْدِ أَنْ „nachdem (dass)" 48,10; ... إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ „ausser nachdem…" 30,16.

بَعْدُ Adv. „fernerhin, weiter, nachher, nach Diesem" 10,12.

بَعِيدٌ „eig. entfernt (vom … [illegible] Eintreffen, × قَرِيبٌ) 25,7.

بعر بَعِيرٌ „Kameel" — حِمْلُ (كَيْلُ) 46,7.17.

بعض بَعْضٌ eig. „Teil", dann „Einer, Einige" — السَّيَّارَةِ „Einer von d. Karawane" 42,14; — الأَقَاوِيلِ 19,1; — بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ „Einer zum Andern" (sich wendend, ihm entgegenkommend) 5,5, 24,6 f; 32,10. [21.

V. P.a. fem. مُتَبَعِّضَةٌ (سُورَةٌ) eig. „in Teile zerlegt" d.h. zu einem Teile in Mekka, zum andern Teile in Medîna geoffenbarte (Sura) [37,19.

بَغْتَةً „plötzlich" 48,18.

بغى i. 1) „(die Grenze) überschreiten" (durch Vermischung) 38,7 („damit sie nicht…"). — 2) „wünschen, begehren" ما نبغى „was wünschen wir (mehr)?" 46,6.

VIII. „suchen, trachten, begehren, streben nach…" 3,20 (m. مِنْ „etwas von…"); 25,16; 11, 3 (Inf.). [22,8.

بكر بِكْرٌ Plur. أَبْكَارٌ „Jungfrau"

بُكْرَةً „am (frühen) Morgen" 36,5; m. أَصِيلًا „des Morgens" [37,13.„

بكى i. „weinen" × ضَحِكَ 31,14; 43,1 (خَالَ). [IV. 31,8.

IV. „weinen lassen" × ضحك

بقر بَقَرَةٌ „Kuh" Plur. بَقَرَاتٌ 44,11; 45,7.

بقى بَقِيَ a. „bleiben, dauern" 38,10 (× فَانٍ).

IV. absol. „übrig lassen, [illegible]" (am Leben lassen).

بَاقِيَةٌ fem. zu بَاقٍ „[illegible]

Übrigbleibende, Überlebende" (Seele) 17,6 (od. = بَقِيَّةٌ).
أَبْقَى (ohne مِنْ) 6,9 (Jenseits, ~ خَيْرٌ) „mehr (länger) dauernd, bleibender."

بَلْ *Adv.* 1) *nach affirmativem Satze* = „nein, doch nein!, vielmehr, im Gegenteile, ja noch mehr" 5,4; 6,8; 14,6 (nach e. Fragesatze); 20,20; 21,3; 22,20; 24,11.13; 29,18; 32,4.10.11.12 (in Wiederholung).16; 35,18; 36,9; 40,3; 43,3; 47,10; — *nach* كَلَّا 2,21; 13,11; 20,5; 21,6; — 2) *nach negativem Satze* = „aber, sondern" 2,20 („aber ja..., freilich"); 15,11 (بَلْ لَا); 16,17 (bis).

بَلَدٌ „Gebiet" الْبَلَدُ „das Gebiet (von Mekka)" 9,14.17 (bis); الْبَلَدُ الْأَمِينُ = Mekka 10,10; سُورَةُ الْبَلَدِ Name d. 90. Sûra d. Kur'ân 9,14; — *Plur.* الْبِلَادُ „die Lande" 15,7.8.

بَلَغَ u. m. acc. „erreichen, gelangen zu..." 43,9; 21,8 u. 23,6 (Subj. النَّفْسُ).

P. u. Sg. fem. [illegible] (eig. „durchdringend") „end-gültig, Geltung habend, sich hinziehend bis" (إِلَى) 5,10. „durchdringend, [illegible] (حِكْمَةٌ) 35,7. [illegible]
مَبْلَغٌ „Summe" 30,19 („d. S. [illegible]

بلو بَلَا u. acc. P. „(schwer) [illegible] heimsuchen" 4,18 (bis, [illegible] Mekkaner); — *Pass.* (= IV.) „aus-geforscht, untersucht, g[illegible] w." (Geheimniss) 12,6.
VIII. acc. P. „erproben, prü[fen], heimsuchen" 15,9.10; 36,18.

بَلَى *Adv.* (*nach negat. Satze*) [illegible] allerdings" 14,4; 20,20.

بَنَانٌ „Finger" 20,20.

بَنَى i. m. acc. „bauen, erbau[en], aufrichten" 16,2; 19,4; 27,20 (بُنْيَانٌ); 29,14.
اِبْنٌ „Sohn" 47,8; „يَا بُنَيَّ „o mein Söhnchen"! 42,7. — *Plur. masc.* بَنُونَ „Söhne" 2,4; 23,15; 33,10.12; [illegible]

17; 25,9; يَا بُنَيَّ 46,9; 47,14; – Plur. [illegible] „Töchter" 24,15. 33,10.12.

بوأ V. „sich einen Wohnsitz nehmen" 45, 17 (حَالٌ „auf dass er sich…").

بوب بَابٌ „Tür, Tor" 40,2.21; 43,13.14; – Plur. أَبْوَابٌ „Tore" 19,7 (des Himmels); 40,21 (der Hölle); 46,9 (der Stadt); 35,10 (Schleussen); 43,10 (Türen).

بول بَالٌ „Gedanke, Sinn" … مَا بَالُ … „was war das Vorhaben, was hatten (die Frauen) vor?" 45,9.

بيت بَيْتٌ „Haus" 29,8; 43,10; رَبُّ هٰذَا الْبَيْتِ (= Ka'batempel) 8,1; الْبَيْتُ الْمَعْمُورُ = الْكَعْبَةُ „das vielbesuchte Haus" 23,15; – Plur. بُيُوتٌ „Häuser, Wohnungen" 41,7 [47,12.

بيض IX. اِبْيَضَّ „weiss werden" (Augen) بَيْضٌ coll. m. „(Straussen-)Eier" مَكْنُونٌ — 32,10.

بَيْضَاءُ fem. zu أَبْيَضُ „weiss" 32, 19 (Becherwein).

بين IV. P. a. مُبِينٌ „deutlich, klar, offenbar, offenkundig, sichtbar" [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible] — نَذِيرٌ — قُرْآنٌ — الْكِتَابُ 14, 19; 24,14; 29,9.16.17; 32,5; 33,13; 34,[illegible]; [illegible]; 42,[illegible].8.12; 41, 12; 43,20.

بَيَانٌ „Erklärung (des dunklen Sinnes der Offenbarungen) 31, 5; „die deutliche (vernünftige) Sprache, Rede" 38,1.

بَيْنَ getrennte Präpos. „zwischen" (Verbindung od. Trennung) 1) „zwischen" 38,7 (Riegel); السَّمٰوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا 19,13; 31,20; 41,8; – بَيْنِي; 33,13; بَيْنَهُ وَبَيْنَ … 48,10 (nach نزغ); … بَيْنَهَا وَبَيْنَ … 38,19 (– هَا auf نَارٌ); – 2) „unter" 22,17 (unter euch den Tod festsetzen, so dass jeder sterben muss); nach قِسْمَةٌ „geteilt unter…", sc. [illegible] u. den Tamûd) 35,20; – 3) بَيْنَ يَدَيْهِ „vor

ihm (dem Kur'ân)" 49,4; -4) مِنْ … بَيْنِ „zwischen" nach خَرَجَ 12, 6; مِنْ بَيْنِنَا „unter uns" = vor uns Allen (mit Umgehung von uns)" 35,18.

تَ untrennbare Präposit. (… تَ), Schwurpartikel „bei!" تَاللّٰهِ „bei Gott!" 33,3; 47,12; 48,3 (— … إِنَّكَ لَ); 46,17 u. 47,20 (— … لَقَدْ).

تَبَّ u. „(stets) Verlust und Unglück haben"; optat. تَبَّتْ يَدَا … وَتَبَّ „mögen die Hände … verderben … und er selbst" 4,7; — سُورَةُ تَبَّتْ Name d. 111. Sûra d. Kur'ân.

تَبِعَ a. m. acc. „Jemandem od. e. Sache nachfolgen, auf etw. folgen" 27,12 (حَال). IV. = I. „folgen, nachfolgen, erreichen" 32,3; 40,5; — „nachfolgen lassen" 26,13.

VIII. m. acc. „folgen, nachfolgen" 21,5 (aufmerksam zuhören und wiederholen); 24,3 (بِ); 30,14. 18 (إِلَّا acc.); 35,6 (anhangen). 17 (acc. vorangestellt, عَائِد : هُ—); 40,20; 44,12; 48,19.

تَحْتَ getrennte Präpos. „unter, unterhalb" … مِنْ تَحْتِ „unter" 16,14 (= مِنْ تَحْتِ أَشْجَارِهَا „sie haben Gärten, unter welchen (deren Bäumen) Flüsse fliessen").

تَرَ 7,12 s. رَأَى

ترب تُرْبٌ Plur. أَتْرَابٌ „Altersgenossinnen" 19,11 (حَال, لِذَات); 22,8. [22,12; 32,5; 33,1.

تُرَابٌ „Staub" 19,17; ~ عِظَامٌ

مَتْرَبَةٌ „Staub (Elend)" v. Armen: ذُو ——„ „im Staube, auf d. Erde liegend" 10,3.

تَرِيبَةٌ Plur. تَرَائِبُ „Brustbeine (v. Weibe) 12,6 (s. صُلْبٌ).

تُرَاثٌ 15,12 s. ورث

ترف IV. P. p. Plur. مُتْرَفُونَ „in steter Annehmlichkeit Lebende" [22,11.

تَرْقُوَةٌ 21,8 s. رقى

تَرَكَ تَرَكَ u. „lassen" 21,11 (Pass.

m. 1 acc. („unberücksichtig gelassen werden")); 29,8 (acc. u. فِي „zurück-, hinterlassen"); 32,15 (P. a. Pl. m. Genet. „verlassend"); 35,12 (m. dopp. acc. „etw. als etw. übrig lassen"); 43,2 („zurücklassen"); 44,11 („verlassen").

تسع تِسْعٌ Numer. card. fem. „9"; ——ٌ آيَاتٍ 9. 9; تِسْعٌ وَعِشْرُونَ „29" 14, 10; تِسْعٌ وَأَرْبَعُونَ 33,13; ——ٌ وَتِسْعُونَ 39,13.

تِسْعُونَ Num. card. „90"; سِتٌّ وَ—— 21,15; vgl. 39,13.

تِسْعَ Num. card. in تِسْعَ عَشْرَةَ, fem. „19" m. acc. 1,2; 6,2; 13,6; — تِسْعَةَ عَشَرَ, masc. „19" 2,9 (Engel).

تَسْنِيمٌ 30,10 s. سنم

تَقْوَى s. وقى.

تَقِى s. وَقَى Impf. i.

تِلْكَ fem. zu ذَٰلِكَ „jene, selbige"; Neutrum m. fem. d. Prädikats „Jenes, Dieses, Dies" 27,14; 30,12; 39,15; 42,4 (s. Caspari 365).

تلو تَلَا u. m. acc. „folgen, auf etwas folgen, nachfolgen" 16,1; s. 5 (Schlussrand); — Pass. m. عَلَى P. „vorgelesen w." (Kur'ân) 4,17; 20,4.

اَلتَّالِيَاتُ „die Lesenden" (Engel) 31,19 (m. absol. od. einfachem Object).

تمم تَمَّ IV. m. acc. u. عَلَى P. „zur Vollendung bringen (d. Gnade), an Jem. erfüllen" 42,9.10.

توب تَابَ u. 1) „bereuen, Reue empfinden" 16,13 (ohne Obj.); — 2) (v. Allâh) m. عَلَى P. „sich kehren, wenden zu..." 3,18 (m. Erbarmen).

تَوَّابٌ „ein Allverzeihender" (v. Allâh) 49,10.

تِينٌ „Feige" 10,7.10 (im Schwur); — سُورَةُ ٱلتِّينِ Name der 95. Sûra d. Kur'ân.

تبر ثُبُورٌ „(gänzl.) Verderben, Vernichtung" 14,3 (يَا ثُبُورَاهُ).

ثَجَّاجٌ „ausgegossen, strömend" 19,

5 (مَآبٌ).

ثرب II. Inf. تَثْرِيبٌ „heftiges Tadeln, Anfahren" m. عَلَى P. 47,21 (لَا acc.).

ثقب ثَاقِبٌ „(durchdringend) leuchtend, glühend" 32,3 (شِهَابٌ); – m. أَلْ: اَلثَّاقِبُ (sc. اَلنَّجْمُ) „der (durch seinen Glanz die Finsterniss) Durchdringende (Durchbohrende)" 12,4 (entw. لِلْجِنْس od. لِلْعَهْد, dann = Planet Saturn زُحَلٌ; Vs. 3 dann nähere Erklärung zu Vs. 2).

ثَقُلَ u. „schwer sein" (Wagschale) 12, 14 (× خَفَّ).

IV. P.p. Plur. مُثْقَلُونَ „überladen, schwer belastet" 24,15; اَلْمُثْقَلُونَ „die Beschwerten, Beladenen, Bedrückten" m. مِنْ („durch") 5,16.

ثَقَلٌ Plur. أَثْقَالٌ „Traglast" (eig. Gepäckstücke, Hausgeräte) 13,1 (v. d. Erde, die Schätze u. die Toten); – Dual. اَلثَّقَلَانِ „die beiden Gepäcke, Lasten" = Gefolge, Diener" 38,12 (sc. Menschen u. Ǵinnen).

ثَقِيلٌ „schwer" — يَوْمٌ v. Gerichtstag 37,14; „gewichtig, wichtig" 3,7 (قَوْلٌ).

مِثْقَالٌ „Gewicht" 13,3 (bis).

ثُلَّةٌ „eine Schaar, Leute" m. مِنْ, 22,1 („eine grosse Zahl von... × قَلِيلٌ).9 (bis; von den Frommen überhaupt).

ثَلَاثٌ Num. card. fem. „drei" — آيَاتٍ 7,6; 8,3; 49,7; — شُعَبٍ 25, [19.

ثَلَاثَةٌ Num. card. masc. „drei" — أَزْوَاجًا 21,19.

ثَلَاثُونَ Num. card. „30" 15,3; 36, 15 (31).

اَلثَّالِثَةُ „die Dritte" (Göttinn) — اَلْأُخْرَى 30,12.

ثُلُثٌ „ein Drittel" 3,17 (Suff. auf اَللَّيْلِ); – Dual. أَدْنَى مِنْ ثُلُثَيِ ... = 2/3 3,17.

ثَمَّ Adv. „dort" 14,18 (beim Trone Allâhs); 37,9.

ثُمَّ Conj. „hierauf, und hierauf; darauf, und darauf; dann, alsdann; darauf (nun), weiters" 1) Zeit u. Umstand 2,6

(ter); 6,7; 10,4; 16,13 („hernach"); 18,16 („und dann"); 20,6 (bis u. 21,10; Aufzählung); 25,10 (zu Vs. 11 يُنْجِيهِ „(o dass) dann (dies Alles) ihn retten möchte!" ثُمَّ = لِلْاِسْتِبْعَادِ); 26,13 („nun jetzt"); 31,7 („worauf er dann ..."); 44,6 (e. Zeit darauf); 45,6. 8; 46,15 (nachdem dies geschehen war). 20. 2) m. gegensätzl. Nuance 2,4; 10,11; — 3) = „noch einmal" 8,17.18 (ich wiederhole es!); 19,2 (كَلَّا); 21,10; 13,13; 2,6 (Wiederholung zur Verstärkung des Sinnes; m. كَيْفَ u. قُتِلَ); — 4) im Verhältniss zu فَ 11,13 (ter). 15; 17,16.17; 21,12; 30,8; vgl. 27,18 (nach وَ); — 5) ... لَ ثُمَّ 9,1; 18,1; ثُمَّ إِنَّ ... 21,5; 22,13; 33,7.8.

ثَمَنٌ „Preis" 43,6.

ثَمَانٍ Num. card. fem. „8" وَسَبْعُونَ —— 37,19; ثَمَانِ آيَاتٍ (ثَمَانِي ——) 6, 12; 8,15; 10,8; 12,11.18.

ثَمَانِيَةٌ Num. card. masc. „8" 17,11 (Engel); ثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ „acht Tage lang" acc. temp. 17,5.

ثَمَانُونَ Num. card. „80" 31,17.

ثَمُودُ (Diptot. u. Tript. ثَمُودٌ) N. pr. „Ṯamûd" (verschollenes altarab. Volk, wie عَادٌ) 15,7 (وَ —— الَّذِينَ); 16,3 (fem.). 17; 17,3. 4; 29,12; 31,10 (وَ); 35,17.

ثنى X. „eine Bedingung hinzufügen, einen Vorbehalt machen" 4,19 (= ohne dass sie sagten „Wenn" (Gott will) = إِنْ شَآءَ ٱللَّهُ).

مَثْنَاةٌ od. مَثْنِيَّةٌ dazu Plur. مَثَانٍ (الْمَثَانِي) „die Zuwiederholenden" (sc. Verse = Sûra 1) 41,10 (s. مِنْ s.v. سَبْعٌ).

اِثْنَتَانِ Num. card. fem. „2" 31,17; = ثِنْتَانِ 4,10; 11,6; 16,7; 17,1; 30,4.

توب II. Pass. „belohnt w. für etwas" (2. acc. = ... مَا) 20,14 (s. Zam., Muf. 194,3).

ثَوْبٌ Plur. ثِيَابٌ „Kleid" 2,1; 37,10.

ثوى مَثْوًى „Aufenthalt, Wohnung" 43,7.11.

جُبّ „Brunnen, Cisterne" 42,14.19.

جَبَل „Berg" Plur. جِبَال 3,12 (bis; ~ الأَرْض); 12,14; 14,12; 17,9; 18,13; 19,2.7; 21,18; 23,17; 25,8; 26,11; 28,2; 41,7.

جبى VIII. m. acc. „erwählen, auswählen" 5,18; 42,9.

جحم جَحِيم fem. „Höllenfeuer, -pfuhl" 1) indeterm. 3,11; 13,12 (× نَعِيم); —— تَصْلِيَة 23,11; — 2) determin. الْجَحِيم 8,18; 14,15; 17,16 (!); 20,6; 24,1 (عَذَاب ——); 28,3.4; 32,9; 33,2.6.8.16 (32,9 صِرَاط ——).

جَدَث Plur. أَجْدَاث „Grab" 26,3; 35,8.

جَرَاد masc. „Heuschrecken" 35,8.

جرم IV. absol. „sündigen, freveln" 20,11. P.a. الْمُجْرِم 25,8; — Plur. الْمُجْرِمُون „die Sünder, Frevler" 2,16; 5,8; 26,14; 27,5; 32,14; 36,9; 38,17.19; 40,1; قَوْم مُجْرِمُون 29,6; Determ. 49,3.

جَرَى i. „fliessen" 16,14 (Flüsse); 38,21 (Quellen); 35,12 (laufen, segeln, v. Schiff).

جَارِيَة 1) „fliessend, strömend" 18,11 (عَيْن); — 2) الْجَارِيَة „die Laufende" = Arche Noahs 17,7 (näml. سَفِينَة); — Plur. الْجَارِيَات „die Laufenden, Dahineilenden" sc. Schiffe 28,12 (m. absol. Obj.); — Plur. الْجَوَارِ (für الْجَوَارِي) „die Laufenden" (Schiffe) 38,8; — Plur. الْجَوَارِي (zu جَارٍ) „die Laufenden, sich schnell Bewegenden" (Planeten) 14,6.

جُزْء „Abteilung" (der zur Hölle Bestimmten) 40,21.

جزع جَزُوع „überaus betrübt" 25,12 (إِذَا: ظَرْف. m. حَال مُقَدَّر; besser „kleinmütig").

جَزَى i. 1) m. acc. „vergelten" d.i. „belohnen" 27,4; 36,3; 43,9; 47,17; — „bestrafen" 46,19; — 2) m. acc. u. بِ „Jemanden mit etw. bestrafen (belohnen)" 31,1 (bis); — 3) m. dopp. acc. u. بِ „Jemanden für ... mit etw. belohnen" 37,4; — Pass. „belohnt w. für ..." 32,17; 23,20 (Relativsatz); 11,3 (Wohltat, die vergolten werden soll); 31,7 (noch m. لِ „wegen"; ـهُ = سَعْيِهِ

u. الجَزَآءَ = بِالجَزَآءِ „wegen e. Sache mit etwas belohnt werden").

جَزَآءٌ „Vergeltung, Belohnung, Lohn" 31,7 (= بِالجَزَآءِ od. مَصْدَر); 37,3.11; 39,4 (für ...); „Lohn" (iron. = Strafe) 46,18 (bis). 19 („die Strafe dafür [für d. gestohlenen Becher] ist der [die Festnehmung dessen], in dessen Sattel er [d. Becher] gefunden worden ist; so ist also dieser [selbst in eigener Person] die Strafe dafür" [für d. gestohl. B., also Leibeigener]; — جَزَآءُ ist = مُبْتَدَأٌ ; مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ = خَبَر ; فَهُوَ = تَأْكِيد od. تَقْرِير لِلْحُكْم); 43,14; — جَزَآءً „als Lohn" 19,9.12; 22,4 (بِ „für"); 35,12 (لِ = لَهُ مَفْعُول).

جَعَلَ a. „tun, machen" 1) m. acc. 19,4 (erschaffen); — 2) m. acc. u. بَيْنَ „etw. hinstellen zwischen ... = aufstellen, annehmen" 33,13; — 3) m. acc. u. عَلَى „Jemanden setzen über ..." 45,16; — 4) m. acc. u. فِي „etwas wohin? tun" 7,12 („hat er ihre List nicht zu Schanden gemacht?"); 26,15 (geben); 26,17 (hineinsetzen); 40,4 (stellen an ...); 42,19 (werfen); 46,1 (geben, legen). 14 (stecken); — 5) m. acc. u. ... كَ 5,8 (behandeln wie ..., gleichstellen); 7,13 (machen gleich ...); 29,12 (etwas zu etw. machen; كَ — auf شَيْءٍ); — 6) m. acc. u. لِ 2,4 (verschaffen, verleihen, geben); 10,1 (für Jem. etw. machen); 40,6 (für Jem. etw. festsetzen, bestimmen); — 7) m. acc. u. مَعَ „etwas neben etw. setzen" 29,17; 41,15; — 8) m. acc. u. مِنْ „Jem. zu etw. machen" 5,18; 21,12 (etw. aus etw. machen); — 9) m. dopp. acc. „etwas zu etwas machen" 2,9 (bis; „machen" u. „setzen"); 3,15; 6,5; 19,2.3 (ter); 22,8.19; 23,1.2 (هَا — auf نَارًا); 26,16; 33,6 (هَا — auf شَجَرَةً); 36,18; 42,12 (den Ḳurân in Teile zerlegen mit u. ohne Offenbarungswert); 48,9 (werden lassen); — 17,8 (لِ „für"); 23,5 (أَنَّ „und macht ihr euren Lebensunterhalt dazu, dass ...").

جلل : جَلَالٌ „Majestät, Herrlichkeit" ذُو الجَلَالِ 38,10 (وَجْهُ ٱللّٰهِ).

جلو II. acc. v. Tage „enthüllen, entschleiern" d.h. „(die Sonne) in ihrem vollen Glanze erscheinen lassen" 16,1 (× غَشِيَ; s. Zam., Muf. 160,9).

V. v. Tage „sich zeigen, erscheinen, an-, hervorbrechen" 10,17.

جَمٌّ „Häufung, Haufe" حُبًّا جَمًّا „mit e. maasslosen (unbändigen) Liebe" 15,12 (zu حبّ IV.).

جَمَعَ a. „zusammenbringen, sammeln" 1) absol. 25,11 („zusammenraffen"; فَأَوْعَى); – 2) m. acc. 9,11 („zusammenscharren"); 20,20; 27,2 (versammeln; Suff. betont); – Pass. „sich vereinigen" 21,1 (v. Sonne u. Mond in Bezug auf den Verlust des Lichtes).

IV. acc. „etwas gemeinsam betreiben" 48,14; m. أَنْ „beschliessen, vereinbaren" 42,18.

جَمْعٌ „Schaar, Menge" 8,11 (der Feinde); 36,8 (أَلْ!); – „Sammlung (des Kur'ān im Gemüte d. Proph.) 21,5.

جَمِيعٌ „Menge, Schaar" 36,8. – جَمِيعًا „insgesamt, Alle" 25,10; 47,11.

P. p. Plur. مَجْمُوعُونَ m. إِلَى „versammelt zu – hin..." 22,13.

أَجْمَعُ „ganz, allzumal"; – Plur. أَجْمَعُونَ (nachgesetzt) „alle, insgesamt" 40,14.19.21; 41,13, 48,2.

جَمَلٌ Plur. fem. جِمَالَاتٌ „Kameelinnen" 26,20.

جَمِيلٌ „geziemend" 3,10 (هَجْرٌ); 41,9 („gnädig" الصَّفْحُ); –

فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ellipt. Aussagesatz: „also (es gilt) geziemende Geduld" 43,3; 47,10; vgl. 25,7.

جنّ الْجِنُّ „die Ginn, das Ginnengeschlecht" ~ الإِنْسُ 29,20; 38,12.

الْجِنَّةُ „die Ginn, die Dämonen, das Ginnengeschlecht" 33,14 (bis); 50,3.

جَانٌّ coll. zu جِنٌّ „die Ginn, das Ginnengeschlecht" 38,5. 17 (s. Zam., Muf. 168,16); 39,3. 10 (~ إِنْسٌ); 40,11 (entw. = أَبُو الْجِنِّ od. إِبْلِيسُ od. Dä-

monengeschlecht" [الإِنْسَان × لِلْجِنِّ]).

جُنَيْن Plur. أَجِنَّة „Embryone (Verborgene)" [31,3.

مَجْنُون „ein (von e. Dämon) Besessener" 4,12; 5, 19; 14,18; 24,9; 29,10.18; — شَاعِر (= Muh.) 32,16; 35,10; 39,18.

جَنَّة 1) „Garten" 37,4 (fruchtgarten; ~ حَرِير); عَالِيَة — 17,13; 18,10; الْمَأْوَى — 30,10; أَصْحَابُ الْجَنَّةِ „die Eigentümer des Gartens" 4,18 (d. Palmengartens unweit von Ṣanʿâ, dessen Besitzer den Armen das Nachlesen gestattete, was aber nach dessen Tode die Söhne aus Geiz verhindern wollten); — 2) bes. الْجَنَّة „der Paradiesesgarten, das Paradies" 14,15; 15,16 (فِي جَنَّتِي); 28,5; نَعِيم — 23,9; 25,20; ذَاتُ نَعِيم — 23,9; — Dual. جَنَّتَانِ 38,20 (für d. Menschen u. für die ǵinn); 39,5 (zwei andere, für die geringere Klasse der Gerechten); — الْجَنَّتَانِ 39,2; — Plur. جَنَّات 2,16; 16,14; 25,19; ~ عُيُون 41, 1; فِي — " وَعُيُون; فِي — " وَنَهَر 28,16; 36,13; الْفَافًا " — 19,5; النَّعِيم — 32, 18; 21,20; 5,8; فِي — " وَنَعِيم 24,1.

جنب II. Pass. m. 1 acc. „weit davon entfernt werden" 11,2 (هَا — auf نَار). V. m. acc. „sich von etw. abwenden" 6,7 (هَا — auf ذِكْرَى). VIII. m. acc. „meiden, vermeiden" 31,2. [allen Seiten" 32,2.

جَانِب „Seite" — مِنْ كُلِّ „von

جنح جَنَاح „Flügel (Fittich)" 41,11.

جند جُنْد „Heer" 33,19; — Plur. جُنُود 16,16; 29,10; 2,3 („Heerschaaren, Heere, d. h. die Geschöpfe Allâhs nach Zahl u. Bestimmung). [39,2.

جَنًى „die (zu pflückende) Frucht"

جَهْر „Offenkundiges" 6,6 (× مَا يَخْفَى).

جهز II. acc. u. بِ „(mit dem Nötigen) ausrüsten" 45,19 f.; 46,14.

جَهَاز „Nötiges, Reisevorrat" 45,20; 46,14.

جهل P. a. Plur. جَاهِلُون „im Unverstand handelnd, töricht" (unbewusst um die Folgen) 47,18.

الْجَاهِلُون „die Törichten" 44,5.

جَهَنَّم femin. „die Hölle" 15,13; 19,7; 38,18 (— الَّتِي...); 40,31; نَار — 23,18; عَذَاب — 16,13.

جوب X. m. لِ P. „Jemanden erhören" 44,5.

جوع جُوعٌ „Hunger" 8,1; 19,10.

جىء جَآءَ i. „Kommen" 1) absol. 11,16 (vernommen w., Trompetenstoss); 28,2 u. 48,4 (herankommen); 43,4 (heranziehen, Karawane); 45,19; 49,9 (eintreten, geschehen); — 2) m. absol. Obj. صَفًّا صَفًّا 15,13 (kommen, Reihe an Reihe); — 3) m. لِ „kommen, um zu…" 46,17; — 4) m. acc. P. „zu Jem. kommen" 11,8 (herantreten). 10 (m. حَال „um zu…"); 30,14 (مِنْ von-her); 35,6; 43,1 (m. حَال „indem sie…"); 45,9; 49,2; — 5) m. بِ = „bringen" 17,6; 29,2; 32,16 (Subj. Muḥ.); 43,3; 46,16; 47,17; 48,10; — Pass. جِيٓءَ m. بِ „nahegebracht werden" 15,13.

جيب جَابَ i. m. acc. „abbrechen, sprengen" 15,7 (Felsen).

جِيدٌ „(Frauen-) Hals" 4,8.

حَاشَ s. حشى

حبب حَبَّ IV. m. acc. „lieben" 21,6 (allgem. Anrede an d. Menschen, [illegible]); 37,14; 15,12 (m. absol. Obj. „lieben mit einer … Liebe").

حَبٌّ „Korn (Getreide) 11,15; 19,5 (∼); „Körner" (Saatfrucht) 38,4 (ذُو العَصْفِ — „mit Halm und Blatt").

حُبٌّ „Liebe" 15,12 (absol. Obj. zu حَبَّ IV.); حُبًّا „in (mit) Liebe" 43,20; عَلَى حُبِّهِ „aus L. zu ihm (Allâh)" 37,2; الخَيْرِ — 8,12.

Elativ: أَحَبُّ m. إِلَى P. (passiv.) m. مِنْ „lieber, angenehmer (für, bei) als…" 42,11; 44,4.

حبك حَبِيكَةٌ Plur. الحُبُكُ (eig. „Pfade, Striche") „die Bahnen (der Sterne) 28,13.

حَبْلٌ „Strick" مِنْ مَسَدٍ — 4,8.

حَتَّى I. getrennte Conj. (zeitl. Grenze; Wirkung, Erfolg) 1) m. Perf. „bis (endlich)

2,19; 8,17 (entw. a) bis [zu der Zeit] dass [schliesslich] od. b) so dass ihr [sogar] die Gräber besuchet, um [nach e. Legende] die Todten zu zählen); – im correlat. Satzgefüge: ...إِذَا ,حَتَّى „(erst) bis dass" d. h. wir hatten Geduld mit den Widerspänstigen 49,1; – 2) m. d. Subj. (Wille des Handelnden) „bis dass, auf dass, in der Absicht dass..." 24,18; 26,3; 41,17; 46,7 (= „es sei denn, dass..."); 47,7 („[nicht eher] als bis..."). 13.

II. getrennte Präposition „bis zu, bis an" حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ;1,16 حَتَّى „auf (für) eine Zeit (Weile)" 33,20; 34,1; 44,7; vgl. 29,12 (bis zu e. gewissen Zeit = eine Zeit lang, eine Weile [sc. 3 Tage]).

حجب — P. p. Plur. مَحْجُوبُونَ m. عَنْ „ausgeschlossen, getrennt von ..." 20,6.

حجر — حِجْرٌ „Verstand" 15,6.

الْحِجْرُ „al-Ḥiğr", ein Tal zwischen Medîna u. Syrien, das Land des Stammes Ṯamûd (das Petra Strabo's) 39,12; 41,6; – ___ سُورَةٌ Name der 15. Sûra d. Ḳur'ân 39,12.

حَجَرٌ Plur. حِجَارَةٌ „Steine" 7,13 (Steinchen); مِنْ طِينٍ — 29,6.

حجز — P. a. Plur. حَاجِزُونَ 18,2 (وَصْفٌ od. حَالٌ [حَاجِزِينَ] zu أَحَدٌ sc. „als ihn Schützende (so dass ...die ihn schützen könnten).

حدث — II. m. بِ „verkünden" 7,4; – m. acc. „erzählen, mitteilen" (von selbst) 13,2.

حَدِيثٌ „Kunde" 16,16; 49,4; 24,12 (Mitteilung = Offenbarung); 27,7 (neue Kundgebung [ausserhalb d. Ḳur'ân, eine andere Offenbarung]); ___ ضَيْفِ ;27,15 ___ مُوسَى; وَإِبْرٰهِيمَ ;29,1 هٰذَا الْحَدِيثُ „Diese Kunde" (Offenbarung; eschatolog.) 5,14; 23,5 u. 31, 13 (= Ḳur'ân); ___ الْغَاشِيَةِ „Kunde von..." 18,8; – Plur. الْأَحَادِيثُ „die (im Traum ge-

offenbarten, zukünftigen) neuen Ereignisse" 42,9; 43,8; تَأْوِيل ———, 48,12.

حدق حَدِيقَة Plur. حَدَائِق „eingehegte Gärten, Gartengehege" 11,16; 19,11 (مَفَاز zu بَدَل).

حرّ حَرِير „Seide" = „seidene Gewänder" 37,4 (∾ جَنَّة).

حَرَثَ u. m. acc. (den Acker bestellen od. pflügen) „besäen, Korn aussäen" [22,19.

حَرْث „Ackerland, Feld, Pflanzung" (= Palmenhain, -wald) 5,2.

حَرْد entw. „Härte" (durch Verweigerung) od. „(strenge, rücksichtslose) Absicht" 5,3. [trachten" 48,15.

حَرَصَ i. „sehr begierig s. nach (بِ), darnach

حرض حَرَض (eig. Siechtum) „siech, elend" 47,13 (eig. مَصْدَر).

حرق الْحَرِيق „das Brennen, der Feuerbrand" 16,13 (عَذَاب ———, wie d. Feuer schon aus d. Grube in Flammen herausschlug).

حَرَّكَ II. m. acc. u. بِ („bei") „bewegen, in Bewegung setzen" (d. Zunge)

21,4 (o Muh.!).

حرم P. p. الْمَحْرُوم „der, dem (aus Scham zu bitten) verboten, verwehrt ist = der verschämte Arme" 25,13 u. 28,19 (∾ السَّائِل); – Plur. مَحْرُومُون 5,4 (= حُرِمْنَا خَيْرَهَا) d. i. „(des Gartenertrages) Beraubte"); 22,20 („[vom Ertrage] ausgeschlossen").

حَزَنَ u. m. acc. „betrüben" 42,17.

حَزِنَ a. m. عَلَى P. „sich betrüben über..." 41,11.

حُزْن „Trauer" 47,12.14 (∾ بَثّ).

حسّ V. Imp. Plur. „Nachricht zu erhalten suchen" m. مِن P. 47,14.

حسب حَسِبَ i. 1) „meinen, wähnen, vermuten" m. أَنْ „dass" 21,11; 9,11 (أَنَّ); m. أَنْ لَمْ 10,1 (s. Jam., Muf. 138,13); m. أَنْ لَن 9,18 (gemeint ist der durch seine Stärke bekannte Widersacher Muh.'s Abû-l-aśadd ibn Kaldata); 20,19; – 2) m. dopp. acc. „Jem.

für etwas halten" 37,9.

III. Pass. 14,1 („mit ihm wird eine Abrechnung gepflogen" m. 1 acc.).

حِسَابٌ 1) Subst. „Rechnung, Abrechnung, Rechenschaft" 14,1; 17,12.15; 18,16; 19,9; – 2) Adj. m. u. fem. „hinreichend, vollkommen befriedigend" 19,12 (Geschenk). [38,1.

حُسْبَانٌ „Berechnung, Richtschnur"

حَسَدَ u. i. „neiden, neidisch s." 49,16 (durch bösen Blick).

حَاسِدٌ „Neider" 49,15.

حسر · حَسْرَةٌ m. عَلَى „ein Seufzen über..." d. i. „Ursache des Seufzens ..., des Bedauerns" 18,3.

حسم حَاسِمٌ Plur. حُسُومٌ 17,5 (حَالٌ „als Ununterbrochene, auf einander folgende (Nächte, Tage)" d. i. „in ununterbrochener folge.

حسن IV. 1) absol. „gutes tun" 31,1 (× أَسَآءَ IV.); – 2) m. acc. „wohl bestellen, gut machen" (den Aufenthalt) 43,11; – 3) m. بِ „...hin... wohltun an ..." 48,9.

حُسْنٌ „schön" 4,1 (تَمْرٌ);

أَحْسَنُ m. genet. = „schönst" — التَّقْوِيمِ 10,11; — القَصَصِ „die schönste Erzählung" 42,5.

الحُسْنَى fem. zu أَحْسَنُ „das Schönste" = das schönste Wort = das Einheitsbekenntniss 10,18.19; = الْمَثُوبَةُ الحُسْنَى 31,2.

حِسَانٌ Plur. zu حَسَنٌ „schön, vortrefflich" — عَبْقَرِيٌّ 39,10; – „Schöne" (Mädchen) 39,8 (~ خَيْرَاتٌ).

IV. Inf. الإِحْسَانُ „das Wohltun, das Gute" 39,5 (bis; hinsichtl. des Handelns und der Vergeltung).

P. a. Plur. مُحْسِنُونَ 28,17 (Werke d. Barmherzigkeit übend); المُحْسِنُونَ „die (im glauben) Rechthandelnden" 27,4; 43,10; 44,9 (gut verstehend); 45,18; 47,3 (guttätig). 20.

حَشَرَ u. i. „(um sich) versammeln" 27,18 (ohne Obj. „die Zauberer");

m. acc. P. 32,8; 40,10; – Pass. „sich zusammenschaaren (um Schutz zu suchen)“ 14,13 (v. d. wild. Tieren).

حشى حَاشَ (für حَاشَا) in حَاشَ لِلّٰهِ „verhüte Gott!“ (avertat Deus!) 44,2; 45,11 (s. Fam. Muf. 134,12).

حصب حَاصِبٌ „steinaufwirbelnder, heftiger Wind“ 36,3.

حَصْحَصَ „an den Tag kommen, offenkundig w.“ 45,12 (Wahrheit).

حَصَدَ u. i. m. acc. „abmähen, schneiden, ernten“ 45,6.

حصل II. Pass. „als Ergebniss erscheinen, an's Licht gebracht w.“ 8,12.

حصن IV. m. acc. „(bewachend) aufbewahren, behalten“ 45,7.

حصى IV. m. acc. „auf-, herzählen, berechnen“ 3,18 (d. Zeit); – m. absol. Obj. كِتَابًا 19,10 (auf schriftl. Wege od. schriftlich = in e. Buche).

حَضَّ u. m. عَلَى „anspornen, aneifern zu …“ 9,5; 15,11; 17,18.

حضر IV. m. acc. „fertig machen, bereit stellen, leisten, tun, vorbringen“ 14,16 (v. d. Seele).

P. p. Plur. الْمُحْضَرُونَ „die Herbeigebrachten, Herbeigeholten“ (sc. in d. Hölle) 33,3.14.

VIII. P. p. مُحْتَضَرٌ „abwechselnd gereicht, genossen“ 35,20 (Trunk).

حَطَبٌ „Brennholz“ 4,8.

حطم حُطَامٌ „Dürres, Trockenes, Zerbröckeltes“ 22,20.

الْحُطَمَةُ „das Höllenfeuer“ (eig. „d. Zerbrecherinn, Zermalmerinn“) 9,12 (bis).

حظر VIII. P. a. الْمُحْتَظِرُ „Der Pferch- od. Hürdenmacher“ 36,1.

حفر الْحَافِرَةُ „Der ursprüngliche Zustand“ (eig. d. gebahnte Weg). [27,13.

حَفِظَ a. m. acc. P. „hüten, bewahren, Acht geben auf, bewachen, behüten“ 46,6; – m. acc. u. مِنْ „schützen vor …“ 40,4.

III. m. عَلَى „sorgfältig achten auf …“ 25,18.

حَافِظٌ „Hüter, Wächter“ اَللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا 46,5; 12,5 (Schutz-

engel); – Plur. حَافِظُونَ „Hüter, Wächter" 13,11; 20,13 (m. عَلَى „als W. über ..."; 2. acc. nach رسل IV. Pass.); m. لِ = acc. 25,15; 39,20; 42,16; 46,4; 47,9 („sich in Acht nehmen, verwahren vor..."). [16,18 (لَوْحٌ).

مَحْفُوظٌ „bewacht" (vor d. Veränderung)

حِفْظًا ellipt. acc. „Bewachung, Hut vor..." (مِنْ) 32,1 (= خَلَقْنَا —).

حَفِيظٌ „Verwalter, Hüter" 45,16.

حق حَقَّ u. i. „gerecht s." 32,1 (v. قَوْلٌ) m. عَلَى „unumgänglich notwendig für uns ist..."); – Pass. حُقَّ „würdig, befähigt, geeignet s. od. verpflichtet s." 13,18.19.

حَقٌّ 1) „Recht, Pflicht" 25,13 (— مَعْلُومٌ „Gebühr"); 28,18 („[gebührender] Teil" = نَصِيبٌ m. لِ „bestimmt für...")); 39,13 (بِالْحَقِّ „mit d. Berechtigung" d. h. zur Ausrichtung von Beschlossenem); 40,9 („in wahrer Pflicht"); الْيَوْمُ الْحَقُّ „der unabwendbare Tag" 19,15; – 2) „Wahrheit" 8,6; 28,20 (v. Schwur); 30,18; 32,16 (= Offenbarung); 45,12; 48,9 (Verwirklichung d. Traumes); حَقُّ الْيَقِينِ „die Wahrheit der sicheren Erkenntniss" 18,4; 23,11.

الْحَاقَّةُ „die rechtmässig Eintretende, die Unvermeidliche" (sc. Stunde der Auferstehung) 16,19; 17,3 (ter); – سُورَةُ — Name d. 69. Sûra d. Ḳur'ân.

حقب Plur. أَحْقَابٌ 19,8 (acc. temp.) „für ewige Zeiten".

حكم حَكَمَ u. absol. „urteilen" 5,9 („wie kommt ihr zu diesem Urteil?"); 33,12; – m. acc. S. „beurteilen (beschliessen)" 5,11; – m. لِ P. 47,7 (v. Allâh; „zu meinen Gunsten sprechen").

حُكْمٌ „Urteil, Urteilsspruch, Richterspruch" 5,16; 34,21; 37,12; 44,16; 46,10; ~ عِلْمٌ 43,9 („Weisheit").

حَاكِمٌ Plur. حَاكِمُونَ „Richter" أَحْكَمُ — ; 47,7 خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

„der weiseste der Richter = der höchste R." 10,13.

حَكِيمٌ „ein Allweiser" (Allâh) ~ عَلِيمٌ 29,4; 37,16; 40,10; 42,10 u.s.w.

حِكْمَةٌ „Weisheit" 35,7 (مَا zu بَدَّلَ in Vs. 4).

حلّ حِلٌّ m. بِ „wohnend, Bewohner, sesshaft" 9,17.

حلم حُلْمٌ Plur. أَحْلَامٌ 1) „Traum" 45,2; أَضْغَاثُ ـِـــ „Traumgewirre" 45,2; — 2) „Verstandesreife, Vollreife d. Verstandes" 24,10.

حلف حَلَّافٌ „Vielschwörender" 4,15.

حلى II. Pass. m. 2 acc. „geschmückt s. (werden) mit …" 37,10 (m. وَ zu Vs. 19!).

حمّ حَمِيمٌ 1) „Verwandter, Nahestehender" 17,18; 25,8 (bis); — 2) „siedendes Wasser" 19,8 (~ غَسَّاقٌ); 22,10.15; 23,10; 33,8; 38,19.

حمأ حَمَأٌ „Schlamm" 40,11.12.16.

حمد حَمْدٌ „Lob" الْحَمْدُ (أَلْ لِلْجِنْسِ) 34,3.17; سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ 24,21; 41,16; vgl. 49,10 (حَامِدًا لَهُ = حَالٌ).

الْحَمِيدُ „der Hochgelobte" 16,11 (~ الْعَزِيزُ).

حمر حِمَارٌ Plur. حُمُرٌ „Esel" 2,20.

حمل حَمَلَ i. m. acc. „tragen" 17,10; — m. acc. u. عَلَى „etw. auf etw. tragen" 44,8; „Jem. auf (d. Schiffe) tragen" 35,11; — m. acc. u. فِي „tragen, führen in od. auf (als Vehikel)…" 17,7; — Pass. v. d. Erde 17,9 „empor-(weg-)getragen w." (Erde u. Berge).

الْحَامِلَاتُ „die (e. Last) Tragenden" (Wolken) m. acc. 28,12.

حَمَّالَةٌ „Trägerinn" 4,8.

حِمْلٌ „Last" ـُـــ بَعِيرٍ 46,16.

حمى حَامِيَةٌ (sc. نَارٌ) „glühend, heiss" 12,16; 18,9.

حنث حِنْثٌ „Sünde, Vergehen" (= Götzendienst) 22,11.

حوت حُوتٌ „Fisch" ـُـــ الْحُوتِ = Jonas 5,17.

حوج حَاجَةٌ „Verlangen, Wunsch" 46,12.

حور حَارَ u. absol. „zurückkehren" (zu seinem Herrn) 14,4.

حُورٌ Plur. zu أَحْوَرُ „Schwarzäugige" (= Ḥûrî) 39,8; 22,

4; حُورٌ عِينٌ 24,3.

حاشَ s. حَشَى.

حوط IV. m. بِ „umgeben, umringen" d.h. „behindern" Pass. 46,8.

P.a. مُحِيطٌ „umgebend, umringend, umfassend" 16,17.

حوى أَحْوَى „schwarzgrün, dunkelgrün" 6,5 (غُثَآءً od. حَال zu ٱلْمَرْعَى).

حيى حَيِيَ a. (Impf. يَحْيَى) „leben" × مَاتَ 6,8.

IV. (أَحْيَا) m. acc. „lebendig machen, beleben" 21,13 („ins Leben zurückrufen"); ~ مَاتَ IV. „zum Leben erwecken" 31,8; vgl. 40,9 („Leben geben").

حَيٌّ Plur. أَحْيَآءٌ „Lebendige" × أَمْوَاتٌ 26,16 (مَفْعُولٌ لَهُ „für d.L.").

حَيٰوةٌ „Leben" لِحَيٰوتِي „für mein Erdenleben" 15,14; ٱلْحَيٰوةُ ٱلدُّنْيَا „das irdische Leben" 6,8; 28,4; 30,19.

حَيْثُ Conj. „wo (immer)" 45,17; — مِنْ حَيْثُ „von woher, von wo aus" 5,14; 46,11.

حِينٌ „Zeit" حِينَ acc. temp. „zur Zeit, da ...; wenn, wann" 24,21; „Zeitmaass, Epoche" حِينٌ مِنَ ٱلدَّهْرِ 36,17 „e. Teil der (unbegrenzten) Zeit"; — vgl. حَتَّى s. حَتَّى حِينٍ.

حِينَئِذٍ „zu (der, jener) Zeit" 23,6 (حِينَ + إِذْ).

خبر Plur. أَخْبَارٌ „die Kunden, neuen Ereignisse, Neuigkeiten" [13,12.

خَبِيرٌ m. بِ P. „wohl unterrichtet (um, über...)" 8,13.

خبز „Brod" 44,9. [20,9.

ختم مَخْتُومٌ „versiegelt" (v. Wein).

خِتَامٌ „Siegelwachs, Siegelerde" (statt Thon) 20,9.

خد ٱلْأُخْدُودُ „die Grube" أَصْحَابُ ——— 16,10 (bezieht sich auf d. Christenverfolgung d. jüd. Tyrannen Du Nuwâs 522, der die Christen in eine Grube werfen liess).

خذوه 17,16; s. أَخَذَ (Allah spricht)

خرّ خَرَّ i. u. m. لِ „sich niederwerfen vor…" 48, 8.

خَرَجَ u. „herauskommen" 1) absol. 33,6 (wachsen); – 2) m. عَلَى P. „herauskommen zu (vor…)…" 44,1 (Imp.; vgl. Zam., Muf. 168,7); – 3) m. مِنْ „hervorkommen aus…" 25,3; 35,8; 38,8; 40,15 („so packe dich von hier!"); – 4) m. مِنْ بَيْنِ… „her (heraus) kommen zwischen…" 12,5.

IV. m. acc. P. „herausbringen, herausbefördern" 29,7; 13,1 (herauswerfen, Gepäck); 28,1 (hervorgehen lassen, d. Tageslicht); 6,5 (hervorbringen); – m. acc. u. بِ „etwas durch etw. hervorbringen" 19,5; – m. acc. u. مِنْ „etw. aus etw. hervorbringen" 28,1 (ohne وَ, weil حَال mit zu subintell. قَدْ); vgl. 48,9 (herausbringen).

X. m. acc. „herausziehen" (m. مِنْ „aus") 46,20 (ـهَا = السِّقَايَة).

P. p. Plur. IV. مُخْرَجُونَ m. مِنْ „vertrieben, verbannt" 41,3.

خرص الخَرَّاصُونَ „Lügner, Verleumder" 28,14.

خرطم خُرْطُومٌ eig. „(Elefanten-) Rüssel", dann „Nase", verächtl. „Schnauze" 4,18.

خزن خَزِينَةٌ u. خِزَانَةٌ Plur. خَزَائِنُ „Vorratskammer, Speicher, Magazin" 24,13 (Schätze); 40,7; 45,16.

P. a. Plur. خَازِنُونَ „aufspeichernd" m. لِ = acc. 40, 8.

خسر IV. „weniger geben, vermindern (fälschen), Waage und Gewicht fälschen" 20,1; 38,3.

P. a. Plur. خَاسِرُونَ „verächtliche Schwächlinge" 42,18.

خَاسِرَةٌ (v. كَرَّةٌ „Rückkehr") „mit Verlust" 27,14.

خُسْرٌ „Schade, Verlust" (bei all den Mühen) 8,5 (indeterm.).

خسف خَسَفَ i. „sich verfinstern, das Licht verlieren" (Mond) 21,1.

خشع P. a. خَاشِعًا (حَال; Sing. u. masc.) „gesenkten (Blickes)" [35,8.

خَاشِعَةٌ „(demütig) gesenkt" (Blicke) 27,13; 18,8 („niedergeschlagen, gedrückt" وُجُوهٌ); – حَالٌ 5,13. u. 26,4 „mit niedergeschlagenen Blicken" (Caspari 255).

خشى خَشِيَ a. absol. „(Gott) fürchten" 11,10; 6, 7; „sich fürchten" 27,17.19; – m. acc. „fürchten" 28,7 (هَا = السَّاعَةَ).

خضد مَخْضُودٌ (v. Lotos) „dornenlos" 22,6.

خضر خُضْرٌ Plur. zu أَخْضَرُ „grün" (v. Kleid, Polster, Aehren) 37,10; 39, 10; 45,1.5. [Gelegenheit" 29,5; 45,10.

خطب „Absicht, Vorhaben, wichtige An-

خِطَابٌ „Anrede" 19,13.

خطف خَطِفَ a. m. acc. „rauben" 32,2.

خَطْفَةٌ „Raub" (der Engelsreden) [32,2.

خطئ خَطِئَ a. „(vorsätzlich) sündigen"

خَاطِئَةٌ „sündig, sündhaft, sündlich" (Stirnlocke) 1,9 (übertrag.); – الْخَاطِئَةُ „die Sündhafte" (Handlung = فَعْلَةٌ = Sünde") 17,6.

P. a. Plur. خَاطِئُونَ (الْخَاطِئُونَ) „(die) Sünder" 17,19; 43,9; 47,21; 48,6.

خفّ خَفَّ i. „leicht sein" (Waagschale) 12, 15 (× ثَقُلَ).

خفت VI. „untereinander leise sprechen, sich zuflüstern" 5,2 (m. أَنْ = dir. Rede).

خفض i. m. acc. u. لِ „den Flügel (die Fittiche) senken zu ..." d. i. sich demütig (sanftmütig) zeigen" 41,11 (Imp.).

خَافِضَةٌ „erniedrigend" (v. d. Stunde d. Auferstehung) 21,17 (= — هِيَ; × رَافِعَةٌ).

خفى خَفِيَ a. „geheim, verborgen sein" 17,1; 6,6 (× الْجَهْرُ).

خَافِيَةٌ entw. „eine geheime (Handlung)" od. „e. Geheimnis" [17,11.

خلد IV. m. acc. P. „dauern lassen, ewig leben lassen" 9,11 (v. مَالٌ).

II. P. p. Plur. مُخَلَّدُونَ „ewig junge (Jünglinge), in ewiger Jugendfrische" 22,2; 37,8.

خلص خَلَصَ u. „sich zurückziehen" 47,5.

X. m. acc. „Jemanden ganz für sich haben wollen" m. لِ 45,15 („auf dass..."; Apokop.

nach Imp.).

IV. P. a. Plur. الْمُخْلِصُونَ „die Aufrichtigen, die ohne Falsch" 32,17; 33,15.18; 43,13 (عِبَاد);

P. p. Plur. الْمُخْلَصُونَ „die (für den Gehorsam) Gereinigten (Erwählten)" 40,19.

Inf. إِخْلَاص „die Reinigung (vom Götzendienste)" 34,4; sonst gen. التَّوْحِيدُ „das Bekenntniss der Einheit (Allâhs); – سُورَةُ الْإِخْلَاص Name d. 112. Sûra d. Kur'ân 34,4.

خلف VIII. P. a. قَوْلٌ مُخْتَلِفٌ „nicht übereinstimmende Rede (über...)" 28,14.

P. a. Plur. m. فِي „nicht übereinstimmend in..., mit verschiedener Ansicht über..." 19,1.

P. p. m. فِي : مُخْتَلَفٌ eig. „ein Ort, in dem (e. Zeit, in der) man nicht über etw. übereinstimmt"; – مُخْتَلَفٌ فِيهَا „man stimmt in Bezug auf sie (die Sûra) nicht überein (ob sie mekkanisch od. medinensisch ist)" 1,12; 8,8; 9,3; 10,8; 12,18; 19,19; 34,5; 49,12.18.

خَلَقَ u. „schaffen, erschaffen (v. Allâh) 1) absol. „Schöpfer sein, schaffen, erschaffen" 1,4 (init.); 6,4; 21,12 (= قَدَّرَ e. bestimmte form geben); – Pass. 15,7; 18,13; 25,11 („dass er ... sei..."); – 2) m. acc. 2,3 (مَنْ خَلَقْتُ „den ich erschuf"); 10,17; 11,12 (bis); 13,10; 22,16 (den Samen „bilden" [zu e. menschl. Wesen]. 19 (P. نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ; (الْخَالِقُونَ 22,16; 24,13; 29,20; 32,3; 33,10 (m. حَال „als...", od. adverb.); 36,11; 37,14; 38,1; 41,8; 49,14 (d. naturnotwendige Übel); – 3) m. dopp. acc. „Jemanden erschaffen zu..." 19,2; – 4) m. acc. u. فِي (wie?) 9,18; 10,10; – 5) m. acc. u. مِنْ, „etw. aus etw. erschaffen, bilden" 1,4; 26,1.14; 29,16 (von jedem Ding haben wir zwei Arten erschaffen); 31,8; 32,3; 36,17; 38,5 (bis); 40,10.11.12 (Par-

ticip). 15; – Pass. 12,5 (bis); 24,12.
P.a. Plur. الخَالِقُونَ „die Schöpfer" 24,12; vgl. 22,17. [41,9 (~ العَلِيمُ).
الخَلَّاقُ „der Allschöpfer (Allâh)"
خَلْقٌ „Erschaffung" خَلْقًا (als Tamjîz) „in Bezug auf die Schöpfung" 27,20; 32,3.
خُلُقٌ „Charakter, Natur" 4,13 (— عَظِيمٌ [weil du die Angriffe deiner Feinde geduldig erträgst]).

خلو خَلَا u. 1) (eig. „leer, frei sein") „hell, klar s. (v. Antlitz) 42,13; – 2) „vorübergehen, stattgefunden haben" 40,2 (Strafbestimmung).
V. (für تَتَخَلَّتْ) „für sich allein sein, sich allein (einsam) stellen" 13,19 (Erde). [14 (Tage).
خَالٍ fem. خَالِيَةٌ „vergangen" 17,

خَمْرٌ m. u. fem. „Wein" 44,8.18.

خَمْسٌ Num. card. „5" ـــُ آيَاتٍ 1,12. 4,5; 7,10; 49,12; ... خَمْسٌ وَ 1,18; 13,16; 35,3. [„15" 15,18.
خَمْسَ عَشْرَةَ Num. card. fem.
خَمْسُونَ Num. card. „50" 1,18; 4,10; 17,1; 25,6; 26,7.

خنس الخَنَّاسُ „der listig sich Zurückziehende" (Satan) 50,3 (~ الوَسْوَاسُ).
الخُنَّسُ „die Retrograden, die Rücklaufenden" (Sterne, d.i. die 5 Planeten: Merkur, Venus, Mars, Jupiter u. Saturn, die für's Auge in Epicyclen kreisen).

خوض خَاضَ u. (eig. „ins Wasser hineinwaten"); „sich in alle Dinge einlassen, schwätzen, in eitlen Wortstreit sich vertiefen" 2,18 (u. P. الخَائِضُونَ „die (endlosen) Schwätzer); 26,2 (~ لَعِبَ).
خَوْضٌ (eig. „wo man hineinwatet") „Teich, Weiher", dann „eitles Gerede" 23,18

خوف خَافَ (für خَوِفَ) a. „fürchten" 1) m. acc. 2,21; 16,5; 28,5; 29,3 (لَا تَخَفْ). 8; 37,1.3; 38,20; – 2) m. أَنْ „dass" 42,17.

خَوْفٌ „Furcht" 8,1 (vor Gefahr, indet.).
خِيفَةً m. مِنْ „aus Furcht vor…" 29,3 (مَفْعُولٌ لَهُ).

خون خَانَ u. m. acc. „täuschen, betrügen" 45,13. [Verräter" 45,13.
P. a. Plur. الْخَائِنُونَ „die Betrüger,

خوى خَاوٍ fem. خَاوِيَةٌ „leer, hohl und morsch" 17,5 (نَخْلٌ).

خيب خَابَ i. „enttäuscht, elend sein" × أَفْلَحَ 16,3.

خير V. m. acc. S. „(vorzugsweise) wählen, wünschen" 5,10; „für sich d. Beste wählen" 22,3 („wovon sie…").
خَيْرٌ 1) „Gutes" حُبُّ الْخَيْرِ 8,12 ([indisches] Gut); 4,2 (init.); × شَرٌّ 13,3 (Tamjîz „an Gutem"); الْخَيْرُ × الشَّرُّ 25,12; vgl. 4,16; – 2) m. مِنْ „besser als…" 1,15; 5, 6; 7,1; 26,2 („Bessere als sie…"); 37,7 („etwas Besseres als…"); – 3) ohne مِنْ „besser" 6,9 (~ أَبْقَى); 4,2 (~ أَعْظَمُ; خَيْرًا = 2. Object zu تَجِدُوهُ); … أَ … خَيْرٌ أَمْ 44,14 („etwas Besseres"); 33,5 (حَالٌ od. تَمْيِيزٌ „etwas Besseres an…"); 4) „das Beste" m. لِ „für…" 45, 18; 49,1; حَافِظًا — اللّٰهُ 46,5 (Tamjîz); – 5) m. Genet. Plur. „der Beste der…" 45,21; 47,7.
خَيْرَاتٌ (für خَيِّرَاتٌ) „gute, fromme" sc. Mädchen 39,8 (~ حِسَانٌ etc.).

خيم خَيْمَةٌ Plur. خِيَامٌ „(Frauen-) Zelte" 39,9.

دأب دَأْبًا „nach (alter) Gewohnheit" 45,6 (حَالٌ = دَائِبِينَ).

دبر دَبَرَ u. = IV. (أَدْبَرَ) „den Rücken kehren" 2,14 (Nacht).
IV. absol. „den Rücken kehren (wenden)" 2,7; 25,11 („sich abwenden" [von d. Wahrheit]; ~ تَوَلَّى); 27,18 („indem er…").
Inf. إِدْبَارٌ „Untergang, Erbleichen" النُّجُومِ — acc. temp. 25,1 (s. Jam., Muf. 26,4).
دُبُرٌ „Rückseite, Rücken" 36, 9 (sing. für إِدْبَارٌ); مِنْ —

„von hinten" 43, 14.17 (bis).
P. a. Plur. fem. المُدَبِّرَاتُ m. acc. „die eines Amtes Waltenden, (den Befehl 'Allâhs) Vollstreckenden" (Todesengel) 27,12.

دثر V. P. a. المُدَّثِّرُ (für المُتَدَثِّرُ) „der Verhüllte, (in seinen دِثَار) Eingewickelte od. sich Einwickelnde" 1,17; 2,1; ——— سُورَةُ Name d. 74. Sûra d. Ḳur'ân 1,17.

دحر دُحُورًا 32,2 (= لِلدُّحُورِ) „zu (ihrer) Vertreibung = um sie zu vertreiben." [28,1 (هَا – auf الأَرْض).

دحو دَحَا u. ū. a. m. acc. „ausbreiten"

دخر دَخَرَ a. P. a. Plur. دَاخِرُونَ „verächtlich, klein" 32,6.

دَخَلَ u. „eintreten" 1) absol. 46,11 (darauf مِنْ حَيْثُ nach أَمَرَ); – 2) m. acc. „eintreten in..., betreten" 15,16; 41,1 (هَا – = جَنَّاتُ; Jam., Muf. 168,7); 44,7; 48,7; – 3) m. عَلَى P. „zu Jem. (hinein-) gehen" 29,1; 45,19; 46,13; 47,16; 48,7; – 4) m. فِي 15,16 („eingehen unter..."); 49,9 (treten zu...); 5) m. مِنْ „eintreten durch (e. Tor)" 46,9 (bis); – 6) m. acc. S. u. عَلَى P. „etw. vor Jem. betreten" 5,2 (Energ. I.).
IV. m. acc. u. فِي „eintreten lassen in..." 37,17; – Pass. m. 1 acc. „Eintritt (Zutritt) haben in... = eingeführt werden in..." 25,20.

درج X. m. acc. P. „stufenweise aufsteigen lassen" (sc. zur Strafe) 5,14.
دَرَجَةٌ Plur. دَرَجَاتٌ „Rangstufen" (d. Ehre) 46,21. [5,9.

دَرَسَ u. „lesen" m. فِي (in d. Buche)

دَرْعٌ „Ausmaass, Länge" (eig. Bereich d. ausgestreckt. Armes) [17,17.

درك VI. m. acc. P. „erreichen (und fassen)" 5,17 (تَدَارَكَهُ masc. لِفَصْلِ الضَّمِيرِ فِي تَدَارَكَهُ).

دِرْهَمٌ Plur. دَرَاهِمُ „Silbermünze, Drachme, Dirhem" 43,6 (ثَمَنٍ بَخْسٍ بَدَل).

دَرَى i. m. acc. „(aus Erfahrung) wissen" 17,15.

IV. m. acc. P. „wissen lassen" 11,8 („was lehrt dich wissen ...", m. لَعَلَّهُ als 2. Obj. „ob er vielleicht doch ..."); – وَمَا أَدْرَاكَ مَا ... „doch (und) was macht (lehrt) dich wissen, was ... ist?" Häufige Redensart mit d. Nebenbedeutung der „beabsichtigten Einschüchterung" 1,14; 2,8; 9,12; 10,2; 12,4.13. 15; 13,13 (bis); 17,3; 20,2.7; 26,12.

دسر دِسَارٌ Plur. دُسُرٌ „Nägel, Nieten" 35,12 (~).

دسى II. m. acc. „beschmutzen, verderben" (d. Seele) 16,3 (× زَكَّى II.).

دَعَّ u. m. acc. P. „(heftig) wegstossen" 9,5; – Pass. m. absol. Obj. دَعًّا u. إِلَى „(heftig) hineinstossen in ..." 23,18.

دَعٌّ 23,18 (دَعًّا absol. Obj.).

دَعَا u. „rufen" 1) m. acc. 1,9 („anrufen, anflehen"; vgl. 24,8); 1,9 (Vs. 18 „herbeirufen"); 14,3 (rufend herbeiwünschen); 25,11 (an sich ziehen, feuer); 35,10 (zu Jem. rufen, m. أَنْ (أَنَّ)); – 2) m. إِلَى „rufen zu ..." 35,7; 48,19 („einladen zu ..."); 44,4 (verleiten); – Pass. m. إِلَى „gerufen w. zu ..." 5,12.13.

P. a. الدَّاعِ (für الدَّاعِي) „der Rufer" = Isrâfîl 35,7.9.

دفع P. a. دَافِعٌ m. لَ = acc. „abhaltend, abwehrend" — مَا لَهُ مِنْ „nicht gibt es irgendeinen sie (d. Strafe) Abwehrenden" 23,16; 25,5. [send" 12,5 (مَآءٌ).

دفق دَافِقٌ „(stossweise) sich ergiessend"

دَكَّ u. Pass. دُكَّ (v. d. Erde) m. absol. Obj. دَكًّا دَكًّا „zermalmt w. ein Zermalmen = mit gänzl. Zermalmung" 15,12 f.; – Pass. Dual. „ganz zermalmt, zerstossen w." m. absol. Obj. دَكَّةً وَاحِدَةً 17,9.

دَكٌّ s. دَكَّ 15,12 f.

دَكَّةٌ „ein (einmaliges) Zermalmen, Zerstossen" 17,9; s.

دُلِّيَ Pass. Dual. [den Eimer, 43,4.

دلو IV. m. acc. „(am Strick) hinablassen", V. „ganz nahe sein (anhaften)" 30,8.

دَلْوٌ (meist) fem. „Eimer" 43,5.

دَمٌ „Blut" 43,3.

دَمْدَمَ m. عَلَى „von Zorn ergriffen w. wider..." (od. „Vernichtung bringen über...") 16,5.

دنو } دنا u. „nahe herankommen" 30,8 (Gabriel); — P.a. دَانٍ „nahe (seiend)" 39,2 (Früchte); — fem. دَانِيَةٌ „nahe" (zu erreichen, Trauben) 17,13; mit عَلَى „nahe über..." 37,5 (v. d. Schatten; حال zu مُتَّكِئِينَ).

أَدْنَى Elat. zu دَنِيءٌ „geringer" (= أَقَلُّ) m. مِنْ „als" 3,17 (acc. temp. „beinahe..."); —— أَوْ „oder weniger" 30,8; — femin. دُنْيَا „näher, niedriger"; الدُّنْيَا = Superlat. السَّمَآءُ الدُّنْيَا „der niedere (unterste, den Menschen am nächsten liegende) Himmel" 31,20. الدُّنْيَا „das Diesseits" فِي الدُّنْيَا والآخِرَةِ 48,13; الحَيٰوةُ الدُّنْيَا „das irdische Leben" 6,9; 28,4; 30,19.

دَهْرٌ „(unbegrenzte) Zeit" 36,17 (حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ). [19,11.

دهق دِهَاقٌ „gefüllt, voll" (Becher)

دهم XI. P.a. fem. Dual. مُدْهَامَّتَانِ „zwei dunkelgrüne" (Gärten) 39,6.

دهن IV. absol. „sanft (u. gütig) sein = handeln" 4,15 (bis.; Suff. betont).

P.a. Plur. مُدْهِنُونَ m. بِ „(verachtend) vernachlässigen (mit etw. nachlässig verfahren)" 23,5.

دِهَانٌ Plur. دُهْنٌ „Fett, Salbe" (od. rotes Leder...) 38,16.

دهى أَدْهَى absol. „schrecklicher, fürchterlicher" (als d. Plagen des Diesseits) 36,9.

دور دَارٌ „Wohnung" دَارُ الآخِرَةِ „d. W. des Jenseits" 49,1.

دوم دَامَ u. „dauern" P. a. Plur. دَائِمُونَ m. عَلَى „verharren in..." 25,13.

دُونَ Präpos. „herwärts, unterhalb"

1) „ausser, nebst" عَذَابًا ـــ ذٰلِكَ 24,20; – 2) مِنْ دُونِ ... = إِلَّا „ausser, nebst" 31,13; 32,9; 39,5 (هُمَا – auf جَنَّتَانِ Vs. 46); مِنْ دُونِهِ „ausser, neben ihm ('Allâh)" 44,15.

دين دِينٌ 1) „Religion" 34,13 (bis); 44,16; 49,9; – 2) „(relig.) Gesetz" 46,21; – 3) „die (göttl.) Vergeltung" 9,5; 13,10; – 4) „das (jüngste) Gericht, der Gerichtstag" 10,12; 28,13; يَوْمُ ٱلدِّينِ „der Tag des Gerichtes" 2,18; 13,13 (bis). 14; 20,3; 22,15; 25,14; 28,15; 32,7; 34,17; 40,17.

P.p. مَدِينٌ „belohnt, vergolten" Plur. مَدِينُونَ „denen (am Auferstehungstage) vergolten werden wird" 23,7; 33,2.

المَدِينَةُ „die Stadt" 43,19.

مَدَنِيَّةٌ (سُورَةٌ) „eine Medinensische (Sûra)" d.h. „zu Medîna Geoffenbarte" 37,19; 49,7.

ذَا das einfache Nom. demonstrat. „dieser, jener" (Nahes); ... مَا ذَا „was denn ...?" 2,12; 46,16 (bis); – in ذٰلِكَ u. كَذٰلِكَ s.d.

ذَاتٌ s. ذُو

ذِئْبٌ „Wolf" 42,17.18; 43,2. [2,3.

ذَرْ s. وَذَرَ Impf. يَذَرُ Imp. ذَرْ

ذر ذَرَّةٌ „Stäubchen, Atom" 13,3 (bis).

ذُرِّيَّةٌ „Sprösslinge; Nachkommen" 24,3 (bis).

ذرع ذِرَاعٌ „Elle" 17,17.

ذرو ذَرْوٌ „Verwehen, Streuen"; absol. Obj. (ذَرْوًا) zu الذَّارِيَاتُ = beständig."

ذَارٍ Plur. fem. الذَّارِيَاتُ „die (den Staub) Verwehenden" (zerstreuenden) sc. Winde 28,9.12 (m. absol. Obj. ذَرْوًا); – ——— سُورَةٌ Name der 51. Sûra d. Ḳur'ân 28,9.

ذَكَرَ u. „denken an ..." 1) absol. „eingedenk sein" 32,4 (= so lassen sie sich nicht ermahnen); – 2) m. acc. „denken an ..., Jemandes gedenken" 44,19; 47,13; – „(fortwährend)

gedenken (mit Zunge u. Herz) = das ذِكْر (Gedenken Gottes) verrichten" 3,8, 6,8; 37, 12 (Baiḍâwî: دَاوِمْ عَلَى ذِكْرِهِ); — „im Gedächtniss behalten" = حَفِظَ 11,11 (ه = Kur'ân); vgl. 3,1 (init.; med. ohne Obj.).

II. „(warnend) ermahnen" 18,14 (Imp.); 24,8; 29,19; 6,6 (m. إِنْ); — Pass. „ermahnt werden" 32,4. [18,14.

P.a. مُذَكِّر „Ermahner (Warner)"

V. „sich ermahnen, erinnern lassen" 6,6 (für يَتَذَكَّرُ); 17,21 (قَلِيلًا مَا ...) = قَلِيلًا تَذَكُّرًا; für تَتَذَكَّرُونَ); vgl. 22, 18; 29,16 u. 33,12; — „sich erinnern an 15,14; 28,3; — „Ermahnung suchen" 11, 8 (für يَتَذَكَّرُ). [sefs) 45,3.

VIII. absol. „sich erinnern" (Jo-

P.a. مُدَّكِر (für مُذْتَكِر) „sich warnen lassend" 35,13.14.16; 36,2.6. 12 (Kehrreim!).

ذِكْر 1) „Erinnerung" (v. Allâh) 26,10 (الْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا v. d. Engeln); 35, 18 (d. Offenbarung u. d. Kur'ân); 33,17 (= الْكِتَاب = Offenbarung); 31,19 (ذِكْرًا absol. Obj. zu التَّالِيَاتِ entw. „die mit e. feierl. Mahnung Lesenden" od. einfach. Obj. „die e. Erinnerung Lesenden"); — „Erinnerung" = Kur'ân 39,18.20; vgl. 14,20; — 2) „Mahnung, Ermahnung" 5,19 (= Kur'ân); 30,19; 35,13.16; 36,2.6; — m. ل „für" 5,20; 48,16; — 3) „Gedenken" 6,15 (näml. Muḥ.' Namens, der im Glaubensbekenntniss neben Allâhs Namen steht); 44,20 (d. h. den Herrn an Josef zu erinnern).

ذِكْرَى fem. „Erinnerung, Ermahnung (Lehre)" 2,13 (m. ل „für" ...; Vs. 31–34 ist späterer Zusatz; gegen d. Juden bezügl. der Anzahl d. Höllenwächter); 6,6 (durch Mitteilung d. Offenbarung); 11,9; 15,14 (d. Nutzen derselben); 28,6 (Mitteilung; ها auf السَّاعَة; s. فِي u. مَا; Caspari 271); 29,19.

Inf. II. تَذْكِرَة „Erinnerung, Mahnung, Ermahnung" 2,19; 3,1 = Kur'ân). 16, 11,10; 17,8 (= عِبْرَة); 23,2; 37,15; — m. ل „für" 18,2.

مَذْكُور „erwähnenswert"

36,17 (شَيْءٌ).

الذَّكَرُ „das Männliche" ~ الأُنْثَى 10,17; 21,12; 31,9 („Männchen"); 30,12 (die männl. Kinder).

II. ذَلَّ Pass. m. absolut. Object تَذْلِيلًا „nahegebracht werden" = „niedrig hängen" (Trauben) 37,6.

II. Inf. تَذْلِيلٌ 37,6 (absol. Obj.

تَذْلِيلًا s. ذَلَّ II. [26.4.

ذِلَّةٌ „Schande, Schmach" 5,13;

ذٰلِكَ zusammengesetztes (ذَا + لِ + كَ … demonstrat.) Nomen demonstrat. „jener (dort)" 1) m. od. ohne Nomen: ذٰلِكَ الْيَوْمُ 37,4; قَبْلَ — „vor diesem (Tage)" 28,17; vgl. 21,13; 24,20; — 2) als Neutrum „jenes, das, dies (ist)", auf d. Vorhergeh. bezüglich; 2,2; 5,11 (= بِذٰلِكَ الْحُكْمِ); 8,11 (عَلَى كُنُودِهِ); 9,5 (فَ — الَّذِى „nun das (ist) der, welcher…"; gemeint ist أَبُو جَهْل od. أَبُو سُفْيَان od. الْوَلِيد بن الْمُغِيرَة); 15,5; 16,14; 19,15; 20,10 (auf رُجِيق od. نَعِيم bezüglich); 26,4 („Dies ist der Tag…"); 30,19 (Parenthese bis إِنَّ); 33,5; 44,13 (sc. التَّوْحِيدُ). 16; 45,12 „Dies (diese Klarstellung von Seite d. Frauen war notwendig) auf dass…"; 46,7; 48,13 (d. Geschichte Josefs); — إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً …; بَعْدَ — قَبْلَ „vordem" 22,11; — „dazu noch…" 4,16; 28,1 („nachher"); مِنْ بَعْدِ — „nach diesem (Zeitraum)" 45,7.8; وَرَآءَ — 25,17. —

ذٰلِكُمَا „dies (ist) euch…" (dat. eth.) 44,10 (Zam., Muf. 56,6f.; 145,19); — ذٰلِكُنَّ „dies (ist) euch der Sklave…" 44,2 (vgl. Zam., Muf. ibid.); — ذٰلِكَ in كَذٰلِكَ s. كَ. [5,18.

ذَمَّ P.p. مَذْمُومٌ „tadelnswert"

ذَنْبٌ „Schuld, Fehl, Verbrechen" 14,14; 16,5; 38,17 (ـهِ auf إِنْسٌ); 43,19; — Plur. ذُنُوبٌ „Sünden" 48,5.

ذَنُوبٌ „(Straf-)Anteil" 30,1 (bis).

ذَهَبَ a. „fortgehen" 1) absol. 47,14 (Imp. Plur. m. فَ „gehet, dann..."); 43,1 (m. حَال-Vb. „um zu..."); – 2) m. أَيْنَ „gehen, e. Richtung einschlagen = vorhaben" 19,20; – 3) m. إِلَى „gehen zu..." 27,16 (Imp.); 21,10 („hingehen zu..., m. حَال-Vb. „indem..."); – 4) m. بِ „fortgehen mit etw. = fortnehmen" 42,17.18; 48,1 („nehmet dieses Hemd mit euch...").

ذُو Nom. demonstrat., immer im St. constr. „der von..., Besitzer von..., versehen (begabt) mit..." (zur Bildung von Adjectiven od. als selbständige Verbindung).

ذُو مَتْرَبَةٍ 10,4 (مِسْكِينٌ).
— الجَلَالِ... — 38,10; 39,11 (sc. وَجْهُ ٱللَّهِ).
— حِجْرٍ — 15,6 („e. Einsichtsvoller").
— مَسْغَبَةٍ — 10,3 („hungervoll", Tag).
— ثَلَاثِ... — 26,19 (Schatten).
— العَصْفِ — 38,4 (الحَبُّ). [Allâh).
— العَرْشِ — 14,18; 16,16 („d. Herr d. Trones",
ذُو المَعَارِجِ 25,5 („d. Herr der Stufen (d. Trones)", Allâh).
— عِلْمٍ — 46,12.21 („ein Wissensbegabter"; m. لِ = acc.).
— غُصَّةٍ — 3,12 („Erstickung verursachend", Kost).
— مَقْرَبَةٍ — 10,3 („aus der Verwandtschaft", يَتِيمٌ).
— القُوَّةِ — 14,17; 29,21 („der Herr von (der) Macht"; auch indet.).
— مَالٍ... — 4,17 („an Geld u. Kindern reich"). [Gabriel).
— مِرَّةٍ — 30,7 („von hoher Einsicht",
— الأَوْتَادِ — 15,7 („der Herr der Zeltpflöcke", Pharao).

s. d. WW.

femin. ذَاتُ

ذَاتُ البُرُوجِ 16,9 („mit Burgen geziert", Himmel).
— الحُبُكِ — 28,13 („mit den (Sternen-) Bahnen", Himmel).
— الرَّجْعِ — 12,7 („mit seiner steten Wiederkehr (der Jahreszeiten)", Himmel).

ذَاتُ الصَّدْعِ 12,7 („mit ihrem Durchbruch (für die Saat)", Erde).

الْعِمَادِ —— 15,6 („mit den Säulen", 'Iram). [Palmen].

الْأَكْمَامِ —— 38,4 („mit Blütenhüllen", ...

لَهَبٍ —— 4,8 („vollflammen", Feuer).

أَلْوَاحٍ ... —— 35,12 („mit Brettern und Nieten", Schiff).

الْوَقُودِ —— 16,10 („brennstoffreich", Feuer).

s. d. WW.

Dual. femin. ذَوَاتَا

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ 38,20; s. d. W.

Plur. أُولُو (ū)

أُولُو الْأَلْبَابِ 49,4.

النَّعْمَةِ —— 3,11 (gen.-Acc. أُولِي) „die im Wohlstand Schwelgenden" (Kuraiš).

—— s. d. WW.

ذوق ذَاقَ u. „kosten, schmecken" 19,10 (Imp. Plur. ohne Obj.); 28,16 (m. acc.; Imp. Plur.; Vs. 14 = حَالٌ = مَقُولًا لَهُمْ هٰذَا الْقَوْلُ); vgl. 19,8; 36,5 (bis). 10 (Imp., zu subintell. يُقَالُ لَهُمْ).

P. a. Plur. ذَآئِقُونَ „verkostend, schmeckend" 32,13.16 (m. gen.).

رَأْسٌ „Kopf, Haupt" 44,8.18; Plur. رُؤُوسٌ „Köpfe", الشَّيَاطِينِ —— 33,7.

رَأَى Impf. يَرَى „sehen" 1) von sinnlicher Wahrnehmung: „sehen, erblicken, bemerken" a) absol. 1,8 („beobachten"); 28,3 (sehen können; يَرَيْنَ = لِكُلِّ رَآءٍ = يَرَى); 31,5; 37,9 „Umschau halten, herumblicken"; – b) m. acc. 5,3 (Suff. auf „Gärten"); 8,18; 9,1; هَا = الْجَحِيمِ); 10,1 (... dass er nur prahlt ...); 14,9 (Subj. Muh., Obj. Gabriel); 17,6 („siehst du nun von ihnen auch nur einen übrig?"); 20,13 (Suff. = الْمُؤْمِنِينَ); 24,17; 28,7 (هَا = السَّاعَةَ; „schauen"); 30,9 (ter). 11; 32,4; 33,2 (هُ = قُرَيْشٌ Vs. 49); 35,5; 37,5.9 (bis); 44,1 („erblicken"). 7 („erkennen");

42,6 u. 44,21 (im Traume sehen); 43,12; — c) m. dopp. acc. α) „Jemandem etwas zeigen" 27,17; — β) Der 2. acc. = حَال 17,5 (فَتَرَى allgem. Anrede „so dass du sie hättest sehen können als …"); 42,7 („ich sah wie, wie sie …"; Neusatz); 43,17; 44,8 (bis); 49,9 ([يَدْخُلُونَ] = أَبْصَرْتَ od. 2. Obj. = عَلِمْتَ); — 2) von geistiger Wahrnehmung (Verb. cordis): sehen, ersehen, bemerken, wahrnehmen; etw. für etwas ansehen, dafürhalten" a) m. acc. 7,12 (Anrede an Muh.; كَيْفَ = مَا „was"; تَرَ 2. Ps. Sg. m. Apokop.); 13,3.4 („erkennen"); — m. كَيْفَ „sehen, wie …" 15,6; 43,20 (فِي); 45,20 („einsehen"); 47,3 (مِنْ); — b) m. Dopp. acc. „etwas für etw. halten" (der 2. acc. = Object) 1,6 („weil er sich für reich [unabhängig] hält"; رَآهُ = رَأَى نَفْسَهُ u. اِسْتَغْنَى 2. Obj. als Satz); 25,7 (bis; ةُ = العَذَاب); 30,11 („meint ihr also in Betreff ….: habt ihr die männlichen, Er aber die weibl. Kinder?"; Vs. 19 = 1. Obj., Vs. 21 [d. Doppelfrage] = 2. Obj.); 44,9 (urteilen; مَنْ = acc.); — أَرَأَيْتَ u.s.w. (s. Fleischer, Kl. Schriften I, 2, 481 ff.) 1,6.7 (bis); m. dopp. Obj. (d. 2. Bedingung od. Frage) kann aufgefasst werden 1) als Verb. sensus: (9–14 „hast du den gesehen, welcher einen Knecht (Gottes) abhält, wenn er betet; hast du (ihn) gesehen, wenn dieser auf dem rechten Wege wandelt oder zur Gottesfurcht auffordert; hast du (ihn) gesehen, wenn jener (die Wahrheit) Lügen schilt und (ihr) den Rücken wendet — weiss (denn) der nicht, dass Gott (es) sieht?"); oder 2) als Verb. cordis (= عَلِمَ): (9–14 „was meinst du von dem, welcher u.s.w."; 9 u. 10 = 1. Obj.; 11–14 = 2. Obj. (eig. حَال); 11 (12) u. 13 sind 2 contradiktorisch-parallele Bedingungssätze; 14 Fragesatz = Nachsatz zu 13 u. virtuelle Nachsatz zu 11); es steht immer im Sinne einer Misbilligung; vgl. jetzt zur Etymologie J. Barth, sprachwiss. Untersuchungen zum Semit., 2. Teil,

5.31 ff (أَرَى + تَ);-vgl. ferner 9,5 (أَرَأَيْتَ ٱلَّذِى ... „hast du den gesehen, welcher ... ?"); 31,4 (فَ; أَفَرَأَيْتَ „meinst du nun (also) in Betreff dessen, der ... hat er ... oder ...; ٱلَّذِى 1. Obj.; der Fragesatz virtuell 2. Obj.); 22,15.19. 20; 23,1 (أَفَرَأَيْتُمْ مَا — أَ ... أَمْ ... „meint ihr also in Betreff des Samenergusses: bildet ihr ihn aus oder sind wir es, die das tun?" | den wollen").

III. Pass. 9,7 („die gesehen wer-

IV. Pass. 13,3 („damit man ihre Werke sie sehen lasse"); 31,7 („sichtbar gemacht w., offenkundig werden", Mühe, Arbeit, Streben).

رُؤْيَا „Traum, Traumgesicht" 42,7; 45,1 (bis; m. Suff. und Artikel); 48,9.

رَبٌّ 1) „Herr" = Gebieter (Vorgesetzter) 43,11; 44,18.20 (bis); 45,9; Plur. أَرْبَابٌ „Herren" 44,14;-

2) Determ. = ٱلرَّبُّ „Herr" = Allâh 1,4 (bis).6; 5,17; 6,16 (zu ihm allein); 15,9; 30,19 (betont im Gegensatze zu هُمْ — in مُبْلَغُهُمْ); 38,4;- فَوَرَبِّكَ لَ ...; 3,16 إِلَى رَبِّهِ 41,13; بِرَبِّكَ ٱلْكَرِيمِ 13,10; رَبِّى 15,10 (bis); رَبِّى = رَبِّى 40,17.18; 44,4; 48,11; ٱسْمِ رَبِّكَ 1,15; بِإِذْنِ رَبِّهِمْ بِحَمْدِ 38,10; وَجْهُ رَبِّكَ 39,11; بِنِعْمَةِ رَبِّكَ 49,10; رَبِّكَ 24,1; سُبْحَانَ رَبِّكَ 34,2;- رَبَّ هٰذَا ٱلْبَيْتِ „den Herrn dieses Hauses" (Allâh od. d. Götzen Hobal) 7,18 f.; رَبُّ ٱلْعِزَّةِ 17,21; رَبُّ ٱلْعَالَمِينَ رَبُّ ٱلسَّمٰوَاتِ وَٱلْأَرْضِ 34,2; وَمَا بَيْنَهُمَا 19,12; 31,20 (bis); رَبُّ ٱلْفَلَقِ 49,14; dann 3,- 38; رَبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ 9 رَبُّ ٱلْمَشْرِقَيْنِ وَٱلْمَغْرِبَيْنِ 6 رَبُّ ٱلْمَشَارِقِ وَٱلْمَغَارِبِ 26,1; رَبُّ ٱلنَّاسِ 31,10; رَبُّ ٱلشِّعْرَى

50,2.

رُبَّمَا „oft, oftmals" 39,15.

ربص V. m. acc. „etw. abwarten" 24,9; 24, 10 (ohne acc., Imp.). 10 (P. a. Plur.).

ربع أَرْبَعُ Num. card. fem. „4" أَرْبَعُ آيَاتٍ 7,16; 34,5.

أَرْبَعُونَ Num. card. „40" 11,6; 18, 18; 20,17; 23,13; 25,3; 27,9.

ربو رَابِيَةٌ „ansteigend, zunehmend" „——" أَخْذَةً 17,7.

رَتَعَ a. „sich belustigen" ~ لَعِبَ 42,16.

رتل II. „(gemessen u. deutlich) singend vortragen" m. absol. Obj.

تَرْتِيلًا Inf. II. eig. „mit einem gewissen singenden Vortrage (einer gewissen Sangweise)" 3,7.

رج رُجَّ Pass. „erschüttert w." (Erde); m. absol. Obj. رَجًّا „mit e. gewissen Erschütterung" (d. i. heftig) 21,17.

رُجَّ s. رج Pass. 21,18.

رجز رُجْزٌ, (رِجْزٌ) „Schmutz; Scheusslichkeit" (v. Götzendienst) 2,1.

رَجَعَ i. „zurückkehren, wiederkommen" 46,2; m. إِلَى P. „zurückkommen, zurückkehren zu ..." 15,16 (Subj. النَّفْسُ); 45,5.9; 46, 3; 47,7 (Imp.); — m. acc. „zurückführen" (ـهَا = النَّفْسَ) 23,8.

رَجْعٌ „Wiederkehr" 12,6 (= Auferweckung); ذَاتُ الرَّجْعِ v. Himmel: „Wiederkehr" (Kreislauf) 12,7.

الرُّجْعَى „das Zurückkehren, die Rückkehr" m. إِلَى P. 1,6

مَرْجِعٌ m. إِلَى „Rückkehr zu ..." 33,8.

رَجَفَ u. „beben, heftig zittern" 3,12 (Erde u. Berge); 27,12 („zitternd wiederhallen, dröhnen", Gerichtsposaune).

الرَّاجِفَةُ „die zitternd Wiederhallende, Dröhnende" = Gerichtsposaune (النَّفْخَةُ الأُولَى) 27,12. [(nicht Engel)]

رَجُلٌ Plur. رِجَالٌ „Männer" 48,20

رجم رَجِيمٌ „gesteinigt" (eig. „mit

Steinen zu vertreiben") شَيْطَانٌ

— ,20; 40,4; vgl. 40,15.

رجو رَجَا u. „hoffen, erwarten" 19,9.

رَجًا Plur. أَرْجَآءٌ „Seiten" (des zerrissenen Himmels) 17,10.

رحق رَحِيقٌ „(reiner) Wein" 20,9.

رَحْلٌ „Reisesattel (Kameelsattel als Reisesack), Reisesack" 45,15.19; Plur. رِحَالٌ 46,2.

رِحْلَةٌ „Reise, Handelsreise" 7,18 (eig. statt Dual. — رِحْلَتَيْ; acc. als مَفْعُولٌ بِهِ abhängig von إِيلَافِهِمْ).

رَحِمَ a. „sich erbarmen" 45,14.

اَلرَّحْمٰنُ „der Allbarmherzige" 37,18; 38,1 (als مُبْتَدَأٌ); — سُورَةُ — Name d. 55. Sûra d. Kur'ân 37,18; vgl. 19,13 (رَبٌّ zu صِفَةٌ).14; — attributiv in d. Formel: بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ (combiniertes Attribut); 1) syr. ܪܚܡܢܐ 2) südarab. Raḥmân (= Gott-Vater) 3) jüd. Raḥmânâ (talmud. Gottesname) 1,3.13.19; 3,5 u. s. w.; [34,17.

اَلرَّحِيمُ attributiv (combiniertes Attribut) in d. Formel: بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ „der Allerbarmer, der Erbarmungsvolle" 1,3.13.19; 3,5 u. s. w.; اَلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ 41,3; 48,6; indeterm. 4,2; 45,14; — نَبِيٌّ — „der Vielerbarmende (Allâh)" 24,8.

أَرْحَمُ Elativ: — ٱلرَّاحِمِينَ — „der Erbarmungsvollste der Erbarmungsvollen" 45,5; 48,1.

رَحْمَةٌ „Erbarmen, Barmherzigkeit" 37,17; 45,14; 49,5 (هُدًى ~).

مَرْحَمَةٌ „Barmherzigkeit" (gegen die Mitmenschen) [10,4.

ردّ رَدَّ u. Pass. رُدَّ m. عَنْ „abgewendet w." 49,3; — m. إِلَى „zurückgegeben, erstattet w." (Geld) 46,6 (bis); — m. dopp. acc. „Jemanden zu etw. zurückversetzen" (durch d. Sündenfall) 10,11.

VIII. m. acc. „(zurückgeführt w. =) wieder werden" 48,4 = 2 (أُتِيَ).

P. p. Plur. مُرْدُودُونَ m. فِي „zurückgebracht in…" 27,13.

ردف الرَّادِفَةُ „die Darauffolgende" 27,12 (= النَّفْخَةُ الثَّانِيَةُ „der 2. Posaunenstoss" (f. d. Gerichtstag).

ردى IV. m. acc. „zu grunde richten, vernichten" 33,3.

V. „abstürzen" (in die Hölle) 11,1.

رزق u. Pass. mit 1 acc. 44,10 („womit ihr beide genährt werdet"; Vs. 37 „nicht soll e. Speise, womit ihr genährt werdet, zu euch kommen, ohne dass ich ihre (der Speise) Deutung euch künde, bevor sie (d. Speise) zu euch kommt").

رِزْقٌ „(Lebens-) Unterhalt, Versorgung, tägliches Brod" 15,10; 23,6 (شُكْرَ رِزْقِكُمْ = رِزْقَكُمْ); 28, 20; 29,21; مَعْلُومٌ ——— 32,18.

P. a. Plur. رَازِقُونَ m. لِ = acc. „ernähren" (d. i. die Familie, Diener, Sklaven, die ja Gott erhält) 40,7.

الرَّزَّاقُ (Allâh) „der Allernährende" 29,21.

رسل IV. 1) m. acc. „schicken, senden" 40,7 („aussenden", d. Winde); 43, 4 („ausschicken"); 45,3; 48,20; — ohne Obj. u. m. فِي „zu Jemandem senden" (näml. Boten) 39,20; — 2) m. إِلَى „schicken (senden) zu…" 13,21; m. acc. u. إِلَى 3,13 (bis; „entsenden zu…"); 29,9 (noch m. بِ); — 3) m. acc. u. عَلَى „schicken, senden über…" 7,13; 29,11; 35,14; 36,1.2; 39,6 („auf… herabsenden"); — 4) m. acc. u. مَعَ (mit, in Begleitung) 42,16 (m. أَنْ „auf dass…"); 46,3.7; — Pass. m. 1 acc. „gesandt w." 20,13; m. إِلَى „gesandt zu…" 29,6 (u. لِ „um…"); m. عَلَى „herabgesandt w. über…" 38,14.

P. a. Plur. مُرْسِلُو النَّاقَةِ 35, 19 (futur.); — P. p. Plur. m. أَلْ: الْمُرْسَلُونَ „die Abgesandten,

die Boten" 29,6; 32,16; 33,19 (لِعِبَادِنَا
الْمُرْسَلِينَ); 34,3; 41,6 (eig. nur Ṣâliḥ).
P. p. fem. Plur. الْمُرْسَلَاتُ „die Ausgesendeten" (Engel od. Winde od. die Kur'ânverse) 26, 6.9; — سُورَةُ
——— Name der 77. Sûra des Kur'ân 26, 6.

رَسُولٌ (الرَّسُولُ) „ein (der) Bote" (Gottes) 40,1; 45,9; 29,18; 17,7 (s. رَسُولَ رَبِّهِمْ); 3,13.14; 3,14 („dieser Bote" = Moses); 16,4 (رَسُولُ ٱللَّهِ = Ṣâliḥ); رَسُولٌ كَرِيمٌ 14,17 (Gabriel); 17,20 (Muḥ. od. Gabriel).
Plur. الرُّسُلُ „die Boten" (an die Völker) 26,11; 49,2.

رسو IV. m. acc. „feststellen, befestigen" 28,2 (Berge).
مُرْسًى „festgestellte Zeit" 28,6 (لها — auf السَّاعَةُ).

رصد الْمِرْصَادُ „d. Wachturm, Auslug, Wacht" 15,9; vgl. 19,7 („Auslug" für d. Höllenwächter).

رضى (für رَضِوَ) a. „zufrieden sein" 7,2; 11,4; 30,17 („Wohlgefallen haben an..." ~ شَآءَ).
P. a. fem. رَاضِيَةٌ „zufrieden, angenehm" ——— عِيشَةٌ 12,15; 17,13; „zufrieden mit..." 19,10 (لِ; وُجُوهٌ); 15,16 (mit dem Lohne, نَفْسٌ; حَالٌ).
P. p. fem. مَرْضِيَّةٌ „beliebt" (bei Gott, Seele) 15,16 (حَالٌ).

رعى رَاعٍ Plur. رَاعُونَ m. لِ = acc. 25,17. „hütend, schützend, bewahrend"
مَرْعًى „Weideplatz, Weide" 5,5; 28,1 (رِعْيٌ).

رغب رَغِبَ a. „demütig flehen zu..." (m. إِلَى 6,16.
P. a. Plur. m. رَاغِبُونَ : إِلَى „demütig u. inbrünstig bitten zu..." 5,7.

رفرف (Sg. رَفْرَفَةٌ) „Kissen, Polster" = وَسَائِدُ 39,10.

رفع رَفَعَ a. m. acc. „aufführen (einen Bau)" 27,20; „erhöhen" 46,21; „hoch erheben" 38,2 (zu erhabenem Sitze gestalten); — m. لِ (dat. eth.) „erhöhen"

(d. Gedächtniss) 6,15; – m. عَلَى „erheben (setzen) auf (d. Tron)" 48,8; – Pass. (v. Himmel) „erhöht, hoch gewölbt w." 18,13.

P. a. fem. رَافِعَةٌ (sc. الْوَاقِعَةُ) „(Andere) erhöhend" 21,17 (× خَافِضَةٌ).

P. p. m. مَرْفُوعٌ „erhöht" 23,16 (Dach = Himmel). [18,11.

P. p. fem. مَرْفُوعَةٌ „erhöht" (سُرُرٌ); 22,8 (فُرُشٌ „hehr"); „erhaben, von hohem Werte" 11,11 (Rollen).

رقّ „Pergament" مَنْشُورٌ ——— 23,15.

رقب VIII. m. acc. „beobachten" 35,19.

رَقَبَةٌ (eig. „Nacken") = „Gefangener, Leibeigener" 10,3. [(كِتَابٌ).

رقم P. p. مَرْقُومٌ „geschrieben" 20,3.8

رقو تَرْقُوَةٌ Plur. التَّرَاقِي (d. oberen Teile d. Brust) „Schlüsselbein" 21,8.

رَاقٍ „e. Zauberer (Entzauberer) 21,8.

ركب a. „sich eines Vehikels bedienen" m. acc. u. عَنْ (Energ. I. 2. Ps. Plur. m.; wörtl. „ihr fahret (befahret) Schichte auf (nach) Schichte" d. i. „ja! ihr versetzt euch in einen Zustand nach dem anderen" (d. h. Leben : Tod, Tod : Leben); عَنْ طَبَقٍ ist entw. صِفَةٌ zu طَبَقًا od. حَالٌ zum Pronomen in لَتَرْكَبُنَّ).

II. m. acc. u. فِي „etw. zu etw. zusammensetzen, in etw. (ein-)fügen" 13,10 (poët. für رَكَّبَكَ فِي أَيِّ صُورَةٍ شَاءَهَا).

ركع a. „sich (betend zur Erde) beugen" 27,6 (bis).

ركم P. p. مَرْكُومٌ „aufgehäuft" 24,18 (Wolke; nach يَقُولُوا: „eine Haufenwolke"!).

ركن رُكْنٌ („Stütze, Säule") 29,10 (übertr. „die gewaltigen" [s. أَرْكَانُ الدَّوْلَةِ], der Stab des Pharao). [les") = „Asche" 29,12.

رمّ رَمِيمٌ (eig. „Verwestes, faules") = „Asche" 29,12.

رُمَّانٌ „Granatapfel" 39,7.

رمى i. m. بِ „auswerfen" 26,19 (Subj. = d. Rauchsäulen); – m. acc. u. بِ „Jem. mit etw. bewerfen" 7,13 (Subj. = Vögel,

Obj. أَصْحَابَ الْفِيلِ).

زهق a. „bedecken, verdecken" 11,19; – m. acc. P. „befallen" 5,13 (Schande); 26,4.
IV. m. dopp. acc. „Jemanden anreizen zu…, hinauftreiben eine Höhe" (sprichw. für „Schwierigkeiten bereiten") 2,5.

رهن رَهِينٌ m. بِ „als Pfand gegeben, verpfändet für…" 24,4.
رَهِينَةٌ (eig. „Pfand") „(bei Gott) verpfändet" (Seele) 2,16 (d.h. Jeder muss Rechenschaft ablegen; = مَرْهُونَةٌ بِٱللَّهِ; ist مَصْدَر = رَهْنٌ und nicht صِفَة [رَهِينٌ]).

روح رَوْحٌ „Milde, Mitleid, Erbarmen" رَوْحُ ٱللَّهِ 47,15 (bis); ~ رَيْحَانٌ – جَنَّةُ نَعِيمٍ 23,8 („Ruhe").
رُوحٌ „Geist" 1) „Geist (Gottes)" 40,13 (eingeblasen in d. Menschen); 2) ٱلرُّوحُ „der Geist = Gabriel" 1,15; 19,14 u. 25,6 (~).
رِيحٌ, fem. 1) „Wind" عَاتِيَةٌ —— 17,4; ٱلرِّيحُ ٱلْعَقِيمُ 29,11; —— صَرْصَرٌ 35,15; – Plur. ٱلرِّيَاحُ 40,8; – 2) „Geruch" 48,3.
رَيْحَانٌ „(angenehmer) Lebensunterhalt, tägl. Brod" 23,8 (~ رَوْحٌ – جَنَّةُ نَعِيمٍ); 38,4 (oder „Wohlriechendes"?).

رود III. (رَاوَدَ) m. acc. u. عَنْ „nach Jemanden gegen seinen Willen streben" d.i. ihn herumzubekommen suchen, zu überlisten (zu verführen) suchen" 43,10.15.20; 44,3; 45,10.12; 46,1; vgl. 36,4 (von Jem. etw. verlangen).
IV. m. acc. „wollen, begehren" 16,16; 24,16 (beabsichtigen, im Sinne haben); 30,19; – m. أَنْ „verlangen, dass…" 29,21; 2,20 („wünschen, dass…"); – m. لِ Subj. 20,20; – m. acc. u. مِنْ „von Jem. etw. wollen" 37,3; 29,20 (!); – m. acc. u. بِ „etw. mit etw. wollen (beabsichtigen)" 2,12; 43,14 (m. Jem. etwas tun wollen).
رُوَيْدًا „gemach, langsam,

sänftiglich" od. „eine kurze Zeit, eine Weile" 12,9.

روس رَوَاسٍ Plur. zu رَاسٍ – رَاسِيَةٌ „die feststehenden, Unbeweglichen" (sc. Berge) 40,5; 26,17 („festgegründete").

روغ رَاغَ u. „heimlich (abseits) gehen, schleichen" m. إِلَى 29,2.

ريب VIII. absol. „unsicher sein, zweifeln" 2,11.

رَيْبٌ („Unsicherheit") „Umschwung, Wechselfälle" ـــ المَنُونِ 24,9.

رين رَانَ i. m. عَلَى „ganz und gar beherrschen" (eig. wie mit Rost überziehen) 20,5.

زبر الزُّبُرُ allgem. „die (alten) Schriften" (sonst „die Psalmen" Davids) 36,8.12.

زبن زِبْنِيَةٌ Plur. الزَّبَانِيَةُ „die Höllenwächter, -Trabanten, -Schergen" 1,9.

زجر VIII. Pass. „verhindert (und verjagt) werden" 35,10

P. p. = Inf. مُزْدَجَرٌ = اِزْدِجَارٌ (eig. „mit Geschrei verjagt") „Abschreckung" (vor d. Unglauben) 35,7. [sc. beim 2. Pos.-Schall); 32,7.

زَجْرَةٌ „Schreckruf, Schrei" 27,14

الزَّاجِرَاتُ m. absol. Obj. زَجْرًا 31,19 (entw. 1) „die (die Wolken) Vertreibenden" (Engel) od. 2) „die (die Bosheit der Menschen und Ginn) Abwehrenden" (Engel).

زَجْرًا absol. Obj. zu الزَّاجِرَاتُ 31,19 entw. 1) „mit kräftiger Zerstreuung" od. 2) „mit kräftiger Abwehr".

زجو P. p. مُزْجًى fem. مُزْجَاةٌ IV. „gering, wenig" (eig. „abstösslich") 47,17 (بِضَاعَةٌ).

زَرْبِيَّةٌ Plur. زَرَابِيُّ „(kostbare) Teppiche" 18,12.

زرع a. absol. „säen" 45,5; – m. acc. „wachsen (eig. besäen), hervorsprossen lassen" 22,19 (Part. a. Pl. الزَّارِعُونَ ibid).

زعم زَعِيمٌ „Bürgschaft leistend für…" m. بِ 5,11; 46,17.

زقم زَقُّومٌ „Höllenbaum" — شَجَرَةٌ 24,14; شَجَرَةُ الزَّقُّوم „der Zakkûm-baum" 33,5.

زكو II. m. acc. „sich rechtfertigen (sich selbst loben)" 31,4; × دسى II. „reinigen" 16,3 (d. Seele).

V. 1) „sich (seine Seele) reinigen" (vom Unglauben u.s.w.) 6,8. 11, 8.9 (für يَتَزَكَّى); 27,17 (f. تَتَزَكَّى); 2) absol. „Almosen geben" 11,3.

زَكَوةٌ „Armenspende" 4,1.

زلزل Pass. زُلْزِلَ „erschüttert, zum Beben gebracht werden" (Erde) 13,1 (m. absol. Obj. زِلْزَالَهَا „mit ihrem gewissen Beben" = heftig).

الزَّلْزَلَةُ „das Erdbeben" 12,17; — سُورَةُ — Name der 99. Sûra d. Ḳur'ân 12,17.

زلف IV. Pass. (v. Paradies) „näher gebracht werden" 14,15.

زلق IV. m. acc. u. بِ (Mittel) „zum Straucheln bringen, ausgleiten machen, zu Falle bringen" 5,19.

زمل V. P.a. الْمُزَّمِّلُ (für الْمُتَزَمِّلُ) „der (zum Schlaf) Bedeckte" (eig. „der sich in seine Kleider Einwickelnde") 3,3.6; سُورَةُ — Name der 73. Sûra d. Ḳur'ân.

زَمْهَرِيرٌ „Mond" od. „Kälte" شَمْسًا — لَا 37,5. [37,8.

زَنْجَبِيلٌ „Ingwer" (für مَآءُ زَنْجَبِيلٍ)

زنم زَنِيمٌ „Bastard" (eig. „Gezeichneter"; gemeint ist wol الْوَلِيدُ بنُ الْمُغِيرَةِ) 4,17.

زهد P.a. Plur. الزَّاهِدُونَ m. فِي d.i. „nicht Begehrende, mit Gleichgiltigkeit Betrachtende" [43,6.

زوج II. m. acc. u. بِ „Jemanden vermälen mit... (= verbinden)" 24,2; — Pass. (v. d. Seelen) „gepaart (d.h. mit d. Körpern) vereinigt werden" 14,14.

زَوْجٌ „ein Paar" Dual. زَوْجَانِ (الزَّوْجَانِ) „Paare (die Paare)" 29,16 (= نَوْعَانِ); 31,8; „Arten, Gattungen" 21,12; 39,1 (trocken u. frisch od. bekannt u. fremdartig); —

Plur. أَزْوَاجٌ „Paare" (sc. männl. u. weibl.) 19,3; „Klassen, Arten, Gattungen" 21,18; 41,11 (verächtl.); „Gefährten, Kameraden (= Götzendiener) 32,8. „Gattinnen" 25,16.

زور زَارَ u. m. acc. „besuchen" (die Gräber, Euphem. f. „sterben") 8,17.

زوغ زَاغَ u. (v. Blick) „abweichen, sich abwenden" 30,11.

زَيْتُونٌ „Ölbäume" 11,15; الزَّيْتُونُ „der Ölbaum (Olive)" 10,10.

زيد زَادَ i. 1) absol. „zugeben, noch mehr tun" 2,5; – 2) m. عَلَى d. S. (acc. zu supplieren) „etw. zu etw. hinzufügen" (ضِعْفًا zu قَلِيلٌ) 3,7; – 3) m. dopp. acc. (der 2. m. إِلَّا) „Jem. mit etw. überhäufen" 19,10 (nur Strafe zufügen).

VIII. (اِزْدَادَ) m. acc. „(etwas) mehr mitnehmen" 46,7; m. acc. d. Tamjīz „zunehmen an..." 2,10.

زين II. m. acc. u. بِ „etw. mit etw. schmücken" 31,20; 40,4 (m. acc. „ausschmücken, zieren" in mancherlei Bildern u. Figuren); – m. لِ P. (ohne Obj. [= Ungehorsam] „Jemandem etw. herausputzen" [dass er es schön finde] 40,18 (Energetic. II. 1. Ps.).

زِينَةٌ „Schmuck, Zier" — الكَوَاكِبِ (إِضَافَةٌ بَيَانِيَّةٌ) 32,1.

سَ ... untrennbare adverb. Partikel m. Impf. = futurum 1,9; 2,5.8; 3,7.19; 4,7.13.18; 5,14; 6,5.6; 10,18.19; 11,2; 19,1.2; 35,18; 36,8; 38,11; 46,1.

سَأَلَ a. „fragen" 1) m. dir. Rede 21,1 u. 28,15, vgl. 5,11; – 2) m. acc. „Jemanden fragen" 25,8 (ob seines Zustandes); 47,9 („frage in d. Stadt ... u. befrage d. Karawane ..."); „Jemanden bitten" 38,10; „verlangen" (d. Lohn) 5,15; – 3) m. dopp. acc. 45,9 (Imp. اِسْأَلْ, aber m. فَ : فَسْأَلْهُ acc. u. بِ); „Jemanden um etw. bitten"

24,15; – 4) m. بِ „(fragend) bitten um" (Angabe d. Eintreffens der Strafe) 25,5 (= اِسْتَدْعَاهُ); – 5) acc. P. u. بِ = acc. (nach Vergt.) „fordern, verlangen" 48,15; – 6) acc. P. und عَنْ S. „fragen nach (um)..." 28,5; 41,13 („zur Rechenschaft ziehen wegen..."); – Pass. „gefragt werden" 14,14; m. عَنْ „nach..." 9,1; 38,16.

VI. „sich gegenseitig aus-(be-) fragen" 24,7 (قبل zu حَال IV. „um zu..."); 32,11.21 (sich gegenseitig ausfragen (unter Zank u. Streit; حَال „um zu...")); 2,16 (m. dir. Rede); – m. عَنْ „nach..."; Subj. = die ungläub. Mekkaner) 19,1.

اَلسَّائِلُ „der Bittende, der Bettler" 7,4; 25,13 u. 28,19 (~ الْمَحْرُومُ); – سَأَلَ سَائِلٌ „es frug ein fragender" 25,5 (entw. نَضْر بن الحرث od. أبو جَهْل); – P. a. Plur. 42,11 (لِلسَّائِلِينَ, „für die, welche darnach (nach d. Geschichte Josefs etc) fragen (forschen)").

P. p. Plur. مَسْئُولُونَ „zur Rechenschaft gezogen..." 32,9.

سبت سُبَاتٌ „Ruhe, Ausruhen" 19,3.

سبح II. 1) absol. „lobpreisen, den Lobpreis Gottes anstimmen" 5,4; – 2) m. acc. 6,4 („hoch preise!..."); 37,13; تُسَبِّحُهُ (sc. Allâh) 25,1; – 3) سَبِّحْ بِاسْمِ فَسَبِّحْ اللّٰهَ بِذِكْرِ رَبِّكَ = (اِسْمِهِ) 18,4; 23,2.11; سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ, 24,21; 41,16; 49,10.

سَبْحٌ 1) „Schwimmen" 27,11 (اَلسَّابِحَاتُ absol. Obj. zu سَبْحًا „mit e. gewissen Schwimmen" d. i. „rasch"); – 2) „Beschäftigung, Geschäfte (um, mit), Lebenserwerb" 3,8.

اَلسَّابِحَاتُ „die (im Luftraum, wie d. Taucher in d. Meerestiefe) Schwimmenden" (Todesengel) 27,11 (s. سَبْحًا).

سُبْحَانَ „das Lob, den Lobpreis (Gottes)!" ellipt. acc. (sc. أُسَبِّحُ „lobe ich") —

رَبَّنَا „gelobt sei unser Herr!" 5,5; ٱللَّهِ ـــَ 34,2; 33,14; 48,19; ـــَ ...عَنْ ٱللَّهِ 33,14 (Parenthese); ـــَ ...عَمَّا ٱللَّهِ 24,17 (gegen..., إِنْشَاءٌ).

P.a. Plur. ٱلْمُسَبِّحُونَ „die Lobpreisenden" 33,17.

سبع سَبْعٌ Num. card. fem. „7" ـــُ آيَاتٍ 9,3; 34,15; سَبْعٌ شِدَادٌ „7 harte (schwere)" sc. Jahre 45,7; acc. سَبْعَ; 19,4; سَبْعَ عِجَافٍ 44,21; 45,4 سَبْعَ سُنْبُلَاتٍ; 44,21; 45,4 بَقَرَاتٍ 44,21; 45,4; سَبْعَ لَيَالٍ acc. temp. 17,5 („7 Nächte lang"); سَبْعَ سِنِينَ 45,6 (acc. temp.); سَبْعًا بِـ ٱلْمَثَانِي „die 7 zu Wiederholenden" (Verse = 1. Sûra) 41,10. [12,2.

سَبْعَ عَشْرَةَ Num. card. fem. „17"

سَبْعَةٌ Num. card. masc. „7" ـــُ أَبْوَابٍ 40,21. [37,10.

سَبْعُونَ Num. card. „70" 17,17;

سَبَقَ i. „vorausgehen, zuvor ergehen" m. لِ „an, für" 33,18 (Wort Allâhs); m. acc. „beschleunigen" 39,17.

VIII. absol. „e. Wettspiel treiben" (Lauf u. Schiessen) 43,1; – m. acc. loci „einander (zur Tür) zuvorzukommen suchen" [43,13.

سَبْقٌ „das Voraneilen, Zuvorkommen" سَبْقًا absol. Obj. zu ٱلسَّابِقَاتُ „mit e. gewissen Voraneilen" d. i. „gar hurtig" 27,11.

P.a. Plur. masc. ٱلسَّابِقُونَ „die Vorangehenden" (Vorangegangen) = die Erstbekehrten od. d. Propheten (werden auch im Paradiese die Vorangehenden sein).

P.a. Plur. fem. ٱلسَّابِقَاتُ „die (mit d. Seelen d. Menschen in's Paradies od. in d. Hölle) Voraneilenden" (Todesengel) m. abs. Obj. سَبْقًا s. d. 27,11.

P.p. Plur. m. مَسْبُوقُونَ 22,17 (Parenthese; „solche, denen ein Anderer zuvorgekommen ist" (dass er vor

d. Tode fliehen kann); 26,2 (die an d. Ausführung einer Handlung verhindert sind).

سبل سَبِيلٌ „Weg, Pfad" 3,16; فِي — ٱللَّهِ „im (auf dem) Wege Gottes" = für Gottes Sache (nach قتل III.) 3,30; vgl. ferner 4,14 (Weg Gottes); 11,13 (aus d. Mutterleibe); 30,20; 36,19; 37,16; 48,19 (Leitweg = Aufforderung zum Einheitsbekenntniss; gegen d. Mekkaner).

سِتٌّ Num. card. fem. „6" — آيَاتٍ 34,10; vgl. 18,6; 21,15; 27,9.

سِتُّونَ Num. card. „60" 28,10; 30,4.

سَجَدَ u. 1) absol. „(anbetend) niederfallen, sich (anbetend) niederwerfen (u. darin beharren)" 14,6; 1, 10 (∾ قرب VIII.); – „sich unterwerfen, sich fügen (den Anordnungen Allâhs)" 38,2 (Dual.); 40,13; – 2) m. لِ „vor" 31,14; 37,13 (Imp.); vgl. 40,15

P. a. Plur. سَاجِدُونَ (ٱلسَّاجِدُونَ) 1) ohne لِ 40,14.15; 41,16; – 2) m. لِ „vor" 40,13; 42,7; – Plur. سُجَّدًا als حَال 48,8 („in Ehrfurcht sich Neigende").

سُجُودٌ „Anbetung" 5,12.13.

سجر II. Pass. (v. d. Meeren) „anschwellen" od. „in Flammen aufgehen, sieden" 14,13; – ٱلْبَحْرُ ٱلْمَسْجُورُ „das anschwellende Meer" 23,16.

سِجِّيلٌ 7,13 „harte Backsteine" (v. pers. گِل + سَنْگ).

سِجِّينٌ 1) „Register" (über die Handlungen der für d. Hölle Bestimmten); – 2) „Höllenkerker" (سِجْن) selbst (unter der 7. Erde) 20,2.3.

سَجَنَ u. m. acc. „einkerkern" 44,7 (Energ. I. 3. Ps. Pl.); – Pass. „eingekerkert w." 43,15; 44,4.

سِجْنٌ „Kerker, Gefängniss" 44,4.7.14.17.20; 48,9.

سَجَى i. (u. سَجَا u.) „ruhen, still sein" (v. d. Nacht) 7,1 („schweigen").

سحب Pass. „geschleppt werden"

m. فِي „wohin?" 36,10.

سَحَابٌ „Wolke" مَرْكُومٌ ——— 24,18.

سحر „Zauber, Zauberei, Blendwerk" 2,7; 23,19 (خَبَرٌ voraus!); 32,5; 35,5.

سَاحِرٌ „Zauberer" 29,10 (= هُوَ ———). 18.

P.p. مَسْحُورٌ „verzaubert" Plur. مَسْحُورُونَ „(durch Muh.) verzaubert, durch Bezauberung betört" 40,3 (——— قَوْمٌ).

سَحَرٌ „Morgengrauen" بِسَحَرٍ 35,3; – Plur. الأَسْحَارُ 28,18 („in der Morgenfrühe").

سخر a. absol. „spotten" 32,4.

II. acc. „zum Frohndienste zwingen" (den Wind) m. عَلَى „wider, gegen..." 17,4 (Neusatz).

X. „auf Äusserste spotten, sich im Spotte überbieten" 32,5.

سدر „Lotos (-Baum)" 22,6.

سِدْرَةٌ „Lotosbaum" السِّدْرَةُ 30,10; سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى „der Lotos der Grenze" (des verbotenen, unpassierbaren Ortes) d.i. der im 7. Himmel zur Rechten des Trones Allâhs steht).

سُدًى (eig. „sich selbst überlassen") „unberücksichtigt, vernachlässigt, übersehen (in Bezug auf Strafe u. Belohnung), leer ausgehend" 2. acc. zu تُرِكَ Pass. 21,11.

سرّ IV. m. acc. 43,5 (d. وَارِد u. sein Begleiter) „geheim halten, für sich behalten"; 47,1 (et. u. [bei sich] verborgen halten"; m. فِي نَفْسِهِ; Suff. ـهَا = Neutrum = diese Dinge, die Antwort etc.; × أبدى IV.).

سَرِيرٌ Plur. سُرُرٌ „Polster, Kissen; Ruhebett" 18,11; 24,2; 22,1; 32,18 (حَال); 41,2.

سَرِيرَةٌ Plur. السَّرَائِرُ „die Geheimnisse, geheimsten Gedanken" 12,6.

مَسْرُورٌ „fröhlich, heiter" 14,2 (حَال). 3 (= übermütig).

سُرُورٌ „Freude" 37,4 (∾ نَضْرَةٌ).

سرب سَرَابٌ „Luftspiegelung;

Dampf, Dunst" 19,7 (= مِثْلَ سَرَابٍ).

سرج سِرَاجٌ „Leuchte, Lampe" 19,4.

سرع سَرِيعٌ Plur. سِرَاعٌ „schnell" 26,3 (حَالٌ).

سرف IV. P.a. Plur. الْمُسْرِفُونَ „die Ausschweifenden" 29,7.

سَرَقَ i. „stehlen" absol. 47,1 (bis). 8.

VIII. m. acc. „heimlich davontragen" 40,5 (= heimlich lauschen).

P. a. Plur. سَارِقُونَ „Diebe" 46,15.18.

سَرَى i. „vorüberziehen" od. „anbrechen" (Nacht) 15,5 (يَسْرِ für يَسْرِي [تَخْفِيفًا]; vgl. Zam., Muf. 162,13).

سطح Pass. v. d. Erde „(eben) hingebreitet sein" 18,14.

سطر* P.p. كِتَابٌ مَسْطُورٌ „ein geschriebenes Buch" = Kur'ân 23,15 (فِي).

VIII. P.p. مُسْتَطَرٌ „aufgeschrieben" 36,13. *) s. S. 77, 2. Sp. ob.

أَسَاطِيرُ : ـــــ الْأَوَّلِينَ „die Geschichten der Alten" 4,17; 20,4 f.

مُسَيْطِرٌ s. مُصَيْطِرٌ (ص).

الْمُسَيْطِرُونَ „(unbeschränkte) Machthaber" 24,14.

سعر Pass. „angeschürt werden" (Höllenfeuer) 14,15.

سَعِيرٌ „eine Flamme" = „Höllenfeuer" 14,3; 36,19; — Plur. سُعُرٌ „Aberwitz, Tollheit" ~ ضَلَالٌ 35,17; 36,10.

سَطَرَ* u. (eig. „Striche ziehen") „aufzeichnen, schreiben" 4,12 (d. Subj. = d. Engel, s. قَلَمٌ; od. allgem. „beim Schreibrohr und was man damit schreibt").

سَعَى a. 1) „sich beeilen" 11,10 (حَالٌ „um zu..."; جَاءَ m. حَالٌ); 27,18 (حَالٌ m. أَدْبَرَ = „eilends"); — 2) m. acc. „(von selbst) tun erstreben" 31,7; 28,3 (mit Vorsatz tun).

سَعْيٌ „Mühe, Bemühung, Streben, Bestreben, Arbeit" 10,18; 19,10; 31,7; 37,11 (Eifer).

سغب مَسْغَبَةٌ „Hunger" 10,3 (s. ذُو).

سفر IV. „leuchten" (Morgen) 2,14.

P.a. fem. مُسْفِرَةٌ (sc. وُجُوهٌ) „strahlend" (wie die Morgenröte) 11,18.

سفر سَافِرٌ Plur. سَفَرَةٌ „Schreiber" 11,11 (d. Engel od. d. Propheten).

سفع a. „herbeiziehen, an sich ziehen" m. بِ „am Haare" ohne acc. P. 1,8 (لَنَسْفَعًا alte Kur'ânische Schreibweise für لَنَسْفَعَنْ Impf. Energ. II.).

سفل أَسْفَلُ : ـُ سَافِلِينَ „der Niedrigste der (von) Niedrigen" 10,11.

سقر سَقَرُ Diptot. fem. „höllisches Feuer, Höllenfeuer" 2,8 (bis). 17; 36,10; vgl. Zam., Muf. 176,20.

سقف „Dach" السَّقْفُ الْمَرْفُوعُ „das erhöhte Dach" = d. Himmel 23,15.

سَقَى i. m. dopp. acc. (2 Suff.) „Jemandem etw. zu trinken geben" 40,8; 26,17 („tränken"); – Pass. „getränkt w." 1) m. 1 acc. („mit") 37,7; – 2) (I. u. IV.) m. مِنْ 20,9 („man gibt ihnen zu trinken von…"); vgl. 18,9.

السِّقَايَةُ „der (Trink-) Becher" 46,15.

سُقْيَا „Trinken" 16,4 (ellipt. acc. = „hindert sie nicht am Trinken!" نَاقَةَ وَسُقْيَاهَا). [24,18.

سقط سَاقِطٌ m. مِنْ „herabfallend von…"

سكب مَسْكُوبٌ (v. Wasser) „(überallhin) ausgegossen, strömend" 22,7.

سكر II. Pass. „berauscht, geblendet w." (Blicke, Augen) 40,3.

سكن مِسْكِينٌ (الْمِسْكِينُ) „ein Armer (der Arme)" 5,3; 9,6; 10,3; 15,11; 17,18; 37,2.

سِكِّينٌ „Messer" 44,1.

سَلْ Imp. s. سَأَلَ 5,11.

سَلْسَبِيلُ „Salsabîl" Paradiesesquelle (milder Wein; eig. „schnell fliessendes, klares Wasser") 37,8.

سلسل Plur. سَلَاسِلُ „Ketten" 36,19.

سِلْسِلَةٌ „eine Kette" 17,17.

سلط سُلْطَانٌ 1) „unumschränkte Herrschaft, Gewalt, Vollmacht" 17,16 (über d. Menschen); 29,9; 38,14 („eine besondere Macht"); 44,16; 30,13 (= Erlaubniss); – m. عَلَى „über…" 32,12; 40,20; – 2) „Vollmacht, Beweis" 24,14 (مُبِينٌ ـٌ); 33,13.

سلف IV. m. acc. (zinsenlos Geld leihen) „vorausschicken"

(gute Werke) 17,14.

سَلَكَ u. m. acc. u. فِى „eingehen (eintreten) lassen, hineinstecken in…" 2,17; 17,17 (hineinstecken, in die Kette, dass sie sich um ihn wickle); 40,1 („einziehen lassen in…"; ة– auf إِسْتِهْزَآء).

سلم P. a. Plur. سَالِمُونَ „wohlbehalten, in Sicherheit (ohne zu gehorchen), heil" 5,13.

IV. P. a. Sg. مُسْلِم „gläubig Ergebener, Muslim" 48,13 (حَال „als M."). Plur. مُسْلِمُونَ u. m. أَنْ 5,8; 29,8; [39,16.

X. P. a. Plur. مُسْتَسْلِمُونَ „sich unterwerfend" (eig. um سَلَامَة [Sicherheit] bittend) 32,10.

سَلَامٌ „Friede, Heil" هِيَ —— „(nur) Heil ist sie" (sc. d. Nacht القَدْر, nicht auch Unheil herrscht in ihr) 1,16; … عَلَى —— „Friede, Heil über…" 34,3; لَكَ —— (o Gefährte der Rechten!) 23,9 (مِن „gerufen von…"); بِسَلَامٍ „in Frieden" = wohlbewahrt 41,1 (= سَالِمِينَ); — سَلَامًا 29,2 (bis) = نُسَلِّمُ عَلَيْكُمْ (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ = سَلَامٌ u. سَلَامًا); سَلَامًا سَلَامًا „Friede, Friede!, Heil, Heil!" 22,5 (dir. Rede nach قِيلًا).

سُلَّم „Leiter" masc. 24,14.

سم سَمُوم (السَّمُوم) fem. „(heisser) Giftwind (Glutwind)" 24,8 (عَذَاب ——); 22,10; 40,11.

سمد P. a. Plur. سَامِدُونَ „den Kopf aus Stolz hochtragend" 31,14.

سَمِعَ a. 1) m. acc. „hören" 5,19; 22,5; 18,11 (Subj. „du" od. وُجُوه); 19,12; — 2) m. إِلَى „hinhorchen auf…" 32,1 („nicht können sie [d. Satane] hinhorchen auf…" Vs. 7; = V.); — 3) m. بِ S. 43,21. [14 (absol.).

VIII. „horchen, lauschen" 24,

P. a. مُسْتَمِع „Lauscher" 24,14.

سَمْع „das Hören" 40,5 („das Gehörte").

سَمِيع (السَّمِيع) „der Allhörende ('Allâh)" 36,18 (~ بَصِير); 44,6 (عَلِيم).

سَمْكٌ „Höhe" (Entfernung von der Erde) 27,20.

سمن IV. „fett machen" 18,9.

سَمِينٌ „fett" 29,2 (Kalb); – Plur. سِمَانٌ (Kühe) 44,21; 45,4.

سمو II. m. acc. „Jemanden (mit Namen) nennen" 30,13; 44,15 (Namen geben); – Pass. „genannt w." m. 1 acc. 37,8; m. acc. u. Tamjîz „Jem. benennen m. d. Benennung..." 30,17.

تَسْمِيَةٌ „Benennung" 30,17.; s. سمو II.

اِسْمٌ „Name" اِسْمُ رَبِّكَ 3,9; 6,4; 37,13; 39,11; اِسْمُ رَبِّهِ 6,8 (im ذِكْر); اِقْرَأْ بِآسمِ ... 1,1, 4; – in der Formel بِسْمِ ٱللّٰهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِيمِ (ohne ا) 1,3.13.19; 3,5 u.s.w.; s. auch بِ; – Plur. أَسْمَاءٌ „Namen" 30,13 (d. Götzen); 44,15.

سَمَآءٌ m. u. fem. „Himmel" 3,15 (hier masc. = ٱلسَّقْفُ); 13,8.18; 14,15; 16,2.4; 17,10; 18,13; 19,6; 23,17; 24,18; 25,7; 26,11; 27,20; 28,13.20; 29,14 u. 38,2 (vorausgestellt. acc.). 15; 40,2.8.4; – im Schwur 12,4.7; – ~ الأَرْض 28,20; أَبْوَابُ ٱلسَّمَآءِ 35,10; ferner ٱلسَّمَآءُ ٱلدُّنْيَا 31,20. – Plur. ٱلسَّمٰوَاتُ 30,16; ~ الأَرْض 16,12; 24,13; 38,11.13; 48,12.16; vgl. noch 31,1.20; 41,8; 19,13.

سنّ سُنَّةٌ „Bestimmung, (göttl.) Gesetz" 40,2 (ٱلْأَوَّلِينَ ـــ „Strafbestimmung Allâhs über...").

مَسْنُونٌ „geformt, gestaltet" ـــ حَمَأٌ 40,11.12.16.

سنبل „Aehre" 45,6; – سُنْبُلَةٌ Plur. سُنْبُلَاتٌ „Aehren" 44,21; 45,4.

سندس „Seide" ـــ ثِيَابُ 37,10.

سنم تَسْنِيمٌ Name e. Paradiesesquelle, deren Wasser bis zu den höchsten Wohnsitzen d. Gläubigen geleitet wird; 20,10.

سنو سَنَةٌ „Jahr" 25,6; – Pl. سِنُونَ 44,20; 45,6 (acc. temp.).

سهر ٱلسَّاهِرَةُ „das weite, offene Feld, der weite Plan; Dunstfläche d. Erde, Erdoberfläche" 27,15.

سهو سَهَا u. P. a. Plur. سَاهُونَ „vernachlässigend" m. عَنْ 9,6; m. فِي „sorglos (das Heil vernachlässigend) in..." (gleichsam watend in...) 28,15.

سوأ سَآءَ u. „übel, schlecht sein" 34,1 (v. Morgen, schlecht ausfallen). IV. „Böses tun" × حسن IV. 31,1.

سُوٓءٌ (اَلسُّوٓءُ) „Böses, Schlechtigkeit" 43,14 (~ اَلْفَحْشَآءُ); 45,11.14.

سوح سَاحَةٌ „Vorhof, Hof; Höfe" 34,1.

سود سَيِّدٌ „Herr (als Gemal)" 43,14.

سور سُورَةٌ „Sûra" (Abschnitt, Kapitel; Überschrift d. 114 Abschnitte des Kur'ân; eig. „Reihe" se von Steinen in d. Mauer [שׁוּר „Mauer"], also e. zusammenhängende Reihe von Versen; für Muh. ist سُورَةٌ = اَلْقُرْآنُ die Einzeloffenbarung); 1,1.11.17; 3,3; 4,4 u.s.w.

سِوَارٌ Plur. أَسَاوِرُ „Armbänder (– Ringe)" 37,10.

سَوْطٌ (eig. „Mischung") „Peitsche, Geissel" (d. Geflochtene) ـــُ عَذَابٍ 15,8.

سوع اَلسَّاعَةُ „die (letzte) Stunde" (des Gerichtes) 28,6; 35,5; 36,9 (bis; d. 2. demonstrat.); 41,9; 48,18.

سَوْفَ m. Impf = futurum (s. ...سَـ) 7,2; 8,17.18; 11,4; 14,1.2; 31,7; 33,18 (drohend = 33,20); vgl. noch 34,2; 39,16; 41,15; 48,6.

سوق سَاقٌ: „Bein (Schenkel)" 5,12 (indeterm.; d. Aufschürzen d. Kleider e. Zeichen (Sprichw. مَثَلٌ) für Flucht); 21,8.9.

اَلْمَسَاقُ „das Treiben, der Antrieb zu..." (إِلَى) 21,9 (zu Allâh hin).

سول II. m. acc. u. لِ P. „Jemandem etw. als leicht hinstellen = vorspiegeln (vorschwindeln)" 43,3; 47,10.

سوم II. P. p. fem. مُسَوَّمَةٌ „gezeichnet, gebrandmarkt" 29,7 (Steine).

سوى II. 1) absol. „vollkommen machen" (d. Geschöpfe, v. Allâh) 6,4; „ebenmässig gestalten" 21,12 (= عَدَّلَ; ~ خَلَقَ); – 2) m. acc. P. od. S. 13,10 (gleichmässig [zweckdienlich] machen, den Menschen = عَدَّلَ); 15,4 (ebenmässig bilden, entwickeln); 16,5 (gleich behandeln, Suff. bezieht sich auf ثَمُودُ); 20,20 (gleichartig zusammenfügen); 27,20 (eben-

mässig formen, d. Himmel); 40,13.

VIII. „aufrecht dastehen" (in seiner vollen Gestalt) 30,7 (Gabriel).

سَوَآءٌ m. عَلَى P. „gleich für…" (eig. „ein Gleiches ist es für euch… dies od. das") 23,20; – „Mitte" فِى سَوَآءِ ٱلْجَحِيمِ 33,2.

سير : سَارَ i. „wegziehen, sich fortbewegen" (v. d. Oberfläche d. Erde, die Berge) m. absol. Obj. سَيْرًا 23,17; – m. فِى „(herum)wandern auf (d. Erde)" 48,21.

II. Pass. (v. d. Bergen) „fortbewegt, fortgerückt, fortgetrieben werden = verschwinden" 14,12; 19,7.

سَيَّارَةٌ „Reisende, Reisegesellschaft, Karawane" 42,14 („einer von…") 43,4.

سِيمَا „Zeichen, Merkzeichen, Brandmarke (der Gottlosen)" 38,18.

سِينِينَ N. pr. طُورُ ـــــ „der Berg Sinai" 10,10 (سِينِينَ = سِينَآءُ).

شأم : ٱلْمَشْأَمَةُ „die Linke" (Hand) ـــــ أَصْحَابُ 10,5; 21,19.20.

شأن : شَأْنٌ „Geschäft" 11,18; „Vorhaben, Wirken" (v. ʾAllâh) 38,11.

شَتَّ Plur. أَشْتَاتٌ „getrennt, zerstreut"; أَشْتَاتًا 13,2 (حَال, abteilungsweise, in unterschied. Klassen).

شَتَّى Plur. zu شَتِيتٌ „verschieden, getrennt, mannigfaltig" 10,18.

ٱلشِّتَآءُ „der Winter" ∾ ٱلصَّيْفُ 7,18. [38,2;

شَجَرٌ coll. „Bäume" (∾ ٱلنَّجْمُ) مِنْ زَقُّومٍ ـــــ „der Zakkûm-Baum" 22,14 (fem. مَعْنًى, masc. لَفْظًا).

شَجَرَةٌ (Nom. unit.) „Baum" 33,6; ٱلزَّقُّومِ ـــــُ 33,5; vgl. 23,1 (das Baum-Holz für die Feuerreibung; ـهَا auf ٱلنَّار).

شَدَّ u. m. acc. „stärken, kräftigen" 37,14.

شَدِيدٌ „heftig" 16,15 (بَطْشٌ); ٱلْقُوَى ـــــُ „ein an Kraft Gewaltiger, ein an Kräften Starker" 30,7 (Gabriel); m. لِ „allzuheftig (begehrend) nach (für…)…" 8,12; – Plur. شِدَادٌ : ـــــ سَبْعٌ „7 Festen = 7 Himmel" 19,4; ـــــ سَبْعٌ „7 Harte (Schwere)" sc. Jahre 45,8.

أَشَدُّ m. Tamjîz „stärker in Bezug auf…" 27,20 („schwerer zu erschaffen"); وَطْأً ―― „noch stärker an Eindruck" 3,8 (s. auch أَقْوَمُ).

أَشُدٌّ „(männl.) Reife" 43,9.

شرّ : شَرٌّ 1) Subst. „Böses" × خَيْرٌ 13,4 (Tamjîz „an Bösem"); الشَّرُّ × الْخَيْرُ „Schlimmes" 25,12; 37,1 („Übel", v. Gerichtstag); ذٰلِكَ الْيَوْمِ ―― 37,4; „Unglück" 49,14 (bis).15 (bis); 50,2; – 2) „schlecht" m. Tamjîz 47,2 („schlecht hinsichtl. der (einen) Lage, Situation" = „ihr befindet euch in schlechter Lage").

شَرَرٌ „Funken" (d. Feuers) 26,20.

شرب : شَرِبَ a. 1) m. acc. „trinken" 22,21; – 2) m. absol. Obj. هَنِيئًا ~ أَكَلَ 17,13; 24,2; 27,4 (Imp.); – 3) m. بِ 20,11; 36,20 (= مِنْ); – 4) m. مِنْ „trinken von…" 22,14 (P. a. Plur.); 36,20; – P. a. Plur. (s. schon 22,14) الشَّارِبُونَ „die Trinker" 32,19; – m. acc. comparat. 22,15.

شُرْبٌ 22,15 (nach شَرِبَ acc. comparat. „gleich dem Trinken (iron. Saufen)…").

شِرْبٌ „Trunk, Tränkung" 35,20.

شَرَابٌ „Getränk" 19,8; 37,11.

شرح : شَرَحَ a. m. acc. S. u. لِ P. (dat. eth.) „erweitern" (d. Brust, zur Aufnahme d. Geheimnisses der reinen Wahrheit u. s. w.) 6,14; – سُورَةُ أَلَمْ نَشْرَحْ Name d. 94. Sûra d. Kur'ân 6,11.

شرق : مَشْرِقٌ „Osten, Orient" رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ 3,9; – Dual. الْمَشْرِقَانِ „die beiden Osten" (d. h. die Sonnenaufgänge im Winter u. Sommer) 38,6; – Pl. الْمَشَارِقُ „Gestirn- (od. Sonnen-) Aufgänge" ~ الْمَغَارِبُ 26,1; 31,20.

شرك IV. m. acc. „etwas (Jemandem) beigesellen" 24,17 („was sie ihm (Allâh) beigesellen"); m. acc. (…مِنْ) u. بِ 44,12.

P. a. Plur. الْمُشْرِكُونَ „die Götzendiener" (eig. „die Allâh etwas Beigesellenden") 41,14; 48,17.20.

VIII. P. a. Plur. مُشْتَرِكُونَ m. فِي „gemeinschaftlich teilneh-

mend an..." 32,14.

شَرِيكٌ Plur. شُرَكَآءُ „Gefährten, Genossen (od. Götzen)" 5,11 (bis).

شَرَى i. m. acc. u. بِ „verkaufen um..." 43,5.

VIII. m. acc. „kaufen" 43,6.

شطن : شَيْطَانٌ „Satan" 32,1; 40,4; —— رَجِيمٌ 14,19; — اَلشَّيْطَانُ 42,8; 44,20; 48,10; — Plur. اَلشَّيَاطِينُ 33,7.

شعب : شُعْبَةٌ Plur. شُعَبٌ „Verzweigungen, Äste" 26,19 (v. Rauch = Säulen).

شَعَرَ u. absol. „merken" 43,1 u. 48,18 („ohne dass sie es merken").

شَاعِرٌ „Dichter" 17,20; 24,9 („ein Dichter ist er"); 32,15.

اَلشِّعْرَى „der Sirius" (d. grosse Hunds-Stern, von d. alten Arabern verehrt) 31,10 (—— رَبُّ).

شَغَفَ a. m. acc. „entflammen" (eig. Jem. am Herzbeutel verletzen); m. Tamjîz حُبًّا „in Liebe" 43,20. [10,2.

شَفَةٌ Dual. شَفَتَانِ „zwei Lippen"

شَفَعَ a. „Fürbitte einlegen, fürbitten" P. a. Plur. اَلشَّافِعُونَ „die fürbittenden" 2,19.

شَفَاعَةٌ „Fürbitte" 2,19; 30,16.

شَفْعٌ (اَلشَّفْعُ) „das Paar" (d. i. Mann u. Weib) 15,5 (∾ اَلْوَتْرُ).

شفق IV. P. a. Plur. مُشْفِقُونَ m. مِنْ „vor etw. sich fürchtend, erschreckend" 25,14; — m. فِي „zärtlich besorgt um..." (od. „in Furcht um...") 24,7 (was ihnen nach d. Tode geschieht).

شَفَقٌ „Abendröte" 14,4.

شق : شَقَّ u. m. acc. „spalten" (den Erdboden) m. absol. Obj. شَقًّا „in Spalten" d. h. in viele Spalten 11,15.

VII. „sich spalten" 13,18 (zerreissen, durch Gewölk, v. Himmel); 17,9 (sich öffnen für d. Engelschaaren, v. Himmel); 35,5 (v. Mond, Pf. fut. eschatolog.); vgl. 38,15 (Himmel).

Inf. اَلْاِنْشِقَاقُ „die Zerreissung" (d. Himmels durch Gewölk) 13,15; — —— سُورَةُ Name der 84. Sûra des Kur'ân.

شقو : أَشْقَى (اَلْأَشْقَى) „der Elendste, der Bösewicht" 6,7 (d. Un-

gläubige); 11,2 („der grundelende" Rückert); 16,4 (d.i. قُدَارُ بن سَالِفٍ).

شَكَرَ u. absol. „dankbar sein" 23,1; 36,3; – m. لَا „undankbar s." 44,14.

شُكُورٌ = شُكْرٌ „Dank" 37,3.

شَاكِرٌ „dankbar" 36,19 (حَالٌ zu ـهُ in هَدَيْنَاهُ × كَفُورٌ).

مَشْكُورٌ (سَعْيٌ) „bedankt, (gnädiglich) angenommen (anerkannt)" 37,11.

شكو : شَكَا u. m. acc. u. إِلَى P. „Jemandem etw. klagen" 47,13.

شمخ : شَامِخَاتٌ „hoch in die Luft Ragende (Berge)" 26,17.

شَمْسٌ (اَلشَّمْسُ) fem. „die Sonne" 14,12; 15,17; 16,1; 42,7; – ~ القَمَرُ 21,1 u. 38,1; – شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا 37,5 (indeterm.; od. „Hitze"); – سُورَةُ الشَّمْسِ Name der 91. Sûra des Kur'ân 15,17.

شمل : شِمَالٌ „Linke" (Hand) 17,14; أَصْحَابُ الشِّمَالِ 22,9 (bis); 25,20 (عَنِ اليَمِينِ × عَنِ الشِّمَالِ „von Links.") [7,8.

شنأ P. a. Sing. شَانِئٌ „Hasser"

شهب : شِهَابٌ „flamme" 32,3; 40,5 (Sternschnuppe).

شَهِدَ a. m. acc. „bezeugen" 47,8 (acc. = Ausnahmesatz, إِلَّا); „als Zeuge beiwohnen einer S. (u. sie bewachen)" 20,8.

شَاهِدٌ „Zeuge" ——— شَهِدَ „bezeugen" 43,15; 16,9 (= am Gerichtstage anwesend; m. عَلَى „gegen, wider..." 3,13 („als Zeuge", حَالٌ); vgl. Plur. شَاهِدُونَ 33,11 (spöttisch: „waret ihr dabei?"); – Plur. شُهُودٌ „Anwesende" 2,4 (حَالٌ „die immer um ihn sind"); – m. عَلَى „Zeugenschaft ablegend für... (bezeugend das...)" 16,10.

مَشْهُودٌ „Bezeugtes" (= die Wunder am Gerichtstage): وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ „bei einem Zeugen und einem Bezeugten" 16,9 (Indeterm.).

شَهِيدٌ m. عَلَى „Zeuge für..." 8,11 (Subj. Mensch od. Allâh); 16,12 (Zeuge von...). [niss" 25,18.

شَهَادَةٌ „Zeugenschaft, Zeug-

شهر : شَهْرٌ „Monat" 1,15.

شهو VIII. m. acc. „begehren, Lust haben zu..." 22,41 „wornach

ihnen gelüstet"); 24,5; 27,3 (——— مِمَّا).

شَوْبٌ „Mischung" مِنْ حَمِيمٍ ——— 33,8.

شوظ : شُوَاظٌ „Flamme (ohne Rauch)" مِنْ نَارٍ ——— 38,14.

شوى : شَوًى (الشَّوَى) entw.: „die Extremitäten (Aussenglieder)" od. Plur. zu شَوَاةٌ „Kopfhaut" 25,11.

شىء : شَآءَ a. „wollen" 1) absol. 3,1 (bis; „ausser dass Allâh [es] will"); 3,16 („darum, wer [sich erinnern od. ermahnen lassen] will"); vgl. 11,10; 37,15 (bis); 37,16 (bis; „doch ihr werdet nicht wollen (d.i. richtig wandeln)"); ferner 15,1 (bis); 19,15; 22,19.21; 45,17; — إِنْ شَآءَ ٱللَّهُ 48,7; (ٱللَّهُ) إِذَا شَآءَ 11,13 (Parenthese); إِلَّا أَنْ يَشَآءَ ٱللَّهُ 46,21 („zulassen"); — 2) m. acc. 6,5; 37,17; 45,17; 48,11; يُضِلُّ ... ; (وَيَهْدِي ~) 30,16 لِمَنْ يَشَآءُ مَنْ نَشَآءُ 2,12.13; مَنْ يَشَآءُ وَيَهْدِي ... 46,21; 49,3; — 3) m. أَنْ u. Subj. „wollen dass..." 2,15; 14,20.

شَيْءٌ (eig. „Gewolltes") „Sache, Ding, res" 13,14 („Etwas"); 35,7; 36,17 (näml. im Mutterleib als Embryo); — كُلُّ شَيْءٍ „jedes Ding (alle Dinge)" 16,12; 19,10; 35,11 (m. عَآئِد). 12; 49,5; مِنْ كُلِّ شَيْءٍ 29,15 (خَلَقْنَا). 40,6 (allerlei Dinge = acc. nach نبت IV.); — مِنْ أَيِّ شَيْءٍ „woraus?" (خَلَقَهُ) 11,12; vgl. 44,13 (= أَيَّ شَيْءٍ كَانَ); — sehr häufig im Negationssatze: = „Nichts" لَا يُغْنِي ... شَيْئًا 24,19; vgl. 30,16.18; وَمَا ... مِنْ شَيْءٍ „gar Nichts, auch nicht das geringste" 24,4; 29,11; 46,10.12; وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ 40,7 („und es gibt kein Ding ..."); غَيْرُ شَيْءٍ „ein Nichts" 24,12.

شِيبٌ Plur. zu أَشْيَبُ d.i. „Weisshaarige" 3,15. [Saih 47,3.

شيخ : شَيْخٌ „ein Greis, ein Eures gleichen" 36,12.

شيع : شِيَعٌ Plur. أَشْيَاعٌ

شِيعَةٌ Plur. شِيَعٌ „Parteien, Sekten" ——— ٱلْأَوَّلِينَ 39,20.

صَبَّ u. m. acc. u. عَلَى „ausgiessen, ausschütten über..." 15,8; m. absol. Obj. صَبًّا 11,14 („mit ei-

gewissen Gusse d. i. in Strömen").

صبح II. m. acc. „des Morgens zu Jem. (über Jem.) kommen" 36,5 (Strafe).

IV. eig. „des Morgens sein" = sein (كَانَ); m. كَ 5,1 („da war er [der Garten] wie...").

P.a. Plur. als حَال: مُصْبِحِينَ (eig. „als in den Morgen Eintretende" = adverb. „früh Morgens, am Morgen" 4,19; 5,1; 41,7 (= wie sie früh aufstanden).

صُبْح „Tagesanbruch, Morgenfrühe, Morgen" 2,14; 14,17 („frühlicht"); صُبْحًا acc. temp. „zur Morgenfrühe" 8,10.

صَبَاح „Morgen" 34,1.

صبر: صَبَرَ i. „geduld haben" 1) absol. „geduldig ausharren, sich gedulden" 23,19.20; 47,20; – m. absol. Obj. 25, 6 f. (فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا „doch! üie gez iemende Geduld!"); – 2) m. acc. „aushalten, erdulden" 37,4 (بِمَا صَبَرُوا = بِصَبْرِهِمْ; Anspielung auf d. Gelübde der erkrankten Brüder Hasan u. Husain u. deren Armenspenden); – 3) m. لِ S. „auf etw. warten" 5,16; 2,2 („in Geduld harren auf..." od. „dulden für..."); 37,12; 24,20 (geduldig erwarten, das Urteil); – 4) m. عَلَى S. „geduldig etwas ertragen" (eig. „geduldig s. gegen...") 3,10 (Imp.).

VIII. Imp. وَاصْطَبِرْ „erdulde, halte aus!" (das Unrecht) 35,19.

صَبْر „Geduld" 8,6; 10,4 (Beharrlichkeit); 43,3 u. 47,10: فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ist ellipt. Aussagesatz: „also – es gilt, das Sachgemässe ist – geziemende Geduld"; vgl. Zam., Muf. 14,5; vgl. oben 25,7.

صبو: صَبَا u. m. إِلَى „leidenschaftl. Zuneigung fühlen zu..." 44,5.

صحب: صَاحِبٌ „Genosse, Gefährte" 14,18 u. 30,6 (= Muhammad); 35,20 (صَاحِبُ الْحُوتِ; (قُدَارُ بن سَالِفٍ) „Bewohner (Geselle) des Fisches" = Jonas 5,17; – Dual. 44,14.17; – Plur. أَصْحَابٌ 1) „Genossen, Gefährten" (von früher = عَاد, ثَمُود u.s.w.) 30,1; 2) in speziellen Verbindungen (= „Besitzer, Inhaber von...", die von ..., die Genossen, Herren von...":

أَصْحَابُ الأَيْكَةِ „die Bewohner des Baumdickichts, die Waldbewohner" (zu ihnen kam der Prophet Šuʿaib) 41,5. [4,18.

الْجَنَّةِ ــــــ „Eigentümer d. Gartens"

الْحِجْرِ ــــــ = ثَمُودُ 41,6.

الأُخْدُودِ ــــــ „die Herren der Grube" 16,9.

الْفِيلِ ــــــ (Leute, Führer) 7,12.

النَّارِ ــــــ (Hüter, Wächter) 2,9.

الْيَمِينِ ــــــ „die Genossen der Rechten" (d. Gläubigen, denen das Tatenbuch in d. rechte Hand gegeben wird am Tage der Auferstehung) im Gegensatze zu:

الْمَشْأَمَةِ ــــــ 2,16; 22,5.6.8; 23,9 (bis)

الشِّمَالِ ــــــ 22,9 (bis).

الْمَيْمَنَةِ ــــــ 10,5; 21,19 (bis) ×

الْمَشْأَمَةِ ــــــ 10,5; 21,19 (bis).

صَاحِبَةٌ „Genossinn" 11,17; 25,9 (Frau).

صحف : صُحُفٌ Plur. zu صَحِيفَةٌ „Rollen, Blätter" 11,11 (Rollen d. Propheten; Vs. 13–15 ist تَذْكِرَةٌ zu صِفَةٌ u. Vs. 12 Parenthese); ــــــ مُنَشَّرَةٌ 2,21 (Blätter d. Kurʾān); الصُّحُفُ الأُولَى „die alten Rollen" 6,9; صُحُفُ إِبْرٰهِيمَ وَمُوسَى; 6,4; vgl. 31,5; الصُّحُفُ „die Bücher" (am jüngsten Tag) 14,14.

صخ : الصَّاخَّةُ „die Dröhnende" (Gerichtsposaune) 11,17.

صخر : الصَّخْرُ „der grosse Fels, der harte Stein" (zum Häuserbau) 15,7.

صَدَرَ u. (eig. „von d. Tränke zurückkehren") „hervorgehen, hervorkommen" (v. d. Todten) 13,2.

صَدْرٌ „Brust" 6,14 („erweiterten wir dir nicht deine Brust?"); 41,16 („Inneres"); – Plur. صُدُورٌ 8,13 („Brust"); 41,2 („Busen"); 50,3.

صَدَعَ a. m. بِ „etwas offen sagen, verkünden, bekennen" 41,14.

II. Pass. m. عَنْ „Kopfschmerz haben von…" 22,3.

صَدْعٌ „Durchbruch, Spaltung" ذَاتُ الصَّدْعِ (v. d. Erde) 12,7.

صدق : صَدَقَ u. absol. „die Wahrheit sprechen" × كَذَبَ 43,16.

Inf. صِدْقٌ „Wahrhaftigkeit (od. Trefflichkeit)" مَقْعَدُ ــــــ 36,13 (Paradies).

P. a. صَادِقٌ „gewiss, wahr"

28,13 (d. Drohung); – Plur. صَادِقُونَ u. m. أَلْ „die Wahrheit Redende, Wahrhafte, Wahrhaftige" 5,12; 23,8 (Aufrichtige); 24,12; 33,13; 39,19; 43,2; 45,12; 43,17; 47,10.

الصِّدِّيقُ „der höchst Wahrhaftige" —— يُوسُفُ 45,4.

II. 1) absol. „glauben" 22,16; – 2) „die Wahrheit bekräftigen, wahrheitsliebend s." 21,9 (Subj. الإِنْسَانُ); – 3) m. acc. P. „bestätigen" 32,16; – 4) m. بِ „aufrichtig glauben an..." 25,14; 10,18 („beglaubigen" × كَذَّبَ).

Inf. تَصْدِيقٌ „Bestätigung, Bewahrheitung" 49,4.

P. a. Plur. مُصَدِّقُونَ „für wahr Haltende" (sc. d. Auferstehung, spöttisch) 33,1.

V. m. عَلَى „Gunst (Gefälligkeit) erweisen" 47,17 (nicht „Almosen geben").

P. a. Plur. المُتَصَدِّقُونَ „die Gunst (Gefälligkeit) Erweisenden" 47,17.

صدو V. m. لِ P. „Jemandem (freundlich) entgegenkommen" 11,9 (تَصَدَّى für تَتَصَدَّى). [22,11.

صَرَّ IV. m. عَلَى „beharren auf..."

صَرَّةٌ: فِي —— „unter (mit) Lärm, Geschrei" 29,4 (= حَالٌ).

صَرْصَرٌ „(eisig und) pfeifend, heulend" (Wind) 17,4; 35,15.

صرط: صِرَاطٌ (= strata [via]) „Weg, Strasse" 34,18 (bis; als بَدَلٌ; vgl. Zam., Muf. 48,20; Mehren, Rhet. 81); – عَلَيَّ —— هَذَا „dies ist ein Weg, der mir obliegt, zu dem ich verpflichtet bin" 40,19 (Art, Weise); – الجَحِيمِ —— 32,9 („Pfad").

صرع: صَرِيعٌ Plur. صَرْعَى „zu Boden gestreckt (geworfen)" = todt 17,5.

صَرَفَ i. m. acc. u. عَنْ „etwas abwenden von..." 43,12; 44,5.6.

صَرَمَ i. m. acc. „abernten (den Garten), Lese halten, abpflücken" 4,19 (d. Datteln sammeln; Energet. I.; ـهَا = Garten).

صَارِمٌ Plur. صَارِمُونَ 5,2 („erntend, früchte pflückend").

صَرِيمٌ „abgeerntet, abgelesen" (v. Garten) 5,1 (فَعِيلٌ = مَفْعُولٌ oh-

ne femin.-Endung).

مُصَيْطِرٌ P.a. سَيْطَرَ = صَيْطَرَ m. عَلَى „Wächter, Aufseher, Gewalthaber über..." 18,14. [2,5 (s. رهق IV.).

صعد : صَعُودٌ „Anhöhe, steile Höhe"

صَعِقَ a. „ohnmächtig werden" 24,19 (beim ersten Posaunenschall).

اَلصَّاعِقَةُ „das Krachen, Gekrache" (Blitz u. Donnerschlag) 29,13.

صغر P.a. Plur. اَلصَّاغِرُونَ „geringgeschätzt, verachtet" 44,4.

صَغِيرٌ „Kleines" x كَبِيرٌ 36,12.

صفّ : صَفَّ : صَفًّا „in Reihe(n)" 19,14 (nach قَامَ, v.d. Engeln); vgl. unten über اَلصَّافَّاتُ ; - صَفًّا صَفًّا „Reihe an Reihe, reihenweise" 15,13 (absol. Obj. zu جَآءَ).

P.a. Plur. m. اَلصَّافُّونَ „in Reihe stehend" 33,16.

P.a. Plur. fem. اَلصَّافَّاتُ „die in Reihe Stehenden" (Engel); eig. اَلصَّافَّاتُ أَقْدَامُهَا فِي اَلصَّلٰوةِ m. inner. Obj. صَفًّا „mit einer gewissen (d.h. vortreffl.) Ordnung" 31,16. 19; - سُورَةُ ــــ Name d. 37. Sûra des Kur'ân 31,16.

P.p. fem. مَصْفُوفَةٌ „wohlgereiht" (Kissen) نَمَارِقُ ـــ 18,12; عَلَى سُرُرٍ ـــ „in Reihen aufgestellt" 24,2.

صَفَحَ a. „vergeben" 41,9 (m. inner. Obj. اَلصَّفْحَ „in gnädiger Vergebung"; „darum vergib [deinem Volke] in gnädiger V.").

صفر : أَصْفَرُ Plur. صُفْرٌ „gelb (schwarzgelb)" 26,20 (جِمَالَاتٌ).

صفو VIII. اِصْطَفَى m. acc. u. عَلَى „auswählen aus..., bevorzugen vor..." 33,12 (أَاَصْطَفَى = أَصْطَفَى).

صكّ : صَكَّتْ u. „(heftig) schlagen" m. acc. (d. Gesicht) 29,4 (d.i. zur Verwunderung d. Fingerspitzen an d. Stirn schlagen). [44,18.

صلب Pass. „gekreuzigt w."

صُلْبٌ „Lende" (des Mannes) 12,6 (∾).

صلح P.a. Plur. صَالِحُونَ u.m. اَلْ „die Vollkommenen, Rechtschaffenen, Gerechten" 5,18; 48,13; قَوْمٌ ـــ „rechtschaffene Leute" 42,13.

P.a. Plur. fem. اَلصَّالِحَاتُ „die

guten Werke" 8,5; 10,12; 14,7; 16,14.

صَلْصَالٌ „Lehm, (trockener) Ton" 38,5; 40,11.12.15.

صلو II. „(das vorgeschriebene Gebet) beten" 6,8; 1,7; 21,9; 7,8 (m. لِ „zu...").

P.a. Plur. m. ٱلْمُصَلُّونَ „die Betenden, die das (vorgeschriebene) Gebet Verrichtenden" 2,17; 9,6; 25,12.

صَلوٰةٌ „das (vorgeschriebene) Gebet" 9,6; 25,13.18; 4,1 (= d. 5 Pflichtgebete).

صَلِىَ a. m. acc. „die Hitze (des Feuers = acc.) aushalten" 4,7 („erdulden wird er ein Feuer..."); 6,7; 11,2; 13,12; 14,3; 18,8; 23,19 (Imp. اِصْلَوْهَا).

P.a.m. صَالٍ „brennend" (im Höllenfeuer) 33,16 (صَالِ ٱلْجَحِيمِ (f. صَالِي)).

P.a. Plur. m. صَالُونَ „brennend (im Höllenfeuer)" 20,6 (صَالُو ٱلْجَحِيمِ).

II. m. dopp. acc. „Jemanden in's Feuer werfen" 17,17 (braten lassen, v. d. Hölle).

IV. m. acc. P. u. S. „Jemanden mit ... brennen" 2,8.

Inf. تَصْلِيَةٌ „Sengen, Brennen" 23,10 (ـــُـ جَحِيمٍ).

صمد : ٱلصَّمَدُ (Allāh) „der Unabhängige, Selbständige" oder „der Ewige" 34,7.

صوب IV. m. acc. u. بِ (eig. „Jemanden mit etw. als Ziel treffen") „ihm etw. zukommen lassen, ihn mit etw. beteilen" 45,17.

صَوَابٌ „Treffendes, Richtiges" (wie für bitte etc.) 19,14. [17,8; 19,6.

صور : ٱلصُّورُ „Horn, Trompete"

صُورَةٌ „Gestalt (Form)" 13,10.

صوع : صُوَاعٌ „Trinkbecher" (= ٱلسِّقَايَةُ) 46,16.

صيح : ٱلصَّيْحَةُ „der Schrei (Gabriels)" 41,7; صَيْحَةً وَاحِدَةً 36,1.

صيف : ٱلصَّيْفُ „der Sommer" ~ ٱلشِّتَآءُ 7,18.

ضبح : ضَبْحٌ „Schnauben" (d. Rosse im Rennen); ضَبْحًا absol. Obj. „mit heftigem Schnauben" 8,10 („bei den m. h. S. Dahinstürmenden...!").

ضَحِكَ a. „lachen" ✕ بَكَى 31,14; — m. مِنْ [illegible] " 20.11.14.

IV. „lachen lassen" × بَكَى IV. 31,8.

P.a.fem. ضَاحِكَةٌ (sc. وُجُوهٌ) „lachend" 11,18.

ضحو : ضُحًى „heller Schein, Frühglanz (der Sonne)" 16,1 (ضُحَاهَا genet.; Zam., Muf. 160,9; „der helle (lichte, steigende) Tag" 6,17; 7,1; – سُورَةُ الضُّحَى Name der 93. Sûra d. Ḳur'ân 6,17 (d. Voranstellung vor der „Nacht" بِٱعْتِبَارِ الشَّرَفِ × Sûra 92 [Voranstellung der „Nacht" vor d. „Tage" (بِٱعْتِبَارِ الأَصْلِ]); 28,1 (هَا- auf السَّمَاءُ; „Tageslicht"); „Morgen" × عَشِيَّةٌ 28,8 (هَا- auf السَّاعَةُ). [47,16.

ضر : ضُرٌّ „(Hungers-)Not"

ضَرَبَ i.m. فِي loci u. 2.Vb. („um zu") 3,19 (herumziehen im Lande, sich herumschlagen).

ضرع : ضَرِيعٌ „Dornstrauch" 18,9.

ضغث : ضِغْثٌ Plur. أَضْغَاثٌ „Gewirr" 45,2 (أَحْلَامٍ ـــ).

ضَلَّ i. „irren, vom rechten Wege abgehen" 30,6 (∼ وَمَا غَوَى); – m. عَنْ „abirren von..." × هدى VIII. 30,20; vgl. 4,14 (× بِٱلْمُهْتَدِينَ).

II. Inf. تَضْلِيلٌ „Irreführung (Verführung); Verderben" 7,12 (فِي ـــ „zu Schanden").

IV. m. acc. P. „irre gehen lassen" 2,12 (× هَدَى m. acc. P.).

P.a. ضَالٌّ „irrend" 7,3 (× هَدَى); Plur. ضَالُّونَ u. m. أَلْ „die Irrenden" 5,4 (auf d. Wege zum Garten); 20,13; 22,13; 23,10 (= أَصْحَابُ الشِّمَالِ); 33,9; 35,1 (vgl. Zam., Muf. 168,16.).

ضَلَالٌ „Irrtum" 35,17 und 36,10 (∼ سُعُرٌ); 48,3; مُبِينٌ ـــ 42,12; 43,20.

ضِيزَى (فُعْلَى v. الضَّيْزُ participiell gebrauchter Inf.) „Betrug = betrügerisch" 30,13 (قِسْمَةٌ; Zam., Muf. 183,17).

ضيع IV. m. acc. „verloren gehen lassen" 45,18; 47,20.

ضَيْفٌ „Gäste" 36,4; vgl. 29,1.

ضيق : ضَاقَ i. „eingeengt sein durch..." od. „beklommen s. über (durch)..." m. بِ 41,16.

طَبَقٌ (eig. „Deckendes") „Schichte, Lage = Zustand" 14,5 (حَالٌ).

طحا a. (v. d. Erde) „ausbreiten" m. acc. 16,2. [„forttreiben, entfernen" 42,13.

طرح a. m. acc. (u. ظَرْفٌ) „weit

طرف : طَرْفٌ „Blick" 32,20; 39,3 (قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ „in Bezug auf den Blick [das Herumschauen] sich Beschränkung Auflegende" (Paradiesesjungfrauen = züchtigen Blickes)).

طرق : اَلطَّارِقُ „der Nachtstern" 12,1.4 (bis); سُورَةُ — Name der 86. Sûra d. Ḳur'ân. 12,1.

طعم IV. m. acc. P. „speisen" 2,17; 29,21; 37,2 (fin.); — m. acc. u. مِنْ „mit Speise versehen gegen (Hunger)..." 8,1; — m. dopp. acc. „Jem. mit Speise speisen" 37,2 (init.).

Inf. إِطْعَامٌ m. acc. „das Speisen" 10,3 (vgl. Zam., Muf. 99,8.

طَعَامٌ „Nahrung, Speise (des Menschen) 11,14; 15,11 (Speisung); 17,19; 19,9 (Essen); 37,2; 44,10; — طَعَامُ الْمِسْكِينِ 9,6; 17,18; طَعَامًا ذَا غُصَّةٍ 3,11.

طغو : طَغْوَى (f. طُغْيَا „frevelmut, Gottlosigkeit" 16,4.

طَغَى a. „(das Maass) überschreiten (freveln)" absol. 15,8 (Subjj. عَادٌ — فِرْعَوْنُ u. ثَمُودُ); 27,16; 28,4; — m. أَنْ u. Perf. „Maass u. Ziel überschreiten, übermütig sein, weil..." 1,6; — m. فِي S. 38,2 („hinsichtlich"); — v. Blick „herumschweifen" 30,11; — v. Wasser „anschwellen" [17,7.

P. a. Plur. طَاغُونَ „das Maass Überschreitende, (Allâhs Satzungen) Übertretende, Übertreter, Widerspenstige" 5,6; 19,7; قَوْمٌ طَاغُونَ 24,11; 29,19; 32,12.

اَلطَّاغِيَةُ „der Donnerkrach" 17,4.

أَطْغَى absol. Comparat. „sehr ungehorsam" 31,11 (∾).

طفّ II. P. a. Plur. اَلْمُطَفِّفُونَ „die schlecht Messenden (Rückert: „die Schmälerer"), die das Maass Verkürzenden" 19,18.21; — سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ Name d. 83. Sûra d. K.

طَلْحٌ „Akazie" 22,6.

طلع VIII. „einblicken" 33,2 (hinunterschauen in die Hölle); mit عَلَى „unvermutet kommen über ..., aufsteigen über ..." 9,13.

P.a. Plur. مُطَّلِعُونَ „einblickend, (hinunter in die Hölle) schauend" 33,2.

طَلْعٌ (eig. Fruchtknopf d. Palme) „Frucht (Früchte, sc. des Zakkûm)" 33,6 (= حَمْلٌ). [1,16.

مَطْلَعٌ „Aufgang" ــــــ الفَجْرِ

طلق VII. „fortgehen" 5,2 (m. حَالٍ); m. إِلَى 26,18 (bis; Imp., mit zu subint. يُقَالُ).

طمّ: الطَّامَّةُ (طَمَّ u. „überfluten") „Unglück" ــــــ الكُبْرَى „das grösste U." 28,2 (v. d. Auferstehung).

طمأن IV. اِطْمَأَنَّ P.a. fem. m. الْ المُطْمَئِنَّةُ „(vergnügt) ruhend" od. „nicht beunruhigt (durch Zweifel)" 15,15 (Seele).

طَمَثَ i. „berühren, entjungfern" 39,3.9. [(„blenden", d. Augen);-

طَمَسَ i. m. acc. „auslöschen" 36,4

Pass. (v. d. Sternen) „ausgelöscht werden, verlöschen" 26,11. [2,5; 25,20.

طَمِعَ a. m. أَنْ „begehren, dass..."

طهر II. m. acc. S. „reinigen" (d. Kleider vor d. Gebete) 2,1 (Imp.).

P.a. Plur. المُطَهَّرُونَ „die Reinen" (sc. Engel) 23,4

P. p. fem. مُطَهَّرَةٌ (Rollen) „rein, unberührt (von Satans Händen)" 11,11.

طَهُورٌ „reinigend" (von Sinnlichkeit) ــــــ شَرَابٌ 37,11.

طُورٌ „Berg" طُورُ سِينِينَ „der Berg Sinai" 10,10; - الطُّورُ „der Berg" 23,12.15; - سُورَةُ ــــــ Name der 52. Sûra d. Ḳur'ân (= der Sinai) 23,12.

طوع IV. m. acc. P. „gehorsam sein, gehorchen, folgen (u. darin beharren)" 1,10; 4,15 (neg. Imp. لَا تُطِعْ; bis); 37,12; - P. p. مُطَاعٌ „einer, dem (unter d. Engeln) gehorcht wird" (d. i. Gabriel) 14,18.

X. absol. „(es) im Stande sein, (es) vermögen" 5,12; - m. مِنْ, „vermögen, können" 29,13; - m. أَنْ u. Subj. „die Macht, das Vermögen haben, können, vermögen, im Stande sein" 38,13.

طوف: طَافَ u. m. عَلَى P. „herumgehen um..., umkreisen, die Runde machen bei..." 24,6; 37,8; - m. عَلَى P. u. بِ (womit?) „rund her-

umgehen um... (zur Dienstleistung für die Sitzenden)" 22,2; – m. عَلَى l. „darüber hinziehen" (v. Unwetter: طَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ „da zog über ihn [den Garten] hin ein Darüberhinziehendes" [Unheil طَآئِفٌ بَلَآءٌ]) 4,19; – m. بَيْنَ „zwischen" 38,19; – Pass. m. عَلَى „man wird um sie herumgehen" 32,19; 37,6.

طَآئِفَةٌ „ein Teil, Einige, Einzelne" m. مِنْ 3,17. [übertr. شُغْلٌ (Geschäft) 3,8.

طول : طَوِيلٌ „lang" 37,13 (Nacht);

طُوَى N. pr. (Tal) 27,16.

طير X. P.a. مُسْتَطِيرٌ (v. Übel) „sich weit ausbreitend" 37,1.

طَيْرٌ „Vögel" coll. 7,13; 44,9.18; „ —— لَحْمُ (Geflügel) 22,3.

طِينٌ „Ton" لَازِبٌ —— 32,4; u. „ —— حِجَارَةٌ مِنْ 29,7.

ظَلَّ a. „den ganzen Tag hindurch sich irgendwo befinden, etwas tun" = sein (كَانَ); m. Impf. = pflegen..." 22,20 (ظَلْتُمْ für ظَلِلْتُمْ); 40,3.

ظِلٌّ „Schatten" 22,6.10; (ظِلٌّ) ذُو ثَلٰثِ شُعَبٍ „der Schatten von 3 Säulen = der in 3 Säulen aufsteigt" 26,19 (sarkast. v. Höllenrauch); – Plur. ظِلَالٌ „Schatten, schattige Stellen" 27,3; 37,6 (= schattige Reben; هَا – auf جَنَّةٌ).

ظَلِيلٌ „Schatten gebend (spendend), schattend" 26,19.

ظَلَمَ i. absol. „ungerecht sein, freveln" 24,20; 30,1; 32,8.

P.a. Plur. ظَالِمُونَ u. m. الْ „Ungerechte, Übeltäter, Frevler" 5,5; 33,6; 37,17 (vorausgesetzter acc.; Zam., Muf. 24, 5 sq.); 41,5; 43,11; 46,19 (= Diebe); 47,4 (ungerecht handelnd).

أَظْلَمُ absol. Comparat. „sehr ungerecht" 31,11 (∾).

ظَنَّ u. „meinen, wähnen, glauben" m. أَنَّ „dass..." 17,12; 20,1; 21,7 (Subj. وُجُوهٌ = أَرْبَابُهَا). 8; 44,19; 49,2 (annehmen, vermuten); m. أَنْ لَنْ 14,3.

ظَنٌّ „Meinung, Vermutung" 30,14 (Einbildung). 18.

ظَنِينٌ „zu verdächtigend, als mit Argwohn belastet (behaftet)"

m. عَلَى „gegen…" (sc. dass er [Muḥammad] von d. Offenbarungen Gabriels etwas zurückbehalten sollte) 14,19. [14,2.

ظَهْرٌ „Rücken" (d. Menschen) 6,14;

عَبَدَ u. „dienen" 1) absol. „Gott dienen" 31,15; – 2) m. acc. „Jemandem ('Allâh) dienen" 29,20 (لِيَعْبُدُوا = لِيَعْبُدُونِ + نِى –; als عَبْدٌ × رَبٌّ); 34,17; 41,17; – 3) speziell „verehren, anbeten" (m. acc.) 7,18 (…قُلْ); 32,9; 33,15; 34,12 f. (4 Impf., 3 Partic.) „nicht (niemals) werde ich anbeten das, was ihr anbetet; und nicht werdet ihr anbeten, was ich anbete; und nicht bete (od. habe ich angebetet), das, was ihr angebetet habet; und nicht habt ihr angebetet, was ich anbete"); 44,15.16.

عَبْدٌ „Knecht, Diener (Gottes)" × رَبٌّ „Herr ('Allâh)" 1,7; 30,8 (v. Muḥ.); 35,9 (= نُوحٌ); – Plur. عِبَادٌ 15,16; ~ اللّٰهِ 32,17; 33,15.18; 36,20; vgl. noch 33,19; 40,19.20; 41,3; 43,13 (= Menschen). [45,1.

عَبَرَ u. m. لِ „auslegen, erklären"

عِبْرَةٌ „Beispiel" (der zu Vermeidenden) 27,19 („siehe in dieser Sache ist etwas, woran man sich e. B. nehmen kann"); 49,3 (Beispiel, Lehre m. لِ „für").

عَبَسَ i. „die Stirn runzeln" 2,6 (~ بَسَرَ); 11,5.8 (Subj. Muḥ.); سُورَةُ عَبَسَ Name d. 80. Sûra d. Ḳ.

عَبُوسٌ „finster" (v. Gerichtstag) 37,3 (~).

عَبْقَرِيٌّ „'Abḳarisch" (aus 'Abḳar) 39,10 (Teppiche).

عَتَدَ IV. m. acc. u. لِ „für Jem. etw. bereitstellen, fertig machen, herrichten" 36,19; 43,21.

عُتُلٌّ „ein Gewalttätiger" 4,16.

عتو : عَتَا u. m. عَنْ „hoffärtig sein gegen…" 29,12.

P.a.fem. عَاتِيَةٌ „heftig brausend, entsetzlich" (Wind) 17,4.

عَجِبَ a. absol. „in Verwunderung sein, sich verwundern" 32,4 (über Gottes Allmacht); – m. مِنْ „über" 3,14.

عَجُزٌ Plur. أَعْجَازٌ „Baumstamm, Baumstrunk" 17,5; – أَعْجَازُ نَخْلٍ „Palmstämme" 35,15 (vgl. Zam.,

Muf. 84,6. [4 (nämlich لَا).

عَجُوز „eine Alte" عَقِيم ——— 24,

عجف : أَعْجَف Plur. عِجَاف (für

عُجُف) „mager" (Kühe) 44,21; 45,4.

عَجِلَ a. m. بِ „mit etw. eilen"

21,4 (sie, d. Offenbarung, wiederzugeben).

X. m. acc. P. „zur Eile antreiben" 30,

1; – m. بِ „um etw. sich beeilen = etwas beschleunigen" 28,16; „eilig herbeiwünschen" [34,1.

عِجْل „Kalb" 29,2.

P. a. fem. الْعَاجِلَةُ „das Dahineilende" (Leben mit seinen Vergnügungen) × الْآخِرَة 21,6; „das Vergängliche" (Leben = dieses Leben) 37,14.

عدّ II. m. acc. „(für die Zukunft) hinterlegen (Geld, etc.)" 9,11.

IV. m. acc. u. لِ „für Jem. etw. bereiten, in Bereitschaft setzen (haben)" 37,17.

عِدَّة „(bestimmte) Anzahl" 2,9.

P. p. fem. مَعْدُودَة „wenige (abgezählte)" ——— دَرَاهِم 43,6.

عَدَلَ i. II. m. acc. „ebenmässig (symmetrisch, proportioniert) machen" 13,10 (s. سوى II.).

عدو : عَدَا u. P. a. عَادٍ Plur. الْعَادُون „die Übertreter" 25,17.

P. a. fem. Plur. الْعَادِيَات „die Dahinstürmenden" (Kampfrosse) 8,7.10; ——— سُورَة Name der 100. Sûra des Kur'ân (vgl. Zam., Muf. 137,2).

VIII. P. a. مُعْتَدٍ „ein (das Recht, das Maass) Übertretender, Übertreter" 4,16; 20,4 (∾; „unüberlegt, unbesonnen").

عَدُوّ „Feind" 42,8.

عذب II. m. absol. Obj. عَذَابَهُ „mit seiner Strafe strafen" 15,15; m. acc. u. absol. Obj. 18,15.

P. p. Plur. m. مُعَذَّبُون „Gepeinigte, Gequälte" 33,4.

عَذَاب „Strafe, Pein, Qual" 3,12; 15,15 (absol. Obj.); 19,10.15; 23,16; 24,20; 25,5 (indeterm.); 32,14 u. 33,20 (des Jenseits); 32,15; 36,5; 37,17; 41,4 (bis); ∾ نُذُر 35,13.14.16.20; 36,5.6; ——— اللّٰه 48,18; ——— رَبِّهِم 25,14. 15; ——— الْآخِرَة 5,7 (bis); ——— الْجَحِيم 24,1; ——— السَّمُوم 24,8; ——— جَهَنَّم ——— يَوْمَئِذٍ 16,13 (bis); ——— الْحَرِيق u.

„die Strafe an jenem Tage" 25,9 (Annexion! vgl. Zam., Muf. 51,7); عَذَابٌ أَلِيمٌ 14,7; 43,15; vgl. 29,9; عَذَابٌ وَاصِبٌ 32,2; سَوْطُ عَذَابٍ 15,9; الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ 18,15.

عذر VIII. absol. „sich entschuldigen, Entschuldigungen vorbringen" 27,1.

عُذْرٌ (مَصْدَرٌ zu عُذْرٌ): عُذْرًا „zur Entschuldigung (für die Wahrhaftigen)" 26,10 (مَفْعُولٌ لَهُ zu الْمُلْقِيَاتُ).

مَعَاذِيرُ „Entschuldigungen" Plur. zu مَعْذِرَةٌ od. مِعْذَارٌ 21,4.

عُرُبٌ Plur. zu عَرُوبٌ „stets liebend, liebevoll" 22,8.

عَرَبِيٌّ „arabisch" قُرْآنًا — 42,4.

عَرَجَ u. m. إِلَى P. „emporsteigen zu..." 25,6 (Neusatz); m. فِي „zu etwas (wie auf e. Leiter) in die Höhe (hinauf) steigen" 40,3.

مَعْرَجٌ Plur. الْمَعَارِجُ „die Stufen" (zum Trone Allâhs) 25,2.5; سُورَةُ ـــ Name der 70. Sûra d. Kur'ân 25,2.

عرش: الْعَرْشُ „der Tron (Allâhs)" 17,10; 48,8; ذُو ـــ (= Allâh) „der Inhaber des Trones" 14,18; 16,16.

عرض Pass. „vorgestellt, vorgeführt w." (wie das Heer zur Heerschau vor d. Könige) 17,11.

IV. absol. „sich abwenden" 35,5; m. عَنْ „von..." 30,13; 41,14; 43,18; —

P. a. Plur. مُعْرِضُونَ 41,6; 48,17; 2,20 (حَالٌ „dass sie sich abwenden"; vgl. Zam., Muf. 28,3 f.).

عَرَفَ i. m. acc. „erkennen" 45,19 (× نكر IV.); „bemerken" 46,2 (Suff. = بِضَاعَةٌ); in allgem. Anrede تَعْرِفُ „du erkennst = man erkennt" 20,9; — Pass. „erkannt w." m. بِ „an..." 38,17.

عرف : عُرْفًا „reihenweise" (u. zahlreich wie d. Haare der Mähne (عُرْفٌ)) 26,9 (حَالٌ).

عرى : الْعَرَآءُ „der nackte Boden" 5,18.

عز : عِزَّةٌ „Macht, Majestät" رَبُّ الْعِزَّةِ 34,2.

الْعُزَّى „al-ʿUzzâ" (weibl. Götze) „die Mächtige" (fem. zu أَعَزُّ v. عَزِيزٌ s. d.

عَزِيزٌ 1) „ein Mächtiger, Unüberwindlicher, Herr, hoher Herr" 36,

يَا أَيُّهَا ٱلْعَزِيزُ 45,11; ٱمْرَأَتُ ٱلْعَزِيزِ 7 (∼); (= Josef) 47,3.16; 43,19 (= ٱلْمَلِكُ); – 2) determ. ٱلْعَزِيزُ „der Allmächtige" (Allâh) 16,11 (∼). [ren" 25,20 (حَالٌ „in Sch.").

عِزَةٌ Plur. عِزُونَ (f. عِزْوَةٌ) „Schaa-

عِزِينَ s. عِزَةٌ 25,20. [35,9.

عسر : عَسِرٌ „schwer" يَوْمٌ —

ٱلْعُسْرُ „das Schwere" (Enge d. Brust und Rückenlast) 6,15 (bis; × يُسْرٌ; vgl. „auf Freud' kommt Leid!").

ٱلْعُسْرَى × ٱلْيُسْرَى „das Schwere" (= das Harte, das Unheil = die Hölle) 10,19.

عَسِيرٌ „bedrängend, schwierig" (Tag) m. عَلَى P. „für..." 2,3 (∼ غَيْرُ يَسِيرٍ).

عَسْعَسَ v. d. Nacht „dunkeln" od. „herankommen u. abziehen" 14,17.

عَسَى m. أَنْ „vielleicht, dass..." 5,6; 43,7; 47,10 (!).

عشر : عَشْرٌ Num. card. femin. „zehn" وَلَيَالٍ عَشْرٍ „und (bei) zehn Nächten" (den letzten des Wallfahrtsmonats) [15,5.

عَشَرَ in Compos. m. „10" 2,9; 42,6.

عَشْرَةَ in Compos. fem. „10" 15, 18; 12,2; 13,6; 42,2; 1,2; 6,2.18; 8,8.

عِشْرُونَ Num. card. „20" 9,15; 10,15; 3,4; 13,16; 14,10; 16,7; 18,6.

عِشَارٌ Plur. zu عُشَرَاءُ „die im 10. Monat Trächtigen" (Kameelstuten) [14,13.

مَعْشَرٌ „Genossenschaft, Gesellschaft" 38,12 („Heer, Schaar"). [43,1.

عشو : عِشَاءً adv. „abends"

عَشِيَّةٌ „Abend" × ضُحًى 28,7.

عُصْبَةٌ „Schaar" (10 und darüber) 42,12.18.

عَصَرَ i. absol. „pressen" (Öl, Wein) 45,8; – m. acc. 44,8 (حَالٌ).

ٱلْعَصْرُ „der Nachmittag (das Nachmittagsgebet)" 8,2.5.

IV. P. a. Plur. fem. ٱلْمُعْصِرَاتُ (eig. „die einander Pressenden") „Regenwolken" 19,4.

عَصْفٌ (eig. Halm u. Blatt der Saatfrucht) „Saat" 7,14; „Halm und Blatt" ذُو ٱلْعَصْفِ (ٱلْحَبُّ) 38,4; – عَصْفًا absol. Obj. zu ٱلْعَاصِفَاتُ „mit Sturmeseile" 26,9.

ٱلْعَاصِفَاتُ „die Dahinstürmenden" (Engel) 26,9.

عصم X. „sich zu verwahren suchen, Widerstand leisten" 44,3.

عَصَى i. „rebellieren" 27,18 (Pharao); – m. acc. P. „gegen Jem. widerspenstig sein, rebellieren, sich empören wider..." 3,14; 17,6.

عِضَةٌ (f. عِضْوَةٌ) Plur. عِضُونَ „Abschnitte, Teile" (des Ḳur'ân) 42,13.

عطل II. Pass. (v. d. Kameelstute) „des Schutzes beraubt, vernachlässigt werden" 14,13.

عطو IV. absol. „geben (od. „gehorsam s.')" 10,18; – m. acc. „hergeben" 31,4; m. acc. P. „Jemanden beschenken" 7,2; – m. dopp. acc. „Jemandem etw. geben" 7,8.

VI. „sich kühn daranmachen" absol. 35,20. [بِذَا zu جَزَآءً].

عَطَآءٌ „Gabe, Geschenk" 19,2 (ist

عظم : عَظْمٌ Plur. عِظَامٌ „Knochen (Gebeine d. Menschen)" 20,20; 22,12; 27,14; 32,5 u. 33,1 (~ تُرَابٌ).

عَظِيمٌ „gross, gewaltig; herrlich, edel" 23,4 (v. Schwur „wichtig"); —— يَوْمٌ „ein grosser Tag" 20,1 (v. d. Auferstehung); 22,11 (Sünde); 4,13 (خُلُقٌ „edel"); 43,18 (List); v. Ḳur'ân 41,10; —— الْفَوْزُ „das grösste Glück" 33,5; —— النَّبَأُ 19,1 („gewaltig"); von Allâh: الْعَظِيمُ „der überaus Grosse" 17,18; 18,4; 23,3.11 (entwed. صِفَةٌ zu رَبِّ od. zu إِسْمٌ zu).

أَعْظَمُ „grösseres" Comp. ohne مِنْ 4,2 (2. Obj. zu تَجِدُوهُ ; ~ خَيْرٌ).

عقب : عَاقِبَةٌ „Ende, Ausgang" 48,21.

الْعَقَبَةُ „der steile Weg, die Steile; steiler Bergpfad" 10,2 (bis; „Klippe, Ecke?").

عُقْبَى „(schliesslichen) Ausgang, Ende (der Strafe)" 16,5 (هَا – auf ثَمُودُ).

عقد : عُقْدَةٌ Plur. عُقَدٌ „Zauberknoten" 49,15.

عَقَرَ i. m. acc. „die Flechsen (des Kameels) durchschneiden" 16,5; 35,20 (absol.)

عَقَلَ i. absol. „verstehen, Einsicht haben" 49,1; 42,4 (begreifen).

عقم : عَقِيمٌ „unfruchtbar" 29,4 (عَجُوزٌ; genus!); ٱلرِّيحُ ٱلْعَقِيمُ 29,12 (unfruchtbar = „ohne Regen"; مَفْعُولٌ!).

عَلَّ s. لَعَلَّ.

علق : عَلَقٌ „Blutklümpchen" (Entwickelung d. Samens zum foetus) 1,4; سُورَةُ ٱلْعَلَقِ Name der 96 (und ältesten) Sûra des Ḳur'ân 1,1.

عَلَقَةٌ „etwas geronnenes Blut, ein Blutklümpchen" 21,12.

عَلِمَ a. „wissen, verstehen" a) absol. 5,7 („o! dass sie es doch wüssten, einsähen").14 („ahnen"); 8,17.18 (bis; das 2. m. inner. Obj.; „kennen lernen"); 19,1.2 („erfahren"); 23,3; 24,20; 33,18 (den Ausgang sehen); 39,16 (zur Einsicht kommen); 41,15; 43,9; 44,17 („kennen"); 45,5 (verstehen); 46,13; – m. dir. Rede (Obj.) 33,14; – b) m. acc. „etwas wissen" 1,4 (مَا); 2,13 (kennen, der Zahl nach); 6,6 (Nomen u. Relativsatz); 13,9 (مَا).11; 14,16 (erfahren); 22,18 (u. فِيمَا, لَا تَعْلَمُونَ); 26,1 (مِمَّا); 35,18 („erkennen" مَنْ); 40,9.10; 45,11 („gar nichts Böses wissen wir über (gegen) ihn"); 46,17 (Obj. = selbständ. negat. Satz); 47,6.14 (bis).18 (مَا); 48,5 (bis; مَا); – c) m. بِ „um etwas wissen, von etw. Kenntniss haben" 1,8; 45,2 (P. act Plur.; „kundig um..."); 47,8; – d) m. أَنْ (أَنَّ) „dass..." 3,16.17.19 (die Tempora!; vgl. Jam., Muf. 138,13); 8,12; 18,3; 41,15; 45,12; 47,5 (Pf.).

II. a) absol. m. بِ „lehren, Belehrung geben durch..." 1,4; – b) m. acc. 38,1 (lehren); 30,7 (mitteilen; 2. Obj. fehlt); – c) m. dopp. acc. „Jemanden etw. lehren" 1,4 (2. acc. = Relativsatz); 38,1; 44,11; 46,12; – d) m. acc. u. مِنْ „lehren belehren über..." 42,9; 43,8; 48,12.

أَعْلَمُ Elat. „am besten wissend (kennend)" m. بِ 4,14 (bis); 14,6; 30,20 (bis); 31,3 (Pf.).4 (Praes.); 47,[illegible]

مَعْلُومٌ „bekannt, bestimmt, ausgemacht, festgesetzt" 22,13 (= gerichtstag); 25,13 (حَقٌّ „Gebühr"); 26,15 (قَدَرٌ); 32,18 (رِزْقٌ „Versorgung");

33,16 (مُقَامٌ); 39,17 (كِتَابٌ); 40,7 (بِقَدَرٍ
——); 40,18 (الوَقْتُ المَعْلُومُ „frist").

عَلِيمٌ „wohlwissend" a) „kundig, kenne, geschickt" 45,16 (حَفِيظًا v. Josef); —— غُلَامٌ 29,4; – b) v. Allâh „Allwissend (Allweise)" α) m. بِ „um..." 43,5; 45,10; – β) m. فَوْقَ (= übertreffend; eigentüml. Superlativ!) 47,1; – γ) العَلِيمُ „der Allwissende" ~ الحَكِيمُ 29,4; 37,16; 40,10; 42,10; 47,11; 48,11; ~ السَّمِيعُ 44,6; – الخَلَّاقُ العَلِيمُ 41,...

عِلْمٌ „Wissen, Kenntnis, ... Kenntniss, Einsicht" 30,13...; 43,9 (~ حُكْمٌ); ذُو عِلْمٍ „ein Wissensbegabter" 45,12; 47,1; عِلْمُ الغَيْبِ „das Wissen des Verborgenen (Zukünftigen)" 31,5; عِلْمُ اليَقِينِ absol. Obj. zu عَلِمَ od. acc. comparat. „mit dem Wissen der Gewissheit" = „mit überzeugender Gewissheit" 8,18. [Zeuge" 38,9.

عَلَمٌ Plur. أَعْلَامٌ „Berge, Berg-

العَالَمُونَ „alles Erschaffene, Geschöpfe, Kreaturen (Wesenklassen)" 5,20 („alle Welt"); 14,20; 48,16; – gewöhnl. Verbindung رَبُّ العَالَمِينَ 15,1; 18,1; 20,2; 23,5; 34,3.17.

علو: P.a. عَالٍ „das Hohe, Obere, Bedeckende" 37,10 („indem das sie Bedeckende Kleider ... sind..." حَالٌ zu هُمْ – in ثِيَابُ Vs. 19 od. حَسِبْتَهُمْ). – femin. عَالِيَةٌ „erhaben, hoch" —— جَنَّةٌ 17,13; 19,10. – Elat. الأَعْلَى „der Höchste" —— رَبُّكُمْ (رَبُّهُ) 11,4; 27,18; —— المَلَأُ „die hehre Versammlung (der Engel)" 32,1; —— الأُفُقُ 30,7; – —— سُورَةُ „Der (aller-)Höchste, der Erhabenste, (Mächtigste)" 6.1.4 (Name der 87. Sure des Kurân)

عَلَى Präpos. „auf, über"

I. räumlich, zur Bezeichnung der Ruhe (auf die Frage „wo?") 1) eig. a) direkt von e. Verbalbegriffe abhängig: von أَقَامَ („auf") — دَائِمُونَ („in") — قُعُودٌ („um", „über" 4,19) — طَافَ („um—herum") — كَانَ („auf") — مَرَّ („an") — وَسَمَ („auf") — اسْتَوَى VIII. („auf"); — b) von e. zu ergänzenden Verbalbegriffe abhängig (wie „seiend, befindlich, liegend, gesetzt, gelu-

gert, ruhend") 2,9; 9,13; 10,5; 11,19; 12,5; 13, 11; 17,10 („befindlich an…"); 20,8,14 („sitzend auf…"); 32,1; 32,18; 33,8 (= بَعْدَ); 35,4; 40,16; 41,2; 43,3 (فَوْقَ = عَلَى قَمِيصِهِ) —— = acc. (ظَرْف) „und sie brachten lügnerisches Blut auf dem Leibrocke (sichtbar)"; — 2) übertrag. nach حَفِظَ u. III. („über") — أَذِنَ („über") — سُلْطَانٌ („über") — مُصَيْطِرٌ — شَهِيدٌ u. شُهُودٌ („für") — صرّ IV. („auf") — غَالِبٌ — .

II. räumlich, zur Bezeichnung der Richtung (auf die Frage „wohin?") 1) eig. nach أَتَى („über") — خَرَجَ („vor, zu…") — تَابَ („zu") — جَعَلَ („über") — دَانِيَةٌ — („über") — رَفَعَ („auf") — رسل IV. u. Pass. („über, auf…") — زَادَ („zu-hinzu…") — صَبَّ („über") — شَرِبَ („auf") — طلع VIII. („über") — غَدَا („zu") — فَتَحَ („über") — قبل IV. („zu") — لَقِيَ IV. u. Pass. („auf") — هرع IV. Pass. („hinterher").

III. in weiterer Übertragung mit mehr weniger durchsichtigem lokalen Sinne: 1) nach أَتَى u. Pass. — قُرِئَ — قَصَّ („vor") — ; nach دَخَلَ 5,3; 29,2; 45,19; 46,13; 47, 16; 48,7; — 2) nach تمّ IV. („an") — نعم IV. („gegen, an, zu…") — حرم V — مَنَّ — وَسَلَامٌ عَلَى … 34,3; — 3) im feindl. Sinne („wider, gegen") nach صَبَرَ — شَاهِدًا عَلَى … 3,13 — سخر II. — ظَنِينٌ — عون X. Partic. pass. — بَصِيرَةٌ — حَفِظَ — كيل VIII.; — 4) nach den Verbis des Anreizens u. Zürnens: حَضَّ — الْمَغْضُوبِ — فَتَنَ — لَا تَثْرِيبَ … 47,21; — 5) nach den Begriffen von „schwer, leicht für …" عَسِيرٌ (يَوْمٌ) 2,3; vgl. noch سَوَاءٌ 23,20; — 6) v. d. Last, Pflicht, Schuld, die auf Jem. liegt: عَلَيْهِ „ihm obliegt" 31,9; عَلَيْنَا „auf uns lastet, uns obliegt, auf uns ruht, an uns ist es…" 11,1; 18,16; 21,5 (bis); عَلَيْكُمْ „auf euch lastend" (Gelöbniss) 47,6; هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ „dies ist ein mich verpflichtender Vorgang" 40,19; أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ „(Schwüre,) auf uns lastend" eig. أَيْمَانٌ ثَابِتَةٌ 5,10; وَمَا … عَلَيْكَ أَلَّا (eig. „es lastet auf

dir als Hinderniss") ohne dass du es übel nähmest, dass er nicht ..." (B. وَلَيْسَ عَلَيْكَ بَأْسٌ فِي أَنْ لَا ...); — 7) von dem Vorzug, der Auszeichnung e. P. od. S. vor einer anderen: nach أثر IV. — صفى VIII. — فَضَّلَ —; — 8) vom Zustande (auf die frage „wie?"): عَلَى وُجُوهِهِمْ „auf ihren Gesichtern" (werden sie in die Hölle geschleppt werden) 36,10; — 9) von dem Grund, der Ursache, worauf gestützt etwas geschieht: nach أَمِنَ „Jemanden (acc.) Jemandem (عَلَى) anvertrauen" 42,15; 45,4 (bis); — nach وَكَّلَ V. („auf") u. وَكِيلٌ („für"); — „auf grund" 48,15.19; — nach مرى III. („über"); — فُتِنَ („durch, mit"); — ferner nach حُزْنٌ — حَسْرَةٌ — يَا أَسَفِي („um, über"); nach دَمْدَمَ („über"); عَلَى حُبِّهِ „aus Liebe zu ihm (Gott)" 37,2; — nach قَدَرَ (عَلَى أَنْ ...) vgl. 5,3 (قَادِرِينَ als حَالٌ); 9,18 („gegen"); 12,6 (قَادِرٌ); 15,10 („verteilen"); 20,20; 21,13; 26,2; in 22,17 = لِ „zu dem, dass wir ... = weil..." (حَالٌ od. عِلَّة zu قَدَّرْنَا); — 10) von der Norm, nach der etwas geschieht: „nach, gemäss" 4,13 („du bist von edler Art"); 35,11 (عَلَى أَمْرٍ); — 11) von d. Redegegenstande: nach عَلِمَ m. مِنْ = acc. nach negat. مَا 45,11; nach قول V. m. acc. „Jemandem etw. andichten" 18,1; nach قَوْلٌ „der Spruch über uns..." 32,13 (oder حَقَّ zu عَلَى „unumgänglich notwendig für...").

عِلِّيُّونَ (עֶלְיוֹנִין) 1) „Generalregister" (über die Handlungen der Gerechten); — 2) „der höchste Ort" (Ort im 7. Himmel unter d. Trone Allâhs) = „Himmelshöhen" (oder = εὐαγγέλιον?) 20,7 (bis).

عَم Abbreviatur = عَلَيْهِ ٱلسَّلَامُ „über ihm sei friede!" 47,1 (nach يُوسُفُ).

عَمَّ = عَمَّا = عَنْ مَا = عَنْ ... أَيِّ شَيْءٍ „wornach?" 19,1 (nach سأل VI.).

عَمَّا = عَنْ مَا 24,17. [9,13.

عَمَدٌ Plur. zu عَمُودٌ „Säulen"

ذَاتُ ٱلْ... عِمَادٍ „Säulenbau"... „(Volk) mit Hochbauten" od. „mit

den Säulen" (Stadt, von Iram, s. d.) 15,6.

عمر P.p. البَيْتُ المَعْمُورُ „das vielbesuchte Haus" (= الكَعْبَةُ) 23,15.

عَمِلَ a. „tun, machen, verrichten" m. acc. 8,5; 10,11; 13,3 (bis; od. absol., dann مِثْقَالَ acc. comparat. „gleich dem Gewichte"); 14,7; 16,14; 22,4 („für ihr Tun"); 23,20 („für Das, was ihr zu tun pflegtet"; vgl. 24,2); 27,4; 31,1; 32,17 (= إِلَّا مِثْلَ مَا عَمِلْتُمْ); 41,13; 43,5 („vorhaben"); 46,14 („verüben"); vgl. 33,5 („arbeiten, sorgen"; m. لِ).

عَمَلٌ „(verdienstliches) Tun" 24,4; Plur. أَعْمَالٌ „Taten, Handlungen, Werke" 13,3.

P.a. Plur. العَامِلُونَ „die Arbeiter" (die Sorgenden; für d. Jenseits) 33,5.

P.a. fem. Sing. عَامِلَةٌ (وُجُوهٌ) „sich abarbeitend" 18,8.

عمى: الأَعْمَى „der Blinde" 11,8 (gemeint ist ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ).

عَنْ Präpos. (wirkliche Wegbewegung von einem Punkte [× مِنْ] bezeichnend) „von — weg" 1) „von — her" nach أَتَى m. acc. 32,11; عَنِ ٱلْيَمِينِ وَعَنِ ٱلشِّمَالِ „von Rechts und von Links" 25,19.20; طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ 14,5 (eig. über, weg von dem Anderen" = بَعْدَ „nach"); 2) nach den Verbis des Sichwegwendens u. Hütens („von", „vor") nach أُفِكَ Pass. — حجب P.p. Plur. — حُجُزٌ 18,2 („vor"; = عِنْدَ (عَنِ ٱلْقَتْلِ أَوِ ٱلْمَقْتُولِ)) — ردّ Pass. — زَاغَ III. 36,4; 43,10. 15.20; 44,3; 45,11.12; 46,1 (عَنْهُ = عَنْ; Muḥîṭ al-Muḥîṭ: رَاوَدَهُ عَنْ نَفْسِهِ; ضَلَّ — صَرَفَ — (نَفْسِهِ وَعَلَيْهَا خَادَعَهُ) — عرض IV. — عَنَّا („gegen") — هَلَكَ — نَهَى — غَائِبُونَ „gewichen ist von mir ..." 17,16; — ولى V. —; عَنْ ... (سُبْحَانَ ٱللّٰهِ) 24,17; 33,14; 34,2; — 3) nach den Verbis des Aufdeckens, Entblössens, Fragens u. s. w. nach كُشِفَ — وَضَعَ (von—weg) — سَأَلَ u. Pass. u. VI. („nach"); vgl. 41,13 („wegen"); — 4) nach den Verbis des Vernachlässigens u. des e. Sache entbehren könnens" nach لَهِيَ V. („um") — غَافِلُونَ — سَهَا — غنى IV. 4,7 (optat.); 11,1; 17,16; 24,19; 41,8; 46,10.11 (m. مِنْ); — 5) die

Quelle u. Ursache angebend: nach نزف Pass. 32,20 („berauscht w. von...") — صدع II. Pass. 22,3 („Kopfschmerz haben von..."; — 30,6 (عَنِ الْهَوَى [nach نَطَقَ] „aus eigenem Willen" („Gelüste").

عِنَبٌ „Trauben" 11,15; — Pl. أَعْنَابٌ „Weinreben, Weinstöcke" 19,11.

عِنْدَ Präpos. „zur Seite, seitens, neben, bei" 1) lokal („wo?") a) bei تَرَكَ u. وَجَدَ („bei"); — b) ohne ausdrücklich gesetztes Verbum („bei") 5,8.16; 14,18; 24,13.16; 30,10 (init. u. med.; „bei welchem [näml. سِدْرَة-Baume]"); 31,5; 32,20; 36,13 („bei, zur Seite"); 40,7; 44,19 (wenn du bei deinem Herrn bist); 47,4; — c) „von Seiten" = „durch" 11,3 (von... ausgehend); 29,7; 45,21 („von mir aus"); — 2) „bei" = haben 33,17; — 3) in d. Zusammensetzung: مِنْ عِنْدِ... „von Seiten..., von" مِنْ عِنْدِنَا „unsererseits" 36,3 (Gnade).

عَنِيدٌ „widerspenstig" m. لِ „gegen" 2,5

عَهْدٌ „Vertrag" 25,17 (∼).

عِهْنٌ „gefärbte (Bunt-) Wolle" m. أَلْ 12,14; 25,8.

عود: أَعَادَ IV. ohne Obj. × أَبْدَأَ IV. „zurück (ins Nichts) führen" 16,15.

عَادٌ N.pr. „Âd" (verschollenes Volk) 15,6 („[die Nachkommen des] Âd); 17,3.4; 29,11; 35,14; ——— الأُولَى „das alte (frühere) Âd" 31,10 (∼; = الْقُدَمَاءُ); vgl. Zam., Muf. 155,21.

عوذ: عَاذَ u. m. بِ u. مِنْ „Zuflucht nehmen zu... vor..." 49,14f.; 50,2f.

مَعَاذٌ „Zuflucht" مَعَاذَ اللّٰهِ (= أَعُوذُ بِاللّٰهِ مَعَاذًا) „verhüte Gott!" 43,11; 47,4.

عوم: عَامٌ „Jahr" 45,8.

عون: اسْتَعَانَ X. m. acc. „Jemandes Hilfe, Beistand erflehen (erbitten)" 34,18.

P.p. الْمُسْتَعَانُ m. عَلَى „(Allâh), der um Hilfe angerufen wird gegen ..." 43,4.

عير: الْعِيرُ fem. „die Reisegesellschaft, die Reisenden, die Karawane" 46,15; 47,9; 48,2.

عيش: عِيشَةٌ „Leben" (eig. „Lebensart") 12,15; رَاضِيَةٌ ——— 17,13.

مَعَاشٌ „Lebensunterhalt" (eig. Zeit, ihn zu erwerben) 19,3.

مَعِيشَةٌ Plur. مَعَايِشُ „Lebensunterhalt (Lebensbedürfnisse)" 40,6. [7,3.

عيل : عَآئِلٌ „arm, dürftig" (× أَغْنَى)

عَيْنٌ fem. 1) „Auge" عَيْنَ ٱلْيَقِينِ „mit dem Auge der Gewissheit" = „ganz gewiss" 9,1 (acc. compar. od. absol. Obj.); — Dual. عَيْنَانِ „zwei Augen" 10,1; 41,11; 47,12 (عَيْنَاهُ); — Plur. أَعْيُنٌ 36,5; بِأَعْيُنِنَا „unter unseren Augen = unter unserer Hut" 24,21; 35,12.

عِينٌ (Plur. zu أَعْيَنُ) „grossäugige (mit grossem, schwarzem Augapfel)" 22,4; 32,20; — حُورٌ عِينٌ 24,3; — عَيْنٌ 2) „Quelle (Quell)" 18,9; 20,10 (ist حَالٌ zu مَآءً عَيْنٍ); 36,20 (= كَافُورًا zu بَدَلٌ); (تَسْنِيمٍ عَيْنٌ; (كَأْسٍ zu بَدَلٌ od. زَنْجَبِيلًا zu بَدَلٌ) 37,8 جَارِيَةٌ 18,11; — Dual. عَيْنَانِ 38,21; 39,6 („2 Quellen"); — Plur. عُيُونٌ 27,3; 28,17 (~). 35,11 (Tamjîz: „wir liessen d. Erde fliessen in (an, zu) Quellen" d.h. die ganze Erde wurde eine Quelle); 41,1 (~).

مَعِينٌ (eig. „fliessendes") „Quell, Born" 22,3 (= خَمْرٌ); — „quellrein" o. „hell, durchsichtig" 32,19 (شَرَابٌ).

غَبَرَةٌ „Staub" 11,19 (× مُسْفِرَةٌ).

غُثَآءٌ „Weggeschwemmtes" od. „Schaumabfälle" 6,5.

غَدَا u. m. عَلَى l. „in der Morgenfrühe gehen zu..." 5,1 (Imp.); 5,3 (in d. frühe fortgehen; m. حَالٌ : قَادِرِينَ).

غَدًا Adv. „morgen" 35,18; 42,15.

غَرَّ u. m. acc. u. بِ „Jemanden in etwas täuschen, an Jem. irre führen" 13,9.

غرب : ٱلْمَغْرِبُ „der Westen, der Occident" رَبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ 3,9; Dual. ٱلْمَغْرِبَانِ „die beiden Westen" (d.h. die Sonnenuntergänge im Winter u. Sommer) 38,6; — Plur. ٱلْمَغَارِبُ 26,1 (بِرَبِّ ٱلْمَشَارِقِ وَٱلْمَغَارِبِ).

غرق : غَرْقٌ „Untersinken, Versinken" غَرْقًا absol. Object zu ٱلنَّازِعَاتِ „die mit einem Hinabtauchen [إِغْرَاقٌ] (die Seelen) Entreissenden" = gewaltsam (= نَزْعًا

شَدِيدًا) 27,11. [22,20.

غرم P. p. IV. مُغْرَمُونَ „Verschuldete"

مُغْرَمٌ „(notwendig zu zahlende) Geldschuld, Schuldenlast" 5,15; 24,15.

غسق : غَاسِقٌ „eine Stockfinstere" (Nacht) 49,14. [19,9.

غَسَّاقٌ „Eiter, Jauche" (~ حَمِيمٌ)

غسل : غِسْلِينٌ „Eiter (der von den Verdammten träuft), Eiterfluss; stinkende Fäulniss, von den Leibern abfallende Verwesung" 17,19.

غَشِيَ a. 1) ohne Obj. „bedecken, einhüllen" 10,17 (v. d. Nacht); – 2) m. acc. × جلا II. „verhüllen, bedecken" (Nacht die Sonne) 16,1 (Zam., Muf. 160,9); 30,10 (bis; „damals, als den Lotosbaum bedeckte, was ihn bedeckte"; Caspari 345); 31,12 (bis).

الغَاشِيَةُ „die Bedeckende" (d. i. die die Menschen mit Schrecken bedeckende Auferstehung) 18,5.8; – سُورَةُ الغَاشِيَةِ Name der 88. Sûra des Ḳur'ân 18,5; – indeterm. غَاشِيَةٌ „Plage" (eig. „Decke") مِنْ عَذَابِ اللَّهِ —— „als eine Strafe 'Allâhs" 48,18.

غُصَّةٌ „Erstickung" 3,12.

غضب P. p. المَغْضُوبُ : غَيْرِ —— ... „(den Weg derer) denen (von dir, 'Allâh,) nicht gezürnt wird" عَلَيْهِمْ 35,1.

غطش IV. m. acc. „finster machen" (Gott die Nacht) 27,20. [21.

غَفَرَ i. m. لِ P. „verzeihen" 47, X. 1) ohne Obj. „um Verzeihung (Vergebung) bitten" 28,18; 43,18 (Imp. fem. m. لِ „ob (wegen)"; – 2) m. acc. ('Allâh) „(Gott) um V. bitten" 4,2 (Imp. Plur.); 49,10; – noch m. لِ „für" 48,6; 48,5 („für" u. „wegen").

الغَفُورُ „der Allverzeihende" ('Allâh) 15,15; الرَّحِيمُ —— 41,3; 48,6; غَفُورٌ رَحِيمٌ „ein Allverzeihender..." 4,2; 45,14.

المَغْفِرَةُ „die Verzeihung" 31,3; أَهْلُ —— „dem die Verzeihung gebührt (gehört)" 3,2.

غفل P. a. Plur. الغَافِلُونَ „die, welche nicht Acht geben auf..." 42,17 (m. عَنْ); „die, welche nicht beachten" (sc. die Erzählung) 42,6.

غَلَّ u. m. acc. „binden, fesseln" 17, 16 (Imp. Plur.). [36,14.

غُلٌّ Plur. أَغْلَالٌ „Halseisen"

غِلٌّ „groll" 41,2.

غلب P. a. m. عَلَى : غَالِبٌ „bewältigend, vollführend" 43,8.

P. a. Plur. الغَالِبُونَ „Überwinder (Sieger)" 33,19 (Plur. auf جُنْد).

P. p. مَغْلُوبٌ „überwältigt, machtlos" 35,10. [pflanzt" 11,16 (gartengehege).

أَغْلَبُ Plur. غُلْبٌ „dicht, dicht be-

غلق II. m. acc. „fest verschliessen" 43,10.

غلم : غُلَامٌ „Knabe" 24,4 (Isaak); „Jüngling, Bursche" — هٰذَا „das ist e. J." 43,5; — Plur. غِلْمَانٌ 24,6 (لَهُمْ — „für sie bestimmte Jünglinge").

غَمْرَةٌ „Wassermasse, flut (der Unwissenheit)" 28,15. [20,12.

غمز VI. „einander zuwinken"

غَنِيَ a. „entbehren können"

IV. 1) absol. „nützen" 35,7 (fem. تُغْنِي); „Reichtum geben" 7,3 (× عَائِلًا); „reich machen" 31,10 (∾ أَقْنَى); — 2) m. acc. „etwas (شَيْئًا) nützen" 30,16.18; „genug haben an..." 11,18; — 3) m. عَنْ P. „nützen, helfen; genügen" 11,1 („und nicht wird sein Reichtum ihm nützen (helfen)"); 4,7 (optat. m. لَا „nicht soll ihm nützen ...!"); 17,16; 41,8 („nicht zum Vorteil gereichen"); vgl. 26,19 („und der nichts nützt gegen die flamme"); — 4) m. عَنْ P. u. acc. 24,19 („...Tag, an dem ihnen ihre List nichts nützen wird"); — 5) m. مِنْ „genügen vor..., einer Sache wehren" 19,10; — 6) m. عَنْ u. مِنْ „Jemanden (عَنْ) gegen Jem. (مِنْ) helfen" 46,10.11 (sc. رَأْيُ يَعْقُوبَ = Subj.).

X. „sich für reich halten, sich unabhängig dünken" 1,6 (mit تl „weil er von sich meint, dass er unabhängig sei" 2. Obj. zu رَأَى als Vb. cordis); 10,19 („nach Reichtum trachten"); 11,9 (reich, wohlhabend s.).

غور IV. P. a. fem. Plur. 8,10: المُغِيرَاتُ „die feindlich Eindringenden" (Rosse).

غُولٌ „Kopfweh, -schmerz“ 32, 20 (v. Wein...).

غَوَى a. „verführt werden, irren“ P.a. Plur. غَاوُونَ (الْغَاوُونَ) „die Irrenden“ 32,13; 40, 20.

غَوِيَ i. „sich täuschen, falsches glauben“ 30,6 (~ ضَلَّ).

IV. m. acc. „verführen“ 32,13; 40, 19 (Energ. I. 1. Ps. betont) „zum Irren bringen“; 40,18 (2. Ps. betont; بِمَا أَغْوَيْتَنِي = بِإِغْوَائِكَ إِيَّايَ; Schwur m. لِ; „(ich schwöre:) da du mich [durch den Befehl, vor Adam niederzufallen und meine Weigerung] zum Ungehorsam [also zum Irrtum] gebracht hast, so...“).

غَيْبٌ (الْغَيْبُ) 1) „das Entferntsein, Fernesein“ بِالْغَيْبِ „in seiner Abwesenheit“ 45,13; – 2) „Geheimnis, Geheimnisvolles, das Verborgene“, d. i. was man nicht vorhersehen kann 47,9; 14,19 („das [himml.] Geheimnis“ v. d. Offenbarung); 24,16 (die Geheimlehre = اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ); vgl. 5,16 („das geheime, Verborgene“ = die Schicksalsbeschlüsse der Tafel bei Allâh); عِلْمُ الْغَيْبِ „das Verborgene (Zukünftige)“ 31,5 (weiss er, dass sein (des al-Walîd) Bürge einst statt seiner werde leiden müssen?); أَنْبَاءُ الْغَيْبِ „geheime Geschichten (Kunden)“ 48,13.

P.a. Plur. غَائِبُونَ m. عَنْ S. „abwesend, sich entfernend“ 13,13.

غَيَابَتٌ (ت) „Tiefe, Grund“ (des Brunnens) 42,14.19.

غيث: غَاثَ m. i. Pass. „mit Regen beschenkt werden“ 45, 8.

غَيْرٌ eig. „Anderssein (als), Veränderung, Verschiedenheit von...“, doch immer concret: „Verschiedenes, Anderes“ m. genet. 1) „ein Anderer (als)“ مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ 24,17; إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ „aus einem Nichts erschaffen w.“ 24, 12; – 2) = „un-, nicht-“ غَيْرُ مَأْمُونٍ 25,15; غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ „(den Weg) derer..., auf welche (welchen) nicht gezürnt wird“ [u. die nicht irre gehen]; ist بَدَلٌ zu الَّذِينَ, wie das folg. وَلَا الضَّالِّينَ 35,1 [Zam., Muf. 38,10]);

مُجْزِيِينَ — „solche, denen (am Tage der Auferstehung) nicht vergolten wird" 23,7; مَلُومِينَ — 25,16; مَمْنُونٍ — „unvermindert, unverkürzt" (Lohn) 4,13; 10,12; 14,8; يَسِيرٍ — (v. Tag) 2,3 (يَوْمٌ عَسِيرٌ).

acc. غَيْرَ „mit Ausnahme von..., ausgenommen, ausser" (Präpos. od. Conj.) 29,8 فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ ... („nur ein einziges Haus").

فَ ... Conj. (allgemeinster Exponent der Satzunterordnung (niemals coordinierend wie وَ „und"); das „post" in Raum, Zeit u. Modus.

I.) (selten) wortbindend („hinter- od. nacheinander"); bes. im Schwursatze „ferner, auch, weiters, dann" (التَّرْتِيبُ، الْوُجُوه) 26,9 f.; 27,11 f.; 28,12; 31,19.

II.) satzbindend 1) r. d. Zeit a) als einfache „Übergangspartikel": „nun" 4,13; 9,5; 13,3; 17,6.13 („der nun..."); 21,19 (nicht Nachsatz zu Vs.4); 22,14; 23,3 („ferner, und so..."); 26,15; 32,21 (in dieser Situation); vgl. 35,10 (med.); 46,19; 33,7 (bis); 33,10 (مَعْطُوف an Vs.11); 35,20 (bis; fin.); 36,5 (bis); 43,4 (bis); 44,2 (فَهُوَ ذٰلِكَ الْعَبْدُ = فَذٰلِكَ); 45,6 (init.); — فَلَا أُقْسِمُ بِـ... 26,1; ... أَفَ 5,8; 23,19; 30,11; 31,4; فَإِنَّكَ „nun, so sollst du fürwahr..." 40,17 (fin.); فَإِذَا... „wenn nun..." 17,8; 21,5; 28,2 (جَوَاب ausgelassen, weil يَوْم Vs.35 darauf hinweist); 38,15 („wenn nun ... ja (nun) an diesem Tage..."); 40,12; vgl. فَأَمَّا... 28,3; — b) steigernd „auch" 19,10 (fin.); 22,8; vgl. 21,10 (bis); — c) eine Erzählung (Schilderung) einleitend od. weiterführend (nach e. Hauptverbum mit od. ohne Subjectswechsel) „da, nun, darauf, dann, und auch" 8,10 (ter).11; 17,11; 29,2-4 (steigernde Schilderung).7; 30,7; 40,8 (bis); — d) „da (auf einmal, plötzlich)" 32,7 (فَإِذَا هُمْ...); 43,2; — e) deutliche Zeitfolge (häufig mit folg. Imp. od. nach e. Imp. od. nach e. Hauptverbum) „da, dann, und dann, darauf nun" 1,9 (فَلْيَدْعُ); 2,1.19 (init.); 5,1 (med.).

2,6,4 (bis). 5. 8; 11, 8; 12, 6; 13,10 (bis); 15,14; 16,4 (noch abhängig von إِنْ). 5 (init.). 5 (fin.; = „zum Schluss"); 17,9.16; 18,2; 19, 6 (bis). 7; 22,14 (fin.). 15; 23,19; 25,11; 26, 15; 27,15.16.17.20; 29,2.10 (fin.). 13.15 (d. i. „dann, ja!"); 30,8 (fin.); 32,9; 33,2 („und nun"). 20; 34,2; 38,18; 40,3; 44, 18; 45,9 (فَسْأَلْ). 19 (bis); 47, 8.14; 48, 1.4; — f) im Wechsel mit وَ und ثُمَّ „dann, sodann, weiters" 11,12.13; 21,12 (bis!); 27,18 (bis; med.); — g) nach قَالَ 29,5; 40,16; 46,18; — h) vgl. noch 27,18 („indem"); 35,17 („nämlich"); 4,15 (med.; entw. عَقْبَ = „dann" od. لِلسَّبَبِيَّةِ = „so" [Zam., Muf. 112,8 sq.; vgl. auch لَوْ]); 5, 18 (med.; „und … so"); 29,21 („ja! fürwahr …"); 32,13 (= „zwar"); — 2) als „Folgerungspartikel" (Wirkung von der Ursache) a) „darum, drum" 2,6; 3,1.14. 16.18; 6,15; 7,3 (d. vorletzte); 9,6 (m. involv. Ns. e. Bedingung); 10,12; 11,2; 14,1 (init.; „so … auch"). 4 u. 16 (vor e. Schwur); 15,8 (fin.); 17,18; 19,15 (فَمَنْ …); 27,2 (فَإِنْ …); 28,20 („derohalben"); 30,1 (fin.); 31,4; im Kehrreim: … فَكَيْفَ كَانَ „drum, wie war m. …" 35,13.14.16.20; — 3,1.16; 37,15 (فَمَنْ); 41,5.8 (Schlussfolgerung); — b) m. folg. Imp. „drum!" 3,10; 5,14.16; 6,6; 7,8; 12,8; 14,7; 15, 16 („so … denn"); 18,4 (zum Schluss). 14 (ohne sich weiter zu kümmern um …); 18,4 u. 23,2.11 (فَسَبِّحْ); 19,10 (med.); 24,8.18; 26,2; 29,19; 30,18; 31,14 („so … doch!"); 32,3; 33,20; 35,7.10.19 (!); 37,12; 41,9.14; 45,3; 47,3.17; — 46,3 (darauf خَالَ „auf dass"); — negat. … فَلَا m. Apokop. 4,15; 46,14; فَلَنْ … m. Subj. 47,6; — c) „darum, deshalb, demnach, also" 2,19 (fin.; „was haben sie also, dass sie …"); 3, 18 (fin.). 20 („rezitieret also …"); 10, 12; 12,14; 14,1 (init.). 5. 20; 22,18 (فَلَوْلَا „warum also nicht?"); 16 u. 23,1 u. 23,6.7; 22,16.19.20 u. 23,1 (d. St. أَفَرَأَيْتُمْ …); 23,5 (أَفَبِهَذَا); 26,10; 27,7; 29,16; 31,12.13 (أَفَمَنْ …); 32, 12 (fin.). 13 (fin.); 33,2.3 (fin.; nach e. ellipt. Gedanken: „werden wir

ewig leben in Wonne?"). 13 (Imp. „darauf إِنْ „wenn"). 15 (geht auf Vs. 157 zurück; Anrede an d. Mekkaner); 36,7; ... فَبِأَيِّ آلَاءِ; 38,4 (in Sûra 55 gerade 31 mal!); 43,3 u. 47,10 („also..." فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ellipt. Aussagesatz: „also — [das Sachgemässe ist, es gilt] geziemende Geduld!"); 43,20 (fin.; ... فَأَمَّا); 46,19 (nochmalige Bestätigung „der also"); d) „in folge dessen" 2,7; 3,14 (med.); 4,19; 5,1 (init.). 5; 11,15 (nach ثُمَّ); 16,2; 29,10 (med.). 13. 19; 33,9; 35,10 (fin.); 36,1. 18; 38,16 (init.; od. „und dann" nach فَإِذَا); 40,13; 43,17; 44,5. 20 (med.); 49,2; — e) „so dass" α) m. Indik. 7,2. 13; 15,8; 17,7. 10; 21,18; 22,20; 24,16; 27,1 (فَيَعْتَذِرُونَ „dass sie sich entschuldigen"; Zam., Muf. 112,1); 30,8 (bis; „hierauf ... so dass..."); 31,5. 10. 12; 35,11; — β) m. Subj. 17,5 („so dass du hättest sehen können" [wenn du dabei gewesen wärest]); 27,17; 48,21; — nach negat. Imp. 42,8; — 3) mit gegensätzl. Bedeutung: „aber, doch" 3,14; 5,18 („so aber"); 7,2. 3 (bis; „dann aber"); 16,4. 5 (d. zweite; „aber auch"); 20,13; 24,7. 16 (fin.; „aber gerade"); 25,6 (doch! mögen sie gehässig fragen); 27,18 („der aber"). 19 („da aber..."); 30,15; 33,18 („aber [trotzdem jetzt d. K. als Offenbarung kam, glauben sie] dennoch (nicht)); 35,7. 20; 36,4 (bis; med. = zwar); 39,16; 40,17 („doch wenigstens" Imp. abhängig vom Imp. Vs. 34); 41,6. 7. 16 (Imp.); 44,3 („sie zwar, er aber..."). 20; 46,4 (Sentenz); 47,1; — ... فَإِذَا „wenn aber" 11,16; 21,1 („doch! wenn..., Antw. auf d. frage); 34,1; — ... فَإِنْ „wenn aber" 4.5, 21; — ... فَهَلْ 35,13. 14. 16; 36, 2. 6. 12; — ... فَسَوْفَ „aber ([illegible] schon...)" 33,18 ([illegible]) 41,15; — ... فَمَنْ 25,16; — ... فَمَا „doch nicht..." 29,8; — ... فَلَا 5,12 („ohne dass sie..."); 6,5 (... إِلَّا ... فَلَا) 10,2 (Pf.); 30,1 (Apokop.); — فَمَالِ الَّذِينَ 25,19; — ... بِ ... أُقْسِمُ فَلَا 17,19 (doch!); — فَيُعَذِّبُهُ „den aber wird..." 18,15; — 4) Begründung = „denn" α) 10,13 (init.); 17,6; 21,9 (... فَلَا); 24,9; 26,15 (fin.); 27,14 (zu subintell. „seid nicht wieder-

spenstig; denn…"); 35,9 (od. „nämlich"); 40, 5; 41,13; 47,12; – b) … فَإِنَّ 6,15; 29,19; – … فَإِنَّكَ 24,21; 40,16; – … فَإِنِّي 24,10; – und … فَإِنَّهُمْ 25,16 (Parenthese); – c) in der negat. Frage: … أَفَلَا „denn nicht?…" 8,12; 18,12; 28,19; 33,12 (Parenthese); 49,1; – … أَفَلَمْ 48,21; – أَفَأَمِنُوا „sind sie denn so sicher davor, dass nicht…" 48,17; أَفَبِعَذَابِنَا 33,20; vgl. noch 30,9; — 5) Exponent des Nachsatzes von Bedingungs- u. Zeitsätzen: a) … فَ —— إِنْ 27,2; 38,13; 43,16.17; 47,1; 45,21; – b) فَ… —— إِذَا 2,2 (فَ in فَإِذَا steht لِلشَّبِيبَةِ); 6,16 (init.); 17,9; 21,5; 34,1; 38,16; 40,13; 49,10; … فَ —— إِذَا مَا 15,9.10; mit aus يَوْم zu subintell. إِذَا 23,17; vgl. 32,6; … فَ —— مَنْ 25,17; 32,3; 47,20 (!); – c) vgl. noch: … فَ مَا حَصَدْتُمْ 45,6; … فَ وَفِي ذٰلِكَ „ja, was anbelangt, … da…" 20,10 (فَلْيَتَنَافَسِ); 33,5 (zu subintell. „wenn so etwas erreicht werden soll, so…"); 2,1 (bis). 2 (bis; „und was … anbelangt, so…"; m. Imp. als Ns. eines virtuellen (مَا يَكُنْ , مَا كَانَ) conditionell. Vs. mit rhetor. vorausgeschicktem Obj.-Casus des imp.-Vb.; vgl. noch 17,17 u. 25,1; – mit vorausgesetztem Nomen (od. ظَرْف) 2,1f.; 6,16 (fin.); 16, 13; 37,13; — 6) Exponent des Nachsatzes von أَمَّا (… فَ —— أَمَّا) s. d. 7,3.4; 10, 18.19; 11,9.10; 12,15 (bis); 14,1.2; 15,9.10 (bis); 17,3.4 (bis). 12.14; 23,8.9.10; 28, 4.5; 44,18 (bis); — 7) im Ḥâl-Satze („indem, während…") 5,15.16 („so dass sie…"); 24,15; 29,4 (med.); 38, 15 (… فَلَا „ohne dass…"); 44,6 (= وَ); — 8) Verbindungen: a) … فَلَمَّا 5,3; 42,18; 44,1; 45,9.15; 46,2.8.14; 47,5.16. 48,7; – … أَنْ فَلَمَّا 48,4; – b) … فَلْ 5,11 (im Vs. 2. Teil d. Doppelfrage أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ = wenn ihr habt, so… + 2. Vs. m. إِنْ); 7,18 (entw. „so sollen sie…" Vs. „was anbelangt…" od. Bedingung: „wenn ihr betet…, so (betet) wegen…"); 11,14; 12,5; 24,11. 14; 46,11 (Verursachung od. „was anbelangt, so…").

فُؤَادٌ „Herz" 30,9; Plur. أَفْئِدَةٌ m. أَلْ 9,13 (= أَوْسَاطُ الْقُلُوبِ).

فَتَأَ a. „aufhören" 47,13 (nach تَٱللَّهِ mit Elision von لَا = „nicht aufhören" m. 2. Vb. Impf.; dann حَتَّى m. Subj.

فَتَحَ a. „öffnen" m. acc. 46,5; m. acc. u. بِ „mit" 35,10; m. acc. u. عَلَى „über, vor" 40,2; – Pass. (v. Himel) „sich öffnen" 19,6.

فَتْحٌ m. ٱلْ „der Sieg" (d. Eroberung, näml. Mekka's) 49,9.

فَاتِحَةٌ „Eröffnerinn" ـــُ ٱلْكِتَابِ, Name der 1. Sûra d. Kur'âns 34,14.

فَتَنَ i. m. acc. P. „heimsuchen" (sc. durch Schädigung) 16,2; – Pass. m. عَلَى „versucht w. in ..., erprobt w." 28,15.

P. a. Plur. فَاتِنُونَ m. عَلَى „hetzend, aufreizend gegen ..., (Zwiespalt stiftend zwischen ...)" 33,15.

مَفْتُونٌ m. ٱلْ „der seiner Sinne Beraubte (Verrückte)" 4,14 (od. ٱلْمَفْتُونُ = مَصْدَر = ٱلْجُنُونُ s. Zam., Muf. 98,1).

فِتْنَةٌ „Heimsuchung, Versuchung" 28,16; m. لِ „für" 2,10; 33,6 (Plage im Jenseits od. Versuchung, Streitpunkt im Diesseits); – فِتْنَةٌ m. لِ „für, bestimmt für ..." 33,6 („zur [als] Prüfung, Versuchung").

فتو IV. acc. P. u. فِى „Rede u. Antwort stehen über ..., Aufklärung geben über ..." 45,1.4.

X. acc. P. „Jemanden um eine Entscheidung ersuchen" 32,3 (Suff. = Mekkaner); – acc. P. u. Frage „um ein Gutachten ersuchen" 33,10 (Suff. = Mekkaner); – m. فِى „eine Entscheidung über (um) etw. verlangen" 44,19.

فَتًى „Bursche (Page)" 43,20; – Dual فَتَيَانِ „zwei junge Männer" 44,7; – Plur. فِتْيَةٌ „Diener" 46,1 (Messknechte).

فَجَرَ u. „sündigen, gottlos s., in Gottlosigkeit verharren" m. أَمَامَهُ 21,1.

II. acc. „fliessen lassen" 35,11 (عُيُونًا = Tamjîz; Zam., Muf. 30,4).

Inf. تَفْجِيرٌ; acc. u. inner. Obj. تَفْجِيرًا „fliessen lassen „mit einem fliessen" d. h. wohin sie nur wollen; هَا – auf عَيْنٌ 37,1; – Pass. (v. d. Meeren) „abgelassen, abfliessen gelassen w. = in einander fliessen" 13,8.

ٱلْفَجْرُ „erstes Morgenlicht, Mor-

gendämmerung (Morgenröte, Tagesanbruch)" 1,16; 15,2.5; ——— سُورَةُ Name der 89. Sûra des Kur'ân 15,3.

فُجُورٌ „Gottlosigkeit" 16,2.

الْفَجَرَةُ Plur. zu الْفَاجِرُ „die Bösewichter, Missetäter, gottlosen" 11,20.

الْفُجَّارُ „die gottlosen, die frevler" × الْأَبْرَارُ 13,12; 20,2.

فحش: فَوَاحِشُ Plur. zu فَاحِشَةٌ „die Scheusslichkeiten (groben Laster)" 31,2 (spec.).

الْفَحْشَآءُ „die Schändlichkeit" 43,13 (~ السُّوءُ). [ne Waare" 38,5 (Plur.?).

فخر: الْفَخَّارُ „Töpferwaare, irde-

فدى VIII. m. مِنْ „von" u. بِ „um" „sich loskaufen von etw. um etw." 25,9.

فَرَّ i. „fliehen" m. مِنْ „vor" 2,20; 11,17 (von–weg); – Imp. Plur. فِرُّوا „fliehet!" m. إِلَى „zu" 29,16.

الْمَفَرُّ „das fliehen, die flucht" 21,2 (nicht „Zufluchtsort" [مَفِرٌّ]).

فُرَاتٌ „sehr süss" ——— مَآءٌ 26,17.

فرج Pass. (v. Himmel) „gespalten werden" 26,11. [Scham" 25,15.

فَرْجٌ Plur. فُرُوجٌ „Schamteile =

فَرَشَ u. „ausbreiten (d. Erde)" 29,15.

فِرَاشٌ Plur. فُرُشٌ „Betten" 22,7; 39,2.

الْفَرَاشُ „die Motten" 12,13.

فرط II. m. acc. u. فِي „an Übermut leisten hinsichtlich..." 47,6.

فِرْعَوْنُ N. pr. „Pharao" 3,13.14; 15,7; 16,17; 17,6; 27,16; 29,9; آلُ ——— [36,6.

فَرَغَ u. absol. „fertig, zu Ende sein (mit d. gebete)" 6,15; – m. لِ P. „frei sein, freie Zeit haben für..., sich ganz Jemandem widmen" 38,11.

فرق: فَرْقًا inner. Object zu الْفَارِقَاتُ „mit e. gewissen Trennung" d.i. „genau" 26,9; – الْفَارِقَاتُ (v. d. Engeln) „die (Wahres vom Falschen) Trennenden" 26,9 (s. فَرْقًا).

الْفِرَاقُ „die Trennung" (Abschied vom Leben) 21,8.

V. P. a. fem. Sg. مُتَفَرِّقَةٌ näml. أَبْوَابٌ „getrennt liegend, verschieden" × وَاحِدٌ 46,10.

P. a. Plur. أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ „geteilt unter einander, vielerlei" 44,14.

فرى VIII. „frei erfunden, er-

logen sein" 49,4 (حَدِيث). [„wo?" 46,17.

فسد IV. „Verderben stiften" m. فِى

فَسَادٌ „Verderbniss" 15,8.

فسق P.a. Plur. قَوْمٌ فَاسِقُونَ „ein frevelhaft. Volk" 29,14.

فَصَلَ i. absol. „scheiden, aufbrechen" 48,2 (Karawane).

II. Inf. تَفْصِيلٌ „deutliche Erklärung" 49,5.

فَصْلٌ „Unterscheidung" (sc. des Bösen vom Guten) = فُرْقَانٌ ; = فَاصِلٌ v. Kur'ân: قَوْلٌ فَصْلٌ „eine unterscheidende Rede" 12,8; – يَوْمُ ٱلْفَصْلِ „der Tag der Scheidung" (zwischen Wahrem u. falschem = d. Auferstehungstag) 19,5; 26,12 (bis); 27,2; 32,8.

فَصِيلَةٌ „Verwandtschaft" 25,9.

فض : فِضَّةٌ „Silber" 37,6.7.10.

فَضْلٌ („Gnadenüberschuss") Huld, Gnade" ــُ ٱللّٰهِ 3,20; 44,13.

فطر : فَاطِرٌ „Schöpfer" (Allâh) 48,12 (Vocativ ohne يَا).

VII. „sich spalten, gespalten w., Risse bekommen" (Himmel) 13,8.

P.a. „gespalten" (Himmel) 13,15 (m. بِ „durch" die Heftigkeit (Härte) d. Tages.)

Inf. اَلْاِنْفِطَارُ „die Zerspaltung" 13,5; – ـ ـ سُورَةُ Name d. 82. S. d. K.

فَعَلَ a. „tun, machen, handeln" 1) absol. 20,15 („treiben"); – 2) m. acc. „tun" 13,12; 36,12; 44,3; – 3) m. P. بِ „mit Jem. verfahren (handeln an…)" 26,14; 32,14; – 4) m. بِ P. u. acc. „etwas mit Jem. tun, anstellen" 47,18; „etwas mit Jem. vorhaben, Jemandem etw. tun" 16,10; – acc. = كَيْفَ (مَا) „mit Jem. verfahren" 7,12; 15,6 (s. Zam., Muf. 194,9); – Pass. m. بِ „gemacht w. mit … = gebracht w. über …" (Unglück) 21,7.

P.a. Plur. absol. „es (so) machend" 46,1; „handelnd, tuend" 42,15.

مَفْعُولٌ eig. „getan, bewirkt" 3,15 („erfüllt"; كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا „Gottes Drohung ist erfüllt" vgl. Ilias 1,5: Διὸς ἐτελείετο βουλή).

فَعَّالٌ m. لِ = acc. „stets tuend, vollführend" 16,16.

فقر : فَاقِرَةٌ „Unglück" (eig. „Genick-, Wirbelbruch") 21,7.

فَقَعُوا = فَ + قَعُوا v. وَقَعَ s.d. [10,3.

فَكٌّ : فَكٌّ „Befreiung, Loskauf"

فكر II. absol. „fort und fort sinnen" 2,5.

فَكِهَ a. P.a. Plur. „scherzend (spottend)" 20,12 (حَال „als..."); 24,1 (حَال : فَاكِهِينَ, m. بِ „indem ihr euch ergötzet an..." = تعجّب).

V. „von Bewunderung (Verwunderung) ergriffen sein" 22,20 (f. تَتَفَكَّهُونَ; darauf dir. Rede)

فَاكِهَةٌ „(frisches) Obst, früchte" 11,16; 22,3.7; 24,5 (~ لَحْمٌ); 38,4; 39,1.7 (~ نَخْلٌ – رُمَّانٌ); – Plur. فَوَاكِهُ 27,3; 32,18.

فلح IV. „glücklich, glückselig sein" 6,8; 43,11; 16,3 (Nachsatz zum Schwur; × خَابَ).

فلق : الفَلَقُ „Morgenanbruch, Durchbruch d. Lichtes" 49,11.14; – سُورَةٌ ——, Name der 113. Sûra d. Kur'ân 49,11.

فَنٌّ Plur. أَفْنَانٌ „Baum- und früchte-) gattungen" 38,21.

فند II. acc. P. „Jemanden als fasler (Lügner) betrachten" 48,3.

فنى P.a. فَانٍ „vergänglich, unbeständig, hinfällig" 38,9 (× بَقِيَ).

فَوْجٌ Plur. أَفْوَاجٌ „Schaaren"; أَفْوَاجًا „in Schaaren, schaarenweise" 19,6 (Tamjîz zu أَتَى); 49,10 (die Mekkaner, Jemener u. d. übrig. arab. Stäme).

فوز : الفَوْزُ „das Glück, die Glückseligkeit" 16,15; 33,4. [19,11.

مَفَازٌ „Ort der Glückseligkeit"

فَوْقَ Präpos. „oberhalb, über" 17,10 (Suff. = المَلَكُ); 19,4 („über euch"); 44,8 („auf meinem Kopfe"); 46,21 (übertreffend).

فِي Präpos. „in"

1) von d. Ruhe an e. Orte (auf d. frage „wo?"); abhängig a) von bestimmten Verbis: 3,19 (ضَرَبَ); 5,9 (دَرَسَ); 6,7 (خَبِيَ – نَبَاتٌ); 11,15 u. 40,6 (نبت IV.); 15,7.8 (bis; خلق Pass. – طَغَى); 17,7 (حَمَلَ); 23,15 (مَسْطُورٌ); 28,15 (سَاهُونَ); 29,7.8 u. 47,9; 49,3 (كَانَ; فِي قُرَى قَوْمِ لُوطٍ = فِيهَا); 29,8 (تَرَكَ); 32,14 (شركَ VIII.); 33,6 (خَرَجَ); 39,9 (مَقْصُورَاتٌ); 43,8 u. 45,17 (مكن II.);

44,20 (لُبِثْتَ); 45,6 (وُذِرَ); 46,17 (فسد IV.); 46,19 (وُجِدَ); 47,1 (سرّ IV.); 48,21 (سَارَ); — b) von e. zu ergänzenden Verbalbegriffe („seiend, befindlich, sich befindend, liegend, stehend") 2,11.16; 4,8 („gewunden", حَال); 5,10 (fin.); 6,9 („geschrieben"); 8,5.12.13; 9,13; 11,11 („enthalten"); 12,15; 13,12 (bis).19; 15,5; 16,17 (Prädikat einleitend).18 („geschrieben"); 17,13 (bis); 18,11 (ter); 19,8 (bis).12; 19,10; 20,2.7.8; 21,20; 22,5.6.10; 23,4 („aufbewahrt").18.20; 24,5 (جَنَّاتٌ = ـهَا); 24,5 (fin; ـهَا = كَأْسٌ); 24,14; 25,10.13.19; 27,3.19; 28,14.16.18.19 (bis).20; 30,16; 31,1 (bis).3; 32,18 (ist ظَرْف od. حَال zum Pronom. in مُكْرَمُونَ).20; 33,2; 35,6.17; 36,8.10.12.13 (bis); 37,5 (bis; جَنَّةٌ = ـهَا).7.8; 38,21.4 (الأَرْض = ـهَا).9.11 (bis); 39,1.3.6.7.8 (جَنَّتَانِ = ـهِمَا u. ـهِنَّ); 40,6.18; 41,1.2 u. fin. (جَنَّات = ـهَا); 42,11.12; 43,10 („die, in deren Hause er war").19.20; 46,12; 48,3.12.16; — 2) von d. Ruhe in d. Zeit (auf die Frage „wann?") 1,14.15; 3,8 („bei Tage"); 10,3; 17,5 („während" od. „in").14; 24,19; 25,6; 35,15; 45,8 (bis; „ein Jahr", in welchem...."); — 3) von d. Bewegung in e. Ort „hinein" (auf d. Frage „wohin?") nach جَعَلَ — دَخَلَ u. IV. — ركب II. — رسل IV. — ردّ — سَلَكَ — سحب Pass. — خَرَجَ — لقى IV. — نَفَخَ u. Pass. — نَبَذَ u. Pass. — نفث II. — نقر Pass. — وَسْوَسَ s. d. VV.; — 4) übertragen auf andere Verhältnisse (die unter dem Bilde e. Ortes gedacht werden) u. häufig „modal" a) auf d. Frage „wie?" 3,20 (فِي سَبِيلِ ٱللّٰهِ nach قتل III. „im Wege ʾAllâh's = für ʾAllâh's Sache"); 9,18 („zur" od. „in Mühsal"); 10,11 („in schönster Gestalt"); 20,9 („an ihren Gesichtern"); 28,6 (فِيمَ; wörtl. „worin (in was) von dem Berichte bist du?" = verstehst du etwas von der Mitteilung über sie (d. Stunde)?"; 29,4 (حَال „mit" od. „unter Lärm"); b) „hinsichtlich, gemäss" nach VIII. v. خلف 1,12; 8,8 u.s.w.; vgl. noch: 19,1; 29,9.11; 43,6; 22,18 (فِي خَلْقٍ); 24,7 („um"); 38,2; 44,3 („ob"); 47,6; 46,21 („entsprechend"); — 5) = مَعَ „mit, unter" 14,3 (فِي أَهْلِهِ); 47,9;

6) zum Ausdrucke des Objects des Gedankens „über" nach فتو IV. u. X. s. d.

فِيلٌ m. ٱلْ „der Elefant" 7,9; —— سُورَةُ Name der 105. Sûra d. Kurân.

فِيمَ = فِي مَا 28,6.

قَابٌ „Distanz" (= مِقْدَارٌ); —ُ قَوْسَيْنِ „zwei Bogenlängen (Bogenschussweiten?)" 30,8.

قَارُورَةٌ „(Glas-)Flasche" Pl. قَوَارِيرُ 37,7 (bis; Zam., Muf. 160,3). [sen" 11,13.

قبر IV. m. acc. P. „begraben lassen"

قَبْرٌ „Grab" Plur. ٱلْقُبُورُ 8,12; 13,9; - مَقْبَرَةٌ Plur. m. ٱلْ: ٱلْمَقَابِرُ „Begräbnissorte, Gräber" 8,17.

قبل IV. 1) absol. „herzu-, herbeikommen" 29,4; „ankommen" 47,9; - 2) m. عَلَى P. „sich wenden zu … = entgegnen" 46,16; m. حَالٌ „um zu …" 5,5; 24,6; 32,10.21.

VI. P. a. Plur. als حَالٌ: مُتَقَابِلِينَ „einander gegenüber (sitzend, liegend)" 22,2; 32,19; 41,2.

قَبْلَ Präpos. „vor" (v. d. Zeit) 35,9 (= قَبْلَ قَوْمِكَ); 39,3.9; 46,19 (vor d. Untersuchung des Gepäcks d. Bruders); قَبْلَ -; 44,10 قَبْلَ أَنْ …-; 17,6 وَمِنْ قَبْلِهِ „vordem" 22,11; 28,17; - مِنْ قَبْلِهِ - ذٰلِكَ 42,6; مِنْ قَبْلِكَ 39,20; 48,20; - مِنْ - قَبْلِهِمْ 29,18; 49,1.

قَبْلُ Adv. „zuvor, früher, vorher" 24,7; - häufiger مِنْ قَبْلُ 24,8; 29,14; 31,11; 40,11; 42,10 (= مِنْ قَبْلِكَ); 46,4; 47,1.6; [48,4

قِبَلَ Präpos. (v. قِبَلٌ „Vorderseite"): قِبَلَكَ „in Gegenwart von …, bei, an …" 25,19 („vor dir hin").

قُبُلٌ „Vorderseite" مِنْ —ٍ „von vorne" 43,16.

قَتَلَ u. m. acc. „tödten" 42,12 (Imp.). 14; - Pass. „getödtet w." (durch Lebendigbegraben) 14,14; optativ. (دُعَاءٌ) قُتِلَ (عَلَيْهِ) eig. „Tod ihm!" = „verflucht sei …!" 2,6 (bis; m. كَيْفَ); 11,12; 16,9; [28,14.

III. „Kämpfen" 3,20 (s. فِي 4)a).

قَتَرَةٌ „Schwärze, Düsteres Wesen, Trübseligkeit" 11,19 (x بشر X. s. d.).

قحم VIII. m. acc. „tollkühn losgehen auf …, bezwingen" 10,2 („erklimmen").

قَدْ adverb. Partikel (Eintritt d. Tatsache): „nun, wirklich, schon" m. Perf. „ja, in der Tat, wirklich, wahrhaftig" 6,8; 16,3 (bis); 35,11 („schon"); 43,20; 47,6.19; 48,9 (bis; „nunmehr").11; 49,2 (wirklich); — إِنْ ... فَقَدْ ... (Impf.) 47,1; — im Ḥâl-Satz وَقَدْ ... 5,13 („weil"); 40,2 („wo doch schon ..."); — لَقَدْ ... „wahrlich, in der Tat, ja, ganz gewiss" 9,17 (Schwur); 10,11; 42,11; 49,3; 30,11 (= وَٱللّٰهِ لَقَدْ ...); تَٱللّٰهِ لَقَدْ ... 46,17 u. 47,20; — وَلَقَدْ „und wahrlich schon..." 14,18; 22,18; 30,9 („und wahrlich ja..."); 30,14 („und dennoch ja..."); 33,14.18; 35,6 („und nun...").12.13.16; 36,1.4 (bis).5.6 (bis).11; 39,20 („und ja schon..."); 40,3.9 (bis).10; 41,6.10.15 (Impf.); 43,12; 44,3 (hinzufügend).

قَدَّ u. m. acc. „(der Länge nach) zerreissen" 43,13 (Gewand); — Pass. 43,16.17 (bis).

قَدْحٌ „Feuerschlag" قَدْحًا absol. Object „mit heftigem Feuerschlag" 8,10.

قَدَرَ i. 1) absol. „können" 26,15 („nun, wir können das!"); — 2) pass. (v. Ratschluss) 35,11 „bestimmt, festgestellt, (von Ewigkeit her) gefasst" m. قَدْ; — 3) m. عَلَى P. „gegen Jem. etw. vermögen" 9,18; 4) m. acc. S. u. عَلَى P. „(kärglich) auferlegen, zumessen, verteilen" 15,10 (رِزْق).

قَدْرٌ „Hoheit" od. „Vorherbestimmung (Fatum)"; — سُورَةُ ٱلْقَدْرِ Name der 97. Sûra d. Ḳur'ân 1,11; — لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ 1,14 (ter) „die Nacht der Hoheit" (= bevorzugt vor allen übrigen Nächten) od. „die Nacht des Fatums" (nicht „Nacht der Macht"); od. „die Nacht der Entscheidung (des Ratschlusses)"; auch „Nacht der Allmacht (Herrlichkeit)".

قَدَرٌ „(Zeit-) Maass" — مَعْلُومٌ „bestimmtes Maass" 26,15 u. 40,7; بِقَدَرٍ „mit Bestimmung" (erschaffen) [36,11.

P.a. Sg. m. قَادِرٌ m. عَلَى („mächtig über") „Macht habend über ..., vermögend, im Stande" 12,6; 21,13 (m. عَلَى أَنْ ...).

P.a. Plur. m. ٱلْقَادِرُونَ „könnend" 26,16; m. عَلَى أَنْ ... „im Stande zu..., mächtig über..." 26,2; als حَال 5,3 قَادِرِينَ m. عَلَى „gewachsen, fähig":

... die fähig waren".
vgl. noch 20,20 (abhängig .. نَجْمَع ; vgl. Jam.,
... 11,11.14,1..).

II. 1) absol. (v. Allâh) „bestimmen" (den Zweck d. Geschöpfe) 6,4; (v. Menschen) „fort und fort überlegen, planen" 2,6 (ter); – m. acc. „festsetzen, bestimmen, messen" 3,18; 22,17; v. Allâh „(den Menschen im Mutterleibe) ebenmässig herstellen" 11,12; – Inf. تَقْدِيرًا als inner. Obj. „das Maass bestimmen mit einem gewissen Bestimmen" 37,7.

VIII. P.a. مُقْتَدِرٌ „ein Allvermögender, Unbesiegbarer" —— مَلِيكٌ 36,7.13 (asyndet. m. عَزِيزٌ). [50.000 Jahre.

مِقْدَارٌ „Maass, Ausmaass" 25,6

قدس II. P.p. الْوَادِي الْمُقَدَّسُ طُوًى „das heilige Tal Ṭuwâ" 27,16.

قدم II. m. acc. „vorausschicken" 4,1 (مِنْ —— لِ ; „und so viel ihr an gutem für euch vorausschickt ..."); 19,16; × أخر II. 13,9 („vorweg tun, früher tun"); 21,3; m. acc. u. ل „zuvor einbringen (als Vorrat ...)" 18,8; vgl. 17,1.

V. „(zum guten) vorwärts schreiten" 2,15 (× أخر V.).

X. P.a. Plur. m. ال „die Vorangehenden (die Willens sind, voranzugehen)" 40,9 (× أخر X.). [38,18 (~).

قَدَمٌ Plur. الْأَقْدَامُ „die Füsse"

قَدِيمٌ „alt" (ضَلَالٌ) 48,3.

قذف i. Pass. „beworfen w." (näml. mit Sternschnuppen) 32,2.

قر X. P.a. مُسْتَقِرٌّ „(unabänderlich) festgestellt" 35,6 (أَمْرٌ); „langandauernd" 36,5 (عَذَابٌ).

P.p. = Nom. l. الْمُسْتَقَرُّ „fester Wohnplatz, sicherer Ruheplatz" [21,3.

قَرَارٌ „Stätte, Wohnsitz" ـٌ —— مَكِينٌ = der Mutterleib 26,15.

قرأ a. „laut rufen" 1) absol. „predigen, verkünden" Imp. اِقْرَأْ 1,4 (fin.; nicht „lies!"); – m. بِ (Mittel) 1,4 („im Namen"); – 2) m. acc. „vortragen, rezitieren, hersagen" 3,18.20; 21,5; 17,12 (Imp. Plur. „lesen"); Pass. m. عَلَى (قُرِئَ) „vorgetragen, rezitiert w. vor..." 14,5.

IV. m. acc. P. „Jemanden den

Ḳurʾân vortragen (verkündigen) lassen" 6,5 (Subj. ʾAllâh, Suff. = Moḥammad).

قُرْآنٌ 1) „(richtige) Lesung (Vortrag)" 21,5 (bis; ‏ه‎ = Ḳurʾân); „Vortrag" = Sprache" قُرْآنًا عَرَبِيًّا 42,4 (حَال „in arabischer Sprache" od. Einzelstück?); – 2) „der Ḳurʾân" a) indeterm. 16,18 (مَجِيدٌ); 23,4 (كَرِيمٌ); 39,15 (مُبِينٌ); – b) determ. القُرْآنُ „der Ḳurʾân" 3,7.19; 14,6; 35,13.16; 36,2.6; 37,12; 38,1; 42,13; العَظِيمُ —— 41,10; – 3) = السُّورَةُ (die 12.) 42,5.

قَرُبَ a. m. acc. „nahe (in d. Nähe) kommen" 45,1.

II. acc. u. إِلَى P. „etw. Jemandem vorsetzen (eig. „nahebringen") 29,3.

VIII. absol. „sich nähern" (um ʾAllâhs Gunst zu erwerben) 1,10 (∾ سَجَدَ); 35,5 („näher [heran-] kommen" [Stunde]).

P. p. Plur. II. المُقَرَّبُونَ 1) „die (ʾAllâh) Nahestehenden" 20,8.11 (Engel); – 2) „die in die Nähe (des Thrones ʾAllâhs) Zugelassenen" m. فِي 21,20; – 3) „die (ʾAllâh) Nahegebrachten" (hervorragende Gläubige od. erste Bekenner) 23,8 (= السَّابِقُونَ).

قَرِيبٌ „nahe" 19,16 (nahe bevorstehend, Strafe); × بَعِيدٌ 25,7.

أَقْرَبُ m. مِنْ u. إِلَى P. „näher (besser wissend) als…" 23,7.

مَقْرَبَةٌ „Verwandtschaft" ذُو —— (v. يَتِيمٌ) 10,3.

قُرَيْشٌ. Stammname „die Ḳurais" 7,15.18; سُورَةُ —— Name der 106. Sûra d. Ḳurʾân 7,15.

قرض IV. Imp. Plur. m. dopp. acc. „Jemandem etw. leihen" 4,1

قَرْضٌ „Darlehen" 4,1 (d. h. leistet Kriegskontribution).

قرع : القَارِعَةُ „die Klopfende, Pochende" (Stunde der Auferstehung, السَّاعَةُ) 12,10.13 (ter); سُورَةُ —— Name der 101. Sûra d. Ḳurʾân 12,10; vgl. 17,3.

قرن : قَرِينٌ „Vertrauter, Genosse" 33,1

قرى : قَرْيَةٌ „Stadt" 39,17; القَرْيَةُ „die Stadt" (= die Bewohner der Stadt) 47,9 (vgl. Zam., Muf. 42, 20); – Plur. القُرَى 48,21 (أَهْلُ —— „die Bewohner der Städte").

قسم IV. m. بِ „schwören bei…"

فَلَا أُقْسِمُ بِـ… „ich schwöre nicht (لَا), ich brauche nicht zu schwören" (weil es zu offenbar ist…) 23,3 (لَا 1) = مَزِيدَةٌ zur Verstärkung; 2) = فَلَأَنَا أُقْسِمُ 3) = رَدٌّ u. أُقْسِمُ = Neusatz); vgl. noch 17,19; 20,19 (bis); – Nachsatz m. لَ 9,17; 4,18; 14,4; vgl. noch 14,16 u. 26,1.

قَسَمٌ „Schwur" 15,6; 23,3.

قِسْمَةٌ „Verteilung" 30,12 (— ضِيزَى); m. بَيْنَ „Teilung unter = geteilt unter" 35,19.

مَقْسُومٌ „zugeteilt, bestimmt" 41,1.

P. a. Plur. fem. II. المُقَسِّمَاتُ „die Zuteilenden" (Engel) 28,12. (d. Alles den Kreaturen Nötige Zuteilenden)

P. a. Plur. m. VIII. المُقْتَسِمُونَ „die (für sich) Teilenden" (= den Kur'ân nur teilweise Annehmenden) 41,12.

قَسْوَرَةٌ (form فَعْوَلَةٌ v. قسر V) „Löwe" (eig. „Bändiger") 2,20.

قِسْطٌ: بِالْقِسْطِ „in (mit) Gerechtigkeit" 38,3.

قَصَّ u. m. acc. u. عَلَى „vor (od. Jemandem) etw. erzählen, vortragen" 42,5.7.

قَصَصٌ Inf. (مَفْعُولٌ) v. قَصَّ „(Erzähltes) Erzählung" 42,5; 49,3 (S. Prophetengeschichten; Suff. = Proph. etc.).

قَصْرٌ m. الْ „Schloss, Turm" 26,20.

P. a. fem. Plur. (الطَّرْفِ) قَاصِرَاتُ „den Blick Beschränkende" (nur auf ihre Gatten Schauende) 32,20; 39,3 (Zam., Muf. 48,10).

P. p. fem. Plur. مَقْصُورَاتٌ m. فِي „eingeschlossen, wohl verwahrt" [39,9.

قَضْبٌ „frisches Grünfutter (Klee)" 11,15.

قَضَى i. m. acc. „ausführen, durchführen, vollenden" 11,14; 46,12 („haben"); – Pass. „beschlossen s." 44,18 (الأَمْرُ).

P. a. fem. القَاضِيَةُ (m. indeterm. قَاضٍ), „endgiltig entscheidend" (Zustand od. Tod, so dass ich nicht mehr erweckt worden wäre…) 17,15.

قُطْرٌ Plur. أَقْطَارٌ eig. „Seiten, Himmelsstriche" d. i. Grenzen (v. Himmel u. Erde) 38,13.

قَطَعَ a. (abschneiden) m. acc. „durchschneiden" 18,2.

II. m. acc. „sich stark (in die Hände) schneiden" 44,1.10.

P. p. fem. Sg. مَقْطُوعَةٌ (v. d. Früchten) „zu Ende seiend, aufhörend"; negat. = „zu jeder Jahreszeit vorhanden" 22,7.

قِطْفٌ Plur. قُطُوفٌ „Trauben" 17, 13; 37,6 (= ...).

قعد P. a. m. Sg. قَاعِدٌ Plur. قُعُودٌ „sitzend, hockend" m. عَلَى („um") 16,10.

مَقْعَدٌ „Wohnsitz" ... 36,13.

قعر VII. P. a. مُنْقَعِرٌ „ausgehöhlt, hohl" (Palmstämme) 35,15 (genus!).

قلّ : قَلِيلٌ „Weniges, ein Wenig" 31,4 (Obj. nach ... IV.); „etwas Weniges, eine Kleinigkeit" 3,6 (fin.); – إِلَّا قَلِيلًا, 3,6 (s. إِلَّا); 45,6.7 („bis auf Weniges"); وَقَلِيلٌ مِنْ ... „(doch nur) Wenige von..." × ثُلَّةٌ 22,1; – قَلِيلًا مَا ... „wenig ist's, was... = o, wie wenig ..." = قَلِيلًا تَصْدِيقًا 17, 21 (bis); – Adverb. قَلِيلًا v. d. Zeit: „ein Wenig (Zeit), eine kurze Weile" 3,11. 27,5. 28,18 (— مِنَ ٱللَّيْلِ).

قلب VII. m. إِلَى P. „heimkehren zu..." 46,2; vgl. 20,12 (bis; „zurückkehren zu...."); 14,2. [12,40,1; 20,5.

قَلْبٌ Plur. قُلُوبٌ „Herz" 2,11.27.

قلم : ٱلْقَلَمُ (κάλαμος) „Rohrfeder, Feder, Schreibrohr, Griffel" 1,4; 1,12 (= أُولُو ٱلْقَلَمِ = أَصْحَابُ ٱلْقَلَمِ od. = ... أُولُو ... ; im Schwur).

قلى i. „hassen" 7,1 (... Suff. i. Rücksicht auf ... wegen des Reimes).

ٱلْقَمَرُ „Der Mond" 35,2.5.

سُورَةُ — Name der 54. Sûra des Kur'ân 35,2; vgl. ferner 2,14; 14,5; 16,1; 21,1; 42,7; ∾ 21,2; 38,1.

قَمِيصٌ „Leibrock, Überrock (gew. „Hemd") 43,3.13.15 (bis). 17; 48,1.

قَمْطَرِيرٌ „unheilvoll" (يَوْمٌ) 37, 3 (v. Gerichtstag); asyndet. m. عَبُوسٌ.

قنى IV. „Erwerb gewähren, Vermögen ansammeln lassen" ∾ غنى IV. 31,10. [Obj. nach أَمَّا].

قهر a. „unterdrücken" 7,3

ٱلْقَهَّارُ „Der Allbezwinger" 44, 15 (Allâh). [s. قَابٌ].

قَوْسٌ „Bogen" 30,8 (Dual.;

قول : قَالَ u. „sagen, sprechen, reden" 1) m.acc. 3,10 (Subj. die [illegible] Mekkaner); 19,14; 41,16; ... كَذَٰلِكَ („also [dies] sprach d. Herr...") 29,4; ... كَمَا تَقُولُ (eben jetzt) 46,9; — 2) m. لِ P. „zu Jemandem etw. sagen" 5,4; 16,4; 40,12; 42,6; 43,6; 44,19; 46,1; Pass. قِيلَ m. لِ P. 27,6; 29,12; 32,15; — 3) m. directer Rede (= :) 2,7.17; 4,17; 5,5 [illegible] („er pflegt zu sagen:"); 13,1; 17,12.14; 19,16; 20,6 (يُقَالُ „man wird sprechen:" [illegible] chen d. Höllenwächter]); 21,8 (قِيلَ); 22,11; 24,7.18; 27,13 (يَقُولُونَ).14 (قَالُوا); 29,10; 32,6.11 (Subj. die Verführten); 33,2 (الْقَائِلُ in Vs. 49); 33,17 (Ḳurais); 34,12; 35,5.9.17; 40,3.14 (Allâh).15 (Iblîs).16.17.18; 46,15 (m. حَالَ); 46,16; 47,5; 48,19 (قُلْ) u.s.w. m. folg. إِنَّ 5,3; 20,13; 22,12; 29,6; 48,4 vgl. noch 29,5 (قُمَا); 4 [illegible] („er sprach bei sich:"); 32,15 ([illegible] 4 (قُلْ); 29,3 (bis) u. 5 (ohne [illegible] selbst relativ. zu كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ [illegible] wenn ..., sagt: ..."); — قُلْ am [illegible] der Sûra 49,13; 50,8

V. m.acc. [illegible]

24,11; noch m. عَلَى „Jemandem etwas andichten, es auf seine Rechnung setzen" 18,1.

P.a.Sg. قَائِلٌ : قَوْمٌ — قَالَ 32, 1; 42,14 [illegible].

قَوْلٌ „[illegible], Wort" 3,7 (s. ثَقِيلٌ), vom Ḳur'ân: 14,17; 17,20; رَبِّنَا — 22,13 (Spruch, Urteil); رَجِيمٍ شَيْطَانٍ — 14,19 (Worte); كَاهِنٍ — 17,21; شَاعِرٍ 17,20; الْبَشَرِ — 2,7; قَوْلٌ فَصْلٌ 12,7; قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ „nicht übereinstimmende Rede, sich [illegible] sprechend, abweichend" [illegible] اقاويل (تقييل und أقوال [illegible] أُقْوُولَة) „Geschwätz" 18,1.

قِيلٌ „Rede" (= مَقَالٌ) 3,8 (أَقْوَمُ قِيلًا); = قَوْلٌ 22,5 (dir. R.).

قوم : قَامَ u. 1) „dastehen" 19,13 (m. تَمْيِيزٍ „in Reihen"); „aufstehen" 24,21 (zum Lobpreis); „sich erheben (zum Gebete), stehen (zum Gebete), auf sein" m. acc. temp. 3,17 (mit وَ: „du... und...", Vs. 20 ein späterer prosaischer Zusatz); Imp. قُمْ „erhebe dich, steh auf!" 2,1 (m. فَـ

u. Imp. „und dann...!"); 3,6 (Gabriel zu Muhammad; قُمِ ٱللَّيْلَ praegnant: steh auf (um wachend zu beten) die (ganze) Nacht (hindurch)"); – 2) m. لِ „vor Jemandem stehen" 20,2.

IV. m. acc. „ausführen, verrichten, beobachten" 38,3 (Imp.); „verrichten" (d. [illegible]

X. [illegible] aufrecht halten" = aufrecht wandeln (im حَقّ u. صَوَاب) 15,1.

P.a.m.Sg. المُسْتَقِيم „gerade, recht" 34,18 (الصِّرَاط); vgl. 40,20 (feststehend, ohne Abweichung, صِرَاط).

قَوْم „Leute, Volk" 17,5 (عَادٌ); — مِلَّة 44,11; — نُوحٍ 24,14 (der acc. von أَهْلَكْنَا oder von اُذْكُرْ abhängig od. es ist فِي عَادٍ im Genet. zu lesen); 31,11; 35,9; — لُوطٍ 36,2; قَوْمٌ يُؤْمِنُونَ 49,5; القَوْمُ الكَافِرُونَ 47,16; قَوْمٌ صَالِحُونَ 42,13; القَوْمُ [illegible] 24,11; 24,19; 32,12; قَوْمٌ [illegible] المُجْرِمُونَ 49,3; indeterm. 29,6 (= قَوْمُ لُوطٍ); قَوْمٌ مُنْكَرُونَ 29,2 (zu suppl. أَنْتُمْ); قَوْمٌ فَاسِقُونَ 29,14; قَوْمٌ مُسْحُورُونَ 40,3.

P.a.m.Plur. قَائِمُونَ m. بِ 25,18 („standhaft in (bei)...").

القَيِّمُ „wahrhaft, wahr, ächt, recht" 17 (الدِّينُ).

أَقْوَمُ m. Tamjîz (s. أَشَدُّ) „mehr das Rechte treffend an..." 3,8 (قِيلًا).

مَقَام „Standort" (= Richterstuhl) 38,20; „das Erscheinen (Stehen) vor..." 28,5; allgem. „Platz, Stelle" (die man einnimmt) 33,16.

II. Inf. تَقْوِيم „Gestaltung, kunstvolles Bild" 10,[illegible]

قِيَام „das Aufrechtstehen" 24,13.

القِيٰمَة „die Auferstehung" 20,16.19; — سُورَة Name der 75. Sûra des Kur'ân 20,16; — يَوْم 5,10; 21,1. [bewohnend" 23,2.

قوى IV. „die Wüste (القَوَاءُ)

قُوَّة „Kraft (zur Abwehr)" 12,7; ذُو القُوَّةِ „der Herr der Macht" = Allâh. 29,21; ذُو قُوَّةٍ „ein Machtbesitzer" = Gabriel 14,17; Plur. قُوًى „Gewalten, Kräfte" شَدِيدُ القُوَى 30,7.

كَ ... (eig. Subst. „Gleichheit, Maass"; grammat. t.t. كَافٌ) „gleichwie, gerade wie, wie; ähnlich, gleich" m. Genet. 26,20 („so gross [hoch], wie ..."); 36,11; 38,5.9; كَأَمْثَالِ .. „ganz gleich ..." 22,4; – bes. nach كَانَ „sein wie ..." 5,17; 12,[illegible]; 36,1 („werden wie ..." [illegible]); – nach IV. أَصْبَحَ = „sein" 5,1; – nach جَعَلَ m. acc. P. „Jemanden behandeln wie ..., etw. zu (wie) etw. machen" 5,8; 7,14; 29,12; – in كَأَيِّنْ — كَأَنَّهُ — كَأَنَّهُمْ — كَأَنَّهُنَّ — كَذٰلِكَ — كَمَا s. d. WW. u. أَنَّ — ذٰلِكَ — مَا.

كَ ... Suff. 2. Ps. Sg. m. 1) beim Nomen = „dein" رَبُّكَ 7,12; لِرَبِّكَ 2,2; رَبَّكَ 30,20; لِسَانَكَ 21,4; – أَخُوكَ 46,14; عَيْنَيْكَ 42,10; أَبَوَيْكَ –; رُؤْيَاكَ 42,7; 41,11; – قَبْلَكَ 25,19; مِنْ قَبْلِكَ 39,20; لَكَ 6,15; عَلَيْكَ 42,5; إِلَيْكَ 48,14; كَذٰلِكَ – in; 3,17 مَعَكَ; 34,17.18 إِيَّاكَ – (كَذَا + لِ + كَ); — 2) beim Verb. „dich" 5, لَيُزْلِقُونَكَ; 6,6 نُيَسِّرُكَ; 13,9 غَرَّكَ 19; يَرَاكَ 6,5; سَنُقْرِئُكَ 7,2; تَجِدُكَ 11,10; أَدْرَاكَ 47,3; ذَرَاكَ 18,8; أَتَاكَ 20,2.4; فَسَوَّاكَ 13,10; أَعْطَيْنَاكَ 7,8; أَتَتْكَ 41,17; يُدَرِّيكَ 11,8; – in يَأْتِيكَ 3,16; إِنَّكَ 45,15; فَإِنَّكَ 40,16; und أَئِنَّكَ 47,11.

كِ ... Suff. 2. Ps. Sg. fem. إِنَّكِ 43,19; لِذَنْبِكِ 43,19.

كَأْسٌ: كَأْسٌ „(gefüllter) Becher" 19,11; ... مِنْ — 22,2; 32,19; = خَمْرٌ „Wein" fem. 24,5; 36,20; 37,7.

كَأَيِّنْ (كَأَيٍّ) urspr. „wie viel?" gewöhnl. „wie mancher ..." 48,16.

كَأَنَّهُ „(es ist) als ob er (sie, es) ... wäre" 26,20; 33,7 (ـهُ = طَلْعُ).

كَأَنَّهُمْ „(es ist) als ob sie ... wären" 2,20; 17,5; 24,6 („als ob sie wären (jeder) eine ..."); 26,4; 28,7 (vorausgestellt: „es ist (wird sein) als ob sie ... an dem Tage, wo ... nicht ..."); 35,8.15.

كَأَنَّهُنَّ fem. „(es ist) als ob sie ... wären" 32,20 (Sifa); 39,4.

كَبَدٌ „Mühsal" 9,18.

كبر II. absol. „verherrlichen, preisen" (eig. اَللّٰهُ أَكْبَرُ sprechen) 2,1 (Imp.).

IV. m. acc. P. „hochpreisen,

höchlich preisen" 44,1 (= عَظَّمْنَهُ).

X. „stolz, hochmütig, hoffärtig (sein) werden" 2,7 (s. دبر IV.); 32,15.

كَبِيرٌ „gross" 1) eig. 37,9 (مُلْكٌ = weit); 16,15 (الْفَوْزُ); – subst. „grosses" 36,12 (× صَغِيرٌ); – 2) übertrag. „hochbetagt" 47,3 [47,5.] (شَيْخٌ); كَبِيرُهُمْ „ihr Ältester."

كَبِيرَةٌ Plur. كَبَائِرُ „grosse Verbrechen" الْإِثْمِ — „die grossen (Haupt-) Sünden" 31,2.

أَكْبَرُ Elat. absol. „noch grösser" 5,7; الْأَكْبَرُ „grösste" — الْعَذَابُ 18,15; – fem. الْكُبْرَى 6,7 (النَّارُ); 27,17 (الْآيَةُ „das grösste Wunder"); 28,2 (الطَّامَّةُ); – subst. الْكُبْرَى „das Grösste" (v. d. Zeichen d. Herrn) 30,11. – Plur. الْكُبَرُ „die Grössten" (sc. Qualen) 2,14.

كَتَبَ u. absol. „aufschreiben" (das geheime) 5,16; „eine Abschrift nehmen" (sc. مِنْهُ) 24,16.

P.a. Plur. m. كَاتِبُونَ „Auf-, Niederschreibende" (Wächter) 13,11.

كِتَابٌ 1) „Schreiben, Geschriebenes" مَعْلُومٌ — „ein bestimmtes Schreiben (= Termin)" 39,17; – 2) „Buch, Schrift" (zur Beglaubigung) 33,13; 5,9 (vom Himmel gesandt); 19,10 (Schicksalsbuch; كِتَابًا inner. Obj. zu أَحْصَيْنَاهُ = إِحْصَاءً); – 3) „Buch" (am Gerichtstage) 14,1.2; 17,11.14 (12 u. 15 كِتَابِيَهْ); — مَرْقُومٌ „geschriebenes Buch" 22,7; — الْأَبْرَارِ × الْفُجَّارِ „Buch [illegible] (eig. Aufzeichnung über die...)..." 20,2,7; – 4) = Offenbarungsschriften: الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ „die, welchen die Schrift gebracht worden ist" = d. Juden 2,10.11; – 5) الْكِتَابُ (wie ὁ βίβλος) „das Buch, die Schrift" = der Koran [illegible] 39,15; الْكِتَابُ الْمُبِينُ 42,4; [illegible] 34,14; كِتَابٌ مَسْطُورٌ 23,15; [illegible] مَكْنُونٌ „wohlbewahrtes Buch" (= اللَّوْحُ im Himmel, Original d. K.)

IV. أَكْثَرَ m. acc. „viel (Verderbniss) anrichten" 15,8.

VI. Inf. التَّكَاثُرُ „der Wetteifer um das 'Mehr'" (Streben nach 'Mehr' d. h. nach Vermögen u. Nachkommenschaft) 8,14.17.

X. „viel (od. mehr) verlan-

gen, sich bereichern" 2,2 (كَلَّا „um zu…" zum negat. Imp.)   [فَاكِهَةٌ).

كَثِيرٌ fem. ةٌ — „vielerlei" 22,7

أَكْثَرُ Elat. — النَّاسِ „die meisten Menschen" 43,9; 44,13.17; 46,13; 48,14; = أَكْثَرُهُمْ 24,20 (Mekkaner); 48,17.

الْكَوْثَرُ „die Fülle, der Überfluss" 7,5.8; — سُورَةُ Name d. 108. S. d. K.

كَثَفَ: كَثِيفٌ „Sandhaufen" 3,12.

كدو IV. absol. „geizig s., geizen" 31,5 (al-Walîd, eines Tages dem Propheten aus Furcht vor der ewigen Strafe nachfolgend, ward von einem Ḳuraišiten getadelt; der Ḳuraischite erbot sich gegen eine Summe Geldes die Schuld seines Abfalles auf sich zu nehmen; al-W. ward aber abtrünnig von Muhammad, zahlte zwar dem Ḳ. etwas ab, das Übrige aber behielt er, wortbrüchig, zurück).

كَدْحٌ inneres Obj. (كَدْحًا) verstärkend zu كَادِحٌ 14,1.

كَادِحٌ m. inn. Obj. كَدْحًا u. إِلَى P. „zu Jemanden (gar sehr, mit Mühe, Eifer) zu gelangen suchend" 13,19.

كدر VII. „herabfallen, herabstürzen" (Sterne) 14,12.

كَذَبَ i. 1) absol. „lügen" × صَدَقَ 43,17; – 2) m. acc. „vorlügen, erlügen" 30,9; – Pass. „belogen w." 49,2.

P.a. fem. كَاذِبَةٌ (نَفْسٌ) „läugnend, der Lüge zeihend" (näml. das Hereinbrechen der Stunde) 21,17; – „lügnerisch" (Stirnlocke) 1,9.

P.a. Pl. m. كَاذِبُونَ „lügend" 33,11; 43,16; 46,18.   [d. i. „unecht" 43,3.

كِذْبٌ: — دَمٌ „lügenhaft"

كَذَّابٌ „ein Erzlügner" 35,18 (bis).

II. 1) absol. „die Wahrheit Lügen schelten, läugnen" 1,8 (Subj. أَبُو جَهْلٍ); 11,2; 14,6 („für Lüge erklären", den Ḳur'ân); 16,3 (den Proph.); 21,9; 23,6; 27,18 (Subj. Pharao); 35,6 (Pf. = Gewohnheit). 9.14; – 2) m. acc. P. „für einen Lügner halten" 16,4; 35,9; 41,6; – 3) m. بِ S. „etwas als Lüge erklären, läugnen" 2,18; 5,14 („des Betruges beschuldigen"); 9,5 („etwas Lügen schelten");

10,18 („für Lüge halten" × صدق II.); 13,11; 17,3; 19,9 (m. inner. Obj. كِذَّابًا „in überaus lügnerischer Weise"); 20,3.4.7; 23,19 (m. كَانَ); 26,18; 32,8 (Antw. d. Engel); 35,16; 36,2.7; 38,4 (Dual. auf Menschen u. Ginnen; s. فِي [Sûra 55]).19; – 4) m. acc. u. بِ „Jemanden läugnen machen (lassen)" 10,12 (Worte an Muh. od. an alle Menschen).

Inf. تَكْذِيبٌ „(unablässiges) Läugnen" 16,17.

كِذَّابٌ „Lügnerisches, Lüge" (acc. = inner. Obj.) 19,10.12 (Zam., Muf. 97,11).

P.a. Pl. m. الْمُكَذِّبُونَ „die der Lüge Zeihenden, die Läugner" 3,11; 4,15; 18,3 („dass es unter euch L. gibt"); 20,3; 22,14 (sc. d. Auferstehung, asyndetisch zu الضَّالُّونَ); 23,10 (= أَصْحَابُ الشِّمَالِ); 23,17 (den Muhammad); – im Kehrverse 26,13.14.16.18.20; 27,1.3.5.6 (bis).

كَذَٰلِكَ (= كَ ... + ذَٰلِكَ s. d.) Adv. „so, also, ebenso, ganz so, auf diese Weise" 2,12 (dem Erwähnten entsprechend); 5,7 (so nun [war d. Strafe der Mekkaner u. der Palmenwaldbesitzer, aber ..]); 26,14 (nach demselben Verfahren); 27,4; 29,4 (gemäss unserer Botschaft, قَالَ).5 (Zam., Muf. 56,6 [Abn.]); 29,17 („so ist's!"); 32,14 (wie eben dargetan); 36,3; 40,1; 42,8 (d. h. wie er dich schon durch d. Traumsendung auszeichnete); 43,7 (wie wir J. das Herz P.' gewinnen liessen).9.12 (also [taten wir], m. لِ „damit"); 45,16; 46,19 (d. h. mit dieser Strafe).20 (List).

كَرَّةٌ „Rückkehr" 27,14.

كرم II. P. p. fem. مُكَرَّمَةٌ „(bei Gott) hochgeehrt" 11,11 (Rollen).

IV. m. acc. „ehren, Ehre erweisen" 15,9.10 (Zam., Muf. 163,5).11; 43,7 (Imp. fem.).

Inf. إِكْرَامٌ „die Ehrerweisung, Verehrungswürdigkeit"; s. ذُو 38,10; 39,11.

P. p. Plur. مُكْرَمُونَ „(hoch-)geehrt" 26,19; 32,18; الْمُكْرَمُونَ „die (bei Gott od. bei Abraham u. s. Frau) Hochgeehrten (Gäste)" 29,1.

كَرِيمٌ „(hoch-)geehrt" 14,17

(رَسُولٌ = Gabriel); 17,20 („verehrungswürdig", Muh. od. Gabriel); 44,2 (مُلُكٌ); 23,4 („vortrefflich", Ḳur'ân); 22,10 („wohltuend, zuträglich", Schatten); — الكَرِيمُ „der Allgütige" ـــــ بِرَبِّكَ 13,10; — Plur. كِرَامٌ „(bei Gott) Angesehene, Geehrte" 11,11 (Schreiber); 13,11 (Wächter).

الأَكْرَمُ Elat. absol. „der Edelste, der Grossmütigste" (v. 'Allâh) 1,5.

كَسَبَ i. m. acc. „erwerben, verdienen, gewinnen" 2,16 („tun", Seele); 4,7; 20,5 (mit Eifer zu erwerben, zu gewinnen suchen [sc. ihre Lüste]); 24,4 („schaffen"); 41,8 („erstreben").

كِسْفٌ „(Wolken-)Stück" 24,18.

كشط Pass. (v. Himmel) „weggezogen, entfernt w." (eig. abgedeckt, gleichsam abgehäutet w.) 14,15.

كشف Pass. m. عَنْ 5,12 („der Tag, wo aufgedeckt (entblösst) wird ein Bein (Schenkel)" d. i. wo man [d. Hülle] entfernt von...).

كَاشِفَةٌ (sc. نَفْسٌ) m. لِ = acc. „eine (den Jemandes) Enthüllende, Offenbarende" 53,58.

كظم: مَكْظُومٌ „von Zorn gepresst, mit verhaltenem Zorn" 5,17.

كَظِيمٌ „zornerfüllt" 47,12.

كعب: كَاعِبٌ Plur. كَوَاعِبُ „(Mädchen) mit schwellender Brust, Hochbusige" 19,11.

كُفُؤٌ m. لِ „gleich, ähnlich" 34,7 (أَحَدٌ مع حَالٌ).

كِفَاتٌ „Sammelplatz" 26,16.

كَفَرَ u. 1) absol. „ungläubig s." 3,15; 18,15; الَّذِينَ كَفَرُوا „die Ungläubigen" 2,10; 5,19; 14,6; 16,17; 24,16; 25,19; 30,2; 39,15. — Pass. كَانَ كُفِرَ = Plusquampf. „dem man mit Undank belohnt hatte" 35,12; — 2) m. بِ „nicht glauben an..." 33,18; 10,5 („verläugnen").

IV. m. acc. P. „zum Unglauben bewegen" 11,12.

الكَافِرُ „der Ungläubige" 19,16; — Plur. الكَافِرُونَ „die Ungläubigen" 34,9.12; سُورَةُ الكَافِرُونَ (nicht genet.) 34,9 (Name der 109. Sûra d. Ḳur'ân); ferner 2,3.12; 12,8; 18,3; 25,5; 35,9; 36,19; — m. بِ 44,11; — القَوْمُ الكَافِرُونَ

47,16; — اَلْكُفَّارُ 20,14.15; 36,7 (كُمْ- „o ihr Mekkaner!"); — Plur. اَلْكَفَرَةُ (eig. „Unglaube") 11,20.

كَفُورٌ „Ungläubiger" 37,12; — adj. „undankbar" × شَاكِرٌ 36,19 (شَاكِرًا wie حَال).

كَافُورٌ entw. = „Kampfer" od. Name einer Paradiesesquelle 36,20.

كَفَى i. m. dopp. acc. „Jemandem gegen Jemanden genügen = ihn in Schutz nehmen" 41,14.

كلّ : كُلٌّ eig. „Gesamtheit, Ganzes" 1) m. indeterm. Sg. „jeder, -e, -es" كُلُّ شَيْءٍ 16,12; 19,10 (acc. voraus); 36,11 (m. كَائِدٌ : ٪).12; 49,5 („[e. deutl. Erklärung] einer jeden [sich auf d. Religion beziehenden] Sache"); كُلُّ أَمْرٍ 35,6; كُلُّ ٱمْرِئٍ مِنْهُمْ „Jedermann unter ihnen" 25,20; vgl. ferner 2,15.20; 4,15; 9,11; 11,18; 12,4; 20,4; 24,4; 32,1; 35,20; 36,12; 38,11 (= كُلَّ وَقْتٍ); 39,1; 40,4.21; — مِنْ كُلِّ شَيْءٍ = acc. „allerlei Dinge" (nach نبت IV.) 40,6; vgl. 29,15; 32,2; 1,15; — كُلُّ ذِي عِلْمٍ „jeder Wissensbegabte" 46,21; كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ 43,21; — 2) كُلُّ مَنْ ... Neutrum: „Alles, was ..." 38,9; أَجْمَعُونَ كُلُّهُمْ 40,13; بِآيَاتِنَا كُلِّهَا (m. Suff. nachgesetzt) 36,7.

كَلَّا Partikel (m. Satzwert) der scharfen Zurückweisung (رَدْع) entw. auf Vorhergehendes od. auf Nachfolgendes (d. Verneinung od. Misbilligung vorwegnehmend) sich beziehend: „nein!, nein, nein!" (so ist es nicht, so soll es nicht sein!") 1) vor إِنَّ — لَ ... 1,5; — 2) vor لَئِنْ ... لَ — 1,8; — 3) vor negat. Imp. 1,9; vgl. weiters 2,5 („mit nichten, das gibt es nicht!" [auf das Vorhergehende, es abschliessend, bezüglich; إِنَّهُ ... — „nein, denn der ..."]).13 („doch nein!" [ihr denkt ja anders]; gehört eigentl. noch zu Vs. 34).21 (fin.; „nein!" [sie sollen sich nicht abwenden]).21 (كَلَّا بَلْ „keineswegs, nein!" [das wollen sie eigentlich nicht, sondern (ganz im Gegenteile)...]); 8,17 (bis).18 („nein!" [so soll es nicht sein], auf das Vorhergehende أَلْهَاكُمْ ... bezüglich); 9,12 („nein!,

mit nichten!"... لا — [sein Wähnen ist falsch]); 11,10 („nein!" [so sollst du nicht handeln]). 13 („nein!" [d. Mensch hat seine Pflicht nicht erfasst od. trotz Allem!]); 13,11 („nein!" [kein إِقْتِرَاب, dann بَلْ]); 15, 11 (بَلْ — „nein, keineswegs!" [ist es so, wie Vs. 16-17 ausgesprochen ist]; vgl. Zam., Muf. 152,16). 12 („keineswegs!" [sollt ihr so tun]; darauf Drohung); 19,1.2 („nein!" [ihr braucht nicht Umfrage zu halten]); 20,2 („nein!" [ihr sollt nicht falsch messen u. ihr sollt an d. Auferstehung glauben]; darauf إِنَّ). 5 („nein!" [es sind keine Märchen der Alten] بَلْ —). 5 (fin; „nein!" [nicht anders ist's; geht auf Vs. 14]). 7 („nein!" [Wiederholung zu Vs. 15]); 21, 2 („nein!" [gegen die Aussicht einer Flucht]). 6 (بَلْ — „nein!" [übereile dich nicht, o Muhammad!]). 7 („nein!" [ziehet nicht d. Diesseits dem Jenseits vor!]); 25,10 („keineswegs, nein!" [nichts nützt ihm sein Wünschen, Vs. 11]); 26,1 („nein!" [ihr Begehren nützt gar nichts]).

كلم II. m. acc. „mit Jem. sprechen, reden" 45,15.

V. „sprechen" 19,14 (حَال oder Relativsatz).

كَلِمَةٌ „Wort (Allâhs)" 33,19 (= كَلِمَات [Inhalt = إِنَّ Vs. 172 f.]).

كَلُوا 17,13; s. أَكَلَ.

كَمْ Adv. „wie viel?, wie viel!" m. مِنْ 30,15 („wie viel auch...", dann Haupt-Vb. m. لَا; vgl. Zam., Muf. 73,5 f.).

كُمْ ... Suff. 2. Ps. Plur. m. 1) beim Nomen: „euer" خُطُبُكُمْ 29,5; أَبِيكُمْ; 44,15 آبَاؤُكُمْ –; 37,11 سَعْيُكُمْ 47,8; إِلٰهُكُمْ; 47,5 أَبَاكُمْ; 31,19; 4, بِأَيِّكُمْ; 36,8 أُولَئِكُمْ; 36,7 أَكُفَّارُكُمْ 13; – بِكُمْ; 31,4 لَكُمْ; 42,13 مَعَكُمْ; 24, 10; إِلَيْكُمْ; 3,13 عَلَيْكُمْ; 32,12 عَنْكُمْ; 46, 10 فَوْقَكُمْ; 22,17 بَيْنَكُمْ; 40,9 مِنْكُمْ; 10 19,4; — 2) beim Verbum: „euch" فَأَنْذَرْتُكُمْ; 2,17 سَلَكَكُمْ 11,2; أَنْشَأَكُمْ; 8,17 أَلْهَاكُمْ; 19,2 خَلَقْنَاكُمْ 31,3; نُرِيدُكُمْ; 45,3 أُنَبِّئُكُمْ 19,10; أَتَاكُمْ –; 40,8 فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ 29,1; لَعَلَّكُمْ; 32,16 إِنَّكُمْ 29,16.

كمّ, Plur. أَكْمَامٌ „Blütenhüllen, (-scheiden)" 38,4 (s. ذَاتُ).

كَمَا (… كَ + مَا) Adv. m. Vb. „(gerade) wie" 3,13; 4,18; 41,12 (= مِثْلَ العَذَابِ; zu Vs. 89 „ein offenkundiger Warner (vor einer Strafe), gleich der ..."); 42,10; —— هَلْ ... إِلَّا 46,4.

كُمَا... Suff. 2. Ps. Dual. comm. 1) beim Nomen: „euer beider" رَبِّكُمَا 38,4; أَحَدُكُمَا 44,17; - عَلَيْكُمَا 38,14; - 2) beim Verbum: „euch beide" يَأْتِيَكُمَا 44,10 (bis); نَبَّأْتُكُمَا 44,10.

كنّ: P.p. مَكْنُونٌ „wohlverwahrt, geborgen" —— لُؤْلُؤٌ „(in d. Muschel) wohlverwahrt" 22,4; 24,6; بَيْضٌ (vor Staub) 32,21; كِتَابٌ = Original d. Kur'ân, aufbewahrt im Himmel 23,4.

كُنَّ... Suff. 2. Ps. Plur. fem. 1) beim Nomen: „euer"; 2) beim Verb.: „euch" خَطْبُكُنَّ 45,10; كَيْدِكُنَّ 43,18 (bis); - فَذٰلِكُنَّ 44,2.

كند: كَنُودٌ m. لِ P. „undankbar" 8,11.

كنس: الكُنَّسُ „die sich Verbergenden, Occultierenden" (Planeten) 14,16.

كهن: كَاهِنٌ „Wahrsager" 17,21; 24,1.

كوب: Plur. أَكْوَابٌ „Krüge, Kannen (ohne Henkel)" od. „(henkellose) Becher, Schalen" 22,4; 37,6; —— مَوْضُوعَةٌ 18,11.

كور II. Pass. v. d. Sonne „zusammengerollt, zusammengewickelt w." 14,12 (wie e. Turban od. wie eine Fackel mit feuchten Fetzen zum Auslöschen gebracht wird).

Inf. التَّكْوِيرُ „das Zusammenrollen, die Zusammenwickelung" (Rückert: „die Ballung" 14,9; —— سُورَةُ Name der 81. Sûra d. Kur'ân 14,9.

كَوْكَبٌ, Stern 42,7; Plural. الكَوَاكِبُ 13,8; 32,1.

كون: كَانَ u. „sein" (Imp. كُنْ). I) Verb. concret. (كَانَ التَّامَّةُ) „sein, vorhanden sein, existieren, sich befinden" (m. d. Nominat.) 1) 34,7 (neg.); 49,3; - m. فِي „wo?" 29,7; 42,11 („liegen"); 47,9 („sich aufhalten"); - m. عَلَى 1,7 („wandeln"); - m. مَعَ 40,14. 15 („es mit Jem. halten"); - m. لَدَى

48,14; — 2) besond. Verbindungen: a) m. لِ „angehören" = „haben" 27,2; 32,12.21; — b) m. مِنْ, „gehören zu..., von... sein, einer der... sein" 2,17; 3,19 („unter euch werden Kranke sein"...); 10,4; 23,8.9.10 (Subj: der Sterbende); 33,3; 39,18; 41,16 („sei einer von denen, welche..."); 42,5 (وَإِنْ ... كُنْتَ ... لَمِنْ); 43,6.19; 44,4 (لَيَكُونَنَّا Energ. II. f. لَيَكُونَنْ [Pause]).5; 47,13; — c) كَانَ m. لِ „gestattet, erlaubt sein" 44,12; 46,20; — ... لِ أَكُنْ لَمْ „es ziemt sich nicht für mich, dass... (= meine Stellung verbietet mir, dass...)" 40,15.

II) Verb. copulat. (كَانَ النَّاقِصَة) „etwas od. irgendwie sein" (m. d. acc.) 1) 2,5; 3,15 (كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا); 14,3; 19,5 (überflüssig!). 6.7 (= صَارَ; مِثْلَ...). 16 („o! dass ich doch Staub wäre"); 23,7 (غَيْرَ مُدِينِينَ); 25,6 (Zahl); 29,14; 33,1; 35,17 (حَال; „wo er eine nicht erwähnenswerte Sache war"); 38,16 („werden"); 39,15 („dass sie gewesen seien..."); 42,13; 49,10; — besond. m. d. Particip. 5,5.6.12; 14,4; 28,17; 29,13; 32,13; 33,13; 42,15; 43,2; 47,8.21 (... أَ); vgl. noch 30,8 (Subj. gabriel od. الْمَسَافَة zu subintell.); 49,4 (Subj. der Ḳur'ân); 41,5 (أَ...); 21,11 (يَكُنْ f. يَكُ); — m. كَ „sein (werden), wie..." 5,16 (neg.); 36,1; 25,7.8; 12,13.14; — m. كَيْفَ 48,21 („wie das Ende gewesen ist..."); 35,13.14.16.20 („drum, wie war m. Strafe...!").

III) كَانَ im Tempusverhältniss 1) m. Impf = „pflegen" („gewöhnlich...") 2,17.18 (bis); 5,7; 17,17; 19,9; 22,4; 24,8; 26,5 (s. 26,3); 28,17 (مَا = مَزِيدَةٌ — مَوْصُولَةٌ — مَصْدَرِيَّةٌ); 32,8.14; 40,1; 45,1; — 2) m. Impf. (Ḥâl-Satz) 5,13; — 3) m. Perf. = Plusquamperf. 35,12; 43,16 (bis).

مَكَانٌ „Lage, Situation" 47,2 (Tamjîz zu شَرٌّ); مَكَانَهُ „an seiner Statt" nach أَخَذَ m. acc. 47,3.

كَادَ : كود a. „nahe daran sein, dass..." m. Impf. = „fast, beinahe"... 5,18; 33,3 (كِدْتُ).

كَادَ : كيد m. i. „listig täuschen, überlisten, hintergehen" 27,2 (Imp. فَكِيدُونِ = فَكِيدُونِي); m. inn.

Obj. (كَيْدًا) 12,8 (bis; „e. List planen“); – m. لِ „Jemandem e. List eingeben“ 46,20; – m. لِ u. inner. Obj. 42,8 („Jemandem eine gewisse Falle stellen“).

كَيْدٌ „List, Anschlag“ 5,15 (v. Allâh); 7,12; 12,8 (bis; m. كَادَ); 24,16 (sc. im ... دَار gegen Muhammad). 19; 27,2; 43,18 (bis); 44,5,6 (List d. Weiber); 45,10.13. [دَار oben sc. دَارُ النَّدْوَةِ].

P.p. Plur. الْمَكِيدُونَ „die von der List Umsponnenen“ 24,17.

كَيْفَ Adverb. „wie?“ 1) fragend „wie?“ 5,9; 33,12; – 2) relativ u. meist im Ausrufesatz „wie, wie!“ 2,6 (bis); 3,14; 7,12 (= مَا); 15,6; 18,13 (ter). 14; 35,13.14.16.20 („Drum, wie war meine Strafe ...!“); 48,21.

كَالَ : كَيل i. m. acc. P. „Jemandem zumessen“ 19,21.

VIII. „Maass halten“ 46,3; m. عَلَى = مِنْ (von wem?) „sich zumessen lassen“ 19,21.

الْكَيْلُ „das (Getreide-) Maass“ 45,20.21; 46,3.7 (indeterm.); 47,17; ——

بَعِيرٍ: „eine Kameellast“ 46,7.

——— ل [6,6.

لِلْيُسْرَى; 7,1 وَلَلْآخِرَةُ : أَلّ = ...لَـ...

...لَ Partikel d. Affirmation: „fürwahr!, ja!, sicherlich!“ 1) bekräftigend a) beim Nomen وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ ... أَكْبَرُ 5,7; وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ ... 7,1; vgl. 42,11 (nach قَالَ); 45,18; 49,1; – b) m. Energet. ... لَتَرَوُنَّ ... „ja, gewiss ihr sollt sehen ...“ 8,18; 9,1 („dann, wahrlich, sollt ihr gefragt werden“; nicht جَوَاب zu لَوْ!). 12 (nach كَلَّا); 42,19 (nach وحى IV. m. إِلَى); 44,7 (Subj. u بَدَا لَهُمْ); – 2) das Praedikat einleitend (hervorhebend) nach إِنَّ m. acc. d. Nomens od. Suff. a) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَى 1,6; إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى 10,18; إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ 15,9; إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ 28,13; إِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ 41,9; إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ 33,4; ferner 6,9; 8,5; 16,15; 20,2.7.8.13; 22,13; 23,11.16; 28,13; 30,17; 33,8 (!); 40,21; 42,12; 45,14; – b) إِنْ = إِنَّ 5,19; 12,5; vgl. 33,3.17; 41,5; 42,6; 47,21 (!); –

c) ... لَ إِنَّهُ 5,19; 8,11 (bis).12.13 (Leseart
أَنَّ u. خَبِيرٌ ohne ... لَ); 12,6.7; 17,20; 18,
2.3 (bis); 23,3.4; 28,20; 45,12; 46,12; – إِنَّكَ
... لَ 4,13; 39,18; 48,3; – ... لَ أَإِنَّكَ 33,1;
47,19; – ... لَ إِنِّي 42,17; 48,3; – ... لَ إِنَّهُمَا
41,5; – ... لَ إِنَّكُمْ 22,14; 32,16; 46,15; – إِنَّهُمْ
... لَ 20,6 (bis); 33,7.11 (bis).14.19 (bis); –
... لَ إِنَّا 5,4; 18,3; 22,20; 32,13; 43,20; 46,1.
47,10; – ... لَ إِنَّا لَهُ 42,16 (bis); 46,4; – إِنَّا
... لَ إِذًا 35,17; 42,18; 47.4; – ... لَ ___ أَإِنَّا
26,2; 29,15; 39,20; – ... إِنَّا لَنَحْنُ 33,16,17;
40,9; — 3) das Subject (acc.) einleitend nach
einem ظَرْف ... : إِنَّ لَكَ لَأَجْرًا ... 4,12; إِنَّ
عَلَيْنَا لَلْهُدَى وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَى
11,1; vgl. 13,11; 27,19 (Zam., Muf. 136,14 f.);
33,8 (bis; !); und 5,9.10; — 4) im Schwursa-
tze: إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا 4,19; فَوَرَبِّكَ
... لَ 41,13; vgl. 2,14; 10,10; 14,5.17; 25,10;
28,14; 31,19; 40,18 f.; 46,8 (d. Schwur liegt
in ... حَتَّى); — 5) im Nachsatze nach لَئِنْ
des Vordersatzes: 1,8 (Energet.); 42,18;
44,3 f. (Energ.; !); — 6) den hypothet.
Nachsatz (im Vordersatze لَوْ) einleitend:
[illegible] 22,11; 40,3; – ... لَ ___ لَوْ أَنَّ 33,18;

لَوْلَا أَنَّ ___ لَ ...; 33,3 لَوْلَا ___ لَ ...
5,17; — 7) ... لَقَدْ „wahrlich, ja ...“ 42,
11; 49,3; 30,11 („ja, gewiss ...“ fast =
تَاللّٰهِ لَقَدْ ...); vgl. 9,17; – وَاللّٰهِ لَقَدْ ...
46,17; 47,20; – ... وَلَقَدْ „und wahr-
lich schon ...“ 14,18; 22,18; 30,9.14 („u.
dennoch, ja, gewiss ...“); 33,14.18;
35,6.12.13.16; 36,1.4 (bis).5.6 (bis).
11; 39,20; 40,3.9 (bis).10; 41,6.10.15
(!); 43,12; 44,3; – ... وَلَسَوْفَ 11,4; 7,2.

... لَ vor إِنْ (لَئِنْ) s. إِنْ;

لَّ in لَعَلَّ s.

... لَ für ... لِ vor Suffixen
(لَهُمْ, لَهُ etc.)

... لِ in كَذٰلِكَ, ذٰلِكَ s. d.W.

... لِ I) Präposition; dient
a) zur Bezeichnung des entfernteren
Objects α) auf die Frage „wem?“
nach بدا u. IV. — جَعَلَ — II. زين —
— كُفُوٌ — فَرَغَ — غَفَرَ — II. سول
كَانَ — II. مكن — II. مهد — IV. وحى
— وفى IV. —; dat. eth. 6,14.15; —
nach أَذِنَ „Jemandem Erlaubniss
geben“ s. d.; — nach كَانَ 44,12 s. d. —

β) speziell zur Personbezeichnung bei قَالَ m. dir. Rede „zu Jem. etw. sagen" 5,4; 16,4; 40,12; 42,6; 43,7; 44,19; 46,1; 48,4; — nach قِيلَ 27,6; 29,12; 32,15; — nach جاب X. „erhören" 44,6; — γ) „für (wen od. was)?" = zu gunsten = Dat. commodi: جَعَلَ 10,1; 17,8; 40,6; حَكَمَ 47,7; خلص X. 45,15. خَلَا 42,13; خَيْرٌ s. d.; زين II. عَتَدَ IV. غفر X. — قدم II. 15,14; 45,8 (Suff. = Jahre) — نشأ IV. — مُلْكٌ — مَتَاعٌ — لَذَّةٌ — نِعْمَةٌ — وَضَعَ — ; — δ) „bestimmt für..." nach آيَاتٌ — مَآبٌ — ذِكْرٌ (ذِكْرَى — عِبْرَةٌ — سَبَقَ — حَقٌّ — جَزَآءٌ — (تَذْكِرَةٌ — غِلْمَانٌ لَهُمْ — فِتْنَةٌ — عَذَابٌ — عدّ IV. — „für sie bestimmte Jünglinge" 24,6; — قَسَمٌ — كَيْلٌ — نَذِيرًا (2,15 bis; d. Satz = بَدَل zu لِلْبَشَرِ) — هُدًى 49,5; — vgl. noch 4,1; 5,8; 14,7; 19,11; 23,2; 25,5 (entw. zu عَذَابٌ od. zu وَاقِعٌ od. لِلْكَافِرِينَ ist Antwort); 25,13; 27,19; 28,3; 29,7.8.16.17; 30,1; 33,6; 38,20; 39,17; 40,21; 42,12; — ε) „zuhin = gegen" nach خَفَضَ 41,11; — رَاضِيَةٌ — سَجَدَ — شَدِيدٌ — صَبَرَ — صَلَّى — قَامَ — عَنِيدٌ — كَنُودٌ — صدى V. — ملا IV.

يسر II. b) zur Bezeichnung des Besitzes u. des Eigentums = „haben, besitzen" α) „haben" 5,9 (إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا ... „habt ihr darin [in d. Buche] das, was..."). 10 (إِنَّ لَكُمْ لَمَا ... d. i. „habt ihr davon [von d. Schwüren], was eures Erachtens ist ...?"); 11,18 (für Jedermann gibt's da zu tun!); 12,6 (لِلْإِنْسَانِ = لَهُ); 39,17 („ausser dass ihr [der Stadt] nicht e. Schreiben zugekommen wäre"); — vgl. noch 3,8; 5,9. 10.11; 24,14.15 (bis).17; 27,2; 30,15 („will denn der Mensch [Alles] haben, was..."). 18; 32,12; 33,1.10 (bis).13.16; 34,13 (...); 36,8 („gibt's für euch e. B."); 40,21 (جَهَنَّمُ = هَا); 47,3; — β) „zu teil werden" 4,12; 10,12; 16,13 (bis).14; 32,2.18 („sie sollen haben..."); 33,8; 46,16 („der soll haben"); — γ) „gehören" إِنَّ لَنَا ... „unser ist..." 11,1; 13,14 („... ist Gottes!"); 16,11; 30,12 (bis); لِلّٰهِ = „Gottes ist..." 30,15.20; الْحَمْدُ لِلّٰهِ „das Lob ist Gottes (gehört Gott allein)" 34,3.17 (خَبَرٌ = لِلّٰهِ);

38,8; 44,10.16 („gehört Gott allein …"); – δ) fragend: 2,19 (m. حال: فَمَا لَهُمْ „was haben sie also vor … dass sie …"; 5,9 (مَا لَكُمْ … كَيْفَ „was habt ihr (wie kommt ihr dazu?)"; 13,1 (مَا لَهَا „was hat sie [d. Erde] vor?"); 14,5 (فَمَا لَهُمْ لَا „was haben sie demnach, dass sie nicht …"); 15,14 (أَنَّى لَهُ الذِّكْرَى „wo hat er da (wie soll ihm da nützen) die Erinnerung?"); 25,19 (فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا … [alte Schreibweise] „was haben (fehlt) aber die (den) Ungläubigen, dass sie (حال)"); 27,16 (هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ …); 32,10 (مَا لَكُمْ لَا); 33,12 (مَا لَكَ أَلَّا); 40,14 (مَا لَكُمْ); 42,15 (مَا لَكَ لَا); – ε) negativ: لَيْسَ m. لِ „nicht haben" 17,18; 18,9; 31,6; 40,20; – c) zur Bezeichnung des Zweckes u. der Ursache: „wegen, von-wegen, zum Zwecke, ob" 7,18 (init.; entw. 1) = „wegen" [abhängig von Vs. 3 „ja, da sollen sie …"]; od. 2) = „für" [abhäng. v. letzten Vs. d. Sûra 105, zu der 106 eigentl. noch gehörte]; od. 3) = „wegen" [abhäng. v. Vs. 3, wo فَ d. Bedingung involviert: „wenn ihr betet, so wegen …"]); 32,15; 33,5 (لِمِثْلِ هَذَا) „zur [Erreichung] eines [diesem Glücke] Aehnlichen …"); 35,13.16; 36,2.6; 37,2 („um des Angesichtes Allâh's willen"); 43,14 (nach غفر X.); – d) = acc. nach dem Infinit. od. Particip.: 2,8; 4,16; 16,16; 23,16; 25,5.11.15.17; 31,13; 39,20; 40,6.8; 42,15.16; 43,2; 45,1.19; 46,4.12; 47,9; 48,11 (nach ellipt. التَّدْبِيرِ [لَطِيفٌ]); – e) zur Bezeichnung der Zeit: „zu, um" لِيَوْمٍ عَظِيمٍ 20,1; 21,17 („bei ihrem Hereinbrechen"); 26,12 (bis; „für welchen Tag?" nach أُجِّلَ). – f) beim indeterm. Nomen = Genetiv: أَخٌ لَهُ „ein Bruder von ihm (einer seiner Brüder)" 47,1; بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ; 45,20; فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا 42,8; vgl. فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ 17,16; – g) in besond. Redensarten: وَيْلٌ لِ … „Wehe dem …!" 9,6.11; 19,21; 20,3; 23,17; im Kehrverse 26,13.14.16.18.20; 27,1.3.5.6 (bis); 30,1; – أَوْلَى لَكَ „Wehe Dir!" 21,10 (bis; مُزِيدَةٌ); – حَاشَ

لِلّٰهِ „verhüte Gott!" 44,2 u. 45,11 (لِلْبَيَانِ); سَلَامٌ لَكَ „Heil dir!" (gerufen von d. Gefährten d. R.) 23,9; — هَيْتَ لَكَ (= Subjects-Pronomen) 43,11.

II) Conjunction „dass, auf dass, damit, um zu…" a) m. Subj. 2,10.11; 13,3; 17,8; 19,5; 21,1 (nach راد IV.).4; 29,6 (nach رسل IV. Pass. m. إِلَى); 29,20; 31,1; 40,15 („es ziemt sich nicht für mich, dass ich…"); 43,8 (ellipt. [damit er darin bleibe] u. damit wir…").12; 45,12 (ذٰلِكَ … لِ „dies geschah (war notwendig), auf dass…"); 46,17 (nach جَآءَ).20 (nach كَانَ „erlaubt, gestattet sein"); — b) m. Apocop. (لْ nach …فَ = Imp.): فَلْيَأْتِ 1,9 فَلْيَدْعُ 24,11.14; فَلْيَأْتُوا 5,11; 24,11; فَلْيَعْبُدُوا 7,18; فَلْيَنْظُرْ 11,14; 12,5; فَلْيَتَنَافَسِ 20,10; فَلْيَعْمَلْ 33,5; فَلْيَتَوَكَّلْ 46,11.

لَا Adverb. negat. (für d. Zukunft u. das unbegrenzte Präsens u. Stellvertreter der übrigen negativen Adverbien nach وَ) „nicht" 1) m. Impf. 2,21; 5,14; 13,14; 24,13; 38,15; 44,11; 46,13 (لَا يَغْلِبُونَ) u.s.w.; — … تَخْفَى 17,11 (futur.); … لَا كَانَ 19,9; … أَوْ لَا … لَا 23,20; … لَا … إِذَا 14,5; 32,4; 30,16 u. 18 (Relativsatz zu الَّذِي); … لَا مَا أَنْ „dass… nicht" 14,5; 32,10 u. 42,15; فَلَا … 5,12 („ohne dass sie…"); 10,2 (nicht فَلَمْ); أَلَا تَرَوْنَ 45,20; vgl. 20,1; — 2) m. Apocop. = negat. Imp. 1,10; 2,2; 4,15; 7,3.4; 21,4; 29,3; 29,17 (وَلَا); 30,1; 31,4; 37,12 (وَ); 41,10 (!).11; 42,7.14; 45,21; 46,9 (!); 47,15; — فَلَا 46,14; — 3) im Schwursatze: … بِ … لَا (فَلَا) أُقْسِمُ 9,17; 14,4 (… لَ).16; 17,19; 20,19 (bis; وَلَا); 23,3 (Zam., Muf. 146,13 sq.); 26,1; — 4) m. Verbalkraft = لَيْسَ a) m. d. Nominat. … لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا 24,5; vgl. 32,19; — b) m. d. acc. (لِنَفْيِ الْجِنْسِ) … لَا إِلٰهَ إِلَّا 3,9; 32,15; vgl. 21,2 („es gibt nicht"); 37,3; 45,21; 47,21; — 5) … أَفَلَا „denn nicht?" 8,12; 18,12; 28,19; 33,12; — 6) … وَلَا 2,11 (Subj.); 4,19 („ohne dass"); 5,16 (Apocop.); 9,5; 17,20; 35,8; 38,3 (Apocop.); 45,17; 49,3; — im Ḥâl-Satz 16,5 („ohne dass"); 27,1 („indem… nicht"); 42,

19 („ohne dass sie es…"); — 7) …وَلَا — لَا 2,8; 4,15 (fin.); 6,7 f.; 15,11 (bis). 15; 17,17 f.; 18,9 f.; 19,8.12; 21,9; 22,3.5.7.10; 24,5.19; 26, 19 (Appos.); 29,17; 32,19; 34,12 f. (!); 35,1 (غَيْرِ — وَلَا); 37,3.5; 38,17; 39,3.10; 41,10 u. 45,21 (Apocop.); — لَيْسَ — وَمَا — لَا 41,2; — وَلَا — 17,19; — مَا — وَلَا 12,7; 17,21; 24,9; 8) إِلَّا — لَا = „nur" 6,5; 11,2; 17,19; 19, 14; 23,4; 30,16 (!); 32,1; 38,13; 44,10; 47,15; 9) … أَلَّا 29,3; 33,11 (m. إِنَّ) s. أَ; — 10) … أَنْ لَا يَتَخَافَتُونَ m. Energ. I. 5,2; — أَنْ لَا = أَلَّا „auf dass nicht" 11,9; 31,6 (Indicat.); 38,2; 40,15 u. 44,15 (Subj.); — 11) in كَلَّا s. d.; — 12) in لَوْلَا s. لَوْ.

اللَّاتُ „al-Lât" (aus الْإِلَاهَةُ „die Göttinn") 30,11 (weibl. Götze).

لٰكِنْ (لَاكِنْ) m. وَ: وَلٰكِنْ Conj. „jedoch, aber, im Gegenteil, sondern" 21,9; 23,7.

لٰكِنَّ (لَاكِنَّ) m. وَ: وَلٰكِنَّ Conj. „jedoch, aber, im Gegenteil, sondern" (nur vor Nomm. u. Suff. im acc.) 24,20; 43, 8; 44,13.17; 46,13; 49,4 (acc. v. كَانَ abhängig). — مَلْأَكٌ: مَلَكٌ „Engel" (مَلَائِكَة);

[25,6. Plur. الْمَلَائِكَةُ 33,10; ~ الرُّوحُ 1,15; 19,14;

لُبٌّ: لبب „Innerstes, Mark; Herz" Plur. أَلْبَابٌ; أُولُو الْأَلْبَابِ „die Verständigen" 49,4 (s. ذُو).

لَبِثَ a. „verweilen" 28,7; m. فِي „verbleiben" 44,20; — P.a. Plur. لَابِثِينَ: حَال „als Verweilende" 19,8.

لُبَدٌ: لبد als acc. لُبَدًا „in Hülle und Fülle" 10,1.

لِبَاسٌ: لبس „(deckende) Hülle, Kleid, Verhüllung" 19,3.

لحق IV. m. acc. u. بِ „Jemanden mit Jem. vereinigen" 24,3; 48,13 („zufügen, beigesellen").

لَحْمٌ: لحم „Fleisch" 24,5 (~ فَاكِهَةٌ). ~ طَيْرٍ „Vogelfleisch, Geflügel" 22,3.

لَدَا (لَدَى) „neben, bei" ~ الْبَابِ 43,14; لَدَيْنَا „bei uns" 3, 11; 45,15; nach كَانَ „dabei sein" 48,14.

لَذَّةٌ: لذ fem. zu لَذٌّ = لَذِيذٌ „lieblich" m. لِ „für" 32,19.

لَازِبٌ: لزب „festklebend" (Ton) 32,4 (طِينٌ).

لسن : لِسَانٌ „Zunge" 10,1; 21,4.

لطف : لَطِيفٌ „fein, geschickt (in d. Anordnung dessen) was er will, (fein anordnend) 48,11 (= لَطِيفُ التَّدْبِيرِ لَهُ).

لظى V. „lodern" (Feuer) 11,2 (für تَتَلَظَّى); لَظًى fem. „(Höllen-) Brand" 25,10 (إِنَّهَا zu خَبَرٌ).

لَعِبَ a. „spielen" 26,3 (∾ خَاضَ); 42,16 (∾ رَتَعَ); فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ „sie sind in e. Teiche, wo sie spielen (scherzen)" = sie befinden sich in eitlem Scherz-Gezänke" [23,18.

لَعَلَّ Partikel „vielleicht (dass)..." m. acc. d. Nom. od. Suff.: لَعَلَّهُ „vielleicht dass er..." 11,8 („was weisst du denn? vielleicht wollte er..."; 2. Obj. zu يُدْرِيكَ); لَعَلِّي „vielleicht dass ich..." 45,5; لَعَلَّكُمْ „vielleicht dass ihr..." 42,4 (لَعَلَّ = كَيْ m. Subj. „(auf dass) vielleicht..."); 29,16; لَعَلَّهُمْ „vielleicht dass sie..." 45,5; 46,2 (bis).

لعن : لَعْنَةٌ m. ل „der Fluch" 40,16.

لغو : لَغْوٌ „(eitles) Geschwätz" 19,12; 24,5; 22,5 (∾ تَأْثِيمٌ).

لَاغِيَةٌ „(sinnloses) Geschwätz" 18,11.

لفف : لَفَّ VIII. m. بِ „sich verbinden mit (zusammengelegt werden mit)..." 21,8.

لَفٌّ, Plur. أَلْفَافٌ „dichtbewachsen, -bepflanzt, -bestanden" جَنَّاتٌ — 19,5.

لقى IV. m. acc. „finden, antreffen" 43,14; m. dopp. acc. „Jemanden so und so finden" 33,8.

لقح : لَاقِحٌ „trächtig, schwanger" Plur. لَوَاقِحُ v. d. Winden 40,8.

لقط VIII. m. acc. „vom Boden aufheben, auflesen" 42,14.

لَقِيَ II. m. dopp. acc. „Jemanden etw. erlangen lassen (finden l.)" [37,4.

III. m. acc. „begegnen, gelangen zu..." 24,18; 26,3.

P. a. مُلَاقٍ acc. „begegnend, antreffend" 17,12; مُلَاقِيهِ 14,1 („drum wirst du auch ein ihn [Allāh] Treffender sein" d. h. „drum wirst du ihn auch finden = vor ihm erscheinen).

IV. m. acc. „anbieten, vorbringen" (Entschuldigungen) 21,4; „auswerfen" (v. d. Erde, die Todten) 13,18;

m. acc. u. فِى „werfen" 42,14; 40,5 (etw. auf etwas); – m. acc. u. عَلَى „aufladen, aufbürden" 3,7 („wir wollen dir ein gewichtig Wort erteilen"); 48,1 (Imp.; etw. auf etw. werfen [legen]. 4; – Pass. 35,17 („ist ihm anvertraut worden").

اَلْمُلَقِّيَاتُ P. a. fem. Plur. m. acc. v. d. Engeln: „die (eine Erinnerung) Überbringenden" 26,10.

VIII. „sich begegnen" 35,11 (v. Wasser); 38,7 („auf dass sie sich begegnen [für das Auge: zusammenlaufen, v. Wasser]).

لَمْ Adverb. negat. (Vergangenheit), immer m. Apocop. in Perf.-Bedeutung: „nicht" 1,4.8; 15,6; 16,13; 26,13.14.16; 31,5; 48,21; … أَلَمْ 5,4; 6,11.14; 7,2 (فَـ). 12 (bis); 10,1; 15,6; 19,2; 21,11; – لَمْ —— إِلَّا.. 28,7; 30,19; – لَمْ —— وَلَمْ – لَمْ 17,15 (bis); – لَئِنْ لَمْ – أَنْ أَمْ 10,1; – وَلَا —— 39,3.9; – لَ —— … 1,8.

لِمَ für لِمَا s. لِ u. مَا

لِمَا s. لِ u. مَا

لَمٌّ „ein Zusammenraffen" 15,12 (Inf. Appos. zu أَكْلًا = inner. Obj. zu أَكَلَ „mit einem Alles zusammenraffenden Verschlingen"). [ehe) Sünden" 31,2.

لَمَمٌ m. ال „leichte (verzeihli-

لَمْحٌ „Blick" 36,11.

لمز : لُمَزَةٌ im Itbâʿ (إِتْبَاعٌ) zu هُمَزَةٌ eig. „Schmäher, Schimpfer" 9,11.

لَمَّا I) Conj. m. Perf. „nachdem, als" 5,19 („wenn"); 17,7; 43,9; – وَلَمَّا 45,19; 46,13; 48,2; – فَلَمَّا „als nun" 5,3; 42,18 (m. ellipt. Nachsatz „da taten sie mit ihm das Schlechte …"); 43,17.20; 44,1; 45,9.15; 46,2.8.14; 47,5.16; 48,7; – فَلَمَّا أَنْ m. Perf. 48,4.

II) Adverb. negat. m. Apocop. „noch nicht" 11,13 (= لَمْ يَقْضِ بَعْدُ …).

لَنْ Adverb. negat. (aus لَا + أَنْ „es wird nicht geschehen, dass…") „nicht, nimmermehr" m. Subj. 46,7; 47,6 (حَتَّى; Zam., Muf. 143,9 f.; 109,20); … لَنْ أَنْ عَلِمَ 3,18; 14,3 (ظَنَّ); 9,18 u. 20,20 (حَسِبَ); – … إِلَّا —— لَنْ 19,10 („nur"). [20.

لَنَرَاهَا = لَ + رَأَى + هَا -43,

لَهَبٌ m. ال „die Flamme (Lo-

he)" 26,19; أَبُو لَهَبٍ N. pr. s. أَبُو 4,7; (نَارٌ)
" —— ذَاتُ 4,8 (s. ذَاتٌ zu ذُو).

لهم IV. m. acc. „eingeben, einflössen" 16,2 (Subj. ٱللَّهُ; vorher مَا = مَنْ).

لهو (لَهَا, لَهِيَ) IV. m. acc. „sehr (ganz) einnehmen, ganz in Anspruch nehmen (beschäftigen), beherrschen" 8,17; 39,[16.

V. m. عَنْ „sich um ... weiter nicht kümmern" 11,10 (f. تَتَلَهَّى).

لَوْ I) Conj. „wenn" (hypothet., irreal) 1) m. ... لَ im Ns. „wenn ... so" 18,1.2; 22,19; 33,3.17 (لَوْ أَنَّ); 40,2; — 2) ohne ... لَ 22,21 (Zam., Muf. 153,17 sq.); وَلَوْ „wenn auch, auch wenn" 21,4; 43,2; 48,15.

II) Wunschpartikel „wenn doch!" („o si, εἰ") 5,7; 8,18; 23,3 (Parenthese in der Parenthese: „— wenn ihr es wüsstet —"); besonders nach وَدَّ 4,15 (Zam., Muf. 151, 10 [s. auch فَ]); 25,8; 39,15 („dass ...").

لَوْلَا I) Conj. negat. „wenn nicht" (nur vor Nomm.); vor einem Satze steht لَوْلَا أَنْ „wenn nicht (dass) ..." 5,17 (لَوْلَا ... لَ —— أَنْ; Pf.); 43,12 („und auch er hätte ..., wenn nicht ..."); 48,3 („wo nicht, [so steht es fest,] dass ihr mich ...; جَوَاب von لَوْلَا ist ausgelassen).

II) Partikel der Anregung: „warum nicht ...?" 5,4; 22,16.18 (فَلَوْلَا „warum also nicht?"); 23,1.6.7 (Wiederholung; Vb. dazu تَرْجِعُونَهَا; Zam., Mufaṣṣal 148,1 f.

لَوْمَا Partikel d. Anregung m. Impf. „warum ... nicht?" 39,18 (darauf نَزَّلَ; Zam. Muf. 147,21 f.).

لَوْحٌ „Tafel" (worauf der Kur'ān im Himmel geschrieben) 16,18; — Plur. أَلْوَاحٌ „Bretter" 35,12 (∼).

لَوَّاحَةٌ fem. „eine Schwarzbrennende" (v. d. Höllenglut) m. لِ = acc. 2,8.

لُوطٌ N. pr. „Lot" " —— آلُ 36,3; —— قَوْمُ 36,2.

لُؤْلُؤٌ „Perle, Perlen" 22,4; 37,9; 38,8 (∼); مَكْنُونٌ —— 24,6.

لوم: لَامَ u. m. acc. u. فِي „Jemanden ob (um) Jem. tadeln, schelten, Vorwürfe machen" 44,3.

مَلُومٌ „zu tadeln (sein)" 29,19; P. p. Plur. مَلُومُونَ „zu tadeln, ta-

delnswert" 25,16 (غَيْرُ مَلُومِينَ).

IV. P.a. مُلِيمٌ „tadelnswert" (eig. „zu Tadelndes tuend") 29,10.

VI. „sich gegenseitig (einander) Vorwürfe machen" 5,5 (حَالٌ „indem..." zu قبل IV. m. عَلَى).

لَوَّامٌ : اَلنَّفْسُ اللَّوَّامَةُ „die sich selbst fort und fort anklagende Seele" od. „die fort und fort (die Ungläubigen am Gerichtstage) anklagende Seele" 20,19.

لَيْتَ Partikel „wenn doch, utinam" m. Suff. ... يَا لَيْتَهَا كَانَتِ... „o wenn doch sie (d. Todesart) od. er (dieser Zustand)..." 17,15 (Suff. -هَا : مَوْتَةٌ oder حَالَةٌ); يَا لَيْتَنِى „o wenn ich doch..." 15,14; 17,15; 19,16.

ليت : لَاتَ IV. m. acc. u. مِنْ „Jemanden an etw. verkürzen" 24,3.

لَيْسَ (Negat. zu كَانَ) „nicht sein" 1) m. Nominativ „nicht vorhanden sein, ...nicht geben" 21,17; 25,5; 31,13; — 2) m. لِ „nicht haben" 17,18; 18,9; 31,6 („und dass dem Menschen nichts zukommen [angerechnet werden] soll, ausser..."); 40,20; — 3) m. بِ (Praedicat) „etwas nicht sein" 10,12; 18,14; 21,13; 40,6.

لَيْلٌ „Nacht" (اَللَّيْلُ „die N.") 10,14.17; سُورَةُ ٱللَّيْلِ Name der 92. Sûra des Kurân; — 16,1; 14,4.16; 24,21; 19,3; 27,20 (-هَا = Himmel); 28,18; 3,18 (النَّهَارُ ~); 3,17; 2,14; — اَللَّيْلَ „die (ganze) Nacht hindurch" 3,6 (s. قَامَ); لَيْلًا طَوِيلًا „einen langen Teil der N." 37,13 (× مِنَ ٱللَّيْلِ); — im Schwur: وَٱللَّيْلِ m. إِذَا 7,1; 15,5; — نَاشِئَةُ ٱللَّيْلِ 3,8; مِنَ ٱللَّيْلِ „von der Nacht" = „einen Teil der N." 37,13; — Plur. لَيَالٍ 15,5 (indeterm.!); 17,5 (acc. temp.).

لَيْلَةٌ Nom. unit. „eine Nacht" ــــ الْقَدْرِ 1,14 (ter) s. قدر.

لَئِنْ = لَ + إِنْ s. d. 1,8.

مَا I) Pronom. interrog. (indeclinabel) „was?" مَا الْحَاقَّةُ 17,3 (= مَا هِيَ d.i. أَيُّ شَيْءٍ هِيَ); فَمَا خَطْبُكُمْ إِذْ... 29,5; مَا خَطْبُكُنَّ „was war eure Absicht, als..." 45,10; مَا جَزَاءُ مَنْ ... إِلَّا 43,14 (od. negat.);

فَمَا جَزَآؤُهُ „was ist (soll sein) die Strafe dafür (für den Diebstahl d. Bechers)?" 46,18; مَا نَبْغِى „was wünschen wir (mehr)?" 46,6; ... مَا بَالُ „was war das Vorhaben ... = was hatten d. Frauen (nür) ..." 45,9; مَا ذَا وَمَا أَدْرَاكَ ... „was ... denn?" 2,12; ... أَرَادَ 1,14; 2,8; 9,12; 10,2; 12,4.13.15; 13,13 (bis); 17,3; 20,2.7; 26,12; فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا (= فِى أَىِّ شَىْءٍ أَنْتَ مِنْ) 28,6 (= فِى مَا أَنْ تَذْكُرَ وَقْتَهَا لَهُمْ أَىْ مَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا لَهُمْ ... فِى شَىْءٍ); مَا لَهَا „was hat sie (nür)? = was geht mit ihr (der Erde) vor?" 13,1; مَا لَكَ لَا ... „was hast du, dass du nicht ...?" 42,15; مَا لَكَ أَلَّا ... „was ist dir, was hast du?" = ... أَىُّ غَرَضٍ لَكَ فِى أَنْ لَا ... 40,14; مَا لَكُمْ لَا ...; (s. لِ) 5,9 مَا لَكُمْ كَيْفَ ... „was habt ihr, dass ihr nicht ..." 32,10. مَا لَكُمْ „was habt ihr (nür) vor?" 33,12 (Parenthese Vss. 154.155); فَمَا لَهُمْ لَا ... 14,5 (s. لِ); فَمَا لَهُمْ 2,19 (s. لِ); فَمَالِ ... 25,19 (s. لِ); – vgl. noch 2,17; 10,12; 11,8 (Baid. أَىُّ شَىْءٍ يَجْعَلُكَ دَارِيًا بِحَالِهِ ... [لَعَلَّهُ]). 12; 12,13; 13,9; 21,19 (bis; m. Nom. = Praedicat; 2 Fragesätze als خَبَر zum Vorhergeh.); 22,6.9.

II) Pronom. relativ. (indeclinabel; nur substantiv.) „dasjenige, welches; das, was; was; etwas, was; auch plural. „die Dinge, welche" (doch immer singular. construiert) 1) als Nominat. od. Genet. oder acc, mit u. ohne Suff. (als Nachschlag od. عَائِد) 8,12 (مِنَ ٱلْمَوْتَى). 13 (مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرٍّ); 10,5 („das, was sie ...," = Substantiv.); 30,20; 31,1; 41,8; 30,8 (أَوْحَى ... مَا أَوْحَى); 30,10; vgl. 31,12; – 14,4; 19,13; 31,20; 49,14; – 1,4 (acc. = Satz). 14 (u. s. درى IV.); 4,7; 5,9.10; 6,5.6; 11,14; 13,9.12.19; 14,16; 17,15 („das, was m. Abrechnüng ist" = wie beschaffen m. A. ist). 21 (قَلِيلًا مَا „wenig ist's, was ..."; inner. Object [= تَصْدِيقًا قَلِيلًا „o, wie wenig ...!"]); 19,16; 20,15 (2. acc.); 26,10 (إِنَّمَا — لَ ... = 1. acc. zu تُوعَدُونَ); 28,17; 28,20 (1. acc. b. Pass.); 30,9.14.15; 32,8 (sächl. = Götzen). 17 (= إِلَّا مِثْلَ مَا); 33,15 („und

eure Götzen"); 34,12 f. (für مَنْ); 35,6 (m. فِيهِ „worin" als عَائِد); 41,8; 44,3 (ohne بِهِ als عَائِد); 45,6 (ه‍-). 8. 46,16 (مَا ذَا); 47, 14. 18; 48,5; — إِلَى مَا 26,18 u. 41,11 (بِهِ); عَلَى مَا 3,10; 16,10 („für das, was man tat mit..."); 25,16; 30,9; 46,9; بِمَا 2,15; 14,6; 17,19 (bis); 21,3; 31,5; لِمَا 16,16; 48,11; عَمَّا 34,2; 33, 14; عَمَّ = عَنْ مَا 19,1; مِمَّا 22,3 („wovon"). 4 („wornach"); 24,5; 27,3 („von dem, was nur immer ..., von den Arten, die ..."); 45, 6. 7 (إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا ... „von dem ihr (esset) ..."); مِمَّ = مِنْ مَا „woraus" (erschaffen) 19, 5; مَا إِلَّا 31,6; 45,14; — مَا ــــ مِنْ — 3,18. 20; 41,2; — im Schwursatze: لِتَعْظِيم „und bei dem, was ...!" 9,17; 10,17; — زَائِدَةٌ in فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا 13, لَمَا 12,5; — مُزِيدَةٌ: 10 (od. مَا = شَرْطِيَّةٌ, dann رَكَّبَكَ = عَدَّلَكَ zu صِلَة eine فِي ... u. جَوَاب); — 2) conditionell m. Apocop. im Vorder- u. Nachsatze „was immer" 4,1 (ه‍- als d. عَائِد; Zam., Muf. 58,20); — 3) m. Verb. = Infinitiv. (مَا الْمَصْدَرِيَّةُ) 4,12 (doch auch مَوْصُولَةٌ); 16,2 (ter; statt مَنْ; od. لِلْإِبْهَامِ); وَمَا = وَوَوَ im Schwur; Zam., Muf. 147,11); 17,14; 22,4 (جَزَآءً بِمَا). 16.19 („der Samenerguss" مَا تُمْنُونَ). 18 (فِيمَا لَا تَعْلَمُونَ); 23,20 (= 2. acc.); 24,1.2.4.17 (عَنْ إِشْرَاكِهِمْ); 26,1; 27,4; 28,3.13 (doch auch مَوْصُولَةٌ). 17 (entw. 1) مُزِيدَةٌ od. 2) مَوْصُولَةٌ od. 3) مَصْدَرِيَّةٌ = هُجُوعُهُمْ); 29,1 (= مِثْلَ نُطْقِكُمْ = مَا يَهْجَعُونَ فِيهِ); 31,1; 37,4 (= بِصَبْرِهِمْ); 40,18; 41,13.14. 16; 42,5 (= بِإِيمَانِنَا); 43,4.5; 44,4 (إِلَيْهِ). 7 („trotzdem"). 10; 46,12.14; 47,2.6 (nicht مُزِيدَةٌ; abhängig von أَلَمْ تَعْلَمُوا). 8.

III) Adverb. negat. (für das absol. Praes. u. Perf.) „nicht" a) 2,19; 4,7 (vor Optat. „nicht soll ..."); 20,13; 30,9; 31,10; 35,7 (od. unbestimmt fragend, dann = acc. „was?!"); 39,1 (مَا كَانَ m. Particip.); 41,8; 44,12 (مَا كَانَ لَنَا أَنْ ...); 45,13; 46,17.18 (Particip.); 48,14; — b) m. بِ d. Praedicats 4,12; 12,8; 13,13; 14,18.19 (bis); 17,20 (!); 22, 17 (Parenthese; s. وَ); 24,9 (!); 26,2; 29,19; 33,3.4.15; 40,8; 41,3; 43,2; 44, 2 (= لَيْسَ; Zam., Muf. 36,13); 45,2.

48,14.20 (m. مِنْ „nicht gehören zu…, nicht einer sein von…"); — c) zur Verstärkung d. Negation m. مِنْ u. indeterm. Nomen gefügt: 11,3; 12,6 (مَا — مِنْ — وَلَا); 18,2; 23,16; 30,13.18 („gar kein Wissen"); 32,12 („gar keine Gewalt"); 33,16; 44,15; 45,11; 46,10.11; 48,15; — … مَا — مِنْ — إِلَّا 33,16; 39,16.20; — d) … مَا — إِلَّا „nur" 2,9 (bis).13 (bis); 3,1; 5,19; 15,1; 20,4; 29,11 (مِنْ); vgl. 29,17.20; 32,17; 36,11; 37,16; 39,19; 40,7; 41,8; 44,15; 46,20; 47,8 (bis); 48,17.20; 49,4; — فَمَا — غَيْرُ… 29,8; — e) … وَمَا im Ḥâl-Satz „ohne dass" 11,9; 13,13; 16,11 („wo sie doch nicht…"); 24,3 (مِنْ… „auch nicht das Geringste"); — f) مَا — وَمَا 7,1; 29,13 („noch auch…").20 (مِنْ „gar keinen…"); 30,6 (ter).11; 39,17 (مِنْ verstärk.); — g) vgl. noch 11,1 (od. fragend); 17,16 (1) negat. „nicht", Obj. ausgelassen od. 2) اِسْتِفْهَامُ إِنْكَارٍ, Obj. zu أَغْنَى = أَيَّ شَيْءٍ); — h) مَا in den Verbindungen: إِنَّمَا — عَمَّا — مِمَّا (مِمَّ „woraus" 12,5) — إِذَا مَا; — لَوْمَا — كَمَا — verallgemeinernd „wann immer" 15,9.10; s. d. WW.

مِائَةٌ (mi-'atu^n) Num. card. „hundert" 31,17; 42,2.

مَاعُونٌ m. الْ „Lebensbedarf, Hilfsmittel (für sich; für Andere = Almosen) 9,2.7 (sonst: „die Notdurft [d. Lebens], die Zuflucht, das Geräth, der Beistand"); — سُورَةٌ — Name d. 107. Sûra d. Ḳur'ân.

متع II. m. acc. P. u. بِ S. „Jemanden etw. geniessen lassen = verleihen, Jemanden mit etw. bedenken" 41,11.

V. absol. „sich ergötzen, vergnügen" 27,5; 29,12 (Imp.); 39,16.

مَتَاعٌ „Nutzen, Niessbrauch, Versorgung" m. لِ „für" 11,16 u. 28,2 („zu Nutz u. Frommen für…" خَا); 23,2 („Vorteil für…"); 43,2 u. 46,5 („Reisegepäck, Sachen"); 47,4 („Eigentum").

وكأ s. مُتَّكِئِينَ .. مُتَّكَأً

وقى s. مُتَّقُونَ

متن: مَتِينٌ „fest, ausdauernd" 5,15 (List); — الْمَتِينُ „der Ausdauernde" (Allâh) 29,21.

مِثْلٌ „Aehnliches; ähnlich (od. gleich" 15,7 („ihnen [dem Volke] Gleiches od. „ihr [der Stadt] Gleiches ..

= dergleichen"); 24,12 („einer Mitteilung gleich ihm (dem Ḳur'ân)"); 28,20 (حَالٌ zu حَقٌّ; „gleich dem, was ihr (selbst vernünftig) sprechet (sc. im Eide)"); 30,1; لِمِثْلِ هٰذَا s. لِ 33,5; – Plur. أَمْثَالٌ 37,15 („ihresgleichen").

مَثَلٌ „Gleichniss" 2,12 (حَالٌ „was will denn Allâh mit diesem als Gleichniss?"); 22,4 (كَأَمْثَالِ = كَ); 22,18 („eures gleichen"; od. مَثَلٌ = صِفَةٌ „eure Eigenschaften").

مجد : مَجِيدٌ „ruhmvoll" 16,18 (قُرْآنٌ); – الْمَجِيدُ „der Hochberühmte" (Allâh) 16,16.

مَدَّ u. m. acc. „ausbreiten" 40,5; – Pass. مُدَّ v. d. Erde „sich strecken, sich ausdehnen" 13,18; – m. acc. u. إِلَى „(die Augen lange) auf etwas richten" 41,10 (Energ. I.; Vs. 88 ist Parenthese).

II. P. p. Sg. fem. „langgestreckt, hochragend" (Säulen) 9,13.

IV. m. acc. u. بِ „Jemandem (reichlich) helfen, beistehen mit…, überhäufen mit…" 24,4.

P. p. مَمْدُودٌ „sehr ausgedehnt, unermesslich" 2,4 (Reichtum); „ausgebreitet, langgestreckt" (Schatten) 22,6.

مَدِينَةٌ u. مَدَنِيَّةٌ s. دَانَ (دين).

مَرَّ u. m. بِ „vorübergehen" 20,12; m. عَلَى „an" 48,16.

X. P. a. مُسْتَمِرٌّ „sich stets wiederholend" od. „stark" 35,5 (سِحْرٌ); „beständig, lange dauernd (anhaltend)" 35,15 (نَحْسٌ).

أَمَرُّ absol. Elat. „bitterer" (als d. Plagen des Diesseits) 36,9.

مِرَّةٌ „hohe Einsicht" 30,7.

مرأ : الْمَرْءُ „der Mann, der Mensch" (لِلْجِنْسِ – عَامٌّ) 11,17; 19,16.

اِمْرُؤٌ „Mann" كُلُّ آمْرِئٍ „Jedermann" 2,21; 11,18; 24,4; 25,20.

اِمْرَأَةٌ „Weib, Frau" 4,8; 29,4 (Sara); 43,7; اِمْرَأَتُ آلْعَزِيزِ (ت) 43,19 u. 45,11.

مَرَجَ u. m. acc. „frei fliessen (u. sich vermischen) lassen" 38,7.

مَارِجٌ „rauchlose Flamme" 38,5.

الْمَرْجَانُ „Perlen, Korallen"

38,8 (~ لُؤْلُؤٌ); 39,4 (= Körperweisse; ~ اليَاقُوتُ). [trotzig" 32,1 (Teufel).

مرد : مَارِدٌ „hochfahrend, rebellisch,

مَرَضٌ „Krankheit" 2,12 (= die Heuchler; sonst المُنَافِقُونَ). [3,19.

مَرْضَى Plur. zu مَرِيضٌ „Kranke"

مرى III. m. acc. u. عَلَى „Jemandem etw. bestreiten, mit Jem. über etw. hadern" 30,9. [bezweifeln" 31,12; 36,4.

VI. m. بِ „zweifeln an..., etw.

مزج : مِزَاجٌ „Mischung" 20,10 (d. Weines); 36,20; 37,7. [wölk" 22,21.

مزن : المُزْنُ „das (weisse) Ge-

مسّ : مَسَّ (aus مَسِسَ) a. m. acc. „(leicht) berühren" 23,4; 41,2 („ergreifen"); 47,16 („treffen, drücken"); 25,12 (bis; „widerfahren, treffen").

مَسٌّ „Berührung" 36,10.

مَسَدٌ „(Palm-) Bast" 4,8.

مِسْكٌ „Moschus" 20,10.

مِسْكِينٌ s. سكن

مَشِيجٌ Plur. أَمْشَاجٌ „Mischungen" 36,18 (Plur. zum Sing. نُطْفَةٌ „aus gemischtem Samen" d. h. von Mannes- u. Weiber-Samen).

مشى : مَشَّاءٌ „ein überall Herumgehender" m. بِ „womit?" 4,16.

مِصْرُ N. pr. l. „Aegypten" 43,7; [48,7.

مطى V. „sich stolz strecken, stolzieren" 21,10 (eig. تَمَطَّطَ – تَمَدَّدَ).

مَعَ Präpos. „mit, zugleich mit" (bez. die Gesellschaft u. Verbindung in Zeit u. Ort) 2,18 („zusammen mit"); 3,17; 6,15 (bis); 24,10 („zusammen mit euch"); 29,17 u. 41,15 („bei, neben" nach جَعَلَ); 40,14.15 (nach كَانَ „zu Jem. gehören"); 42,16 („in Begleitung von...") 44,7 („[gleichzeitig] mit" nach دَخَلَ); 46,3.7 („in Begleitung von...").

مُعِينٌ s. عَيْنٌ 2).

مكّة : مَكِّيَّةٌ (سُورَةٌ) „eine Mekkanische" (Sûra), d. h. in Mekka geoffenbarte Sûra 1,2.18, 3,4; 4,5 u. s. w.; 42,2.

مَكَرَ u. „List ersinnen" 48,14.

مَكْرٌ „Hinterlist" (= „Verleumdung") 43,21.

مكّن II. m. ل P. u. فِي l. „Jemandem irgendwo ein festes Bleiben bereiten" 43,7; „Jemandem e. Stätte geben" 45,16 (m. Vb. als حَالٌ „auf dass…").

مُكِينٌ „fest, gut eingerichtet" 26,15 (قَرَارٌ); „in fester Stellung, in festem Amte" 45,15 (~ أَمِينٌ); „ein (bei 'Allâh) Angesehener" 14,18 (Gabriel).

مِلَّةٌ „Religion" 44,11.12.

مَلَأَ a. m. acc. u. مِنْ „etw. mit etw. anfüllen" 33,7; – P. a. Plur. m. مِنْ „anfüllen mit…" 22,14.

مَلَأٌ „die grossen, Edlen" 45,1; – الْمَلَأُ الْأَعْلَى „hocherhabene, hehre Versammlung" (der Engel) 32,1.

مَلَكَ i. „besitzen" 25,16 (d. i. die Sklavinnen); – m. acc. „Herr sein über…, sich bemächtigen, können, vermögen" 19,13; – m. acc. u. ل „für Jem. etw. vermögen" 13,14.

مَالِكٌ „Herrscher" 34,17. (s. يَوْمٌ).

مَلِكٌ „Herrscher" 44,21 (v. Aegypt.); ebenso 45,8.14; 46,16.21; النَّاسِ — (= 'Allâh) [50,2.

الْمَلَكُ u. (مَلْأَكٌ für) مَلَكٌ „der (u. die) Engel" 15,13; 17,10; 44,2; كَمْ مِنْ — 30,15; – Plur. مَلَائِكَةٌ (الْمَلَائِكَةُ) „die Engel" 1,15; 2,9 (als Höllenwächter); 30,17; 39,18.19; 40,12.13.

مَلِيكٌ „König, Herrscher" 36,13.

مُلْكٌ „Herrschaft" (über…) 16,12; 37,9 (Königreich); 48,11.

مَلُومٌ s. لوم (لَامَ).

ملى IV. m. ل P. „Einem gegenüber (ل) lange zusehen, Geduld haben" 5,15.

مِمَّ = مِنْ مَا „woraus"… 12,5.

مَنْ 1) Pronom. interrog. „wer?" مَنْ رَاقٍ 21,8; – 2) Pronom. relativ. (substantiv. u. indeclinabel) a) „derjenige (diejenige), welcher (welche); wer" (als Nominat. od. genet. od. acc., mit od. ohne Suff. (als Nachschlag, عَائِدٌ) 3,1.16 („wer da will…"); 4,14; 6,7.8; 11,9 (bis; „der Mann, der…"). 10; 28,14; 37,15; 38,10; 40,6 (لَهُ : عَائِدٌ); 46,19 („der, in dessen Sattel er [d. Becher] gefunden worden ist"); – جَزَاؤُهُ مَنْ… („…dessen, der…") 43,14; 46,21; مُنْذِرٌ مَنْ „ein Warner für den, der…" 28,7; – 2,3 خَلَقْتَ (f. خَلَقْتَهُ). 12.13 (= wen);

25,11; 35,18 („den, der da ist…"); 36,3; 37,17; 45,17; 49,2; — b) Plural. „diejenigen, welche" 17,6; 25,16 (فَ); 27,19; 29,7; 32,3 (= مَا mit تَغْلِيب = die Engel, Himmel, Erde etc.); — c) كُلُّ مَنْ = Neutrum „Alles, was" 38,9; — d) وَمَنْ … أَنَا 48,19; وَذَرْنِي وَمَنْ … („… mit dem, der…"); — e) بِمَنْ … 30,20 (bis); 31,4; vgl. 25,10 (مَنْ = بِمَنْ); لِمَنْ … 2,15; 14,20; 28,3; 30,16; 35,12; 38,20; 46,16; … عَنْ مَنْ 30,19; — f) إِلَّا مَنْ … 18,15 (مَنْ [عَلَى] إِلَّا); vgl. 40,20; — 19,14 (عَائِد : لَهُ „nur der, dem…"); 33,16; 40,5; 47,4 (عَائِد : عِنْدَهُ); — g) als conditionelle Partikel „wer, wenn Jemand". مَنْ شَاءَ ٱتَّخَذَ 19,15; vgl. 16,3 (bis); — m. Apocop. im Vs. u. Ns. 13,3 (bis); — مَنْ — فَ 32,2 (يَسْعَوْنَ zu بُدِّلَ Vs. 8); 47,20 (kein reiner Ns.); أَمَّا مَنْ — فَ 10,18.19; 12,14.15; 14,1.2; 17,11.14; 28,4 (bis).

مِنْ Präpos. (ursprüngl. Substantiv. „Teil von…, Einer od. Etwas von…") bezeichnet:

1) den lokalen Ausgangspunkt a) eig. auf d. Frage „woher?" nach جَآءَ (u. جَآءَ m. بِ) — خَرَجَ [40,16 Suff. = ٱلسَّمَآءُ od. ٱلْجَنَّةُ) — IV. خرج (28,1; Suff. = أَرْض) — IV. نزل — (تَنْزِيلٌ) II. نزل — X. خرج — IV. نشأ — نَحَتَ —; — „durch" nach دَخَلَ „eintreten durch e. Tor" 46,9 (bis); nach نَفَذَ „aus, darüber hinauskommen" 38,13; — مِنْ قُبُلٍ × مِنْ دُبُرٍ „von hinten" × „von vorne" 43,13.16.17 (bis); — مِنْ كُلِّ جَانِبٍ „von allen Seiten" 32,2; vgl. 24,18; — b) „abstammend von…, ausgehend von…, herrührend von…" مِنْ مِصْرَ „der aus Aegypten" 43,6.15 („ein Zeuge aus ihrer Familie"); — „von Seiten…" 19,12; 37,3; — „ausgehend (gerufen) von…" 23,9 (سَلَامٌ لَكَ مِنْ …); vgl. نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ 4,19; طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ 5,17; مِنْ جِهَتِهِ = مِنَ ٱللّٰهِ oder مِنْ عِنْدِ… „nur er ist's im Stande") 25,5; مِنْ عِنْدِ ٱللّٰهِ = مَوْثِقًا مِنَ ٱللّٰهِ „von ʾAllâh ausgegangen, bei Gott gegeben" 46,8; 47,6; — c) nach den VV. mit d. Begriffe des Scheidens, Trennens, Meidens, der Abwehr, des Schützens etc. „vor" nach فَرَّ

عَاذَ — IV. أمن — IV. حَفِظَ (حِفْظٌ) — غنى IV. —
شفق IV. — nach مَنَعَ u. طعم IV. („gegen");
vgl. noch 29,16.17; — ferner bei راد IV. —
بغى VIII. — نقص — ليت IV. — ; d) لِلٱبْتِدَاءِ
nach أَكَلَ (22,14) — شَرِبَ — سقى I. u. IV. —
مَلَأَ ; — 2) den temporalen Ausgangs-
punkt: مِنَ ٱللَّيْلِ „bei der Nacht" 24,21; —
3) den causalen Ausgangspunkt (Ursache
u. Ursprung) a) „über" nach عَجِبَ —
يَئِسَ u. X. — خِيفَةٌ — ضَحِكَ — ; — b) „in
folge von…, durch, wegen, ob" 5,15; 24,
15; 30,2; 33,11 („aus reiner Lüge sagen
sie das…"); 47,12; — c) „durch" مِنَ ٱللَّهِ
„durch Gottes (Offenbarung) weiss ich…"
47,14; 48,5; — „von wegen…, in Betreff"
مِنْ كُلِّ أَمْرٍ 1,15 (entw. = مِنْ أَجْلِ … „von
wegen e. jeden Angelegenheit (= um sie
zu ordnen)" od. … مِنْ أَجْلِ „in Betreff
der Bestimmung jeder Angelegenheit");
d) vgl. noch 16,11 u. 41,5 (نقم VIII.); 29,13
(طاع X.); 25,9 (فدى VIII. m. بِ); 47,15
(حسّ V.); 46,10.12 („gegen den Rat-
schluss 'Allâhs'") u. 30,18 (die Vermu-
tung nützt nichts gegen die Wahrheit!);

4) beim Comparativ „als": خَيْرٌ
مِنْ … „besser als…"; أَدْنَى مِنْ …;
أَحَبُّ إِلَى … مِنْ …; أَقْرَبُ إِلَى … مِنْ …
5) das Verhältniss zwischen dem
Teile u. dem Ganzen, der Species u.
dem genus, der Menge u. dem In-
dividuum (partitiv) a) طَائِفَةٌ
مِنْ … „Einige von…" 3,17; ثُلَّةٌ مِنْ
… وَقَلِيلٌ مِنْ … 22,1 (bis). 9 (bis);
بَابٌ مِنَ ٱلسَّمَاءِ; 45,3 ٱلَّذِى نَجَا مِنْهُمَا
40,2; vgl. noch 48,21 u. 40,19; — قَالَ
(مِنَ ٱلْأَتْبَاعِ =) 32,21; 42,14; 40,21 قَائِلٌ مِنْهُمْ;
للذى … نَاجٍ; 45,20 بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ
مِنْهُمَا; 44,19 حِينٌ مِنَ ٱلدَّهْرِ 36,17; fer-
ner ذِكْرًا مِنَ ٱلْأَوَّلِينَ 33,17 (= كِتَابًا
مِنْ كُتُبِ … „e. Erinnerung (Buch)
(von den Büchern) der früheren (=
gleich den…)"); — مِنْ — مِنْ 2,15; 14,
20; 29,7; 40,20; — مِنَ ٱللَّيْلِ „von der
Nacht = einen Teil d. Nacht" (x لَيْلًا
قَلِيلًا مِنَ ٱللَّيْلِ; 37,13 (طَوِيلًا) 28,18;
مِنَ ٱلْأَنْبَاءِ; 30,11 مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ ٱلْكُبْرَى
ذٰلِكُمَا — عَلَّمَنِى: مِمَّا —; 35,6 مَا فِيهِ
„dies ist euch e. Teil (Stück) von dem,

was mich gelehrt mein Herr" 44,10; vgl. 42, 9; 43,8; 48,12; — 22,3 („wovon").4 (wonach); 24,5 (wozu?); 27,3 (bestehend aus); 45,6. 7 (von dem ihr esset); — كُلُّ ٱمْرِئٍ مِنْهُمْ 2,21; 11,18; 25,20; vgl. 39,1; 44,1; — كَمْ مِنْ ... 30,15; vgl. 48,16 (= كَمْ); — ferner 18,3 („unter euch"); 31,12 (= مِنْ جِنْسِ); 40,13 (von seinem Geiste in ihn hineinblasen); 44, 9.18 (أَكَلَ); 45,17 (davon er sich einen Wohnsitz nehmen könne); 48,11 („du hast mir (einen Teil der) Herrschaft gegeben"); b) „gehören zu..., Einer sein von..." besonders nach كَانَ 2,17; 3,19; 10,4; 23,8.9.10; 33,3; 39,19; 41,16; 42,6; 43,6.19; 44,5.4; 47, 13; vgl. ferner 5,18; 24,10; 33,1; 40,17; 43, 13.16.17.18; 44,9 („wir nehmen an, dass du gehörest zu ..."); 45,12; 47,3; 48,13.20; c) = Suffix (لِلتَّجْرِيدِ) 17,11 (مِنْكُمْ خَافِيَةٌ); 18,1 (مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ).2 (مِنْهُ ٱلْوَتِينَ); 19, (خِطَابُهُ = مِنْهُ خِطَابًا); 30,19 („die Summe ihres Wissens"); 35,17; 37,12; 41,11; d) vor e. indeterm. Nomen dient es zur Verstärkung der Negation: مَا — مِنْ „durchaus keiner, kein einziger, gar nichts" etc. فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ „so dass es unter euch keinen Einzigen geben würde..." 18,2; مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ „gar nichts"... 29,11; vgl. ferner 11, 3; 12,7; 23,16; 24,4; 29,18.20; 30,13.18; 32,12; 33,16; 39,17 (bis); 40,1; 44,16; 45,11; 46,10.12; 48,15 (= 2. acc. nach سَأَلَ m. acc. P.); — nach هَلْ 17,6; 35,13.14.16; 36,2.6.12; — nach إِنْ. (negat.) 40,7; vgl. noch 44,13; — 6) zur Erklärung (Ganzes od. Allgemeines durch Einzelnes od. Spezielles: (لِلْبَيَانِ) a) شَجَرُ زَقُّومٍ (شَجَرٌ مِنْ زَقُّومٍ „e. Baum, der da ist d. Z." (= nämlich) 22,14; سَبْعًا مِنَ ٱلْمَثَانِي 41,10; 38,5; 40,6 („allerlei Dinge"); 48,18 („als Strafe"); — b) „bestehend aus... (Materie, Stoff) 21, 11 (نُطْفَةٌ مِنْ مَنِيٍّ); 23,10 (نُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ); 7,13 (حِجَارَةٌ مِنْ سِجِّيلٍ); so nach خَلَقَ „etwas aus etwas erschaffen" s. d. Vb.; — vgl. ferner 4,8; 12,5 (bis; مِمَّ = مِنْ مَا); 17, 19; 18,9; 20,9 (سقى IV.).10; 21,12

(جُعِلَ); 22,2 („gefüllt mit…, voll von…“). 10; 29,6.8 („nur e. einziges Haus von…, mit…“); 32,19 („gefüllt mit…“); 33,8; 37,6 („aus“). 7 (silberähnlich [glänzende] Glasflaschen). 10; 38,14; 39,2; 40,11.12.15 (صِفَة zu صَلْصَال = كَأَنَّ مِنْ حَمَأٍ); —c) مِنْ nach d. unbestimmten مَا „was, was auch…“: مَا مِنْ 4,2 (مَا — مِنْ خَيْرٍ …); 3,18; 4,1; 28,6 (فِيمَ; مَا = أَيُّ شَيْءٍ); 41,2; —7) in d. Verbindungen: … مِنْ بَعْدِ — مِنْ بَيْنِ — مِنْ تَحْتِ — مِنْ دُونِ — مِنْ عِنْدِ — مِنْ قَبْلِ — مِنْ وَرَآءِ — مِنْ حَيْثُ — مِنْ قُبُلٍ —.

مَنَاتُ „Manât“ (= Schicksal) weibl. Götze 30,12.

مَنَّ u. absol. „Gunst (Woltaten) erweisen“ m. 2. Vb. = حَالٌ „um zu…“ 2,2; m. عَلَى P. (v. Gott) „Gunst erweisen“ 24,7; 47,19.

مَمْنُونٌ „vermindert, verkürzt“ v. أَجْرٌ: غَيْرُ — „unvermindert, unverkürzt“ 4,13; 10,12; 14,8.

الْمَنُونُ „die Zeit“ رَيْبُ — (d.h. m. werde zu Grunde gehen wie d. and. Dichter).

مَنَعَ a. m. acc. „verweigern“ 9,7; — Pass. مُنِعَ m. مِنْ P. „verwehrt ist uns das Maass“ 46,3. [wehrt (zu sameln) 22,7.

P. p. fem. مَمْنُوعَةٌ (فَاكِهَةٌ) „ver-

مَنَّاعٌ m. لِ = acc. „ein fort und fort Hindernder“ 4,16.

مَنُوعٌ „karg, geizig, filzig“ 25,12 (خَالُ مُقَدَّرٌ; m. ظَرْف: إِذَا).

مَنَى i. Pass. مُنِيَ (يُمْنَى u. تُمْنَى) v. Samentropfen „er-, ausgegossen, ausgestossen, zum fliessen gebracht werden“ 21,11; 31,9.

IV. acc. „Samenfluss haben, an Samen vergiessen (was…)“ 22,16.

V. „(von Herzen) wünschen, begehren“ (z. B. Fürbitte etc.) 30,15.

مَنِيٌّ „männlicher (od. weibl.) Samen“ 21,11.

مهد II. m. inner. Obj. تَمْهِيدًا (zur Verstärkung) 2,4 „ebnen, bequem machen“ m. لِ P. („ich habe ihm gar grosse Beihilfe [zu seinem Emporkommen] verschafft“; wörtl. „und ich habe ihm geebnet mit einer gewissen Ebnung d.h. sehr…“).

P.a. Plur. فَنِعْمَ ٱلْمَاهِدُونَ „wie schön haben wir sie (d. Erde) ausgebreitet!" 29,15 (wörtl. „ja, was für Ausbreitende sind wir!")

مِهَادٌ „Bett, Ruhelager" 19,2.

مهل II. m. acc. „Jemandem frist, Aufschub gewähren" 3,11 (Imp.); 12,8 (u. dazu Imp. IV.)

IV. = II. 12,9. [Himmel) 25,7.

ٱلْمُهْلُ „das geschmolzene Erz" (v.

مُهِيلٌ s. هيل 3,13.

مُهِينٌ s. هون (هَانَ).

موت : مَاتَ u. „sterben" × حَيِيَ 6,7; 22,12; 32,5; 33,1 (مِتْنَا).

IV. m. acc. „sterben lassen" 11,13; × حَيِيَ IV. 31,8; 40,9.

ٱلْمَوْتُ „der Tod" 22,17.

مَوْتَةٌ „ein Sterben" 33,4 (إِلَّا مَوْتَتَنَا ٱلْأُولَى „das erste Sterben [sc. auf der Welt]").

ٱلْمَوْتَى „die Todten" 21,13.

مَيِّتٌ Plur. مَيِّتُونَ „Sterbende, Todte" 33,4; — مَيْتٌ Plur. أَمْوَاتٌ „Todte" 26,17 („für d. T." مَفْعُولٌ لَهُ; ∾ أَحْيَاءٌ).

مور : مَارَ u. m. inner. Obj. مَوْرًا (v. Himmel) „wanken mit einem gewissen Wanken" 23,16 f.

مُوسَى N.pr. „(der Prophet) Moses" 27,15 (حَدِيث); 6,10; 31,5 (صُحُف).

مول : مَالٌ „Hab und Gut, Reichtum" 2,4; 4,7; 9,11 (bis; Reichtümer); 10,1 (Vermögen); 11,1.3; 15,12; 17,16 (nichts frommte mir m. Gut); — ذُو —" وَبَنِينَ „reich an Geld und Kindern"; — Plur. أَمْوَالٌ „Vermögen" 25,13; 28,18.

مَآءٌ (ٱلْمَآءُ) „(das) Wasser" 11,14; 17,7; 22,7.20; 28,1 (∾ مَرْعًى); 35,11 (v. Himmel u. von d. Erde). 19; 40,8 (= Regen); مَهِينٌ ـــٌ 26,15; فُرَاتٌ ـــٌ 26,17; ثَجَّاجٌ ـــٌ 19,5. دَافِقٌ ـــٌ 12,5; مُنْهَمِرٌ ـــ 35,11.

مير : مَارَ i. m. acc. „mit Getreide versehen, G. kaufen" 46,6.

مِيقَاتٌ 19,6. s. وقت

ن Name d. 68. Sûra des Kur'ân (Titel u. Sigl. d. 1. Vs.) 4,9.12.

نْ — kur'ânische Schreibwei-

se für ـنِى : فَكِيدُونِ 27,2; ferner 29,20. 21; 30,1; 33,3; 45,3.21; 46,7; 48,3.

ـنَا – Suff. 1. Ps. Plur. 1) beim Nomen „unser" رَبُّنَا 5,6; أَبِينَا 42,12; أَبَانَا 42,12. 15; آبَآؤُنَا 32,6; بِأَعْيُنِنَا 35,12; لِآيَاتِنَا 2,5; – يَا وَيْلَنَا 5,6; – أَنَا 11,1; مِنَّا 42,12; عَلَيْنَا; 46,6 إِلَيْنَا; 33,17 عِنْدَنَا; 42,6 مَعَنَا 11,1; لَدَيْنَا 3,11; مِنْ عِنْدِنَا 36,3; مِنْ بَيْنِنَا 35,18; — 2) beim Verbum „uns" مَسَّنَا 47, 16; يُبَدِّلُنَا 5,6; يَنْفَعُنَا 43,7; مَكَّنَّا 43, 7; تَأْمُنَّا 42,15; اِهْدِنَا 34,18; أَفْتِنَا 45,4; تَأْتُونَنَا 2,18; أَتَانَا 24,8; وَقَانَا 44,9; نَبِّئْنَا 32,11; — إِنَّنَا (für إِنَّنَا) 1,14.

نَاسٌ spätere Form für أُنَاسٌ Plur. zu إِنْسَانٌ, öfter masc., meist mit أَلْ : اَلنَّاسُ „die Menschen, die Leute" سُورَةُ ―― Name der 114 (letzten) Sûra des Ḳur'ân 49,17; – 12,13; 13,2; 19,21; 20,2; 35, 15; 44,13 („alle übrigen M."); 45,5 (der König u. d. Grossen). 8; 49,9.17; 50,2 (ter). 3 (bis); – أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ „die meisten M." 43,9; 44,13.17; 46,13.48,15.

نَاقَةٌ m. أَلْ „die Kameelinn" 35,19; نَاقَةَ ٱللّٰهِ وَ.. ellipt. acc. = „(lasset) die Kameelinn ...!" 16,4.

اَلنَّاقُورُ „die Posaune" 2,2.

نبأ II. m. acc. P. u. بِ „Jemandem etw. verkünden" 42,19 (أُ... u. Energet I.); 44,9 (Imp.). 10; 45,3; – m. acc. u. أَنَّ „verkünden ..., dass ..." 35,19 (m. Imp.); 43,3; – Pass. m. بِ „benachrichtigt werden von (über) ..." 21,3; 31,5.

اَلنَّبَأُ „die Kunde, (neue) Botschaft" (v. d. Auferstehung) 18,17; 19,1; سُورَةُ ٱلنَّبَإِ Name der 78. Sûra des Ḳur'ân 18,17; – Plur. أَنْبَآءٌ „Kunden, Nachrichten" 35,6 (= Ḳur'ân); vgl. 48,13.

نبت IV. m. acc. „wachsen (spriessen) lassen" 11,5; m. acc. (= مِنْ) u. فِى „etwas irgendwo aufspriessen lassen" 40,6.

نَبَاتٌ „Gras, Kräuter" 19,5 (ν).

نَبَذَ I. m. acc. u. فِى „Jemanden wohin schleudern" 29,10; – Pass. m. بِ „geschleudert w. an (auf-hin)..." 5,17; 9,12 („hinweg, hinab geschleudert w." m. فِى „wohin?" (Energ. I.)).

نثر VIII. v. d. Sternen „nach

einander (zerstreut) herabfallen" (wie die Perlen d. Halsbandes) 13,8 [37,9.

مَنْثُورٌ (لُؤْلُؤٌ) „zerstreut, verstreut"

نَجْدٌ Dual. ٱلنَّجْدَانِ „die zwei hochführenden Wege" (d. guten u. Bösen) 10,2.

نجم : ٱلنَّجْمُ 1) „der Stern" 30,3.6 (es steht لِلْجِنْسِ, od. es sind die Plejaden ٱلثُّرَيَّا gemeint); — سُورَةُ — Name der 53. Sūra des Kur'ān 30,3; – 12,4; – Plur. ٱلنُّجُومُ 23,3; 14,12; 25,1; 26,10; – 2) „Bodengewächse (stengellose Pflanzen)" 38,2 (ٱلشَّجَرُ ~).

نجو : نَجَا u. „befreit werden" [(aus d. kerker) 45,3.

II. m. acc. „erretten, in Sicherheit bringen" 36,3; – Pass. „gerettet w." 49,2.

IV. m. acc. P. „retten, erretten" 25,10.

نَاجٍ „gerettet" (aus d. Kerker) 44,19.

نَجِيٌّ „geheime Mitteilung" 47,5 (نَجِيًّا „zu geh. M.", Obj. d. grundes).

نَحَتَ i. m. acc. u. مِنْ „etw. aus etwas aushauen, aushöhlen" 41,7.

نَحَرَ a. absol. „Schlachtopfer Darbringen" 7,8.

نخر : نَاخِرَةٌ (v. d. Knochen) „morsch, verwest; angefressen" (sonst نَخِرَةٌ).

نَحْسٌ „schlimme Vorbedeutung, Unglück" 35,15 („an e. Unglückstage").

نُحَاسٌ „Rauch" (ohne flame) 38,15.

نَحْنُ Pronom. pers. Plur. 1. P. „wir" 1) nachdrucksvoll 22,17 (bis). 20; 23,2; 40,9 (bis; betont); – beim Partic. 5,4; 26,2; – „wir sind" 35,8; 40,3; 42,12.18; – إِنَّا نَحْنُ 39,19; وَإِنَّا لَنَحْنُ 33,16.17; ... بِ — مَا 45,2; vgl. 33,4 (bis); ... وَنَحْنُ أَقْرَبُ 23,7; 22,15.; v. gott 37,11.14; v. Muh. 42,5; – 2) im Gegensatze u. nachdrucksvoll × أَنْتُمْ 22,16.19.21; 23,1 f.

نَخْلٌ (ٱلنَّخْلُ) „Palmen" fem. (Zam., Muf. 84,6) 11,15; 17,5; 38,4; 39,7; – نَخْلٌ أَعْجَازُ 35,15.

ندو : نَدَا u. III. absol. „rufen" (eig. „Jemanden anrufen") 5,17; „ausrufen" (m. lauter Stimme; Darauf فَقَالَ) 27,18; – m. acc. „Jemandem zurufen" 27,15 (dir. Rede); „herbeirufen" 35,20.

VI. „einander zurufen" 5,1

(m. أَنْ u. Imp. = dir. Rede).

نَادٍ „Versammlung des Rates" (im دَارُ النَّدْوَةِ); أَهْلُ النَّادِي = نَادِيَةٌ „die Freunde, Genossen" 1,9.

نذر IV. absol. „warnen, ein Warner sein" 2,1 (Imp.); – m. acc. P. u. S. „Jemandem etw. androhen, Jemanden vor etw. warnen" 11,2; 19,15; 36,4 (لُوطًا).

P.a. مُنْذِرٌ „Warner für..." 28,7.

P.p. Plur. الْمُنْذَرُونَ „die gewarnten" 34,1.

النَّذْرُ „das Gelübde" 37,1.

نُذُرٌ „Warnung, Drohung" 26,10 (مَصْدَر zu نذر IV.; نُذُرًا „zur Drohung" (مَفْعُولٌ لَهُ zu الْمُلْقِيَاتُ); 35,13.14.16.20; 36,5.6 (immer نُذُرٌ = نُذُرِى); 35,17; 36,2.4.7.

نَذِيرٌ 1) „Warnung, Drohung" m. لِ „für..." 2,15 (نَذِيرًا : تَمْيِيز = إِنْذَارًا od. حَال = مُنْذِرَةً كَبُرَتْ); – 2) „Warner" 29,16.17 (= Muh.), 31,12 (Kur'ân od. Muh.); النَّذِيرُ الْمُبِينُ „der offenkundige Warner" 41,12 (vor einem Strafgericht); – Plur. النُّذُرُ 31,12; 35,7.

نزع i. m. acc. „fortraffen" 35,15; 41,2 („verbannen").

VI. m. acc. „von Hand zu Hand reichen (den Becher)" 24,5.

النَّازِعَاتُ „die (die Seelen der Ungläubigen) Entreissenden" (Todesengel) 27,8.11 (od. die Sterne?); سُورَةُ — Name der 79. Sûra des Kur'ân 27,8.

نَزَّاعَةٌ m. لِ = acc. „heftig losreissend" (v. Höllenbrand) 25,10.

نزغ a. i. m. بَيْنَ „Zwietracht stiften" 48,10.

نزف i. u. Pass. „das Bewusstsein verlieren, geistesgetrübt sein" 22,3; – m. عَنْ „berauscht w." (v. Wein) 32,20.

نَزَلَ i. m. بِ „sich einquartieren, wohnen" 34,1 (Subj.: الْعَذَابُ; wie ein „Heer").

II. m. acc. „herabsenden" (Gott d. Engel) 39,19.20; 40,7 (Nahrung); m. acc. u. عَلَى u. inner. Obj. „auf... herabsenden mit e. gewissen Herabsenden" (d.h. zweckgemäss) 37,11; – Pass. m. عَلَى P. „herabgesendet w. auf..." 39,18.

IV. m. acc. „hernieder (herab-)senden" 1,14; 42,4 (m. حَال); – m. acc.

u. عَلَى „herabsenden über (auf)…" 41,12; – m. acc. u. مِنْ, „woher?" „senden aus…" 19,4; 22,21; 40,8; – m. acc. (= مِنْ nach negativ. لَمْ) u. بِ „wozu?" „eine Erlaubniss herabsenden" 30,13; vgl. 44,15 („Vollmacht geben wozu?").

V. „herabsteigen" (Engel u. Gabriel) 1,15 (تَنَزَّلُ für تَتَنَزَّلُ).

نُزُلٌ „(gastl.) Bewirtung, Beköstigung" 22,15; 33,10; 33,5 (حَالٌ od. تَمْيِيزٌ).

نَزْلَةٌ „ein (einmaliges) Herabsteigen" 30,9 (Tamjîz; أُخْرَى —— eig. مَرَّةً أُخْرَى = رَآهُ نَازِلًا نَزْلَةً أُخْرَى).

Inf. II. تَنْزِيلٌ „Herabsendung, Offenbarung" 17,21 (= —— هُوَ); 23,5 m. مِنْ (weitere صفة von الْقُرْآنُ); 37,12 (inner. Obj. zu نزل II.).

الْمُنْزِلُونَ P. a. Plur. IV. „die Gastgeber, die Gastrecht Übenden" 45,21; – 22,21 („die da herabsenden").

نَسَبٌ „Verwandtschaft" 33,14.

نُسِفَ i. Pass. „geworfelt w." (wie das Korn in der Schwinge) 26,11 (v. den Bergen).

نَسْفًا s. سَفَعَ 1,8.

نِسْوَةٌ „Frauen" 43,19 (einige od. gewisse Frauen); m. الْ „die Fr." 45,9.

نَسِيَ a. m. acc. (Obj. im folg. Vs.) „vergessen" 6,5 (bezieht sich auf die zurückgenommenen, aufgehobenen Offenbarungen). [„vergessen lassen" 44,20.

IV. m. dopp. acc. „Jem. etw. ver-

نَشَأَ IV. m. acc. „(wied.) ins Leben rufen" 22,18; 23,1; – m. inner Obj. إِنْشَاءً „erschaffen in (besonderer) Schöpfung" 22,8; – m. acc. u. مِنْ „Jemanden aus… hervorbringen, ins Leben rufen" 31,3. [نشأ IV. s. d. 22,8

إِنْشَاءً Inf. IV. inner. Obj. zu

النَّشْأَةُ „die (einmalige) Schöpfung" الْأُخْرَى —— „die zweite (andere) Sch." = Auferweckung, Auferstehung [31,9.

نَاشِئَةٌ „Anbruch" اللَّيْلِ —— 3,7.

P. a. Pl. m. الْمُنْشِئُونَ 23,1; s. نشأ IV.

P. p. Pl. fem. الْمُنْشَآتُ (v. d. Schiffen) „die mit hohen Segeln" 38,9.

نُشِرَ Pass. (v. d. Büchern) auseinander gebreitet, entfaltet,

aufgerollt werden" 14,14. [s." 23,15.

P. p. رَقٌّ مَنْشُورٌ „ausgebreitetes

IV. m. acc. P. „erwecken, auferwecken" (v. d. Todten) 11,13. [35,8.

VIII. P. a. مُنْتَشِرٌ (جَرَادٌ) „zerstreut"

نَشْرٌ „Verbreitung" inner. Obj. zu

اَلنَّاشِرَاتُ „mit e. gewissen Verbreitung" (d. i. überall hin) 26,9.

اَلنَّاشِرَاتُ (v. d. Engeln) „die (die Befehle Allâh's) Verbreitenden" m. inner. Obj. نَشْرًا s. d. 26,9.

II. P. p. Sg. fem. مُنَشَّرَةٌ (صُحُفٌ) „ganz auseinander gebreitet, voll entfaltet" 2,21.

نشط P. a. Pl. fem. اَلنَّاشِطَاتُ „die (die Seelen d. gläubigen) flink (d. i. leicht) Hervorziehenden" (Todesengel); m. inner. Obj. نَشْطًا s. d. 27,11.

نَشْطٌ „gelindes, sachtes Hervorziehen" (wie den Eimer aus d. Brunnen); نَشْطًا inner. Obj. zu اَلنَّاشِطَاتُ „mit e. gewissen leichten Hervorziehen" d. i. gelinde, sacht, leicht 27,11.

نَصِبَ a. „sich bemühen, eifrig sein" (in d. Bekehrung) 6,16 (absol.; Imp.). [„Banner, Fahne" 26,4.

نُصْبٌ „Idol, Götzenbild" od.

نَصَبٌ „Ermüdung" 41,3.

نَاصِبَةٌ (وُجُوهٌ) „müde, matt, mühselig" 18,8.

Pass. نُصِبَتْ „(fest) hingestellt w." (Berge) 18,13.

نَصَحَ a. P. a. Pl. m. m. لِ = acc. „aufrichtig beraten, gut meinen mit ihm" 42,16. [24,19.

نصر Pass. „gerettet werden"

VI. „sich gegenseitig beistehen (helfen)" 32,10 (f. تَتَنَاصَرُونَ).

VIII. absol. „Jemanden obsiegen lassen, ihm helfen" 35,10 („o, bring' mir Hilfe!"); 38,15 (Dual.; s. Vs. 33; „sich gegenseitig helfen, unterstützen"...).

نَصْرٌ „Hilfe" (v. Allâh) 49,2;

اَلنَّصْرُ „die Hilfe, der Beistand" (Allâh's) 49,6.9; سُورَةُ — Name der 110. Sûra des Kur'ân 49,6.

نَاصِرٌ „Beschirmer, Helfer" 12,7.

P.p. Plur. m. الْمَنْصُورُونَ „mit dem Siege (Beistand) bedacht" 33,19.

VIII. P.a. مُنْتَصِرٌ „siegreich, unbesiegbar" 36,8; – Plur. „sich helfend, rettend" 29,14.

نِصْفٌ „Hälfte" 3,6 (نِصْفُهُ ist zu قَلِيلًا bzw. بَدَل; d. Suff. auf اللَّيْل bezügl.; die Hälfte + زِدْ = 2/3; das نَاقِص = 1/3 der Nacht); 3,17 (Suff. auf اللَّيْل bez.).

نصى: نَاصِيَةٌ „Stirnlocke" 1,9 (bis; Vs. 16 ist بَدَل); – Plur. النَّوَاصِي 38,18.

نضخ: نَضَّاخَتَانِ fem. Dual. „reichlich sprudelnd" (Quellen) 39,7.

نضد: مَنْضُودٌ (v. d. Akazie) „blütenreich, blütengeschichtet" 22,6.

نَضْرَةٌ „Anmut, Glanz" 20,9 (– النَّعِيم); „(strahlende) Schönheit" 37,4 (~ سُرُورٌ). [umflossen" 21,6.

نَاضِرَةٌ (وُجُوهٌ) „glänzend, glanz-

نطف: نُطْفَةٌ „Samentropfen" 11,12; 31,9; 36,18; مِنْ مَنِيٍّ — 21,11 („Tropfen").

نَطَقَ i. „sprechen" absol. 27,1; – m. عَنْ (aus eigenem Willen) 30,6; – m. acc. „(vernünftig) sprechen" (sc. im Eide) 29,1.

نَظَرَ u. absol. „ausschauen, umherblicken" 20,8.14 (حَال zu يَضْحَكُونَ); „zuschauen, (den Zustand beobachten" 23,6 (Anrede an die den Sterbenden Umstehenden); vgl. noch 2,6 („erwägen"); 32,7 („ausschauen"); 12,5 (hinschauen, woraus …; مِنْ; Zam. Inuf. 170,2); 48, 21 (كَيْفَ); – m. acc. (Relativsatz) 19, 16 („schauen"); – m. إِلَى „hinschauen auf…" 11,14; 18,12; 29,13 (auf den krachenden Donnerschlag; حَال-Satz).

P.a. Pl. m. النَّاظِرُونَ 40,4 („für die Beobachtenden").

نَاظِرَةٌ (وُجُوهٌ) „hinblickend zu (auf)…" m. إِلَى 21,7.

P.p. Pl. m. IV. مُنْظَرُونَ u. m. إِلَى „solche (die), denen Frist, Nachsicht, Aufschub gewährt wird" 39,19; [40,17.

نَعِمَ (eig. „gut sein") m. d. Particip. فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ näml. نَحْنُ „Denn, was sind wir für Könnende?" d.h. wie viel vermögen wir? 26,15; فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ [نَحْنُ] „und was sind wir für Hin- od. Ausbreitende!" 29,15 (Zam.,

Muf. 124,1).

II. m. acc. P. „(durch Wohlstand) begnaden, Jemandem e. Wohlstand verschaffen" 15,9.

IV. m. عَلَى P. „huldvoll sein gegen… (Gnade ausgiessen über…)" 34,1.

نَعَمْ „ja!" 32,6.

نِعْمَةٌ 1) „Wohltat" 11,3 (und von Seite dessen gar keine Wohltat für irgend Einen (erwiesen) ist, die vergolten w. soll); – 2) „Gnade (Huld)" 42,9; 36,3 (نِعْمَةً „durch (als) eine Gnade"); 5,17 („eine besondere Gnade" m. مِنْ); رَبِّي ــُـ 33,3; vgl. 24,9; 7,4; بِنِعْمَةِ رَبِّكَ 4,12; – 3) Wohlstand, Üppigkeit" أُولُو النَّعْمَةِ 3,11.

نَعِيمٌ „Wonne" 13,12 (جَحِيمٌ „Wonne-ort = Paradies"); 37,9; 20,8.9; فِي جَنَّاتٍ وَــ„ 24,1; جَنَّاتُ النَّعِيمِ; جَنَّةُ ــ„ 23,9; 25,20 „= Paradies" 5,8; 21,20; 32,18; – النَّعِيمُ „vergnügtes Leben, Genuss" (Das euch أَلْهَاكُمُ Vs. 1) 9,1. „ [fein, frisch" 19,10.

نَاعِمَةٌ (وُجُوهٌ) „lieblich, zart und

نَعَمٌ Plur. أَنْعَامٌ „Weidevieh, Vieh, Viehherde" 11,16; 28,2.

نفث : النَّفَّاثَةُ Plur. النَّفَّاثَاتُ „die (auf Zauberknoten) Blasenden" (Zauberinnen) m. فِي 49,15.

نَفَخَ a. m. فِي u. مِنْ „von seinem Geiste in ihn hineinblasen" 40,13; – Pass. m. فِي 19,6; „geblasen werden" (v. Trompetenstoss) 17,8.

نَفْخَةٌ „ein (einmaliger) (Trompeten-) Stoss" وَاحِدَةٌ ــــ 17,8.

نَفَذَ u. (m. u. ohne مِنْ) „hervorkommen aus" d. i. darüber hinaus (um zu fliehen) 38,13 (ter; eig. „durchdringen").

نفر X. P. a. Sg. fem. مُسْتَنْفِرَةٌ sc. حُمُرٌ „davonlaufend" (eig. sich in d. Flucht schlagen lassend) 2,20.

نفس V. (v. Frühlicht) „anbrechen" (eig. hauchen, tief- od. aufathmen) 14,17.

VI. m. فِي „leidenschaftlich nach e. Sache begehren" 20,10 (1) Vb. Apokop.; 2) P. a. Pl. m. الْمُتَنَافِسُونَ).

النَّفْسُ fem. 1) „die Seele" 45,14; يَا أَيَّتُهَا ــــ 15,15; فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ 46,12; – indeterm. „eine Seele" = jede Seele 13,9; 16,2; 14,16; نَفْسٌ

لِنَفْسٍ „eine Seele für die andere…" 13,14 (bis); كُلُّ نَفْسٍ 2,15; 12,4; 28,5 („seine Seele"); النَّفْسُ اللَّوَّامَةُ 20,19; -2) „das Ich, das Selbst, d. eigene Wille" 43,10.15.20; 44,3; 45,11.12; s. auch رود III.; -3) = d. Reflexivum „sich…" فِي نَفْسِهِ „bei sich etwas verborgen halten" 47,2; لِنَفْسِي „für mich" 45,15; نَفْسِي acc. „mich selbst" 45,13; vgl. 21,4 („selbst"); - Plur. 1) النُّفُوسُ „die Seelen" (ohne Körper) 14,13; -2) أَنْفُسٌ a) „Inneres, Seele" 43,3 u. 47,10 („euer Inneres"); -b) = Reflex. فِي أَنْفُسِكُمْ „in euch selbst" 28,19; 31,4 (= „selbst"); لِأَنْفُسِكُمْ „für euch" 4,1; vgl. 30,14 („die Seelen" od. „sie selbst"). [le „gezupft" 12,14.

نفش P. p. Sg. m. مَنْفُوشٌ v. d. Wol-

نَفَعَ a. „nützen, Nutzen bringen" 2,19; 6,6; - m. acc. „Jemandem nützen" 11,8; 29,19; 43,7.

نقر Pass. m. فِي „geblasen (eig. geschlagen) w." (in d. Posaune) 2,2.

نَقَصَ u. m. acc. u. مِنْ „etwas von etw. wegnehmen" 3,6 (Suff. v. مِنْهُ = نِصْفُهُ).

نقض IV. m. acc. „bedrücken" (Last den Rücken) 6,14

نَقْعٌ „Staub" 8,11. [rächen" 16,11.

نَقَمَ i. m. مِنْ P. „an Jem. (etw.)

VIII m. مِنْ „Rache nehmen an…" 41,5. [نَكُنْ v. كَانَ 2,17 (bis).

نَكُ verkürzter Apocop. für

نكر IV. P. p. Plur. masc. قَوْمٌ مُنْكَرُونَ „unbekannte Leute" 29,2.

P. a. Plur. m. m. لَا = acc. „nicht erkennend" 45,19 (× عَرَفَ).

نُكْرٌ „unangenehm, widerwärtig" 35,7 (شَيْءٌ). [te" 3,11.

نكل Pl. أَنْكَالٌ „(schwere) Ket-

نَكَالٌ „abschreck. Bestrafung" [27,19.

نيم: نُيَيْمٌ „Ohrenbläserei" 4,16. ——— [مَصْفُوفَةٌ ——— 18,12.

نُمْرُقَةٌ Plur. نَمَارِقُ „Kissen"

نهر: نَهَرَ a. ohne Obj. (doch acc. nach أَمَّا) „wegjagen" 7,3.

نَهَرٌ „Bach (Bäche)" فِي جَنَّاتٍ وَ——— 36,13 (Sing. لِلْجِنْسِ); - Plur. الأَنْهَارُ „die Flüsse" 16,14.

نَهَارٌ (النَّهَارُ) „(der) Tag" 17; 16,1; 19,3; 3,18 (~ اللَّيْلُ);

اَلنَّهَارِ „bei Tage" 3,8. [1,6.

نَهَى a. m. acc. „abhalten, hindern", m. acc. u. عَنْ „zurückhalten von..." 28,5.

VIII. „mit etw. zu Ende kommen, aufhören" 1,8.

P.p. مُنْتَهًى (als Nom. loci u. temp.) „Endpunkt, Zielpunkt (des Wissens) 28, 6 (مُنْتَهَاهَا = مُنْتَهَى عِلْمِهَا); - اَلْمُنْتَهَى „die Grenze" —— سِدْرَةُ 30,10; „das Ende, Endziel" (führt zu = إِلَى) 31,8.

نُوحٌ N.pr. „Noah" —— قَوْمُ „das Volk Noah's" 29,14; 31,11; 35,9.

نَارٌ : نور „Feuer" fem. 10,6; 11,2; 12,16; 10,10 (الأُخْدُود v. بَدَل ٱلِٱشْتِمَال); 18,8; 38,14; مِنْ نَارٍ 38,5; نَارُ ٱللّٰهِ 9,12; نَارُ ٱلسَّمُوم „das F. des Glutwindes" 40,11; نَارٌ ذَاتُ لَهَبٍ 4,8; نَارُ جَهَنَّمَ 23,18; spec. „das (Höllen-) Feuer"; أَصْحَابُ ٱلنَّارِ 2,9; 28,15; 23,1.18; 36,10; اَلنَّارُ ٱلْكُبْرَى „das grösste Feuer" 6,7.

نَوْمٌ „Schlaf" 19,3.

P.a. Plur. m. وَهُمْ نَائِمُونَ „während sie schliefen" 5,1 (حَال).

—نِى Suff. 1. Ps. Sing. beim Verb. „mich" أَذْكُرْنِى 44,19; ذَرْنِى 3,10; أَرَانِى 44,8 (bis); اِئْتُونِى 45,9; وَأْتُونِى 48,2; لَتُمْتِنَنِّى 47,11; يَأْتِيَنِى 44,4; يَدْعُونَنِى 44,3; لَتَأْتُنَّنِى 46,8; —; يَا لَيْتَنِى 15,14; أَنِّى 17,12; إِنِّى 17,12; —نِى = —نِ s.d.

—ةٌ : كِتَابِيَهْ 17,12.15; حِسَابِيَهْ 17,12.15; مَالِيَهْ 17,16; سُلْطَانِيَهْ 17,16.

—هْ für —هَا in أَيُّهْ für أَيُّهَا 38,12.

—هُ Suff. 3. Ps. Sing. m. 1) beim Nomen „sein" قَمِيصُهُ 43,13; قُرْآنُهُ 21,5 (bis); جَمْعُهُ 21,5; مَعَاذِيرَهُ 21,4; أَشُدَّهُ 43, 9; إِيَّاهُ 44,16; مَثْوَاهُ 43,7; أَخَاهُ; عَيْنَاهُ 47,12; أَخُوهُ 42,11; 46,13; جَزَآؤُهُ 46,18; — لَهُ (Suff. = عَذَابٌ) 23,16; مَعَهُ 44,7; مِنْهُ 44,9; عَنْهُ 42,7; بَيْنَهُ 33,13; عِنْدَهُ 31,5; قَبْلَهُ 17,6; بَعْدَهُ 27,7; أَمَامَهُ 21,1.

2) beim Verb. „ihn (es)" أَكَلَهُ 42, 18; يَأْكُلُهُ 42,17; يَمَسُّهُ 23,4 (—هُ = كِتَابٌ مَكْنُونٌ); فَيُعَذِّبُهُ (betont) „den aber wird..." 18,15; يَجْعَلُوهُ 42,19; فَأَلْقُوهُ 48,1; أَسَرُّوهُ 43,5; شَرَوْهُ 43,5; اِشْتَرَاهُ 43,6; أَنْزَلْتُمُوهُ

22,21; أُخُذُهُ 45,13; آمُرُهُ 44,3; فَسَبِّحْهُ 25,
1; جَآءَهُ 10,1; يَرَهُ 45,6; فَذَرُوهُ 1,10; تُطِعْهُ
11,8; فَرَآهُ 33,2; لَيَسْجُنُنَّهُ 44,6; — إِنَّهُ (هُ
= ضَمِيرُ ٱلشَّأْنِ) 23,4; 43,11 u. fin.; 47,15.20
(—— مِنْ ...); vgl. 43,13 („denn er gehörte
zu ...“). 18 („fürwahr das [diese Rede] ge-
hört zu ..., ist eine von euren Listen“);
وَإِنَّهُ لَ ... „und fürwahr das ... ist ein
Schwur ...“ 23,3; — أَنَّهُ 21,8; 26,20 (ضَمِير
ٱلشَّأْن); — لَعَلَّهُ 11,8; — هُ = Allâh 6,5; 24,
8; 38,10; — هُ = Kur'ân 1,14; 3,1 (bis); 4,
1; 5,19; 12,7; 14,17; 17,20; 18,2.3 (bis); 21,
5 (ter); 24,11; 42,4; — رَآهُ = رَأَى نَفْسَهُ 1,6.

هِ — Dasselbe; 1) beim Nomen
نَفْسِهِ رَبِّهِ 43,12; مِثْلِهِ 24,12 (= Kur'ân);
44,3; لِٱمْرَأَتِهِ 43,7; لِفِتْيَتِهِ 46,1; لِأَبِيهِ
42,6; أَخِيهِ 46,15; أَبَوَيْهِ 48,7.8; يَدَيْهِ
49,4; فَمُلَاقِيهِ 14,1; — عَلَيْهِ 22,15 (هِ -
auf شَجَرٌ dem لَفْظ nach bezogen); فِيهِ
40,13; بِهِ 33,18; إِلَيْهِ 42,19; مِنْ قَبْلِهِ
42,6 (= Kur'ân); مِنْ بَعْدِهِ 42,13; مِنْ دُونِهِ
44,15; — 2) beim Verb. تُرْزَقَانِهِ 44,10;
نُوحِيهِ 48,14; تُؤْوِيهِ 25,10; سَأُصْلِيهِ 2,
8; نَبْتَلِيهِ 36,18; يُنَبِّيهِ 25,10.

هَا — Suff. 3. Pr. Sing. fem. 1) beim
Nomen „ihr“ وَآيُهَا 1,2.12; — ذَرْعُهَا
17,17; لِسَعْيِهَا 19,10; مَآءَهَا 28,1;
أَرْجَآئِهَا 17,10; مِثْلُهَا (Suff. = Volk od.
Stadt); كُلُّهَا 36,7; ضُحَاهَا 16,1;
تَقْوَاهَا 16,3; أَشْقَاهَا u. سُقْيَاهَا 16,4; —
بِهَا 21,7; فِيهَا (ٱلْبِلَادُ) 15,8; 22,5
مِنْهَا 1,12 (مُخْتَلِفٌ); فِيهَا (جَنَّاتٌ)
22,14 (هَا- = شَجَرٌ der Bedeutung nach);
لَهَا 40,21; عَنْهَا (مَعِينٌ = خَمْرٌ) 22,3;
عَلَيْهَا 22,2; عِنْدَهَا 30,10; بَيْنَهَا 38,19;
مِنْ تَحْتِهَا (جَنَّاتٌ = Bäume) 16,14; —
يَا أَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ 34,12; يَا أَيُّهَا 15,15;
2) beim Verb. „sie“ لَنَجْعَلَهَا 17,8
(bis; = ٱلْفَعْلَةُ); فَأَسَرَّهَا 47,1; ferner
سَمَّيْتُمُوهَا 44,15; عَقَرُوهَا 16,5; 29,14
(بَنَيْنَاهَا); يُبْدِهَا 9,1; لَتَرَوُنَّهَا 47,2;
لَتَرَاهَا 43, 5,3; أَصْلَوْهَا 23,19; رَأَوْهَا
20; جَلَّاهَا 11,2; يَصْلَاهَا u. تَلَاهَا 16,
1; سَوَّاهَا 16,3; دَسَّاهَا u. زَكَّاهَا 16,
5; — إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ 25,10; إِنَّهَا 11,10
(هَا- auf d. Vorwurf bezüglich [fem.
wegen d. خَبَر]); — يَا لَيْتَهَا 17,15.

هَبَآءٌ „Stäubchen, Staubato-

m(e)" 21,18.

هَجَرَ u. „meiden (fliehen)" 2,2 (Imp.); „Jemanden (mit ihm brechend) verlassen, meiden" m. absol. Obj. هَجْرًا جَمِيلًا 3,10.

هَجْرٌ „Verlassen, Trennung" 3,10.

هَجَعَ a. „(ruhig) schlafen" 28,18.

هَدَى i. 1) intrans. „recht geleitet sein" × ضَلَّ m. عَنْ 30,20; – 2) ohne Obj. (absolut) „leiten, lenken, regieren" (die Geschöpfe) 6,4; 7,3 (× ضَالٌّ); – 3) m. acc. P. „(recht) leiten" 2,12 (× ضَلَّ IV.); „leiten" = „gelingen lassen" 45,13; – 4) m. dopp. acc. „Jemanden den (rechten) Weg führen, leiten" 10,2; 34,18; 36,18; – m. acc. u. إِلَى „zu …" 27,17; 32,9.

VIII. P. a. Plur. m. اَلْمُهْتَدُونَ „die Rechtgeleiteten" × ضَلَّ m. عَنْ 4,14.

هُدًى „Rechtleitung" 49,5 (∼); – اَلْهُدَى „der (rechte) Weg, die Rechtleitung" 1,7; 11,1; 30,15.

هٰذَا Pronom. demonstr. masc. „dieser" 1) m. folg. Nomen (m. اَلْ) 5,14 (بِهٰذَا ٱلْحَدِيثِ); 8,1; 9,17 (bis); 10,10; 23,5; 31,13; 42,5; – dem Nom. m. Suff. nachgestellt: بِأَمْرِهِمْ هٰذَا; 48,1 بِقَمِيصِى هٰذَا „diese ihre Handlungsweise" 42,19; – 2) alleinstehend (als Subj. = Neutrum „dies") هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ 40,19; 20,6 (إِنَّ — ٱلَّذِى — بِهِ); 23,11 u. 33,4 (إِنَّ — لَهُوَ …); vgl. 37,11; 26,20; 27,2; 28,16 (هٰذَا ٱلْعَذَابُ هُوَ ٱلَّذِى … = خَبَرٌ = ٱلَّذِى); 31,12 (Ḳur'ân od. Muḥammad); 32, 7 (bis); 43,5; – عَنْ هٰذَا „hiervon"; لِمِثْلِ هٰذَا 33,5 (s. لِ); – als Mubtada' nachgestellt 23,19 (أَفَسِحْرٌ هٰذَا أَمْ …); vgl. noch 2,7 (bis). 12; 6,9 (näml. das in Vs. 14 f. Gesagte); 22, 15; 24,11; 32,5; 35,9; 44,2 (bis); 47,19 („dies" od. „dieser ist m. B."); 48,8.

هٰذِهِ Pronom. demonstrat. fem. „diese" 1) m. Nom. (m. Suff.) هٰذِهِ بِضَاعَتُنَا 46,6 (Neusatz); – 2) = Neutrum (auf fem. bezogen) إِنَّ هٰذِهِ تَذْكِرَةٌ 3,16; 23,18 („dies ist das Feuer, welches …"); 37,15; 38,18; 48,19.

هرع IV. Pass. „zur Eile angetrieben w., eilen" m. عَلَى 33,9.

هزأ (هزئ) X. m. بِ „mit Je-

mandem Spott treiben, ihn verlachen" 40,1; – P.a. Plur. m. المُسْتَهْزِءُونَ „die Spötter" 41,14.

هزل: الهَزْلُ „der Scherz" 12,8.

هزم Pass. هُزِمَ „in die Flucht geschlagen (getrieben) werden" 36,8.

هشم: هَشِيمٌ „Baumäste, Gezweige" 36,1.

هطع IV. P.a. Plur. m. إِلَى „den Kopf reckend zu (nach) = hinhastend zu..." 35,8 (حَال); 25,19 („schnell hinlaufend" m. قِبَلَكَ „vor...hin"; حَال).

هَلْ Fragepartikel (e. lebhafte Frage einleitend) „etwa?" 1) 15,5 (هَلْ فِي ذَلِكَ ...); 33,2; 47,18; هَلْ لَكَ ... إِلَى أَنْ „hast du ein Verlangen (مَيْلٌ) darnach, dass du..." 27,16; – 2) „etwa nicht?" 16,16; 18,8; 20,14; 27,15; 29,1; 36,17 (= أَهَلْ; هَلْ = قَدْ „ist nicht in der Tat über den Menschen hinweggegangen eine Zeit..."); – 3) هَلْ ... إِلَّا 39,4 („soll der Lohn für das Wohltun (für Gutes) etwas anderes sein, als Wohltun (Gutes)?"); 46,4; – 4) zur Verstärkung d. Negation mit مِنْ:

" —— هَلْ مِنْ, 17,6; 35,13.14.16; 36,2.6.12.

هلع: هَلُوعٌ „ungeduldig" 25,11 (حَال مُقَدَّرٌ).

هَلَكَ i. („zu grunde gehen") „weichen, schwinden" 17,6; – P.a. Plur. m. الهَالِكُونَ „zu grunde gehend" [47,13.

IV. m. acc. „zu grunde richten, vertilgen" 26,13; 31,10; 36,11; 39,16 (acc. = مِنْ, verstärkend); vgl. 10,1 („durchbringen, vertun, verschwenden, v. Vermögen); – Pass. m. بِ „vertilgt, vernichtet w. durch..." 17,4 [bis.

هُمْ Pronom. pers. 3. Ps. Plur. m. „sie" 1) nachdrucksvoll 16,10 (d. erste); 24,12.13 (×).16.19; 28,17; 31,11 („[denn gerade] sie"); 32,3 (×).20; 33,9; – 2) m. d. Partic. 9,6.7; 19,1; 25,17; 28,15; 29,18; 32,10.18 („sie sollen sein..."); 33,19 (bis); 44,11 (wiederholt); 48,17 (إِلَّا وَهُمْ...); 13,13 u. 41,3 (وَمَا هُمْ —— بِ...); – 3) = Copula (ضَمِيرُ الفَصْلِ) „sie sind..." 10,5; 11,19; 23,17; 24,11.16; 25,13.14.15.17.18 (bis); 28,14;

4) … إِذَا هُمْ بِـ … (Caspari 273) 27,15; 32,
7; – 5) im Ḥâl-Satz (وَهُمْ [فَهُمْ]) 5,1.2.13
(„da, als sie…").15 („während sie doch…").
16 („so dass sie…"); 16,10 (d.h. „indem sie…");
24,15; 29,13 („während…"); 33,10; 42,19 („oh-
ne dass…"); 45,19; 48,14.17 („indem sie
…"); 48,18 („ohne dass sie…").

هُمْ – Suff. 3. Ps. Plur. m. 1) beim
Nomen „ihr" رَبُّهُمْ 8,13; كَيْدُهُمْ 7,12; أَبَاهُمْ
43,1; سِيمَاهُمْ 38,17; أَفْوَاهُهُمْ 35,6; كُلُّهُمْ 40,
13; أَكْثَرُهُمْ 48,17; بَعْضُهُمْ 5,5; أَوْسَطُهُمْ 5,
4; عَالِيَهُمْ 37,10; أَيُّهُمْ 5,11; – لَهُمْ 10,12;
عَنْهُمْ 29,19; مِنْهُمْ 2,21; بَيْنَهُمْ 35,20;
فَوْقَهُمْ 17,10; قَبْلَهُمْ 35,9; عِنْدَهُمْ 5,16; und
وَرَاءَهُمْ 37,14; – 2) beim Verb. „sie" فَجَعَلَهُمْ
7,13; سَنَسْتَدْرِجُهُمْ 5,14; سَلْهُمْ 5,11; نَبِّئْهُمْ
35,19; وَٱهْجُرْهُمْ 3,10; مَهِّلْهُمْ 3,11; جَاءَهُمْ 30,
14; تَأْتِيَهُمْ 48,18; لَأُغْوِيَنَّهُمْ 40,19; بَلَوْنَاهُمْ
4,18; كَالُوهُمْ 19,21; رَأَوْهُمْ 20,13; – لَعَلَّهُمْ
46,2; إِنَّهُمْ 31,11; أَنَّهُمْ 20,1; كَأَنَّهُمْ 2,20.

هِمْ – daselbe; 1) beim Nomen
إِفْكِهِمْ 33,11; وُجُوهِهِمْ 36,10; أَبِيهِمْ 46,3;
صَلَوَاتِهِمْ 9,6; بِشُرَكَائِهِمْ 5,11; – بِهِمْ 8,13;
إِلَيْهِمْ 29,3; عَلَيْهِمْ 9,13; لَدَيْهِمْ 48,14; مِنْ,
قَبْلِهِمْ 29,18; مِنْ وَرَائِهِمْ 16,17; – beim
Verb. „sie" تَرْمِيهِمْ 7,13; فَٱسْتَفْتِهِمْ 33,
10; … يُلْهِهِمُ 39,16.

هَمَّ u. m. بِـ P. „nach Jemanden trachten, begehren" 43,12 (tis).

هُمَا – Suff. 3. Ps. Dual. beim Nomen „ihrer beider"; beim Verb. „sie
beide" أَحَدُهُمَا 44,8; – مِنْهُمَا 44,19;
بَيْنَهُمَا 41,8; – إِنَّهُمَا 41,5.

هِمَا – daselbe; فِيهِمَا 33,21;
مِنْ دُونِهِمَا 39,5.

همر VII. P. a. مُنْهَمِرٌ (مَاءٌ) „ausgeschüttet, schäumend" 35,11.

همز : هُمَزَةٌ „Stichler" (im Itbâʿ m. لُمَزَةٌ „Schimpfer") 9,8.11 (sonst „Verläumder"); سُورَةُ ٱلْـــ Name der 104. Sûra d. Kur'ân.

هَمَّازٌ „Verläumder" 4,16.

هُنَّ – Suff. 3. Ps. Plur. femin.
1) beim Nomen „ihr" كَيْدَهُنَّ 44,5;
أَيْدِيَهُنَّ 44,1; – لَهُنَّ 43,21; مِنْهُنَّ 44,
1; – 2) beim Verb. „sie" يَأْكُلُهُنَّ 44,21;
يَطْمِثْهُنَّ 39,3; فَجَعَلْنَاهُنَّ 22,8; –
كَأَنَّهُنَّ 39,4.

هِنَّ – daselbe; بِكَيْدِهِنَّ 45,10; – فِيهِنَّ 39,3.8; إِلَيْهِنَّ 44,5; عَلَيْهِنَّ 44,1.

هنأ: هَنِيئًا inner. Obj. zu أَكَلَ شَرِبَ – „mit leichter Verdauung" = „wohl bekomm's!" 17,14; 27,4 (eig. أَكْلًا وَشُرْبًا هَنِيئًا).

هٰهُنَا Adverb. „hier" 17,18.

هُوَ Pronom. pers. 3. Ps. Sg. masc. „er (es)" 1) nachdrucksvoll 4,14 (bis); 14,19; 16,15 (bis; ... إِنَّهُ هُوَ — وَهُوَ ...). 17 (Neutr. „das (was sie längnen) ist..."); 17,13 (= demonstrat. „der nun..."); 30,7 („und zwar ..."); 31,5.8 (bis).9.10; 34,7 (هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ; Basrenser = ضَمِيرُ الشَّأْنِ [Satz] „es ist Allâh Einer"; هُوَ = مُبْتَدَأٌ; – Kûfenser: Hinweis auf e. Einzelbegriff: „Er, Allâh ist Einer"; vgl. Zam., Muf. 54,9); 43,16.17 (×); 46,19 („der also" sc. الشَّارِقُ); – 2) verstärkend (تَأْكِيدٌ) ... إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ... 29,21; إِنَّ رَبَّكَ —— وهو ... 30,20 (bis); 40,10; – 3) = Copula (ضَمِيرُ الفَصْلِ) = „er (es) ist (war)" 4,2 (od. تَأْكِيد zu ـهُ – in تَجِدُوهُ „ja das..."); 7,8 („das ist der..."); 12,8.15 („er wird sein in ..."); 16,15 (fin.; = مُبْتَدَأٌ s. Zam., M. 14,13 f.); 23,11 (إِنَّ هٰذَا لَهُوَ...); 24,8; 29,4; 33,4.16; 35,18; 38,11; 41,4.9; 43,10; 44,6; 45,5; 47,7.12 („er war"); 48,6.11 (تَأْكِيد. u. فَصْل).15; – 4) هُوَ = اَللّٰهُ 2,13; 3,1.9 (لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ); 31,3.4; 47,11; – = Kurân 5,20; 14,19.20; 17,20; 30,7 (Neutr. „das was er spricht..."); – 5) im Hâl-Satz (وَهُوَ...) 5,17 („da, wo er..").18 („indem er = als ein..."); 11,10 („und der..." od. „indem dieser..."); 29,10; 48,1 („denn er ist ja...").

هٰؤُلَاءِ Pronom. demonstrat. Plur. comm. „diese" 20,13 (nach إِنَّ; die Gläubigen); 37,14 (d. Ungläubigen; absol.).

هَاؤُمْ „nehmet!" 17,12 (هَاؤُمْ يَا رِجَالُ = خُذْ = هَا; Obj. ausgelassen; vgl. Zam., Muf. 12,2 f.).

هون: هَانَ IV. m. acc. „verachten" 15,11 (vgl. Zam., Muf. 163,5).

مُهِينٌ „verachtet, verächtlich" 4,16 (حَلَّافٌ); 26,15 (مَآءٌ, vom menschl. Samen).

هوى: هَوِيَ a. m. acc. „wünschen, begehren" 30,14.

هَوَى i. „fallen, untergehen, sinken" (Stern) 30,6. [31,11.

IV. m. acc. (voraus) „zerstören"

هَوًى (الهَوَى) „Lust, gelüste" (dieser Welt) 28,5; عَنِ ٱلْهَوَى 30,6 (eigener Wille); — Plur. أَهْوَآءُ „Lüste, gelüste" 35,6.

هَاوِيَةٌ „Abgrund" (der Hölle) 12,15 (s. A. Fischer, Eine Qorān-Interpolation [Nölde-festschrift SS. 33–55).

هِيَ Pronom. pers. 3. Ps. Sg. fem. „sie" 1) nachdrücksvoll 2,13 (= سَقَرُ od. d. Wächter od. d. Ḳur'ānstück); 17,10 (vom Himmel); 32,6 (d. Auferweckung); 43,15; — 2) = Copula (ضَمِيرُ الفَصْلِ) = „sie ist…" سَلَامٌ هِيَ „(nur) Heil ist sie (d. Nacht القَدْر) 1,16; 3,8; 27,14 (auf Vs. 6 bezog.); 28,4.5 (od. مُبْتَدَأٌ); 30,13 („sie sind", d. götzen). [ist…" 12,16.

هِيَهْ = هِيَ ; مَا — „was sie

هَيْتَ : لَكَ — „komm hierher!" (= her mit dir!) 43,11 (s. Fleischer, Kl. Schriften II, 493).

هيل : مَهِيلٌ „aus- od. hingeschüttet" 3,13 (v. Sandhaufen).

هِيمٌ (الهِيمُ) „durstig umherirrende Kameele" 22,15 (Plur. zu هَيْمَآءُ masc. أَهْيَمُ).

وَ… I) Conj. „und, auch; ferner, weiters" coordinierend (× فَ), anreihend, copulativ. 1) wortbind. a) eig. ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ 21,2; مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا 37,2; أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ 44,15; مَالُهُ وَمَا كَسَبَ 4,7 (Metrum المُقْتَضَب); صُحُفِ إِبْرٰهِيمَ وَمُوسَى 6, 10; بَيْنَ … وَبَيْنَ 38,19; إِلَى … وَإِلَى — 18,13; vgl. noch 2,4.11; 3,11.12.17; 4,7. 13.17; 11,15.16; 16,4.9.17; 17,3; 22,9 („sowol — als auch"); 22,4.12; 28, 20; 25,13 ff.; 32,6; 33,15; 39,7 (bis). 15 („und gleichzeitig…"). 16 (bis); 40,6; 41,10 (سَبْعًا مِنَ ٱلْمَثَانِي وَٱلْقُرْآنَ…); 42,9; — b) bei Zahlwörtern خَمْسٌ وَخَمْسُونَ 1,18; vgl. noch 10,15; 14,10; 30,4 u.s.w.; — c) verwandte od. im Gegensatz aufgeführte Ausdrücke verbindend (~) ٱلسَّمٰوَاتُ وَٱلْأَرْضُ

الْجِنّ وَالْإِنْس ; 48,13; فِي ٱلدُّنْيَا وَٱلْآخِرَةِ ; 38,13; تُرَابًا وَعِظَامًا ; 10,17; الذَّكَر وَٱلْأُنْثَى ; 29,20; بِفَاكِهَةٍ ; 16,13; الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ ; 32,5; الْأَوَّلُونَ ; 39,11 ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ; 24,5; وَلَحْمٍ وَالآخِرُونَ ; 22,13; أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا 26,17; vgl noch 1,15; 3,18; 9,17; 25,20; 27,4; 25,1; 28, 17.19; 35,13 ff.; 39,4; 41,1; 49,5 u.s.w.; — d) = „mit" nach وَذَرْ acc. (ذَرْنِي وَمَنْ ...) 2,3; 3,11; 5,14; — 2) satzbindend (meist nach e. Hauptverbum) a) 2,6(~).13(bis); 10,11; 13,18.19; 29,10 (init.); 43,8.13.14.21 (bis); 44,1 (init.).5 (init.); 45,21; 48,10; — b) im Fragesatze 6,14.15; 23,5; 31,14 (ter); — c) إِذْ ... وَإِذْ ... — الَّذِي ... وَالَّذِي ... 6,4 (bis); 31,3; ... إِذَا ... وَإِذَا — 13,8; 14,12 ff.; vgl. 22,18; — يَوْمَ ... وَ ... — 5,12; 19,6.7.16; 23,17; 25,7 (bis); — vgl. die folg. Stellen: 3,8 (Vs. 5-7 Parenthese).9 (init.).10 (Vs. 10-19 jünger, der gleichen Reimes halber an 73, 1-9 angefügt); 11,1 (= فَ „da").3; 14,7; 27,6; 28,13 (med.).19; 29,4 (vor قَالَ).9.11. 12 (entw. zu Vs. 20 od. zu Vs. 35); 30,15 („dazu kommt..."); 32,1 (Vb. zu subintell.); 6.9 (= فَ); 33,13 („sogar"; 34,3 (bis; Optativ.); 37,6 (bis).7.8.9.10 (bis); 41,5 (nach فَ = „infolgedessen"); 42,18 (fin.; nach Ellipse von فَلَمَّا); 43,4 (!); 46,6 (zu subintell.: „durch d. Hingabe des Geldes ist uns geholfen: [illegible] so..."]).12 (und er war ja auch = denn); d) nach d. Imp. 3,7; 9,14 (fin.); 24,20.21; 34,2; 35,19 (fin.); 37,12; 41,3.12.14.16.17; 42,13; 43,18; 47,20; 48,13; 49,10; — e) = satzbindend im Gegensatze „aber, jedoch, sondern, doch!" 1,14; 2,8; 5,7. 15; 12,8; 13,3; 16,15; 20,12; 30,14 („und dennoch").18; 31,5 („dann aber"); 33, 10; 35,5 (med.).6 (med.); 37,14.15.17; 38, 10 (= nur).20 („dagegen"); 42,14; 43, 15.16 (bis).17.19; 49,1; — f) im parenthet. Satze (اعْتِرَاض) 9,17; 20,10.17; 23,3.7; 32,2 (med.); 45,3; — g) in Sentenzen 43,5.7 (fin.).8.9; 45,16.18; 46,5.10.13.21; 47,2.10 (init.); 48,14. 16.17.19.20; — h) im Ḥâl-Satze „indem, da, während, als, wie..."; negat. „ohne dass..." (وَهُوَ — وَهُمْ ; — وَلَا — وَلَمْ — وَمَا) 1,4 (nach اقْرَأْ); 2,7

("voll Hochmut"); 3,12; 5,1.2.18 ("als ein ..."). 13 (... وَهُمْ ; وَقَدْ كَانَ = "weil"). 17 ("da, wo er..."); 11,10; 16,10.11 ("wo sie doch nichts..."); 17,10; 19,9.14; 23,6; 27,1; 28, 18; 29,10.13.15; 30,7; 32,2 (init.); 35,10; 37, 5 (fin.); 39,17.20; 40,2 ("wo doch schon..."); 42,11.15.17.18; 43,6 (med.); 45,19 ("aber"); 46,16; 47,7 ("denn er...").20 ("nachdem wir doch..."); 48,1 ("denn er ist ja..."). 8.14 ("da du doch..."; "indem sie...").17 (bis); — negat. 4,19; 11,9; 13,13; 16,5; 24, 3; 26,2; 42,19; 47,2; 48,18; — i) in den Verbindungen: غَيْر — لَا — وَلَا ; لَا — وَلَا ; لَمْ — وَلَا ; مَا — وَلَا ; لَيْسَ — وَلَا ; — وَلَا ; وَمَا ; وَلَوْ ; وَإِنْ ; إِمَّا — وَإِمَّا ; وَلَمَّا ; أَلَّا ; لَمْ — وَلَمْ ; إِذَا — وَإِذَا ; مَا — وَمَا ; لَا — وَمَا ; أَمَّا — فَ... وَأَمَّا... ; — وَأَنْ ; وَلَكِنَّ ; وَلَكِنْ ; — وَلَقَدْ s. d. WW.

II) Schwurpartikel, m. d. Genet. des Nomens "bei...!" 2,14 (ter, Vs.35 –55 fremdes Stück); 4,12 (Nachsatz ist Vs.2); 7,1; 8,5.10 (Nachsatz ist Vs.6); 10,10.17 (Zam., Muf. 165,14); 12,4.7; 15, 5; 16,1 ff. 9 (1) = لَقَدْ قُتِلَ od. 2) optativ. ("verflucht seien [die ungläubig. Mekkaner, wie verflucht seien] die Herren der Grube...!"); 23,15.16; 26,9 f.; 27, 11; 28,12.13.20; 30,6; 31,19 (dann zwei mal فَ); 41,13; — in diesem Schwursatze erscheint وَ dann vielfach wort- od. satzbindend: 4,12; 7,1 (وَٱلضُّحَى وَٱلَّيْلِ = وَوَٱلَّيْلِ); 9.17; 10,10 (ter).17; 12,4.7; 14,4 f. 16.17; 15,5 (quater); 16,1 ff. 9 (bis); 20,19; 23,15 f.; 27,11.

وأد : ٱلْمَوْءُودَةُ "die lebendig Begrabene" 14,14.

وبل : وَبِيلٌ "heftig, schwer (drückend" v. أَخْذٌ "Erfassen" 3,14.

وتد : وَتِدٌ Plur. أَوْتَادٌ d.i. "(Zelt-)Pflöcke" ذُو ٱلْـ = Pharao (wegen d. Grösse seines Reiches) 15,7; "Pflöcke, Pfähle, Pfeiler (v. d. Bergen) 19,2.

وتر : ٱلْوَتْرُ "das Einzelne, die Einheit" = Allāh 15,5 (~ ٱلشَّفْعُ). [18,2."

وتن : ٱلْوَتِينُ "die Herzader

وثق IV. m. inner. Obj.: وَثَاقًا "fesseln mit seiner Fessel" 15,15.

وثق IV. وَثَاقٌ (وَثَاقًا) inner. Obj. zu

مَوْثِقٌ „Vertrag" مِنَ ٱللَّٰهِ ___ 47,6; 46,8 (bis). وَجَدَ Impf. يَجِدُ „finden" 1) m. acc. 47,4; 48,3 („spüren"); 29,8 („antreffen"); — Pass. وُجِدَ „gefunden werden" 46,19; — m. acc. u. Vb. „finden, dass..." 46,5; 3) Verb. cordis „finden, inne werden, dass..." 2 Objecte 4,2 („so werdet ihr finden, dass es bei G. gewiss das Bessere u. in Bezug auf Lohn grössere ist"); 7,2.3 (bis; „er fand dich, dass du seiest... od. „als" (dann Verb. sensus). [Bedenken haben" 29,3.

وجس IV. „sich Gedanken machen,

وجف : وَاجِفَةٌ (v. Herzen) „schlagend, klopfend" 27,13 (صِفَةٌ).

وَجْهٌ „Gesicht, Antlitz" 29,4; 42,13; 48,1.4; ٱللَّٰهِ ___ 37,2; رَبِّهِ ___ 11,4; رَبِّكَ ___ = ذَاتُ 38,10; — Plur. وُجُوهٌ „(Menschen-) Gesichter" 11,18.19; 18,8.10 („die einen Gesichter = einige Gesichter, (aber) die anderen G."); 20,9; 21,6.7; 36,10.

وحد : وَاحِدٌ (adjectiv.) „einer, eines" ___ مِنْ بَابٍ 46,9 („ein" betont); „ein Einzelner" 35,17; „Einer" v. Allâh 31,19; ٱللَّٰهُ ٱلْوَاحِدُ ٱلْقَهَّارُ 44,14.

وَاحِدَةٌ fem. 36,11 (entw. فَعْلَةٌ ___ „eine einzige Tat" od. ___ كَلِمَةٌ „ein einzig Wort"); ___ مِنْهُنَّ كُلٌّ 43,21; „ein einziger" 27,15 u. 32,7 (Schreckruf); 36,1 (صَيْحَةٌ); ___ نَفْخَةٌ „ein einmaliger (einziger, fast = der erste") ..." 17,8 (Verstärkung); 17,9 (دَكَّةٌ).

وَحِيدٌ 2,3 („allein, einzig, auserwählt"; zu خَلَ zu ذَرْنِي = ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ od. zu d. Pronom. ـهُ im Vb. خَلَقْتُ (f. خَلَقْتُهُ) „als einen Auserwählten"; weil 'al-Walîd so hiess).

وحش : ٱلْوُحُوشُ „die wilden Tiere" (Sing. وَحْشٌ) 14,13.

وحى IV. m. acc. u. إِلَى „Jemandem etw. offenbaren (zuflüstern, eingeben, enthüllen)" 30,8 (bis; Gabriel od. 'Allâh); 42,5.19; 48,14 (Relativsatz; Suff. ـهُ zu ذَٰلِكَ). 20. — m. لِ P. 13,2; — Pass. يُوحَى وَحْيٌ „eine Offenbarung, die ihm (d. Proph.) (von 'Allâh) geoffenbart (zuteil gewor-

den) ist" 30,7; — وَحْىٌ „Offenbarung" 30,7.

وَدَّ Impf. يَوَدُّ „(lieben), gern mögen, wünschen" m. لَوْ als Wunschpartikel „dass..." 4,15; 25,8 (حَالٌ zu Vs. 11 od. Neusatz); 39,15. [16,16.

الْوَدُودُ „der Allliebende" (ʾAllâh) [7,1.

ودع II. m. acc. P. „im Stiche lassen"

ودى: وَادٍ (الْوَادِى) „(das) Tal" 15, 7 („das Wâdî"; بِٱلْوَادِ [f. بِٱلْوَادِى] = وَادِى الْقُرَى); الْوَادِى الْمُقَدَّسُ طُوًى 27,16.

وَذَرَ Impf. يَذَرُ (Imp. ذَرْ) „lassen" 1) absol. 2,8 („verschonen"); — 2) m. acc. „fahren lassen, ausser Acht lassen" 21,6; 29,11 („zurücklassen"); 37,14; 45,6 (m. فِى „wo?"); — Imp. ذَرْ 2,3 (m. acc. P. u. وَ = „mit" [Jem. mit Jem. (allein, umfertig zu werden) lassen"]; dies bezieht sich [Vs. 11–30] auf den reichen Ḳuraišiten ʾal-Walîd ben-ăl-Muġîrah); 3,10; 5,14; 24,18 („lass sie (gehen) m. حَتَّى); 26,2 u. 39,16 (m. Impf. als حَالٌ; vgl. Zam., M. 113,11)

ورث P. a. Plur. m. الْوَارِثُونَ „die Erbenden" (d. i. die allein Übrigbleibenden) 40,9.

اَلتُّرَاثُ „das Erbe" 15,12.

ورد: وَارِدٌ „Wassersucher (Wasserschöpfer)" 43,4.

وَرْدَةٌ „Rose" 38,16.

وَرَآءَ Präpos. „hinter" (resp. vor") وَرَآءَهُمْ 37,14; ذٰلِكَ — „darüber hinaus" 25,16; ظُهُورِهِ — 14,2 (d. h. in d. linke Hand, die auf d. Rücken d. Verdammten gefesselt ist, während d. Rechte an d. Hals gebunden ist); مِنْ وَرَآءِهِمْ „von hinten" 16,17.

ورى IV. m. acc. „(feuer)reiben, schlagen" 23,1.

P. a. Plur. fem. الْمُورِيَاتُ „die funken Gebenden (feuerschlagenden)" (Rosse) 8,10.

وَزَنَ Impf. يَزِنُ m. acc. P. „Jemandem zuwägen" 20,1.

وَزْنٌ „(Maass u.) Gewicht" 38,3.

مَوْزُونٌ (شَىْءٌ) eig. „gewogen": nach bestimmten Maasse" [40,6.

الْمِيزَانُ „die Wage" = Gleichgewicht, Ebenmaass, Recht und Billigkeit" 38,2 (bis). 3; — dazu Plur.

مُوَازِين „Wagschalen" 12,14.15.

وَزَرَ Impf. يَزِرُ „(e. schwere Last auf sich nehmen und) tragen" m. acc. 31,6.

وِزْرٌ „Last" 31,6; vgl. 6,14 (dopp. Personal-Suff.; d. h. die Sünden etc. vor deiner Sendung). [ge) 21,2.

وَزَرٌ „Zufluchtsort" (in d. Ber-

وَازِرَةٌ „eine Tragende" (Seele) 31,6.

وَسَطَ Impf. يَسِطُ m. acc. „mitten eindringen in..." 8,11.

أَوْسَطُ m. Suff. „der Angesehenste, Gerechteste" 5,4 (أَعْدَلُهُمْ وَخَيْرُهُمْ).

وسع : وَاسِعٌ „sich weit erstreckend, weit umfassend" ـــ الْمَغْفِرَةِ 31,2 („von weit umfassender Verzeihung", Allâh). [ten Umfang gebend" 29,15.

IV. P. a. Plur. m. مُوسِعُونَ „e. wei-

وَسَقَ Impf. يَسِقُ ohne Obj. „zusammenbringen, zusammendrängen" (d. Tiere, v. d. Nacht) 14,4. [14,5.

VIII. „voll s., sich füllen" (Mond)

وَسَمَ Impf. يَسِمُ m. acc. u. عَلَى „e. Zeichen aufdrücken, zeichnen" 4,18.

وَسْوَسَ m. فِي „einflüstern" 50,3.

الْوَسْوَاسُ „der Einflüsterer" (Teufel) 50,2. [dauernd" 32,2.

وصب : وَاصِبٌ (عَذَابٌ) „ewig

وصد : مُوصَدَةٌ „Verschluss, Gewölbe" 9,13.

IV. P. p. fem. „dachend, überdachend, sich wölbend" (eig. „abschliessend") 10,6.

وَصَفَ Impf. يَصِفُ m. acc. „zuschreiben, beilegen" 33,14 (dass Gott Kinder habe); 34,2; – „schildern, hersagen" 43,4; – „eine Sache darstellen, darüber reden" 47,2.

وصى VI. m. بِ „einander mahnen, sich aneifern zu..." 8,6 (das 2. خَاصّ zum 1. عَامّ); 10,4 (bis); [mit...").

28,18 („sich gegenseit. beauftragen

وَضَعَ Impf. يَضَعُ m. acc. „aufstellen, einsetzen" 38,2; m. acc. u. لِ „für Jem. etw. zurechtmachen (bereiten)" 38,3; m. acc. u. عَنْ „von Jem. etw. nehmen" (= entlasten) 6,14.

P. p. Sg. fem. مَوْضُوعَةٌ (أَكْوَابٌ) „vorgesetzt, hingestellt" 18,12.

وضن P.p.Sg.fem. مُوَضُونَةٌ „goldgewirkt, golddurchwirkt" (Polster) 22,1.

وطأ: وَطْأٌ „Eindruck" 3,8.

وعد I. u. IV. Pass. m. 1 acc. يُوعَدُونَ: ٱلَّذِى يُوعَدُونَ „mit dem sie bedroht worden = der ihnen angedroht worden" 26,3.5 (3. Ps. Pl.); 26,10 (2. Ps. Pl.); 28,13.20 („das, womit ihr bedroht [das, was euch verheissen] worden"); 30,2.

وَعْدٌ „Drohung" (ö— = Allâh) 3,15.

ٱلْمَوْعُودُ „versprochen, verheissen" (يَوْمُ ٱلْقِيٰمَةِ = ٱلْيَوْمُ) 16,9.

مَوْعِدٌ „Verheissungsort" 40,21; 36,9 (Zeit der Androhung [der Strafe]).

وعى Impf. يَعِى m. acc. „bewahren (im Gedächtniss)" 17,8.

IV. absol. „einsacken, aufspeichern" 25,11; - m. acc. „geheimhalten" (an Unglauben etc.) 14,7.

وَاعِيَةٌ „bewahrend (im Gedächtniss)" 17,8 (وَتَعِيَهَا أُذُنٌ —).

وِعَآءٌ („Behälter") „Reisesack, Gepäck" Plur. أَوْعِيَةٌ (46,19) 46,20 (bis; Zam., Muf. 172,20).

وفض IV. m. إِلَى „hinlaufen, hineilen zu..." 26,4.

وفق: وِفَاقٌ „entsprechend, passend" (جَزَآءً) 19,9.

وفى II. absol. „(Gottes Gebote) erfüllen" (eig. „das Versprechen [treulich] erfüllen") 31,6.

IV. m. acc. 1) „(volles Maass geben) das Maass voll machen (geben)" 45,20 („vollgeben" أَوْفِ für أَوْفِى); 47,17 (m. بِ*); - 2) m. بِ „das Versprechen halten, etwas erfüllen" 37,1 (Neusatz).

V. m. acc. u. حَالٌ „Jemanden zu sich berufen (v. Allâh), sterben lassen" 48,13 (Imp.). [19,21.

X. „volles Maass verlangen"

ٱلْأَوْفَى (ٱلْجَزَآءُ) „die reichlichste (Belohnung)" 31,7.

وكأ VIII. P. a. Plur. مُتَّكِئُونَ, immer als حَالٌ: مُتَّكِئِينَ m. عَلَى „sich stützend (gelehnt) auf..." 22,1; 24,2; 37,5 (حَالٌ zu هُمْ in جَزَاهُمْ);

*) m. acc. u. لِ (nicht: m. بِ).

39,1 (خاف zu حال مِنْ Vs. 46). 10.

مُتَّكَأٌ (eig. „Lehnort, Ruhebett, Kissen, Polster) „Gelage" 43,21.

وكل V. m. عَلَى „vertrauen auf..." 46,10 f. (Sf., Apocop. u. P. a. Plur. m. لْ).

وَكِيلٌ „Sachwalter, Schützer" (Allâh) 3,10; – m. عَلَى „Bürge für..." 46,9.

وقب Impf. يَقِبُ „herannahen, eintreten" (Nacht) 49,15.

وَقْتٌ „Zeit" اَلْوَقْتُ الْمَعْلُومُ „die festgesetzte (bestimmte) Zeit (Frist)" 40,18.

مِيقَاتٌ „bestimmte (festgesetzte) Zeit" 19,13 (fast adjectiv.); 22,13.

وقد : اَلْوُقُودُ „der Brennstoff" ——— ذَاتُ (v. Feuer) 16,10 (اَلْ لِلْجِنْسِ).

IV. P. p. fem. اَلْمُوقَدَةُ (اَلنَّارُ) „entzündet" (von od. durch Allâh) 9,12.

وِقْرٌ „Last, Bürde" 28,12 (= Regen).

وقع Impf. يَقَعُ (Imp. قَعْ) „herankommen, an-, hereinbrechen" (Stunde d. Auferstehung) 17,9; 21,17; – Imp. Plur. فَقَعُوا m. Partic. als حال „so fallet nieder, indem ihr..." 40,13.

P. a. Sg. m. وَاقِعٌ „hereinbrechend" (Strafe, Strafgericht, اَلدِّينُ) 23,16; 25,5 (m. لِ „bestimmt für..."); 26,10; 28,13.

P. a. Sg. fem. اَلْوَاقِعَةُ „die Hereinbrechende" (Stunde d. Auferstehung) 21,14.17; ——— سُورَةُ Name d. 56. Sûra d. Ḳur'ân 21,14; vgl. 17,9.

وَقْعَةٌ „das Hereinbrechen" (d. Stunde d. Auferstehung) 21,17.

مَوْقِعٌ Plur. مَوَاقِعُ „Untergangsorte" (der Sterne) 23,3.

وقف Impf. يَقِفُ (Imperat. قِفْ) „hinstellen (und festhalten)" 32,9 (Imp. Plur. قِفُوهُمْ).

وقى Impf. يَقِي m. dopp. acc. „Jemanden vor etw. behüten, bewahren, schützen, in Schutz nehmen" 24,1.8; 37,3.

VIII. 1) absol. „sich hüten" (vor Götzendienst etc.) 49,1; „gottesfürchtig sein" 10,18 (die Widersetzlichkeit fürchten); 31,4; 45,18; 47,20 (مُتَّقٍ ~; vgl. Zam., Muf. 184,21); – 2) m. acc. „sich schützen vor (einem Tage)..." 3,14.

تَقْوَى (اَلتَّقْوَى) „(die) Gottesfurcht, Frömmigkeit" 1,7; 3,1 (—— أَهْلُ); 16,3.

اَلْأَتْقَى „der sich (vor Abgötterei u. Rebellion sehr Hütende, Bewahrende" 11,3 (ʾAbû Bakr).

P.a. Plur. m. اَلْمُتَّقُونَ (eig. „die sich vor Götzendienst [شِرْكٌ] Hütenden") „die Gottesfürchtigen, Frommen" 5,8; 18,3; 19,11; 23,20; 27,3; 28,16; 36,13; 41,1.

وَلَدَ Impf. يَلِدُ „erzeugen" m. acc. وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ „... und bei dem, was er gezeugt hat" (= Nachkommenschaft); [9,17. — absol. „zeugen" 33,11; 34,7 (act. u. p., v. Al.).

وَالِدٌ „Erzeuger, Vater (= Adam od. Abraham) 9,17.

وَلَدٌ „Kind, Sohn" 43,7.

وَلِيدٌ Plur. وِلْدَانٌ, (eig. „Geborene") „Kinder" (des Hauses) 3,15; „Jünglinge" 22,2; 37,8.

وَلَكِنَّ s. لَاكِنَّ (لَكِنَّ):

وَلَّى II. m. acc. „kehren, wenden" (den Rücken) 36,9.

V. „(dem rechten Weg) den Rücken kehren" 1,8 (Subj. أَبُو جَهْلٍ); 11,2 (zurückweichen, vom Gehorsam); — „sich ab-(weg-)wenden, den Rücken wenden" 11,8; 18,5 (abtrünnig. w.); 21,9; 25,11 (~ أَدْبَرَ); 29,9; 31,4 (ál-Walîd b. ál-Mugîra); — m. عَنْ „sich abwenden von..." 30,19; 33,20; 34,1; 35,7 u. 29,19 (Imp.); 47,11. [48,12.

وَلِيٌّ „Helfer, Beistand, Hort"

اَلْأُولَى „Das Erste" (Diesseits) × اَلْآخِرَةُ „das Letzte" (Jenseits) 7,2.

أَوْلَى in أَوْلَى لَكَ „Wehe dir!" (= وَيْلٌ لَكَ) 21,10 (quater).

وهج : وَهَّاجٌ (سِرَاجٌ) „hellbrennend, lodernd" 19,4 (= Sonne).

وهى : وَاهِيَةٌ „schlaff herabhängend" (durch das Zerreissen) 17,10 (Himmel).

وَيْلٌ „Wehe, Unheil" m. لِ P. „Wehe dem (den)...!" 9,6.11; 19,21; 20,3; 23,17; 30,1; — im Kehrverse 26,13.14.16.17.20; 27,1.2.5 (bis).6; — يَا وَيْلَنَا „o, Wehe uns!" 5,6; 32,7.

زُرْبِيّ : زرى verkürzt aus ـــ

يَا بُنَيِّ 42,7. نُذُرِ 35,13 ff.; دِينِ 34,13; 44,4;

ىِ — Suff. 1. Ps. Sg. comm. beim Nomen „mein" رَبِّى 33,3; كَيْدِى 5,15; أَبِى 40,20; عِبَادِى 15,16; جَنَّتِى 40,13; زَوْجِى; يَا بُنَيِّ 44,12; آبَآئِى 15,14; لِحَيَوتِى 47,7; 42,7 (Hafs liest يَا بُنَىِّ „o mein Söhnchen!"); وَلِيِّى 48,12; — مَالِيَهْ 17,16 (Zam., Muf. 156,7); vgl. 17,16; — لِى 34,13; عَنِّى 44,5; بِى 48,9; عِنْدِى 45,21; بَيْنِى 48,10; — [لَعَلِّى 45,5; إِنِّى 40,12; فَإِنِّى 24,10; أَنِّى 35,10; s. d. WW. u. نِى —].

ىَ — daselbe; مَثْوَاىَ 43,11; رُءْيَاىَ 45,1; يَا بُنَيَّ 46,9; — إِلَىَّ 44,4; عَلَىَّ 40,19.

يَا Rufpartikel „o!" يَا بُنَيِّ 43,5; يَا بُشْرَى 40,14; يَا إِبْلِيسُ 42,7; يَا بُنَىَّ 46,9; 47,14; يَا أَبَانَا 42,15; 43,1; 46,3.6; 47,8; 48,5; يَا أَبَتِ 42,6; 48,8 = يَا أَبِى; يَا أَسَفَى عَلَى ... „o, mein Kummer um...!" 47,12; — يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ 38,12; يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ 44,14.17; يَا وَيْلَنَا „o, Wehe uns!" 5,6; 32,17; يَا أَيُّهَا الّ... 2,1; 3,6; 13,3.19; 34,12; 39,18 (— الَّذِى ... —); 45,1; 47,2.16; يَا أَيَّتُهَا الّ... 15,15; — يَا لَيْتَنِى لَمْ ... „wenn ich doch...., utinam...!" 17,15; vgl. 15,14; 19,16; يَا لَيْتَهَا 17,15.

الْيَاقُوتُ „der Rubin" (= Wangenrot) 39,4 (∾ الْمَرْجَانُ).

يَئِسَ a. m. مِنْ „verzweifeln an..." 47,15 (bis).

X. absol. „(ganz) verzweifeln" 49,2; m. مِنْ „an..." 47,5.

يبس : يَابِسٌ „trocken" Plur. fem. يَابِسَاتٌ 41,1.5 (Aehren).

يتم : يَتِيمٌ (الْيَتِيمُ) „(die) Waise" 7,2 (× آوَى).3; 9,5; 10,3; 15,11 (لِلْجِنْسِ); 37,2. [22,10.

يَحْمُومٌ „schwarzer Rauch"

يَدٌ „Hand" Dual. يَدَانِ 4,7 (يَدَا أَبِى لَهَبٍ); 19,16 („die beiden Hände"); بَيْنَ يَدَيْهِ „(was) vor ihm (dem Kur'ân) war" 49,4; — Plur. أَيْدٍ (f. أَيْدِى) (1 بِأَيْدِى ... „mit den Händen" (geschrieben) 11,11; 44,1 u. 45,10 (أَيْدِيهِنَّ); — بِأَيْدٍ „mit Macht (Kraft) 29,15.

يَرَهُ 10,1. s. رَأَى

رَأَى 1,8. s. يُرِى

يسر II. m. dopp. acc. „Jemandem den Weg ebnen, erleichtern" 11,13; — m. acc. u. لِ „Jemandem zu (für) etw. Erleichterung verschaffen, in etwas beistehen" 6,6; 10,18.19 (zu etw. verhelfen); im Kehrreim 35,13.16; 36,1.6 („leicht machen [d. Zweck ermögl.]).

V. „leicht werden, leicht vorkommen" 3,19.20 („so viel euch leicht ist vom Ḳur'ân).

يُسْرٌ „ein Leichtes" (= das Leichteste) × العُسْر s. d. 6,15 (bis); — „Leichtigkeit" inner. Obj. zu الجَارِيَاتُ eig. جَرْيًا يُسْرًا „mit Leichtigkeit, leicht" 28,12.

اليُسْرَى (= —— الطَّرِيقَةُ) „der rechte Weg, die rechte Weise" (näml. die Offenbarungen zu behalten) 6,6; im × العُسْرَى „das Leichte" (= Heil = glückseligkeit) 10,19.

يَسِيرٌ „leicht" —— كَيْلٌ (gering) 46,7; „leicht (zu ertragen)" —— غَيْرُ (يَوْمٌ) 1,3 (∼ يَوْمٌ عَسِيرٌ); 14,2 (von der Abrechnung, ohne Tiftelei).

يَعْقُوبُ N. pr. „der (bibl.) Jakob" 18,10; 44,12 (∼); 46,12.

يقن IV. absol. „sicher wissen, fest daran glauben" 24,13.

P. a. Pl. m. المُوقِنُونَ „die im Glauben Starken, die festglaubenden" 28,19.

X. „vergewissert sein" 2,10 (in Betreff der Wahrheit des Prophetentums Muḥammad's).

اليَقِينُ „die Gewissheit, die Sicherheit" 8,18; „das Gewisse" (= der Tod) 2,19; 41,17; حَقُّ اليَقِينِ „die Wahrheit der sicheren Erkenntniss" 18,4; 23,11; عَيْن 9,1. s. عَيْنُ اليَقِينِ

اليَمُّ : يمم „das Meer" 29,10.

نَهَى 1,8. s. يَنْتَهِ

I) يمن : يَمِينٌ (اليَمِينُ) „(die) Rechte" (Hand) 14,1; 17,12; 18,1; أَصْحَابُ اليَمِينِ 2,16; 22,6 (bis). 8; 23,9 (bis); عَنِ اليَمِينِ „von Rechts" × الشِّمَالُ 25,19; 32,11 (eig. „von der Rechten her (komt ihr) d. h. 1) glückverheissend od. 2) mit einem (dem) Eide, dass ihr rechtgeleitet seid); — Plur. أَيْمَانٌ 25,16 (sc. d. Sklavinnen).

المَيْمَنَةُ „die Rechte" (Hand)

أَصْحَابُ ـــــ „d. Genossen d. Rechten" 10,5; 21,19 (bis).

II) „Schwur" Plur. أَيْمَانٌ „Eidschwüre, Eide, Schwüre" 5,10.

يُوسُفُ N. pr. „der (bibl.) Josef" (عم) 42,1.6.11 (bis).12.14.15; ـــــ سُورَةُ Name der 12. Sûra d. Kur'ân 42,1; Vok. يُوسُفُ (ohne يا) 43,18 (Zam., Muf. 21,5); ـــــ يا 45,3.

يَوْمٌ „Tag" 2,3; كُلَّ يَوْمٍ = كُلَّ وَقْتٍ 38,11; لِأَيِّ يَوْمٍ 26,12; – besonders „Tag" = Gerichts-(Auferstehungs-)tag" 37,3; مِنْ يَوْمِهِمْ 30,2; يَوْمَهُمْ 24,18; vgl. 26,3; ذٰلِكَ الْيَوْمُ 37,4; vgl. 26,4; فِي يَوْمٍ 25,6; m. Relativsatz: „dies ist der Tag, wo ... 27,1 (vgl. Zam., Muf. 51,8); vgl. 3,15; 37,1; إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ 40,17; يَوْمُ الدِّينِ „der Tag des Gerichtes" 13,13 (bis).14; 20,3; 25,14; 28,15; 32,7 (bis); 34,17; 40,16; يَوْمَ الدِّينِ „am Tage d. G." 22,15; يَوْمُ الْفَصْلِ „der Tag der Scheidung" = Auferstehungstag 19,5; 26,12 (bis); 27,2; 32,7; يَوْمُ الْقِيٰمَةِ 5,10; 20,19; 21,1; يَوْمُ الْوَقْتِ 40,18; يَوْمٌ نَحْسٌ 35,15; يَوْمٌ مَعْلُومٌ 22,13; ـــــ عَسِرٌ 35,9; ـــــ ثَقِيلٌ 37,14; ـــــ عَظِيمٌ 20,1; الْيَوْمُ الْمَوْعُودُ 16,9; الْيَوْمُ الْحَقُّ 19,15; فِي يَوْمٍ ذِي ... 10,3; – الْيَوْمَ „an diesem Tage" 17,18; 20,13; 32,10; = „heute" 5,3; 47,21; 45,15 (= von heute an"); ـــــ يَوْمَ mit seinem مُضَافٌ إِلَيْهِ (virtuell im Genetiv stehender Verbal- od. Nominalsatz) „an dem Tage des..., da, wo ..." 3,12 (ظَرْفٌ zu Vs. 12); 5,12 (ein Tag wird sein, wo = eines Tages werden...); 11,17 (ـــــ يَفِرُّ; dann dreimal يَوْمَئِذٍ als Ns. zu إِذَا); 12,6 (anschliessend an Vs. 8; ظَرْفٌ zu رَجْعِهِ „(nämlich) an jenem T., da..."); 12,13 (abhängig von zu subintellig. تُقْرَعُ [الْقَارِعَةُ]); 13,14; 19,6 (بَدَلٌ oder ظَرْفٌ zu لَا).13 (يَوْمُ الْفَصْلِ zu بَيَانٌ) (يَمْلِكُونَ).16; 20,1 (abhäng. v. مَبْعُوثُونَ); 23,16 (= ظَرْفٌ „an solchem Tage wird ...").18 (entw. بَدَلٌ zu يَوْمَ تَمُورُ Vs. 9 od. ظَرْفٌ mit subintell. „an dem Tage, wo ... wird man ihnen sagen [Vs. 14]); 24,19 (Vs. 45+46); 25,7 (abhäng. v. قَرِيبًا od. v. وَاقِعٌ [Vs. 1] od. بَدَلٌ zu

فِي يَوْمٍ [Vs. 4]); 26,3 (= wo ... da; wann, wenn"; Vs. 42 vorher!); 27,12 (abhäng. von dem subintell. Ns. des Schwur-Vs. لَتُبْعَثُنَّ „ihr werdet auferweckt werden an dem Tage, da ..."); 28,3 (بَدَل zu جَآءَتْ إِذَا Vs. 34). 7 (Zwischenglied). 15 (جَوَابٌ zu السُّؤَال in Vs. 12; = ... يَقَعُ يَوْمَ هُمْ „an dem Tage, wo ..."); 35,7 (zu يَخْرُجُونَ; Jussiv!); 36,10. — Plur. الأَيَّامُ „die Tage" 17,4; ثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ acc. temp. „acht Tage lang" 17,5.

يَوْمَئِذٍ wörtl. „am Tage des Da" = an diesem Tage, dann" 2,3; 8,13; 9,1; 11, 18 (bis). 19; 13,2 (bis; Ns. zu إِذَا). 14; 15,13 (fin.; بَدَل zu إِذَا 15,12; vorher = dann); m. فَ „an jenem Tage nun ..." 15,14 (fin.); 17,9.10.11; ferner 17,11; 18,8.10; 20,3.6; 21, 2,3 (bis). 6.7.9; 23,17 (das ... يَوْمَ aufnehmend); عَذَابُ يَوْمَئِذٍ 25,9 (Annexion!); im Kehrverse 26,13.14.16.18.20; 27,1.3. 5.6 (bis); 27,13; 32,13; 38,16.

Nachtrag zu ح:

حُلْقُوم „Kehle" 23,6.

Schreibfehler im Texte.

Seite	Zeile		Seite	Zeile	
2	5	سَأُرْهِقُهُ	29	9	ٱلْأَلِيمُ
	14	لَإِحْدَى		20	خُلِقَتْ
	18	بِيَوْمٍ	31	11	نُوحٍ
3	16	رَبِّهِ		12	رَبِّكَ
4	2	تَجِدُوهُ	32	12	كُنْتُمْ
	18	كَمَا		15	أَئِنَّا
5	18	وَإِنْ		18	فَوَاكِهُ
7	1	وَلَلْآخِرَةُ	33	7	ٱلْبُطُونَ
8	11	ذٰلِكَ	36	4	بِٱلنُّذُرِ
10	12	يُكَذِّبُكَ	38	2	وَٱلسَّمَاءِ
11	9	أَلَّا	39	18	تَأْتِينَا
13	18	وَأَذِنَتْ	40	5	vor إِلَّا ١٨
	"	وَحُقَّتْ		11	وَٱلْجَانَّ
	19	وَحُقَّتْ	41	9	ٱلصَّفْحَ
15	6	إِرَمَ	45	13	ٱلْخَائِنِينَ
19	6	يَوْمَ		15	أَسْتَخْلِصْهُ
	7	سَرَابًا		20	bei وَأَنَا 20
25	9	يَوْمَئِذٍ	46	8	لَتَأْتُنَّنِي
27	12	يَوْمَ		14	إِنِّي
	14	إِذَا	47	15	زَوْجٍ
28	6	رَبِّكَ		17	مُزْجَاةٍ

Unvollständige Vocalisierung.

Seite	Zeile	
11	14	يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ٢٤ فَلْيَنْظُرِ ٱلْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ
14	10	تِسْعٌ وَعِشْرُونَ
26	7	مَكِّيَّةٌ وَآيُهَا خَمْسُونَ